

TORSTAI 25. SYYSKUUTA 2008

Puhetta johti

varapuhemies **Marek SIWIEC**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 10.00.)

2. Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

4. Sosiaalipaketti (toinen osa: rajatylittävä terveydenhoito) (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat sosiaalipaketista (toinen osa: rajatylittävä terveydenhoito).

Roselyne Bachelot-Narquin, neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Vassiliou, hyvä jäsen Bowis, hyvät yhteisesittelijät, hyvät lausunnon valmistelijat, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän Euroopan parlamenttia siitä, että se suostui siirtämään kokoustamme, joka oli alun perin tarkoitus pitää tämän kuun alussa.

Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Ranska pitää kuulemista ja vuoropuhelua erittäin tärkeinä lainsäädäntötekstien yhteydessä. Minusta oli oleellista vaihtaa näkemyksiä ministerikollegojeni kanssa Angersissa 8.–9. syyskuuta pidetyssä epävirallisessa neuvoston kokouksessa, ennen kuin esitän parlamentissa – en tietenkään Ranskan – vaan 27 terveysministeristä koostuvan neuvoston kannan.

Tämä ensimmäinen näkemysten vaihto ja terveysasioita käsittelevässä neuvoston työryhmässä tehty valmistelutyö eivät anna minulle valmiuksia vastata kaikkiin tätä erittäin mutkikasta ja monivaihteista aihetta koskeviin kysymyksiimme. Tämänpäiväisessä istunnossamme terveysasioista vastaavalla komission jäsenellä on kuitenkin varmasti mahdollisuus selvittää Euroopan komission keskeisiä päätöksiä, ja minä voin kertoa teille neuvoston ensimmäiset vaikutelmat.

Neuvosto kannattaa rajatylittävää terveydenhuoltoa ja potilaiden oikeuksia koskevan direktiivin antamista. Tämän alan päätöksiä ei voida jättää yksinomaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi. Olen kollegojeni kanssa samaa mieltä siitä, ettei tätä pidä ymmärtää tuomioistuimen tai sen tuomioiden sisällön arvosteluksi, sillä näiden tuomioiden ansiosta potilaiden asiat usein paranevat huomattavasti. On kuitenkin järkevää, että EU:n kaksi lainsäätäjää eli parlamentti ja neuvosto kehittävät EU:n terveyspolitiikkaa poliittisen vuoropuhelun ja demokraattisen prosessin tuloksena. Meidän on yhdessä pyrittävä luomaan lainsäädäntökehys, joka lisää oikeusvarmuutta.

Toiseksi totean, että Angersissa kaikkien 27 valtion valtuuskunnat ylistivät viime kuukausina tehdyn työn laatua ja myönsivät, että niitä on kuunneltu hiljattain järjestetyissä kuulemistilaisuuksissa. Komission jäsen Vassiliou sai siitä lämpimät kiitokset neuvoston epävirallisessa kokouksessa. Puheenjohtajavaltio Slovenia varmasti ilmoitti teille, että neuvosto suhtautui erittäin epäroivästi tekstin alkuperäiseen versioon, joka oli esitelty pääpiirteittäin 19. joulukuuta 2007 kokoontuneelle Epsco-neuvostolle. Ainoastaan pieni vähemmistö valtioista oli kannattanut kyseistä versiota. Parlamenttikin vastusti sitä voimakkaasti, kuten parlamentin jäsenet vahvistivat minulle neuvotellessani alustavasti puheenjohtajavaltio Ranskan edustajien kanssa Strasbourgissa, Brysselissä ja Pariisissa. On selvää, että komission jäsenen Vassilioun heti virkakautensa alussa aloittama poliittinen vuoropuhelu auttoi luomaan vakaan pohjan neuvotteluille, mikä on neuvoston mielestä myönteistä.

Kolmanneksi totean aikataulusta, että tämä komission jäsenten kollegion 2. heinäkuuta hyväksymä ehdotus tuli liian myöhään, jotta ensimmäinen käsittely voitaisiin järjestää puheenjohtajakaudellamme, mutta jatkamme neuvostossa käytäviä neuvotteluja mahdollisimman pitkälle ja käymme poliittista vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa. Kansanterveyttä käsittelevä työryhmä onkin jo käsitellyt direktiiviä useaan

otteeseen. Se kokoontuu taas huomenna ja tarkastelee tekstiä artikla artiklalta. Kuten muillakin politiikkamme painopistealoilla, Ranska hoitaa myös tällä alalla osuutensa puheenjohtajatroikassa tekemällä tiivistä yhteistyötä Tšekin ja Ruotsin kanssa. Muistutan, että ”terveyden Eurooppa potilaiden palveluksessa” on ollut yksi yhteisen puolitoistavuotisen ohjelmamme painopisteistä.

Neljäs huomautukseni koskee direktiiviehdotuksen soveltamisalaa. Keskusteltuani viime toukokuussa Pariisissa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaan kuuluvien parlamentin jäsenten kanssa tiedän monien teistä olevan harmissaan siitä, että direktiivi päätettiin rajoittaa potilaiden liikkuvuuteen ja ettei siinä käsitellä terveydenhuollon ammattihenkilöiden liikkuvuutta. Ymmärrän hyvin, miksi sitä harmitellaan, koska olin itse Euroopan parlamentin jäsen, kun Evelyne Gebhardtin laatimasta mietinnöstä äänestettiin, ja lähdin parlamentista vain muutama päivä ennen Bernadette Vergnaud'n mietinnöstä käytyä keskustelua. Terveyspalvelujen poistaminen sisämarkkinoilla tarjottavia palveluja koskevasta direktiivistä jättää harmaan alueen, jota nyt esillä oleva direktiiviehdotus ei kata kokonaan, koska se koskee ainoastaan potilaiden liikkuvuutta. Voidaan jopa sanoa, että kyseisen direktiiviehdotuksen tarkoituksena on pikemminkin ottaa huomioon yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja soveltaa sitä kuin poistaa terveyspalvelut palveludirektiivistä ja näin ollen toteuttaa joidenkin parlamentin jäsenten vaatima terveyspalvelut kattava alakohtainen erityisväline. Terveysministerit eivät ole keskustelleet tästä asiasta. Tämä kaikki johtuu kuitenkin aikatauluista, ja Euroopan komission päätös perustuu siihen, että jo nyt erittäin laajaa potilaiden liikkuvuutta koskeviin haasteisiin on vastattava mahdollisimman pian. On selvää, ettei laajempaa direktiiviä, jonka soveltamisalaan sisältyy terveydenhuollon ammattihenkilöiden liikkuvuus, olisi saatu hyväksytyä ennen ensi kesäkuun vaaleja.

Viidenneksi totean tekstin sisällöstä, ettemme ole vielä käsitelleet kaikkia ehdotettuja säännöksiä. Puheenjohtajavaltio voi kuitenkin tässä vaiheessa todeta, että neuvoston mielestä sairaalahoitoa koskeva ennakkolupa on keskeinen kysymys EU:n jäsenvaltioille. Sitä voidaan pitää jopa terveysministerien tärkeimpänä tavoitteena. Angersissa 9. syyskuuta järjestetyllä työlounaalla puhuneet ministerit kannattivat sitä, että liikkuvuutta koskevat potilaiden yksilölliset oikeudet sekä kansallisten sääntely- ja suunnitteluvaltuuksien säilyttäminen pyritään saattamaan aiempaa parempaan tasapainoon kaikkien edun mukaisesti.

Tämä tavoite on otettu huomioon tekstissä etenkin edellyttämällä sairaalahoitoa koskevaa ennakkolupaa. Tarkoituksena ei ole kyseenalaistaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jossa täsmennetään, miten EY:n perustamissopimuksessa määrättyjä vapaan liikkuvuuden periaatteita sovelletaan terveydenhoitoalalla, vaan positiiviseen oikeuteen on sisällytettävä vapaan liikkuvuuden ja jäsenvaltioiden sääntelyvaltuuksien välinen tasapaino, jonka tuomioistuin on jo määritellyt oikeuskäytännössään. Se on itse asiassa erottanut toisistaan avohoidon, jonka osalta vakuutusjärjestelmässä ei voida edellyttää ennakkolupaa, ja sairaalahoidon, jossa ennakkolupavaatimus vaikuttaa tarpeelliselta ja järkevältä.

Tiukkojen talousarviorajoitusten – ikääntymisen ja teknisen kehityksen – aikana jäsenvaltioiden on voitava hallita täysimääräisesti tarjoamaansa terveydenhoitoa, etenkin sairaalahoidon suunnittelua. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut, tällä suunnittelulla pyritään yhtäältä takaamaan, että kyseisen jäsenvaltion alueella on saatavilla riittävästi ja pysyvästi monipuolisia ja laadukkaita sairaalahoitopalveluja. Toisaalta halutaan hallita kustannuksia ja välttää henkilöstöresurssien, rahavarojen tai teknisten resurssien tuhlaamista.

Totean lisäksi, että ennakkolupavaatimuksella varmistetaan, että rajatylittävää terveydenhuoltoa voidaan tarjota heti, kun se on lääketieteellisesti perusteltua. Tämä nimittäin mahdollistetaan sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevassa asetuksessa, jonka mukaan lupaa ei voida evätä silloin, kun samaa hoitoa ei ole saatavilla kohtuullisessa ajassa. Emme saa myöskään unohtaa, että ennakkoluvalla myös suojellaan potilaita, koska sillä varmistetaan, että kaikki toisessa jäsenvaltiossa annettu hoito korvataan.

Lopuksi totean, että vaikka noudatamme yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä oikeaksi katsomamme tulkinnan mukaisesti, direktiivi tuo joka tapauksessa huomattavasti lisäarvoa, sillä siinä selkeytetään potilaiden oikeuksia, annetaan heille tarvittavat tiedot sekä varmistetaan, että oikeuskäytäntöä tulkitaan yhdenmukaisesti ja sovelletaan näin ollen yleisesti ja johdonmukaisesti kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Kiitoksia tarkkaavaisuudestanne. Puhun vielä keskustelun lopussa, jotta voin vastata kysymyksiinne.

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on ollut jo tilaisuus keskustella tästä ehdotuksesta pitkään eri sidosryhmien ja päätöksentekoprosessiin osallistuvien tahojen kanssa. Muistatte ehkä, että esittelin tämän ehdotuksen ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle, kun kollegio oli hyväksynyt sen, ja että siitä käytiin antoisa keskustelu. Minulla on ollut tilaisuus vaihtaa näkemyksiä myös kansallisten parlamenttien ja tietenkin jäsenvaltioiden kanssa hiljattain Angersissa

pidetyssä terveysasioita käsittelevän neuvoston epävirallisessa kokouksessa. Hyvät parlamentin jäsenet, olen erittäin iloinen tästä täysistunnossa käytävästä keskustelusta ja odotan sitä innokkaasti. Kiitän tässä yhteydessä neuvoston puheenjohtajaa Bachelot-Narquinia tuesta ja siitä, että hän antoi minulle mahdollisuuden keskustella tästä asiasta pitkään ministerien kanssa.

Haluan hieman selvittää potilaiden oikeuksia koskevan ehdotuksen taustaa. Komissio esitti 2. heinäkuuta ehdotuksen direktiiviksi rajatylittävissä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista sen jälkeen, kun Euroopan yhteisöjen tuomioistuin oli käsitellyt useaan otteeseen perustamissopimuksessa määrättyä Euroopan kansalaisten luonnollista oikeutta saada terveydenhoitoa haluamassaan jäsenvaltiossa ja kun Eurooppa-neuvosto ja Euroopan parlamentti olivat pyytäneet komissiota laatimaan tätä oikeutta koskevan säädösehdotuksen, koska terveydenhoitoa koskevat säännökset oli – täysin perustellusti – poistettu palveludirektiiviehdotuksesta.

Tämä on epäilemättä tärkein nykyisen komission esittämä terveysasioita koskeva ehdotus. Sen tavoitteena on tarjota potilaille aiempaa enemmän mahdollisuuksia ja taata terveydenhoitopalvelujen saatavuus asuinpaikasta riippumatta, mutta siinä otetaan kuitenkin täysimääräisesti huomioon, että jäsenvaltiot vastaavat terveydenhuollon järjestämisestä.

Ehdotuksella on kolme keskeistä tavoitetta. Sillä pyritään ensinnäkin selkeyttämään edellytyksiä, joiden täyttyessä potilailla on oikeus hakeutua terveydenhoitoon toisessa jäsenvaltiossa, saada siitä korvausta ja toteuttaa tämä tehokkaasti, jos se on paras ratkaisu heidän tilanteessaan. Toiseksi ehdotuksella pyritään varmistamaan laadukas ja tehokas rajatylittävä terveydenhuolto koko Euroopan unionissa sekä kolmanneksi edistämään EU:n terveydenhuoltojärjestelmien välistä yhteistyötä.

Kuten totesin, ehdotus perustuu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön. Siinä otetaan täysimääräisesti huomioon EY:n perustamissopimus sekä jäsenvaltioiden vastuu terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämisessä ja tarjoamisessa.

Ehdotus jakautuu kolmeen pääalaan.

Ensinnäkin siinä täsmennetään ja vahvistetaan kaikkien EU:n terveysjärjestelmien yhteiset periaatteet, jotka ovat universaalisuus, tasapuolisuus, pääsy korkealaatuiseen terveydenhoitoon ja yhteisvastuullisuus. Ehdotuksessa noudatetaan EY:n perustamissopimuksessa määrättyä ja yhteisöjen tuomioistuimen korostamaa yhteistä periaatetta, jonka mukaan jäsenvaltio, jonka alueella hoito tarjotaan, vastaa täysimääräisesti sääntöjen laadinnasta ja yhteisten periaatteiden noudattamisesta.

Jotta jäsenvaltiot voivat soveltaa näitä periaatteita avoimemmin, olemme ehdottaneet, että tavoitteita selkeytetään sellaisten laatu- ja turvallisuusstandardien osalta, jotka koskevat niiden alueella muista jäsenvaltioista tuleville potilaille tarjottavaa terveydenhuoltoa.

Otimme käyttöön myös säännöksen, jolla varmistetaan, että muista jäsenvaltioista tulevia potilaita kohdellaan yhdenvertaisesti hoitojäsenvaltion kansalaisten kanssa.

Toiseksi direktiivissä täsmennetään potilaiden oikeuksia ja niihin liittyviä edellytyksiä saada terveydenhoitoa toisessa jäsenvaltiossa. Esimerkiksi raja-alueilla asuvien voi olla helpompi hakeutua hoitoon ulkomaille kuin matkustaa pitkä matka lähimpään vastaavaan kotimaiseen terveydenhoitolaitokseen.

Rajatylittävällä terveydenhuollolla on selvästikin lisäarvoa myös sellaista pitkälle erikoistunutta hoitoa tarvitseville, jota vain ani harva lääkäri voi tarjota Euroopassa. Tällainen tilanne voi olla esimerkiksi harvinaisissa sairauksissa.

Tosiasiasa useimmat potilaat eivät kuitenkaan yksinkertaisesti tiedä, että heillä on oikeus hakeutua terveydenhoitoon toisessa EU:n jäsenvaltiossa ja että he voivat saada korvauksen tällaisesta hoidosta. Vaikka he tietäisivätkin tästä oikeudesta, säännöt ja menettelyt ovat usein kaikkea muuta kuin selkeitä. Uudella direktiivillä pyritään selkeyttämään näitä seikkoja: kaikki potilaat saavat samat selkeät tiedot ja takeet rajatylittävästä terveydenhuollosta.

Mikäli hoito kuuluu potilaan kotijäsenvaltion terveydenhuoltojärjestelmän piiriin, hänellä on käytännössä oikeus saada kyseistä hoitoa ulkomailla ja saada korvausta siihen määrään asti, jonka sama tai samankaltainen hoito olisi maksanut hänen kotimaassaan.

Lisäksi täsmennetään, että erityistilanteissa jäsenvaltiot voivat rajoittaa ulkomailla saadun sairaalahoidon korvaamista tai maksamista edellyttämällä ennakkolupaa, jos terveydenhuoltojärjestelmä selvästikin – tai edes mahdollisesti – vaarantuu.

Direktiivissä tarkennetaan myös sairaalahoidon ja muun kuin sairaalahoidon määritelmiä sekä yksinkertaistetaan näin rajatylittävän terveydenhuollon saantia koskevia menettelyjä ja edellytyksiä.

Haluan tässä yhteydessä painottaa, että olemme säilyttäneet mahdollisuuden laajentaa sairaalahoidon käsitettä sellaiseen terveydenhoitoon, joka ei välttämättä edellytä sairaalassa oloa mutta joka on kallista tai jonka asianmukainen tarjoaminen edellyttää laajaa infrastruktuuria.

Kolmanneksi direktiivissä vahvistetaan uudet puitteet eurooppalaiselle yhteistyölle aloilla, joilla on nähdäksemme keskeinen merkitys tulevaisuudessa ja joilla EU:ssa on tehtävä yhteistyötä, jotta tuleviin haasteisiin voidaan vastata entistä paremmin. Tämä tehdään aiemmin mainitsemiä periaatteiden mukaisesti tekemällä yksinkertaistettua ja tehostettua yhteistyötä, antamalla yhteistä teknistä opastusta sekä etsimällä järjestelmällisesti hyviä toimintatapoja.

Näin voidaan tehostaa EU:n laajuista yhteistyötä esimerkiksi eurooppalaisissa osaamisverkostoissa, jotta voidaan yhdistää asiantuntemus, tietämys ja lääketieteellinen ammattitaito sovelletussa lääketieteellisessä tutkimuksessa sekä diagnosoinnissa ja hoidossa. Tämä on erittäin tärkeää erityisesti harvinaisten sairauksien, uusien hoitotapojen tarjoamisen sekä uusien terveysteknologioiden nopean leviämisen yhteydessä.

Toinen ala on terveysteknologian arviointi, jossa jäsenvaltioiden pätevimmat asiantuntijat määrittävät kaikkein tehokkaimmat hoitotavat EU:n laajuisesti, ja tällaisten hoitotapojen levittäminen niiden käytön edistämiseksi. Koska uudet hoitotavat ovat kalliita ja niihin on saatavilla vähän resursseja, niiden yhteydessä on todellakin varmistettava, että niitä valitaan ja käytetään mahdollisimman tehokkaasti.

Kolmas ala on sähköinen terveydenhuolto (e-health), jota koskevia teknisiä vaatimuksia on edistettävä, jotta voidaan varmistaa yhteentoimivuus kaikilla tasoilla ja auttaa vakiinnuttamaan sähköinen terveydenhuolto ainakin tulevien terveydenhoitopalvelujen olennaisena osana.

Neljänneksi EU:ssa on sovellettava entistä laajempaa lähestymistapaa rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevien terveystietojen keräämiseen, jotta ehdotettujen toimien vaikutuksia voidaan seurata paremmin ja jotta epidemiologista seurantaa voidaan tehostaa.

Myös lääkemääräysten tunnustamista on helpotettava kaikissa jäsenvaltioissa. On kuitenkin pantava merkille, että potilaan kotijäsenvaltio korvaa toisessa jäsenvaltiossa annetut lääkemääräykset vain, jos lääke on hyväksytty ja korvauskelpoinen kotijäsenvaltiossa.

Lisäksi on tehtävä selväksi, ettei tällä direktiiviehdotuksella ole tarkoitus yhdenmukaistaa terveydenhuoltojärjestelmiä. Tarkoituksena ei ole vaihtaa rooleja terveydenhuollon hallinnoinnissa. Jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, miten ne organisoivat terveydenhuoltojärjestelmänsä, mitä etuja ne tarjoavat kansalaisilleen ja mistä hoidoista ja lääkkeistä ne maksavat korvauksen. Tähän käytäntöön ei tule muutoksia.

Sekä nykytilannetta että tulevaisuutta ajatellen tällä lainsäädäntöehdotuksella pyritään tarjoamaan potilaille mahdollisuuksia ja tietoa, jotta he saavat turvallisinta, laadukkainta ja sopivinta hoitoa aina, kun sellaista on saatavilla Euroopassa. Tehostamalla terveydenhuoltojärjestelmien välistä yhteistyötä lisätään myös yhteisvastuullisuutta ja parannetaan terveydenhoidon saatavuutta.

Ehdotetun lainsäädännön tavoitteena on todellakin edistää terveydenhuollon parantumista koko Euroopassa.

Kuten ministeri Bachelot-Narquin totesi, tästä direktiivistä keskustellaan jo neuvostossa, ja toivon, että keskustelut etenevät ripeästi myös parlamentissa ja että ne tuottavat lopulta tulosta.

(Suosionosoituksia)

John Bowis, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tiedämme kaikki, että kohta meiltä kysytään: "Mitä EU tekee minun hyväkseni?" Vastaus on, että EU tarjoaa potilaille uuden mahdollisuuden. Tämä on hyvä uutinen. Meidän on vain varmistettava järjestelmän toimivuus. Se tehdään EU:n kolmen toimielimen välisen ja tietenkin Euroopan parlamentin sisäisen yhteistyön avulla. Meillä on kuitenkin tuomioistuimen tuomiot. Edessä ei ole pelkkä tyhjä paperi, joten emme aloita tyhjästä. Tuomioistuimen tuomiot on otettava huomioon.

Nämä tuomiot tarkoittavat selkokielellä sitä, että jos potilaan hoidon saanti viivästyy kohtuuttomasti, hänellä on oikeus saada kyseistä hoitoa toisessa jäsenvaltiossa. Lasku lähetetään hänen kotivaltionsa, mikäli hoitokulut ovat vastaavat ja hoito on normaalisti saatavilla. Tämä on helppo käytäntö. Parlamentin

ylivoimainen enemmistö hyväksyi potilaiden liikkuvuutta koskevan mietintöni. Totesimme ennen kaikkea, että poliittisten päätöksentekijöiden on päätettävä tästä asiasta juristien sijaan.

(FR) Arvoisa neuvoston puheenjohtaja Bachelot-Narquin, totean Jean Giraudoux'n sanoin, että "yksikään runoilija ei ole tulkinnut luontoa niin vapaasti kuin lakimies tulkitsee totuutta".

(EN) Haluamme siksi poliittisten päätöksentekijöiden tulkitsevan tätä juristien sijasta. Haluamme siksi oikeusvarmuuden, jotta kaikki – hallitukset, terveyspalvelujen tarjoajat, potilaat ja lääkärit – tietävät asemansa. Tästä syystä järjestelmästä on tehtävä toimiva sekä potilaiden että terveyspalvelujen tarjoajien kannalta. Tämä on oltava kotivaltion terveydenhuollon johtajille mahdollisuus eikä painajainen.

Meillä on näin ollen joitakin kysymyksiä. Meillä on kysymyksiä, joihin myös potilailla on oikeus saada vastauksia. Näitä kysymyksiä ovat: Onko minulla oikeus? Jos on, miten etenen asiassa? Miten voin selvittää, mihin voisin mennä ja kuka lääkäri minua voisi hoitaa? Mitä valintamahdollisuuksia minulla on? Millainen on salassapitovelvollisuus? Mitä tapahtuu, jos jotain menee pieleen?

Meidän on löydettävä vastaus kaikkiin näihin kysymyksiin. On myös joitakin asioita, joista meidän on keskusteltava keskenämme. Jotkin niistä onkin jo otettu esiin.

Ensimmäinen asia on ennakkolupa. Minusta on oikeudenmukaista, että potilas tarvitsee ennakkoluvan päästäkseen sairaalahoitoon. Yhteisöjen tuomioistuin totesi, ettei ennakkoluvan edellyttäminen ole sinänsä väärin vaan että on väärin evätä se tietyssä tilanteessa, joten meidän on tarkasteltava tätä asiaa erittäin huolellisesti.

Meidän on keskusteltava myös lääkemääräyksistä. Ymmärrän, että kotivaltion on saatava päättää lääkemääräyksistä, mutta mitä hyötyä tästä kaikesta on potilaalle, jos hänelle määrätään lääkekuuri toisessa jäsenvaltiossa annettavan hoidon yhteydessä, mutta potilaan palattua kotivaltioon hänelle sanotaan, ettei hän enää saa kyseisiä lääkkeitä? Tämä on sellainen kysymys, johon meidän on vastattava.

Toinen asia on kulujen korvaaminen. Potilaat eivät halua, että heidän on lähdettävä hoitoon taskut täynnä rahaa. Lasku on voitava lähettää kotimaahan nähdäkseni keskusselvitysyrityksen kautta.

Tämä toimenpide liittyy kuitenkin potilaisiin eikä palveluihin, joita käsitellään toisena päivänä. Tämän asian keskipisteenä ovat potilaat eivätkä juristit, ja tämä on kaikkia eikä vain joitakin potilaita varten.

Dagmar Roth-Behrendt, PSE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puhumme tänään ehdotuksesta, jonka keskipisteenä ovat todellakin Euroopan unionin kansalaiset, nimittäin potilaat. Esitän komission jäsenelle suuret kiitokset johdantopuheenvuorosta, mutta kiitän myös Markos Kyprianouta hänen vaikeina aikoina tekemästään valmistelutyöstä.

Sanon sitä vaikeaksi ajaksi, koska jäsenvaltiot ovat monesti Euroopan unionin viimeisiä, kiveen hakattuja fossiileja, jotka eivät ymmärrä, että ihmiset ovat keskeisessä asemassa, vaan luulevat, että maailma pyörii niiden ja niiden järjestelmien ympärillä. Se ei pidä paikkaansa. Keskeisessä asemassa ovat potilaat, sillä he ovat yhteiskuntamme heikoimpia jäseniä, koska he ovat sairaita ja hauraita.

Puhumme nyt potilaiden liikkuvuudesta ja tiedämme, että se on tosiasiasisämarkkinoille kuuluva oikeus, jonka olisi pitänyt olla voimassa jo yli 20 vuotta. Meidän olisi siksi syytä miettiä, onko tämä keskustelu ajoitettu oikein ja ovatko jäsenvaltiot ajan tasalla. Minäpä kerron, etteivät ne ole! Tuoreen Eurobarometri-tutkimuksen mukaan 30 prosenttia Euroopan unionin kansalaisista ei tiedä, että heillä on oikeus saada hoitoa ulkomailla. Tästä voidaan päätellä, että kaikki jäsenvaltiot ovat tehneet jotain väärin. Ne eivät ole tiedottaneet kansalaisille heidän oikeuksistaan eivätkä siitä, mitä he voivat tehdä ja mitä vaihtoehtoja potilailla on.

Olen jäsen Bowisin ja muiden puhujien sekä komission jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden on tietenkin saatava edelleen itse määrätä terveydenhuoltojärjestelmistään. Emme halua puuttua niihin, mutta haluamme varmistaa, että potilailla on vapaa liikkuvuus.

Jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden yhteydessä myönnän, että etenkin potilaiden sairaalahoitoa on voitava suunnitella etukäteen. Ennakkoluvan on siksi oltava keskustelujemme keskeisiä aiheita. Jäsen Bowis puhuikin jo siitä.

Verkostoilla ja tiedotuspisteillä on varmistettava, että potilaat tietävät, mitä heillä on oikeus tehdä, mutta potilaiden on myös tiedettävä, onko parasta hoitoa saatavilla Saksassa vai Kyproksella, jotta heillä on myös mahdollisuus parantua.

Jos onnistumme parantamaan kansalaisia lähellä olevan terveydenhoidon laatua ja sen saatavuutta, se on varmasti hieno saavutus, jolloin kenenkään ei tarvitse enää vertailla palvelutarjontaa. Sitähän me todella haluamme.

Jules Maaten, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Vassiliou, arvoisa ministeri Bachelot-Narquin, olin viime viikolla kaikilla EU:n virallisilla kielillä julkaistavan uuden potilaiden oikeuksia koskevan Internet-sivuston esittelytilaisuudessa, jonka oli järjestänyt tanskalainen ALDE-ryhmän kollegani Karen Riis-Jørgensen.

Tilaisuudessa oli tanskalainen nainen, jonka läsnäolo oli pienestä kiinni. Hänellä oli rintasyöpä, eikä hän päässyt hoitoon Tanskan järjestelmän perusteella, koska hänellä oli väärä määrä kasvaimia. Jos hänellä olisi ollut viisi kasvainta, häntä olisi hoidettu, mutta kasvaimia oli seitsemän, joten hän ei täyttänyt hoitoon pääsyn edellytyksiä. Hänen oli siis päästävä jotenkin eroon kahdesta kasvaimesta, ennen kuin häntä voitiin auttaa. Tämä merkitsi lyhyesti sanottuna loputonta taistelua. Lopulta hän sai apua Saksasta. Hän teki sen: lainasi ystäviltä ja perheeltään rahaa ja lähti Saksaan, jossa hän sai apua. Etäispesäkkeitä ei enää ole. Hän on nyt parantunut siinä määrin kuin syövästä voi käytännössä parantua.

On epäinhimillistä, että tämänkaltainen henkilö joutuu taistelemaan järjestelmää vastaan sairaana ollessaan silloin, kun hän on kaikkein heikoimmillaan. Tällöin järjestelmä asetetaan potilaan edelle. Tällaista on mielestäni täysin mahdotonta hyväksyä! Tanskalaiset maksoivat lopulta suuren osan hoidosta, ja kaikki päättyi hyvin. Tämän naisen kohtalo ei kuitenkaan ole poikkeuksellinen, sillä tällaista tapahtuu aivan liian usein.

Euroopan komission ehdotus on näin ollen valtava edistysaskel tällaisten potilaiden auttamisessa, ja ryhmäni kannattaa sitä erittäin voimakkaasti. Meidän on myös varmistettava, ettei tästä keskustelusta tule ideologista keskustelua. Tämä ei ole taas vain yksi uusi terveyspalveluja koskeva direktiivi. Kyse ei ole siitä, miten Euroopan unionin terveyspalveluja voidaan uudistaa, eikä myöskään siitä, pitäisikö terveydenhoidon alalla olla vapaat markkinat. Minun mielestäni tässä ei ole tosiasiallisesti kyse myöskään toissijaisuusperiaatteesta. Kyse ei ole siitä, voittavatko jäsenvaltiot vai Euroopan unioni. Kyse on siitä, voittavatko potilaat vai eivät. Se on oikeastaan ainoa merkityksellinen asia. Meidän on ehdottomasti keskusteltava myös kaikista muista seikoista ja väiteltävä niistä kiivaasti vaikkapa vaalikampanjan aikana, mutta olemme ryhmäni kanssa sitä mieltä, ettei meidän tarvitse pohtia niitä nyt.

Emme pyri yhdenmukaistamaan terveyspalveluja. Nyt ei ole oikea aika tehdä sitä, eikä se ole välttämättä edes mahdollista. Meidän on kuitenkin opittava hyödyntämään Euroopan unionin tarjoamia mahdollisuuksia ja mittakaavaetuja, jotta harvinaisia tauteja sairastaville voidaan tarjota tosiasiallista asiantuntija-apua. Tämä mahdollisuus on tietenkin ollut olemassa jo vuosia, mutta nyt sitä voidaan hyödyntää ja on hyödynnettävä myös käytännössä.

Lopuksi totean, että parlamentissa pidettiin viime viikolla Dagmar Roth-Behrendtin johdolla myös kokous, jossa Euroopan potilasfoorumi esitteli ohjelmansa. Minusta on ilahduttavaa, että potilaat lyövät nyt rumpua, koska tarvitsemme nimenomaan heidän omaa panostaan. Olemme valmiita tekemään demokraattisen päätöksen juristien näytettyä ensin esimerkkiä. Päätöksen tekevät nyt oikeat henkilöt, nimittäin kansalaisten valitsemat edustajat.

Ryszard Czarnecki, *UEN-ryhmän puolesta*. – (PL) Arvoisa puhemies, on vahinko, ettei meillä ollut tilaisuutta keskustella tästä asiasta edellisessä istunnossa, jossa keskustelimme kahdesta aiemmasta lainsäädäntöehdotuksesta. Parempi kuitenkin myöhään kuin ei milloinkaan, kuten on tapana sanoa. Olemme panneet ilahuneena merkille, että komission ehdotuksissa todellakin mennään Euroopan parlamentin vaatimaan suuntaan – suuntaan, johon parlamentti rohkaisi komissiota tällä alalla.

Jotta Eurooppa voi todella olla Eurooppa ilman rajoja, tämän on toteuduttava ennen kaikkea terveydenhuollon alalla. Terveydenhuollon takaaminen jäsenvaltioiden asukkaille osoittaa, että olemme todella tehneet jotain Euroopan unionin veronmaksajien ja äänestäjien hyväksi. Tavallinen puolalainen, unkarilainen, kyproslainen, englantilainen tai italialainen ei nimittäin ole kiinnostunut Lissabonin sopimuksesta vaan siitä, onko hänellä oikeus saada terveydenhoitoa ulkomailla lomaillessaan tai voiko hän tehdä erityisen matkan hyödyntääkseen pitkälle erikoistuneen sairaalan palveluja.

Lopuksi totean, että tämänpäiväisen keskustelun aiheena olevilla toimilla voidaan nähdäkseni tosiasiallisesti parantaa ulkomaalaisille tarjottavaa terveydenhoitoa ja samalla lisätä EU:n toimivaltaa, jota on viime aikoina horjutettu ideologisilla keskusteluilla ja pyrkimyksillä määrätä EU:n kansalaisille epäedullisia institutionaalisia ratkaisuja.

Jean Lambert, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun erittäin myönteisesti neuvoston antamaan julkilausumaan nyt esillä olevasta direktiivistä sekä direktiivin rajoituksiin ja sisältöön. Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevaa asetusta ja myös sen täytäntöönpanoasetusta käsitelleenä parlamentin esittelijänä olen erityisen kiinnostunut nyt käsiteltävästä asiasta, koska kulujen korvaamiseen liittyvät kysymykset – esimerkiksi miten, kuinka nopeasti ja millä menetelmällä korvaus myönnetään ja mitä tietoja annetaan – kuuluvat mainitsemani asetuksen soveltamisalaan. Puhuessamme esimerkiksi toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa lomaileville tarjottavasta terveydenhoidosta on mielestäni syytä muistaa, että siihen sovelletaan eurooppalaisen sairaanhoitokortin ja sosiaaliturvajärjestelmien koordinoitua periaatteita. Tämä on selvää.

Nyt esillä olevaan direktiiviin on tarkoitus sisällyttää joitakin asioita, joita ei välttämättä käsitellä koordinoitiasetuksessa. Meidän on mielestäni oltava tarkkoja niiden välisestä rajanvedosta. Ennakkolupa on tietenkin ollut äärimmäisen tärkeä asia. Meidän on mielestäni tehtävä selväksi, ettei kyseessä ole välttämättä potilaiden ehdoton oikeus liikkua ja saada hoitoa Euroopan unionissa kansallisten järjestelmiensä nojalla siten, että heidän kulunsa korvataan kotimaassa. Kyseessä on ehdollinen oikeus, ja tämän on oltava selvää.

Lisäksi mielestäni on tehtävä selväksi, että direktiiviehdotuksen mukaan potilaalle korvataan ymmärtääkseni ainoastaan kansallisen järjestelmän piiriin kuuluva hoito, ei siis uusia tai erilaisia hoitotapoja. Tämäkin siis rajoittaa kyseessä olevaa oikeutta nyt esillä olevan direktiivin osalta.

On selvää, että ennakkolupaa on hallinnoitava paremmin ja että potilaiden ja asiasta vastaavien hallintoviranomaisten on ymmärrettävä, mikä se on ja että sen avulla on voitava toimia nopeasti lääketieteellisen tarpeen perusteella. Lääketieteellinen tarve on nimenomaan yhteisöjen tuomioistuimen asettama edellytys. Hallintoviranomaisten on näin ollen pohdittava tätä eikä välttämättä omaa kustannuspohjaansa.

Direktiivissä on paljon hyvää, ja hyviin toimintatapoihin, laatuun, oikeusvarmuuteen ja vastuuseen liittyvät kysymykset ovat myös tärkeitä. Kuten John Bowis totesi, meidän on myös edistytävä asioissa, jotka liittyvät esimerkiksi hoidon jatkamiseen tai lääkemääräyksiin, jotka voivat olla voimassa jossain jäsenvaltiossa niiden omien järjestelmien perusteella. Meidän on kuitenkin oltava myös varovaisia, ettemme auta potilaita hyötymään eri järjestelmien asettamisesta toisiaan vastaan. Tämä pätee sekä asetuksen N:o 883 täytäntöönpanomenettelystä annettuun asetukseen että tähän direktiiviin. Terveydenhuoltojärjestelmät eivät varmasti hyödy siitä millään tavoin.

Haluan tehdä ryhmäni puolesta selväksi, ettei tavoitteena ole lisätä rajatylittävää terveydenhuoltoa. Jäsen Roth-Behrendt totesi, että useimmat potilaat haluavat saada laadukasta ja nopeaa hoitoa kotimaassaan, joten rajatylittävää terveydenhuoltoa ei ole sinänsä tarkoitus lisätä, kuten jo totesin. Rajatylittävän terveydenhuollon lisäämispyrkimysten vaikutuksista valitetaan paljon, mistä meidän on mielestäni syytä olla huolissamme. Olenkin iloinen, että tässä keskustelussa on otettu tämä asia huomioon.

Jotkut väittävät, että rajatylittävä terveydenhuolto lisää kilpailua ja tiukentaa kansallisia standardeja ja että meidän on jopa avattava markkinat, jotta rajatylittävää terveydenhuoltoa voidaan tosiasiallisesti lisätä ja edistää. Euroopan parlamentti on kuitenkin tehnyt kantansa erittäin selväksi: terveys ei ole palvelu, kuten esimerkiksi autovakuutus. Sillä on aivan erityinen merkitys, eivätkä käyttäjät ole vain kuluttajia vaan avun tarpeessa olevia, mahdollisesti helposti haavoittuvia henkilöitä.

Monet rajatylittävän terveydenhuollon lisääntymiseen myönteisesti suhtautuvat myös vakuuttavat meille, että sen osuus on ainoastaan 2–3 prosenttia. Haluan tietää, mitkä ovat tulevaisuuden arviot ja miten tämä vaikuttaa 98 prosenttiin ihmisistä, jotka eivät liiku maasta toiseen eivätkä tällä hetkellä edes halua tehdä niin.

Roberto Musacchio, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen pahoillani, etten voi yhtyä kollegojen optimistisiin näkemyksiin, koska olen vakaasti sitä mieltä, että tämä direktiivi voi hyvinkin edistää enemmän liiketoimintaa kuin terveyttä. Siitä voi tulla eräänlainen terveysalan *Bolkesteinin* direktiivi.

EU:ssa on oltava keskeistä se, että jokaisella kansalaisella on oikeus saada mahdollisimman hyvää hoitoa kotimaassaan. Kiistämätön oikeus saada hoitoa missä tahansa peittää muuten sen tosiasian, ettei hoitoa ole saatavilla kotimaassa, eikä tämän voida katsoa johtuvan toissijaisuusperiaatteesta. Se peittää myös niiden intressit, jotka haluavat keinotella terveydellä, tarjota vakuutusyhtiöille suuria liiketoimintamahdollisuuksia sekä lisätä kansalaisille aiheutuvia kustannuksia ja EU:n terveydenhuoltomenoja.

Direktiivi on mielestäni epäonnistunut, koska siinä ei kiinnitetä huomiota palvelujen yhdenmukaistamiseen eikä universaaliin luonteeseen, joka EU:n on taattava. Direktiivi ei myöskään perustu periaatteeseen, jonka

mukaan terveys on oikeus, joka julkisen sektorin on taattava ja jota ei saa jättää ihmisten yksityisten vakuutusten varaan. Ammattijärjestöt ovat syystäkin erittäin huolissaan, ja niin olemme mekin.

Derek Roland Clark, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tässä paketissa, joka koskee matkustamista ulkomaille muuhun kuin sairaalahoitoon, keskeistä on se, että kotivaltio maksaa hoidon, mutta vain siihen määrään asti, jonka vastaava hoito olisi maksanut kotimaassa. Näin ollen kannattaa hakeutua hoitoon valtiossa, jossa hoito on halvempaa ja parempaa. Terveysturistien on maksettava hoitokustannusten ja kotivaltion myöntämän korvauksen välinen erotus. Kotivaltio maksaa viime kädessä matkakulut, mutta vain oman tasonsa mukaan. Terveysturistin on itse maksettava hoidosta aiheutuneet lisämaksut ja mahdollisesti matkakulujen yli menevä osuus. Köyhimmillä ei ole varaa siihen, joten he joutuvat tyytymään alhaisimpaan hoitotasoon. Rikkaat voivat tehdä sen, mutta he hakeutuvat luultavasti joka tapauksessa yksityiseen hoitoon. Jonotuslistoista voidaan todeta, että jos maan terveydenhuolto on keinoa ja kallista, terveydenhuolturisteista ei ole vaivaa, mutta jos se on edullista ja hyvää, jonotuslistat voivat ylikuormittua nopeasti. Tuloksena on näin ollen kaksitasoinen terveydenhuoltojärjestelmä. Onko tämä niin kutsuttu tahaton seuraus?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, neljä sadasta eurooppalaisesta hakeutuu ulkomaille hoitoon. Terveysturismi johtuu nähdäkseni kuitenkin paikallistason puutteista ja palvelujen riittämättömyydestä. Italian terveyspalveluissa käytetään vuosittain noin 40 miljoonaa euroa italialaisiin, jotka menevät hoitoon ulkomaille, eikä tämä luku ilmeisesti sisällä yksityisiä vakuutuksia.

Mistä tämä johtuu? Epäilemättä siitä, että palveluihin on erittäin pitkät jonotuslistat. Esimerkiksi Italiassa eturauhasleikkausta joutuu odottamaan 300 päivää ja tietokonetomografiaa hyvin usein vähintään kuukauden. Toiseksi hammashoidon ja plastiikkakirurgian kaltaiset palvelut on maksettava Italiassa eikä muissa maissa. Kaikkien on syytä kiinnittää huomiota kolmanteen seikkaan, nimittäin siihen, että ulkomaille mennään hyödyntämään tekniikkoja, kuten keinohedelmöitystä, jotka ovat joko kokonaan tai osittain kiellettyjä kotimaassa tai jotka ovat täysin laittomia, kuten elävien ihmisten elinten ostoa, josta Intia on surullinen esimerkki. Vastaavanlaisia surullisia tapauksia on voinut olla myös muissa maissa, ennen kuin ne liittyivät Euroopan unioniin.

Terveysturisuuden vuoksi päätetään matkustaa kaiken kaikkiaan siksi, että ulkomailla tarjotaan laadukkaita ja edullisempia palveluja. Minusta kuitenkin tuntuu, että Euroopan unionin on monissa tapauksissa syytä tiukentaa valvontaa, jotta kuluttajille voidaan antaa takeet ja jotta voidaan varmistaa tasavertaiset kilpailuedellytykset. Sosiaalinen yhteys, jossa palveluja tarjotaan, on usein sekoitus julkista ja yksityistä myös hiljattain EU:hun liittyneissä valtioissa. Arvoisa komission jäsen Vassiliou, painopisteeksi asettamienne periaatteiden lisäksi suositan näin ollen, että sellaisten voimassa olevien säännösten noudattamista valvotaan tiukasti, joissa veloitetaan käyttämään raaka-aineita, CE-merkintää ja vaatimustenmukaisuutta koskevia asiakirjoja, koska lääketieteellisten laitteiden ja hoitotapojen terveellisyys on taattava. Emme saa unohtaa, että joku aina...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, arvoisa ministeri, meillä Euroopan parlamentin jäsenillä on nyt tilaisuus osoittaa, että olemme nimenomaan Euroopan parlamentin jäseniä. Meillä on tilaisuus osoittaa, että puolustamme perustamissopimusta ja siinä meille annettuja oikeuksia ja että ajattelemme lainsäätäjänä potilaiden etua emmekä suojele ja tue protektionismia, joka toisinaan vaikuttaa keskusteluun. Voimme osoittaa olevamme vakuuttuneita siitä, että yhteistyön ansiosta potilaat saavat mahdollisimman hyvää hoitoa hoitopaikasta riippumatta.

Komission jäsenen Vassilioun esittämä ehdotus on hyvä lähtökohta, joka ansaitsee kehuja. Meidän on saatettava hänen alulle panemansa asiat päätökseen ja estettävä tarpeettomat byrokraattiset esteet. Tämä tarkoittaa, ettei jäsenvaltioilla ole oikeutta estää vapaata liikkuvuutta perusteettomasti. Ennakkolupaa voidaan edellyttää ainoastaan poikkeustapauksissa – jos tapaus sisältyy komission laatimaan luetteloon tai jos vaarana on, että suuri määrä potilaita lähtee ulkomaille, mikä heikentäisi terveydenhuoltojärjestelmää. On erittäin epätodennäköistä, että ennakkolupaa edellytetään, koska niin harvat potilaat ovat päättäneet hakeutua hoitoon ulkomailla. Lähtökohtana on näin ollen, ettei ennakkolupaa tarvita. Kaikki muut menettelyt olisivat perustamissopimuksen vastaisia.

Seuraava vaihe mahdollisimman hyvää hoitoa koskevien edellytysten luomisessa on direktiivin asianmukainen täytäntöönpano. Sairaiden ihmisten ei tarvitse mennä tuomioistuimeen, jotta he saavat vahvistettua oikeutensa ja kumottua ennakkolupaa koskevat perusteettomat vaatimukset. Tuomioistuin puolustaa tuomioissaan vapaata liikkuvuutta, mutta potilaille aiheutuu kuluja, ja heidän terveystensä vaarantuu, jos heidän on joka

kerran vaatimalla vaadittava oikeuksiaan! Toivon todella, että tämä voidaan välttää, ja kehotan kollegoitani ja neuvoston puheenjohtajaa auttamaan tässä asiassa. Komission jäsen aivan varmasti auttaa meitä.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Bachelot-Narquin, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, laadittuani terveyspalveluja koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön, jonka parlamentti hyväksyi 23. toukokuuta 2007, komissio ehdottaa nyt sosiaalipaketin yhteydessä direktiiviä, jossa käsitellään yksinomaan potilaiden oikeuksia rajatylittävässä terveydenhuollossa.

Minusta on siksi erittäin valitettavaa, ettei direktiivi ole riittävän kunnianhimoinen ja ettei siinä oteta huomioon monia sisäisiä haasteita, jotka on ratkaistava, jotta terveysalalla voidaan torjua lisääntyvää eriarvoisuutta, joka johtuu esimerkiksi väestön ikääntymisestä, sosiaalisesta eriarvoisuudesta, maantieteellisestä eristäytyneisyydestä ja terveydenhuollon henkilöstön vanhenemiseen liittyvistä ongelmista. Neuvosto ja parlamentti eivät voi näin ollen vain kodifioida yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita asiassa, joka on niin oleellinen Euroopan unionin kansalaisille. Meidän on löydettävä tietty tasapaino, joka takaa potilaille – jotka eivät ole pelkkiä kuluttajia – oikeudet rajatylittävään hoitoon sekä kaikille yhtäläisen pääsyn laadukkaaseen hoitoon yhteisvastuullisuuden periaatteen mukaisesti. Näin varmistetaan sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus sekä toissijaisuusperiaatteen noudattaminen. Esimerkiksi ennakkoluvan ja sairaalahoidon määritelmässä on edelleen huolestuttava harmaa alue. Niitä on selkeytettävä, jotta estetään syrjintä, joka voi johtaa siihen, että Eurooppaan syntyy lisäarvon sijasta kahdella eri nopeudella kehittyvä terveydenhuoltojärjestelmä.

Terveydellä ei ole hintaa, mutta sillä on omat kustannuksensa. On hyvä, että direktiivissä vahvistetaan sekä toissijaisuusperiaate että yhteistyön tiivistämisen tarpeellisuus, jotta lääketieteellisen tutkimuksen verkostoja ja potilaiden tiedotuskeskuksia voidaan lähentää toisiinsa.

Nyt alkaa keskustelu, jonka on oltava syvällistä ja tuottoisaa. Siinä ei saa hätiköidä, ja kaikkien asianosaisten on osallistuttava siihen, jotta voimme luoda todellisen Euroopan sosiaalisen mallin.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, miksi potilaan pitäisi menettää näkönsä odottaessaan kaihileikkausta esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jos leikkaus voitaisiin tehdä toisessa jäsenvaltiossa? Miksi tuskissaan lonkkaleikkaukseen pääsyä odottava ei voisi hyödyntää sitä, ettei leikkaukseen tarvitse jonottaa joissakin toisissa jäsenvaltioissa, joissa leikkaus voi tulla toisinaan myös halvemmaksi kuin kotimaassa? Miksi joidenkin sydänpotilaiden on odotettava kuukausia päästäkseen valtimotukoksen poistoleikkaukseen, jos heidän ei tosiasiaa tarvitsisi odottaa?

Jos klinikko suosittaa hoitoa, jota ei voida tarjota kotimaassa, tarvitsemme lainsäädännön, jolla voidaan varmistaa, että hoitoon voidaan hakeutua muualle. Aivan liian usein kaikkein köyhimpiä syrjitään ja kohdellaan epätasa-arvoisesti terveydenhoitoon pääsyssä. Tästä syystä on varmistettava, että jäsenvaltiot voivat myöntää etukäteen luvan toisessa valtiossa annettavaan hoitoon. Rajatylittävä terveydenhuolto ei saa olla mahdollista ainoastaan niille, joilla on siihen varaa.

Uudessa direktiivissä ei saa myöskään kyseenalaistaa sellaisten henkilöiden hoitoa koskevia standardeja, jotka valitsevat kotimaassa annettavan hoidon. Lisäksi on taattava, että potilaiden oikeudet ja turvallisuus asetetaan etusijalle. Näin ollen on tärkeää kehittää menetelmä, jolla potilaan kotivaltio ja hoitovaltio voivat käyttää potilastietoja yhdessä.

Lisäksi on kehitettävä korvausjärjestelmä potilaille, joille aiheutuu väistämätöntä vahinkoa siitä, että häntä hoidetaan toisessa EU:n jäsenvaltiossa. Hyvien toimintatapojen jakamisesta totean, että kannatan direktiiviehdotukseen sisältyvää 15 artiklaa, jossa vaaditaan eurooppalaisten osaamisverkostojen järjestelmää. Tällaiset osaamiskeskukset voisivat osoittautua hyödyllisiksi tietämyksen ja koulutuksen jakamisessa sekä tietojen vaihdossa. Tarkastelemme aivan liian usein terveydenhoidossa saatuja tartuntoja tai syöpäseulontaa koskevia ohjeita, vaikka vastaus on ovellamme. Meidän on vihdoin alettava oppia tehokkaammin toinen toisiltamme.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tällä hetkellä keskeisinä terveydenhuoltoon liittyvinä haasteinamme on parantaa vanhusten terveyttä, valmistautua geriatriisiin sairauksiin väestön ikääntymisen yhteydessä, taata universaali pääsy asianmukaiseen terveydenhuoltoon, varmistaa kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien taloudellinen vakaus, kiinnittää erityistä huomiota vammaisten, lasten, vanhusten ja köyhistä perheistä tulevien terveydenhuoltoon pääsyyn, taata potilaiden oikeudet rajatylittävissä terveydenhuollossa, toteuttaa potilastietojen rajatylittävä elektroninen yhteentoimivuus sekä varmistaa samalla henkilötietojen suoja ja terveydenhuoltoalan työntekijöiden hyvät työolot.

Sosiaalipaketissa ehdotetut konkreettiset toimet, joilla näihin haasteisiin on tarkoitus vastata, kuten ikääntyvän väestön tarpeisiin vastaamista koskevan tiedonannon tai terveydenhuoltoalan työntekijöitä koskevan vihreän kirjan laatiminen, antavat meille hieman toivoa siitä, ettei tämä kaikki jää vaiheeseen, jossa vain esitetään toiveita. On ilahduttavaa, että rajatylittävään terveydenhuoltoon on kiinnitetty näin paljon huomiota, sillä se on tärkeää tällä yhä lisääntyvän liikkuvuuden aikakaudella.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Arvoisa puhemies, nyt esillä oleva direktiivi tarkoittaa, että EU:lle annetaan lisää toimivaltaa terveydenhuollossa. Vastustan tällä alalla annettavaa EU:n lainsäädäntöä. Terveydenhuolto kuuluu ja sen on kuuluttava vatedeskin jäsenvaltioiden toimivaltaan. Ajatus siitä, että potilaat harjoittavat jonkinlaista terveydenhuoltoturismia, on yhteisten terveydenhuoltovarojemme vääriä priorisointia. Uusi keskeinen periaate, jonka mukaan potilailla on oikeus hakeutua hoitoon toisessa EU:n jäsenvaltiossa ilman ennakkolupaa, mahdollistaa nuorten, kielitaitoisten ja melko hyväkuntoisten nopean hoitoon pääsyn. Tällöin vaarana on, että resursseja viedään pois suuremmissa hoitotarpeessa olevilta, kuten vanhuksilta ja vammaisilta. On selvää, että kaikilla on oltava oikeus saada hoitoa, jos he sairastuvat toisessa EU:n jäsenvaltiossa, mutta tämä oikeus on jo olemassa, eikä siihen tarvita uutta terveydenhuoltoa koskevaa EU:n lainsäädäntöä. Terveydenhuolto kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Arvoisa puhemies, sairastuessamme vakavasti haluamme kaikki mahdollisimman nopeaa ja hyvää hoitoa. En kuitenkaan halua Yhdysvaltojen mallia, jossa varakkaat kansalaiset saavat parasta hoitoa ja heikot yhteiskunnan jäsenet toisen luokan hoitoa, jos ovat onnekkaita. Jos he eivät ole onnekkaita, he eivät saa minkäänlaista hoitoa. Meidän on siksi otettava käyttöön joitakin peruseriaatteita. Kaikilla on oltava vapaa ja yhtäläinen mahdollisuus saada terveydenhuoltopalveluja, ja hoitoa on annettava vuorojärjestyksessä ja tarpeen mukaan. Julkisen viranomaisen on siis tehtävä arvio varmistaakseen, että lääkintäalan ammattilainen määrittää, mitä tarkoitetaan vuorolla ja tarpeella. Ensimmäinen on hoidettava sairainta eikä rikkainta. Kaikkien kansalaisten vapaata ja yhtäläistä mahdollisuutta saada terveydenhuoltopalveluja voitaisiin edistää rahoittamalla yksityisissä sairaaloissa annettavaa hoitoa julkisin varoin ja myöntämällä yksityisiä sairausvakuutuksia koskevia verovähennyksiä. EU:n lainsäädäntö ei saa suuntautua sisämarkkinoihin perustuvaan ideologiseen aatteeseen, vaan sen tavoitteena on oltava joustava Euroopan laajuinen järjestelmä, jossa kaikille kansalaisille taataan hoitoa koskevat vähimmäisoikeudet.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävässä terveydenhuollossa annettavalla direktiivillä pyritään ratkaisemaan vakava ongelma.

Tämä ongelma on, etteivät terveydenhuoltojärjestelmiin sovellettava toissijaisuusperiaate ja Euroopan unionin kansalaisten oikeus vapaaseen liikkuvuuteen ja heidän terveystalvelujen saantia koskeva perusoikeutensa sovellu yhteen. Jokaisella EU:n jäsenvaltiossa asuvalla on oikeus vapaaseen liikkuvuuteen, joka koskee myös hänen terveyttään. Jos hänellä ei ole mahdollisuutta saada terveystalveluja, hänen vapaalle liikkuvuudelleen on vakava este. Talvelujen yhteydessä ei voi olla täydellistä tasa-arvoa, koska eri valtioissa maksetaan terveystalveluista erilaista veroa ja koska hoidot ovat eri valtioissa eri hintaisia.

Monet poliitikot ovat huolissaan etenkin idästä alkavasta terveydenhuoltoturismista, mutta heidän pelkonsa ovat perusteettomia. On erittäin tärkeää, että potilas voi olla lähellä sukulaisiaan ja ettei hän kohtaa kielimuuria. Potilaan ja lääkärin välinen suhde on hyvin erityislaatuinen. Hoidon onnistuminen riippuu osittain potilaan luottamuksesta lääkäriin tai terveydenhoitolaitokseen. Sairausten vakavuus vaikuttaa potilaan valmiuteen hakeutua hoitoon ulkomaille. Muilla esteillä ei ole merkitystä, kun kyse on elintärkeästä hoidosta tai vakavan sairauten hoidosta.

Näitä asioita pitäisi mielestäni käsitellä Euroopan parlamentissa eikä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. On harmillista, että edustamme kansalaisia, mutta päätöksenteko on vaikeampaa meille kuin yhteisöjen tuomioistuimelle, joka on tähän mennessä jokaisessa asiassa todennut potilaan olevan oikeassa.

Haluan esittää lopuksi vielä yhden huomautuksen. Monet kollegat puhuvat rikkaista ja köyhistä. Minulle lääkärinä kaikki ovat potilaita. Minulle on samantekevää, omistaako potilas Fordin tai onko hän koditon.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). - (NL) Arvoisa puhemies, aluksi totean, että olen iloinen nähdessäni entisen kollegamme Roselyn Bachelot-Narquinin tänään paikalla ja kuullessani hänen toteavan jälleen kerran, että Euroopan unionin kansalaiset ovat keskeisessä asemassa. Tämä otetaan huomioon nyt käsiteltävänä olevassa lainsäädännössä. Kiitän myös komission jäsentä Vassiliouta, joka on huolehtinut siitä, että tämä erittäin hankala säädös toteutuu.

Tällä lainsäädännöllä me – Euroopan parlamentti, Euroopan komissio ja neuvosto – todellakin teemme jotain ihmisten hyväksi. Direktiivissä säädetään liikkuvuutta koskevista oikeussuojakeinoista, ja se muodostaa samalla oikeudellisen perustan jo olemassa oleville rajatylittävää terveydenhuoltoa koskeville aloitteille.

Verratessani tätä direktiiviä aiempiin versioihin, joita vastustettiin, huomaan kuitenkin, että siinä painotetaan enemmän potilaiden liikkuvuutta kuin terveystalouksia. Tämä johtuu siitä, että jäsenvaltiot halutaan pitää tyytyväisinä. Haluan hieman kritisoida tätä. Raja-alueilla on jo tehty hyviä rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevia aloitteita, joista voin mainita esimerkkinä Aachenin yliopistollisen sairaalan ja Maastrichtin akateeminen sairaalan välisen yhteistyöjärjestelyn kotiseudullani Limburgin provinssissa, joka osana Euregio Maas-Rein -aluetta toimisi mielellään kokeilualueena. Tällaiset hankkeet ovat vastedes aivan liian riippuvaisia liikkuvuudesta ja näin ollen vakuutusenantajien tai kansallisten viranomaisten hyväntahtoisuuden varassa, koska painopiste ei ole enää itse palveluissa. Meidän on tarkasteltava huolellisesti 13 artiklaa, jotta voimme määrittää, miten alueiden välistä yhteistyötä voidaan lisätä huomattavasti. Arvoisa komission jäsen, kun nyt kerran puhun tästä aiheesta, haluan huomauttaa, että me Euregio Maas-Rein -alueen asukkaat haluaisimme kovasti muodostaa kokeilualueen.

Toiseksi käsittelemme potilaiden osallistumista kansallisten yhteyspisteiden perustamiseen. Ministeri Schmidt on tehnyt Saksassa erinomaisen tätä koskevan aloitteen, ja meidän on pohdittava, miten voimme liittää sen tiiviimmin omiin laajempiin suunnitelmiimme.

Toinen seikka on ”luettelo hoidoista, jotka eivät edellytä yöpymistä sairaalassa mutta joihin sovelletaan samaa järjestelmää kuin sairaalahoitoon”. Tämän luettelon tarkoituksena on jättää tietyt toiminnot direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Tätäkin on pohdittava tarkasti, koska kyseisen luettelon liian suppea tulkinta estää äsken mainitsemani kaltaiset yhteistyöhankkeet. On nimittäin erittäin tärkeää ymmärtää, että tehokkaan yhteistyön ansiosta kliiniset osaamiskeskukset tulevat edullisemmiksi eivätkä suinkaan kalliimmiksi, ja kansalaisten on helpompi käyttää niiden palveluja. Sehän on nimenomaan tavoitteenamme.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Vassiliou, arvoisa ministeri Bachelot-Narquin, Euroopan unionilla on tärkeä tehtävä, sillä sen on autettava takaamaan kaikille laadukas, kohtuuhintainen terveydenhoito mahdollisuuksien mukaan lähellä kotia tai tarvittaessa ulkomailla. Arvoisa komission jäsen, kiitän teitä näin ollen aloitteestanne, johon selvästikin sisältyy monta myönteistä seikkaa, jotka koskevat esimerkiksi laadun ja turvallisuuden takaamista, potilaille tiedottamista, EU:n laajuisen yhteistyön lisäämistä, sähköistä terveydenhuoltoa sekä osaamisverkostoja.

Olen ministerin kanssa samaa mieltä myös siitä, ettei potilaiden liikkuvuutta koskevia päätöksiä pidä jättää tuomioistuimen tehtäväksi, vaan tällä alalla tarvitaan lainsäädäntöä. Yhdyn myös jäsen Bowisin ja jäsen Lambertin näkemykseen siitä, että meidän olisi hyvä löytää oikea tasapaino potilaiden liikkuvuutta koskevaan ennakkolupaan liittyvään kysymykseen, koska ennakkolupa on tärkeä väline jäsenvaltioiden suunnittelussa ja politiikassa.

Arvoisa komission jäsen, ratkaisematta olevia kysymyksiä on vielä hoitomaksuissa ja menetelmissä, joilla estetään potilaiden liikkuvuudesta johtuvien hoitojonojen syntyminen joissakin valtioissa. Hyvät kollegat, olen kuitenkin varma, että onnistumme ratkaisemaan nämä kysymykset ja huolenaiheet, kun jatkamme direktiivistä käytävää keskustelua.

Kiitän vielä komission jäsentä aloitteesta. Odotamme innokkaasti myös ministeri Bachelot-Narquinin kanssa tehtävää yhteistyötä.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, järjestin tämän vuoden alussa vaalipiirissäni EU:n sosiaalipolitiikkaa koskevia kuulemistilaisuuksia, jotka otettiin huomioon kuulemistilaisuuksissa, jotka komissio toteutti sosiaalista todellisuutta koskevan kartoituksen yhteydessä.

Kävi erittäin selvästi ilmi, että kansalaiset toivovat EU:n osallistuvan aiempaa enemmän sosiaalipolitiikkaan, joka tietenkin käsittää myös potilaiden liikkuvuuden. Aiempaa sosiaalisempaa Eurooppaa alettiin todellakin vaatia voimakkaammin Lissabonin sopimusta koskevan kampanjan aikana, ja tämä komission aloite on oikea-aikainen askel oikeaan suuntaan, vaikka siinä ei käsitelläkään kaikkia kansalaisten huolenaiheita.

Kannatan ilman muuta potilaiden liikkuvuutta koskevia ehdotuksia, mutta olen joidenkin aiempien puhujien kanssa samaa mieltä siitä, että meidän on vielä selkeytettävä erittäin monia asioita, etenkin ennakkolupakäytäntöä.

Potilaiden on kuitenkin oltava viime kädessä kaikkien toimien keskipisteenä, eivätkä he saa joutua huolehtimaan kustannuksista, turvallisuudesta ja laadusta.

Potilaiden on oltava tällä välin täysin selvillä oikeuksistaan, koska oikeudellinen epävarmuus koituu aina niiden henkilöiden haitaksi, joilla ei ole paljon henkilökohtaisia varoja.

Puheenjohtajavaltio Ranskan edustaja totesi aiemmin, että jotkut ovat pettyneitä, koska direktiivissä ei käsitellä terveydenhuollon ammattihenkilöiden liikkuvuutta. Minä olen yksi heistä. Jos potilaat halutaan asettaa toimien keskipisteeseen, heidän turvallisuutensa on oltava etusijalla. Terveydenhuollon ammattihenkilöille on siksi perustettava EU:n laajuisia standardoituja akkreditointijärjestelmiä.

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, haluan todeta tässä keskustelussa, että uusille jäsenvaltioille on tärkeää, että jäsenvaltiot voivat rajoittaa ulkomailla tarjottavien terveydenhoitopalvelujen käyttöä lähinnä siksi, että kyseisissä valtioissa terveydenhuoltoon osoitetaan liian vähän määrärahoja. Kunnes vanhojen ja uusien jäsenvaltioiden väliset kehityserot ovat pienentyneet, on tärkeää noudattaa myös periaatetta, jonka mukaan potilaalla on oikeus saada korvaus kuluista siihen määrään asti, joka maksettaisiin, jos potilas olisi hakeutunut terveydenhuoltoon kotimaassaan.

Lopuksi on syytä korostaa, että ehdotetut ratkaisut, jotka koskevat erityisesti eurooppalaisten osaamisverkostojen ja terveysteknologian arviointia käsittelevän eurooppalaisen verkoston perustamista, tarjoavat mahdollisuuden tiukentaa sairaanhoitoa koskevia standardeja ja tehostaa Euroopan unionin terveydenhuoltoresurssien käyttöä.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Hyvät kollegat, kuten varmasti tiedätte, tulevan puheenjohtajavaltion Tšekin tunnuslauseena on "Eurooppa ilman esteitä". Olen siksi iloinen, että komissio onnistui yhteistyössä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kanssa esittämään ehdotuksen, jolla poistetaan yksi este, nimittäin terveydenhuollon tarjoamisen este. Myönnän, että tähän mennessä käytyjen neuvottelujen ansiosta kansalaiset ovat aiempaa lähempänä ratkaisua. Lääkärinä toivon, että tarvittavat asiakirjat hyväksytään mahdollisimman nopeasti, mutta tämä on luultavasti niin mutkikas asia, että siihen pätee vanha roomalainen sanonta "kiirehdi hitaasti". Tällä hetkellä on mielestäni keskusteltava seuraavista keskeisistä asioista. Olemme ensinnäkin kaikki yhtä mieltä siitä, että meidän on varmistettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden mukaisesti oikeussuoja potilaille, joilla on oikeus terveydenhuoltoon Euroopan unionissa. Toiseksi totean, ettei direktiivissä voida antaa komissiolle uusia toimivaltuuksia, koska ne eivät ole tärkeitä. Kolmanneksi totean, että vaikka perimmäisenä tarkoituksena oli varmistaa lääketieteellisten palvelujen vapaa liikkuvuus, mielestäni on väärin, että direktiivissä käsitellään ennen kaikkea sellaisten potilaiden liikkuvuutta, joilla ei ole kiireellistä hoitotarvetta. Tulevat keskustelut tarjoavat mahdollisuuden puheenjohtajavaltio Tšekille ja koko Euroopalle.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Arvoisa puhemies, minä sekä odotan että pelkään rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevaa direktiiviä.

Odotan sitä innokkaasti, sillä tiedän paljon ihmisiä, joiden vammat ovat pahentuneet tai jotka ovat menehtyneet jouduttuaan odottamaan pitkään pääsyä Irlannin julkisiin sairaaloihin. Näin ollen mielestäni on loistavaa, jos äänestäjieni potilastiedot voidaan siirtää ja he voivat matkustaa saadakseen hoitoa nopeasti ilman nykyään esteenä olevaa E112-järjestelmässä edellytettävää ennakkolupaa. Neuvon varmasti kaikkia matkustuskykyisiä äänestäjiäni tekemään niin.

Tiedän kuitenkin, että tämä pahentaa entisestään Irlannin terveydenhuoltojärjestelmän ongelmia, ja pelkään niiden puolesta, jotka eivät voi matkustaa ja jotka ovat pelkästään Irlannin terveydenhuoltojärjestelmän varassa.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Arvoisa puhemies, tässä on kyse yksityishenkilön oikeudesta hakeutua terveydenhoitoon siellä, missä hyvää hoitoa on saatavilla. Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston edustaja Eva-Britt Svensson totesi aiemmin tänään, että tämä johtaa terveydenhuoltoturismiin. Minäpä kerron hänelle, että sairast ihmiset hakeutuvat hoitoon, koska heillä on kipuja ja koska he kärsivät, ovat vammautuneet ja tarvitsevat hoitoa. Kyse ei ole turismista.

Tässä on pohjimmiltaan kyse byrokratian ja yksilön oikeuden välisestä taistelusta. Kyse on siitä, pitäisikö vanhoilla rajoilla estää ihmisiä hakeutumasta terveydenhuoltoon vai pitäisikö nyky-Euroopan avoimuutta hyödyntää siten, että kaikki eurooppalaiset voivat saada mahdollisimman hyvää terveydenhoitoa. Oli mielenkiintoista kuulla, mitä vasemmisto ajattelee, mutta kun edessäni on myös sosiaalidemokraattien

edustaja Jan Andersson, joka puhuu heti minun jälkeeni, olisi mielenkiintoista kuulla, onko hän Eva-Britt Svenssonin kanssa samaa mieltä siitä, että ulkomaille hoitoon hakeutuvat sairastuneet ihmiset ovat terveydenhuoltoturisteja. Haluaako hän Eva-Britt Svenssonin tavoin pystyttää erilaisia esteitä vai aikooko hän ja aikovatko sosiaalidemokraatit varmistaa, että meillä on mahdollisimman avoin EU, jossa potilaiden ei tarvitse pyytää viranomaisilta lupaa terveydenhoitoon? Jan Andersson, tämä kysymys liittyy sosiaaliseen Eurooppaan. Kyse ei ole siitä, että yksittäiset päätöksentekijät määrittävät, mitä muut voivat tehdä, vaan siitä, miten yksityishenkilö voi saada mahdollisimman hyvää terveydenhoitoa. Annan puheenvuoron Jan Anderssonille.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, toivotan erityisesti neuvoston puheenjohtajan Bachelot-Narquinin tervetulleeksi. Olemme tehneet aiemmin hyvää yhteistyötä, ja toivon sen jatkuvan. Tervetuloa parlamenttiin. Totean lyhyesti jäsen Hökmarkille, ettei tämä ole sisäpoliittinen keskustelu. En muokkaa mielipiteitäni yhdessä jäsen Svenssonin kanssa, vaan laadin mieluummin itse omat mielipiteeni.

Kannatan direktiiviä useasta syystä. Tätä alaa on selkeytettävä oikeudellisesti. Nykyinen ehdotus on mielestäni aiempaa ehdotusta parempi. Siitä on merkittävää etua etenkin itseni kaltaisille raja-alueiden asukkailla. Totean kuitenkin, että organisointia, rahoitusta ja vastaavanlaisia asioita koskevat järjestelyt on tärkeää yhdistää eri puolilla Eurooppaa käytössä oleviin järjestelmiin.

Yhteen näkökohtaan on kiinnitettävä erityistä huomiota. Se on yhdenvertainen kohtelu. Tiedämme, että potilaita asetetaan terveydenhoidossa tärkeysjärjestykseen, mutta on tärkeää, että kaikkia kohdellaan yhdenvertaisesti ja ettei joku saa etusijaa varakkuutensa vuoksi. Lisäksi on oleellista, että nämä kaksi näkökohtaa voidaan yhdistää rajatylittävässä terveydenhuollossa. Myös ennakkolupaa koskeva kysymys on merkityksellinen. Siitä on keskusteltava lisää. Direktiivissä määritetty peruste ei ole hyvä. Se, annetaanko potilaalle sairaala- vai avohoitoa, vaihtelee huomattavasti maasta toiseen, ja käytäntö vaihtuu jatkuvasti. On laadittava muita perusteita. Odotan innokkaasti yhteistyötä. Käsittelemme valiokunnassamme sosiaaliturvajärjestelmien rahoitusta, joka on osa tätä yhteistyötä. Odotan kovasti saavamme tehdä muiden valiokuntien kanssa yhteistyötä tässä asiassa.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). - (FI) Arvoisa puhemies, potilaalle tärkeintä on saada hyvää, turvallista ja edullista hoitoa, ja useimmiten potilas haluaa saada hoitonsa mahdollisimman lähellä kotiaan, eli kansallisesta terveydenhuollosta on huolehdittava asianmukaisesti.

Käsiteltävänä olevaa komission ehdotusta on kuitenkin syytä pitää tervetulleena. On tärkeää, että hoitoa on mahdollista saada myös toisessa maassa. Se mahdollistaa sen, että valinnanvapaus kasvaa, ohjeet ja neuvonta selkiytyvät ja turvallisuus- ja vastuukysymykset myös selkiytyvät. Potilaan kannalta tämä on siis hyvä asia.

Jäsenvaltioiden kannalta asia on hieman monimutkaisempi, koska direktiivi voi toimia hyvin vasta, kun EU:n jäsenvaltioiden sähköiset sosiaaliturva- ja terveydenhuoltojärjestelmät toimivat hyvin yhdenmukaisesti. Me tiedämme, että tänä päivänä näin ei ole, vaan kyseisen direktiivin täytäntöönpano vaatii runsaasti toimia jäsenvaltioilta. On pidettävä huoli siitä, että siinä vaiheessa, kun kyseinen direktiivi on hyväksytty, se myös toimii niin, että potilaan tiedot kulkevat, tietoturvallisuus taataan ja potilaan turvallisuus taataan. Potilas on tärkein.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). - (DA) Arvoisa puhemies, tie helvettiin on katettu kultaisilla lupauksilla, eikä tarvitse olla professori voidakseen ennustaa nykyisen ehdotuksen tuloksen. Yhtäältä on "A-ryhmä", johon kuuluvat varakkaat, hyvin koulutetut henkilöt, joilla on oikeanlaisia suhteita – yleisesti ottaen kaikki me täällä istuntosalissa olemme. Voimme sivuuttaa kotivaltioidemme jonotuslistat ja etsiä käsiimme EU:n parhaat asiantuntijat, ja meillä on varaa hoitoon, matkustukseen ja muihin lisäkuluihin. Toisen ryhmän muodostavat köyhät ja vähäosaiset. He voivat liittyä jonon jatkoksi, ja kun lopulta on heidän vuoronsa, he saavat hoitoa, jota me varakkaimmat emme halunneet. Erityistilanteissa EU esittäytyy vaihtoehtona Yhdysvalloille, mutta totuus on, että EU muistuttaa yhä enemmän Yhdysvaltoja, myös terveydenhuollon alalla. Ryhmämme kannattaa vapaata ja yhtäläistä mahdollisuutta saada tarvittavaa hoitoa, joten hylkäämme tämän ehdotuksen.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Euroopan sosiaalinen kehys on muuttunut. Meillä on uusia haasteita, jotka edellyttävät Euroopan sosiaalisen mallin uudistamista. Myös Euroopan terveydenhuollon kehys muuttuu. Joidenkin sairauksien paranemisprosentit suurenevät, ja terveydenhuoltojärjestelmien ylläpitokustannukset lisääntyvät. Kansalaisten terveydenhoidon laadussa on kuitenkin valtavia eroja sekä jäsenvaltioiden välillä että niiden sisällä. Syöpäpotilaiden selviytymismahdollisuudet vaihtelevat jopa 10 prosenttia eri jäsenvaltioiden välillä.

Kannatan Euroopan komission aikomusta tarkastella perusteellisesti terveydenhuoltoasioita uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman yhteydessä. Minusta on kuitenkin valitettavaa, että kansalaisten terveyteen liittyviin oikeuksiin on kiinnitetty aiempaa enemmän huomiota ainoastaan yhteisöjen tuomioistuimen tuomion ansiosta. Olen itse selvinnyt syövästä ja tiedän tapauksia, joissa potilaalle on sanottu jossakin valtiossa, ettei hänen hyväkseen voida tehdä enempää, ja hän on saanut tehokasta hoitoa toisessa valtiossa.

Vapaa liikkuvuus tarkoittaa valinnan mahdollisuutta. Valinnan mahdollisuus lisää kilpailua, parantaa näin ollen laatua ja voi myös pienentää kustannuksia. Olen varma, että potilaiden liikkuvuutta koskeva direktiivi piristää Eurooppaa ja että sillä on paljon myönteisiä vaikutuksia. Yhteisenä tavoitteenamme on edistää kaikkien terveyttä. Rajatylittävää terveydenhuoltoa koskeva direktiivi epäilemättä lähentää Euroopan unionia kansalaisiin, jotka eivät ole kiinnostuneita toimivaltuuksia koskevista keskusteluista vaan lyhyimmistä – ja tietenkin selkeästi opastetusta – tiestä terveyteen.

Kaikkein onnistuneinta EU:n politiikkaa on sellainen, jonka kansalaiset tuntevat taskuissaan, kuten verkkovierailudirektiivi. Rajatylittävää terveydenhuoltoa koskeva direktiivi ei tunnu ainakaan heti kansalaisten taskuissa, mutta he saavat enemmän valinnanvaraa samalla rahalla. Se ei ole huono asia, etenkin kun on kyse terveydestä.

Evelyne Gebhardt (PSE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, kun puhumme sosiaalisesta Euroopasta, ihmiset ja heidän huolensa on mielestäni asetettava aina etusijalle. Etusijalle asettaminen tarkoittaa, että ensisijaisena tavoitteenamme on oltava mahdollisimman hyvän hoidon tarjoaminen paikallisessa terveydenhuoltojärjestelmässä. Se on kaikkein tärkeintä. Sen on oltava direktiiviä koskevan lähestymistapamme perustana.

On kuitenkin monia muitakin näkökohtia, joihin tarvitaan toisenlaisia ratkaisuja. Nämä voivat liittyä siihen, että ihmiset matkustavat tai työskentelevät ulkomailla tai että heillä on harvinainen sairaus tai että he saavat parempaa hoitoa toisessa valtiossa. Tällaisissa tapauksissa on myös poistettava liikkuvuuden esteet ja taattava oikeusvarmuus. Tämä on toinen painopistealue.

Kolmanneksi on pidettävä aina mielessä, että jäsenvaltioiden terveydenhuolto kuuluu EU:n perussopimusten mukaan jäsenvaltioiden vastuualueeseen. Tämä on otettava huomioon. Jäsenvaltiot siis vastaavat terveydenhuoltojärjestelmien organisoinnista ja rahoituksesta, emmekä voi muuttaa tätä käytäntöä lainsäädännöllämme. Emme voi tehdä sitä, se ei ole mahdollista, eikä se ole myöskään tarkoituksena, ellemmme päätä jossain vaiheessa kehittää yhteisen terveystalouden. Se olisi paras vaihtoehto, mutta emme valitettavasti ole vielä pitkään aikaan valmiita ottamaan sitä askelta.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, me ja Euroopan unionin kansalaiset olemme iloisia, että parlamentissa aletaan vihdoin keskustella tästä ehdotuksesta.

On harmillista, että PSE-ryhmän joulukuussa komissiolle esittämät uhkailut jumiuttivat asian käsittelyn useaksi kuukaudeksi. Ehdotus on hyvä, ja siitä on hyötyä Euroopan unionin kansalaisille. Haluamme, että rajatylittävä oikeusvarmuus luodaan poliittisin keinoin, jotta kansalaisten ei tarvitse enää vaatia henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevaa perusoikeuttaan tuomioistuimessa.

Keskustelemme direktiivistä, joka koskee potilaiden liikkuvuutta eikä terveystaloutta. Jäsenvaltiot ovat edelleen ensisijaisesti vastuussa terveydenhuollon varmuudesta, laadusta ja rahoituksesta. Tiedämme kuitenkin, että jäsenvaltioiden on tehostettava yhteistyötään terveydenhuollon alalla ja että tarvitsemme lisää EU:n laajuista rajatylittävää toimintaa tutkimuksessa, painopisteenä olevassa sairaalahoidossa ja tarjonnassa.

Kyse on potilaiden vapaasta liikkuvuudesta. Kyse ei ole siitä, voidaanko terveydenhuoltojärjestelmät ja laadukkaat terveystaloutta järjestää ilman epäsuotuisia sivuvaikutuksia, vaan siitä, miten tämä voidaan tehdä. Tasapainottelemme neljän keskeisen seikan välillä. Ne ovat potilaiden oikeudet, terveydenhuolto- ja sairausvakuutusjärjestelmien suojeleminen, terveystaloutta laadunvarmistus sekä rahoitus- ja oikeusvarmuus.

Potilailla on oikeutettu etu etsiä parhaalta vaikuttava terveystaloutta. Tätä varten tarvitaan lainsäädäntökehys ja oikeusvarmuus. Toisaalta valtaosa kansalaisista haluaa saada terveystaloutta mahdollisimman lähellä kotiaan. Jäsenvaltioiden terveydenhuoltojärjestelmien rahoitus on ongelmallista. Liikkuvuuden lisääminen samaan hintaan on näin ollen oikea askel. Meidän on tarkasteltava terveystaloutta laadunvarmistusta ja alettava keskustella myös sitä koskevista EU:n vähimmäisvaatimuksista.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, pidän muiden jäsenten tavoin tärkeänä, että tätä ehdotusta aletaan vihdoin käsitellä. Siinä otetaan huomioon tarpeet ja todellisuus, ja sen avulla voimme todella tehdä jotain ihmisten hyväksi.

Jotkut jäsenet väittävät, että vain varakkaat voivat hakeutua hoitoon ulkomaille. On varmistettava, ettei ulkomailla tarjottava terveydenhoito ole ainoastaan rikkaimpien käytettävissä, koska heillä on varaa kalliisiin oikeudellisiin menettelyihin. Potilailla on oikeus selkeisiin käytäntöihin ja oikeusvarmuuteen, ja me voimme edistää niitä työllämme. Se on meidän tehtävämme.

Ehdotuksesta on selvästikin hyötyä EU:n kansalaisille. Se ei ole tietenkään täydellinen. Siinä on vielä hieman parantamisen varaa. Tällaisia asioita ovat esimerkiksi sairaalahoidon ja muun kuin sairaalahoidon määritelmät sekä sellaisten erityistapausten määrittäminen, joissa voidaan edellyttää ennakkolupaa. Näitä asioita varmasti käsitellään tämän keskustelun aikana.

Toivon siksi, että keskustelumme on maltillista ja käytännönläheistä eikä ideologisesti sävytynyttä. Muita seikkoja on käsiteltävä kansallisessa lainsäädännössä, mutta en ole missään tapauksessa samaa mieltä niiden kanssa, joiden mielestä tämä ehdotus heikentää jäsenvaltioiden mahdollisuutta järjestää oma terveydenhuoltonsa. Mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että tästä ehdotuksesta keskustellaan.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Jäsenvaltiot ovat edelleen ensisijaisesti vastuussa Euroopan unionin terveydenhuoltojärjestelmistä. Terveydenhuollon ja lääketieteellisten palvelujen järjestämistä ja tarjoamista koskeva vastuu perustuu täysin EY:n perustamissopimuksen 152 artiklaan.

Ehdotuksen tavoitteena on ottaa käyttöön ja varmistaa avoimet puitteet turvallisen, laadukkaan ja tehokkaan rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamiselle Euroopan unionissa sekä taata samalla terveyden suojelun korkea taso noudattamalla täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta. Hyväksyn varauksettomasti direktiivissä esitetyt aiomukset ja tavoitteet, mutta haluan ottaa esiin joitakin ehdotuksessa olevia puutteita, jotka voidaan vielä korjata.

Jotkut pelkäävät, että tällainen hoito voi aiheuttaa tarpeettomia paineita joidenkin jäsenvaltioiden sairausvakuutusjärjestelmille. Meidän on täsmennettävä menettelyjä, jotka liittyvät hoidon tarjoamiseen ja kulujen korvaamiseen toistuvien sairaalahoitojen ja vammojen sekä komplikaatioiden hoidon yhteydessä. Kulujen korvaamiselle on asetettava määräaika, ja samalla on tehtävä selväksi, että direktiivillä ei ratkaista eikä ole tarkoituskaan ratkaista pitkäaikaishoitoa koskevia asioita laitoksissa, joissa terveydenhuolto- ja sosiaalijärjestelmät tavallisesti kohtaavat.

Ilmaisu ”edullinen potilaan kannalta” on täsmennettävä. Lääketieteellisten näkökohtien on oltava etusijalla henkilökohtaisiin etuihin nähden. Termien ”sairaalahoito” ja ”avohoito” lisäksi olisi hyvä määritellä myös termi ”erikoistunut avohoito”. Tämän jälkeen selvittämättä on vielä toisessa valtiossa annettujen lääkemääräysten korvausmenetelmä.

Hyvät kollegat, tähän asiaan liittyy edelleen joitakin huolenaiheita, kuten muihinkin asioihin, joissa vapaa liikkuvuus on jo toteutettu. Ne eivät ole kuitenkaan mielestäni ylitsepääsemättömiä.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, terveystalouden on todettu olevan Euroopan sosiaalisen mallin keskeinen pilari. Teemme siksi mielestäni aivan oikein käsitellessämme tätä asiaa, jotta voimme varmistaa terveyden suojelun korkean tason ja kaikille yhtäläisen mahdollisuuden saada terveydenhuoltopalveluja. Käsiteltävänä oleva teksti ei vain valitettavasti näytä vievän tähän suuntaan.

Meidän on varottava horjuttamasta direktiivin tavoitteita. Sillä on nimittäin tarkoitus taata kansalaisille vapaan liikkuvuuden yhteydessä oikeus käyttää Euroopan unionissa tarjottavia terveystalouden palveluja. Käytännössä direktiiviä voidaan pitää välineenä, jolla on tarkoitus avata yhteisön laajuiset terveydenhuoltomarkkinat. Se on aivan eri asia ja voi johtaa siihen, että terveys on ainoastaan varakkaiden oikeus.

Direktiiviehdotuksessa säädetään ainoastaan maksettujen kulujen korvaamisesta siihen määrään asti, jonka terveystalouden palvelu olisi maksanut kotivaltiossa, eikä matkakuluja ja hoitovaltiossa oleskelusta aiheutuvia kuluja oteta huomioon. Olemme keskustelleet myös muista ratkaisevista kohdista, kuten yhteisön laajuisen palvelustandardien takaamisesta ja tärkeästä tiedotusasiasta.

Näin ollen tätä asiaa on mielestäni tarkasteltava yksityiskohtaisemmin, jotta voimme yhdessä antaa Euroopan unionin kansalaisille vastauksia kysymyksiin, jotka jäävät direktiivissä vielä epäselviksi.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Aluksi totean, että kannatan uutta sosiaalipakettia koskevaa komission ehdotusta kokonaisuudessaan. Euroopan sosiaalista mallia on selvästikin uudistettava 2000-luvulla, kun otetaan huomioon myös Lissabonin strategiassa asetetut tavoitteet, jotka koskevat kestävästä talouskasvusta ja väestön hyvinvointia.

Keskustelun aiheena olevalla direktiivillä on tärkeä merkitys uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman täytäntöönpanossa, etenkin niiden painopisteiden yhteydessä, jotka liittyvät maantieteellisen ja ammatillisen liikkuvuuden edistämiseen sekä Euroopan unionin kansalaisten eliniän pidentämiseen ja terveyden parantamiseen. Toivon, että direktiivin säännösten ansiosta terveydenhuoltopalveluja voidaan tarjota lähempänä kotia, ja tarkoitan kaikkia sosiaaliryhmiä, myös maahanmuuttajia, ulkomailla työskenteleviä ja ulkomailla opiskelevia perustutkinnon suorittajia.

On oleellista, että terveydenhuoltopalvelut ovat turvallisia ja laadukkaita riippumatta siitä, missä päin Eurooppaa niitä tarjotaan. Haluan tässä yhteydessä korostaa, että on tärkeää kouluttaa ja valmentaa alan ammattihenkilöitä, helpottaa viestintää Euroopan unionissa sekä vaihtaa hyviä toimintatapoja. Direktiivin rajatylittävän luonteen vuoksi ammattikoulutukseen on sisällyttävä vieraita kieliä ja kulttuurien välisen vuoropuhelun perusteet.

Riittävä tieto- ja viestintätekniikan osaaminen on aivan yhtä välttämätöntä direktiivin onnistumisen kannalta. Se on oleellista myös niin kutsutun sähköisen terveydenhuollon tehostamisessa.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Terveydenhuoltopalvelujen tarjoaminen on yksi Euroopan sosiaalisen mallin pilari, ja tällaisten palvelujen sisämarkkinoiden toteuttaminen ei saa kannustaa terveydenhoitomatkailuun, jota voivat harjoittaa vain varakkaat potilaat, jotka puhuvat useaa vierasta kieltä ja saavat asiasta tietoa.

Korvausehtoja ja terveydenhuoltopalvelujen lupamenettelyjä on selkeytettävä, ja terveydenhuollon käsitettä on täsmennettävä. Olen huolissani direktiivin vaikutuksista uusiin jäsenvaltioihin. Euroopan unionin kansalaiset eivät matkusta valtioihin, joissa terveydenhoito on erittäin kallista. He matkustavat Romanian, Bulgarian tai Puolan kaltaisiin valtioihin, mikä aiheuttaa potilaiden joukkovaelluksen Länsi-Euroopasta Itä-Eurooppaan.

Vaikka selkeästi määritellyt laatu- ja turvallisuusstandardit eivät päde kaikkeen uusien jäsenvaltioiden tarjoamaan terveydenhuoltoon, Itä-Euroopassa tarjottavien hammashoitopalvelujen kysyntä kasvaa jatkuvasti. Tämä nostaa hinnat pilviin. Kansalaisten on aiempaa vaikeampi päästä terveydenhuoltoon kalliiden hintojen vuoksi sekä siksi, että jotkin yritykset haluavat asiakkaita, jotka ovat valmiita maksamaan enemmän.

EU:n laajuisten terveydenhuoltomarkkinoiden avaamisella on vakavia vaikutuksia Itä-Euroopan terveydenhuoltojärjestelmiin, mikä aiheuttaa eriarvoisuutta. On myönteistä, että kansalaisilla on aiempaa enemmän mahdollisuuksia valita terveydenhoitopalvelun tarjoamistapa ja -paikka, jos kaikilla kansalaisilla on mahdollisuus käyttää palveluja sosiaalisesta asemastaan riippumatta.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Arvoisa puhemies, sosiaalipaketin tavoitteena pitäisi olla kaikkien EU:n kansalaisten universaali ja yhtäläinen pääsy laadukkaisiin terveydenhuoltopalveluihin. Tämä tavoite voidaan jossain määrin saavuttaa asianmukaisella EU:n sääntelyllä, mutta tällä alalla on paljon ongelmia, jotka johtuvat yksittäisissä jäsenvaltioissa tehdyistä vääristä ja tehottomista ratkaisuista. Komission olisi siksi kannustettava jäsenvaltioita uudistamaan kansallisia terveydenhuoltojärjestelmiään lähinnä levittämällä hyviä toimintatapoja ja soveltamalla tehokkaita rahoitusmenetelmiä.

Tehokas terveydenhuolto edellyttää lääkintäalan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä. Minun on tässä yhteydessä huomautettava, että ulkomailla töihin haluaville puolalaisille sairaanhoitajille ja kättilöille asetetaan edelleen rajoituksia. Tällaisessa menettelyssä syrjitään puolalaisia työntekijöitä sekä loukataan räikeästi työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteita. Kehotan komissiota lopettamaan tällaiset syrjivät käytännöt ja palauttamaan puolalaisille sairaanhoitajille oikeuden harjoittaa vapaasti ammattiaan muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Zita Pleštinská (PPE-DE). - (SK) Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnassa keskusteltiin palveludirektiiviä koskevien keskustelujen yhteydessä taas intensiivisesti rajatylittävän terveydenhuollon tarjoamisesta. Sopuratkaisuun päästiin vain, koska terveydenhuoltopalvelut poistettiin direktiivin soveltamisalasta niiden erityisluonteen vuoksi. Kannatan tästä asiasta käytävää keskustelua, koska tämä on monimutkainen ongelma.

Potilaan saatavilla on oltava selkeää ja ymmärrettävää tietoa, ennen kuin hän päättää hakeutua hoitoon toiseen EU:n jäsenvaltioon. Hänen on saatava tietoa erityisesti hoitomaksujen suuruudesta, mahdollisuudesta saada niistä korvaus sairausvakuutuksen antajalta ja ennakkolupaa koskevasta edellytyksestä. Hyvät kollegat, tarvitsemme EU:n laajuisia säännöksiä, joiden nojalla potilas voi käyttää terveydenhuoltopalveluja kaikkialla EU:ssa. Säännökset eivät saa tehdä potilaasta järjestelmän uhria.

Arlene McCarthy (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, monet puhujat korostavat, että kaikilla potilailla on oikeus laadukkaaseen ja turvalliseen terveydenhuoltoon riippumatta siitä, matkustavatko he ulkomaille vai pysyvätkö kotimaassa. Emme saa unohtaa, että suurimpia väestörakenteesta johtuvia haasteitamme on ikääntyvä väestö, joka väistämättä haluaa terveydenhoitoa kotipaikassaan. Käytäntöä on näin ollen selkeytettävä, jotta voimme kunnioittaa potilaiden oikeutta saada terveystalvveluja. Samalla on noudatettava myös perustamissopimuksen määräystä, jonka nojalla terveystalvvelujen järjestäminen, etenkin niiden rahoitus, kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. On myönnettävä, että 27 valtion järjestelmät ja rahoitusjärjestelmät poikkeavat toisistaan. Direktiivi ei valitettavasti ole tältä osin selkeä, mutta uskon, että esittelijämme onnistuvat selkeyttämään näitä asioita. Jos haluamme pitää juristit ulkopuolella, asioiden on oltava selkeitä, jotta potilaiden ei tarvitse kääntyä tuomioistuimen puoleen ja saattaa rajatylittävissä terveydenhuollossa tapahtuneita virheitä tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Tarvitsemme näin ollen aiempaa innovatiivisempaa lähestymistapaa. Paras yhdistelmä on nähdäkseni se, että toteutamme potilaiden liikkuvuuden ja kannustamme jäsenvaltioita ostamaan asiantuntijapalveluita, joiden ansiosta voidaan hoitaa samasta vaivasta kärsiviä potilasryhmiä. Näin voitaisiin säästää kustannuksia, ja potilaat voisivat pysyä lähellä perhettään ja ystäviään.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Arvoisa puhemies, teoriassa tämä direktiivi on suurenmoinen, mutta käytännössä se voi osoittautua painajaiseksi. Totean näin, koska direktiivin vuoksi palvelut voivat parantua joissakin paikoissa ja huonontua toisissa. Minäpä kerron esimerkin. Jos kaikki neurokirurgisista ongelmista kärsivät potilaat matkustavat Kyproksen kaltaisesta pienestä valtiosta hoitoon Ruotsiin tai Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mitä Kyproksen neurokirurgisille palveluille tapahtuu? Standardit väistämättä heikkenevät, ja tämä pätee myös sydän- ja verisuonisairauksiin liittyviin palveluihin, ortopedisiin palveluihin, onkologisiin palveluihin ja moniin muihin. Meidän on siis oltava hyvin varovaisia.

Annan direktiiville täyden tukeni, mutta on varmistettava, ettei lopputulos ole se, että hyvät hoitolaitokset paranevat ja kehnnot hoitolaitokset huononevat. Meidän on oltava varovaisia, jotta terveydenhuoltostandardit kohenevat koko Euroopassa – sekä suurissa että pienissä valtioissa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, uudella sosiaalisella toimintaohjelmalla pyritään muun muassa vähentämään liikkuvuuden esteitä yhteiskunnassa, jossa noudatetaan yhdenvertaisuuden periaatetta ja jossa kenenkään tiellä ei pitäisi olla mitään esteitä. Erittäin tärkeä tässä yhteydessä on ehdotus direktiiviksi potilaiden oikeuksien soveltamisesta rajatylittävissä terveydenhuollossa. Sitä tarvitaan, jotta ihmiset voivat toimia nopeasti muuttuvassa maailmassa, jossa he matkustavat satoja kilometrejä osallistuakseen tiettyyn kokoukseen. Tästä syystä on erittäin oleellista, että kaikki eurooppalaiset tietävät, että joku pelastaa heidän henkensä, jos se on vaarassa, ja takaa heidän terveytensä ilman tarpeettomia sääntelyjärjestelmiä tai muita esteitä. Meidän on varmistettava, että jokainen EU:n asukas tietää, että hän tarvitsee eurooppalaisen sairaanhoitokortin saadakseen hoitoa hätätilanteessa. Potilaiden on tiedettävä, että heidän on saatava hätätilanteessa samanlaista hoitoa kuin hoitovaltion kansalaiset. Etusijalle on asetettava laatu, tuottavuus ja ennen kaikkea potilaiden turvallisuus.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komissiota direktiivin laadinnasta. Mielestäni on äärimmäisen tärkeää, että poliittiset päätöksentekijät voivat keskustella potilaiden oikeuksista, jotta näin tärkeää asiaa koskevia päätöksiä ei jätetä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi. Potilaat ovat mielestäni ehdottomasti etusijalla. Potilaiden on oltava keskeisessä asemassa, mutta tästä syystä on myös pohdittava, miten direktiivi on kohdennettava, jotta huomio kiinnitetään kaikkien potilaiden mahdollisuuteen saada hyvää hoitoa. Näin ollen mielestäni on tärkeää varmistaa, että direktiivi tarjoaa potilaille mahdollisuuden saada asianmukaista hoitoa myös kotijäsenvaltiossaan. Ennakkoluvan on siksi oltava nähdäkseni sääntö eikä poikkeus.

Tätä on painotettava. Lisäksi yhdyin kollega Sărbun toteamukseen siitä, että meidän oltava varovaisia, jotta direktiivi ei luo kuilua Itä- ja Länsi-Euroopan sekä Pohjois- ja Etelä-Euroopan välille.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, kannatan komission ehdotusta. Kysymys kuuluu: mitä Euroopan unioni voi tehdä hyväkseni? Mielestäni on tärkeää mahdollistaa terveydenhoidon saanti, jos sitä ei ole saatavilla kotivaltiossa. Olen itse hyötynyt rajatylittävästä terveydenhuollosta – mutta minulla oli siihen

varaa – joten mielestäni on tärkeää, että kaikilla Euroopan yhteisön asukkailla on mahdollisuus hyödyntää sitä. Tässä yhteydessä tulee kuitenkin esiin, ettei hoidon saatavuuden varmistaminen saa viivästyä. Tämä on nähdäkseni yksi oleellinen seikka tämän politiikan kehittämisessä.

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, tässä yhteydessä on mielestäni otettava esiin muutama periaate. Ensimmäinen periaate on, että potilaiden terveyden on ehdottomasti oltava etusijalla.

Näitä oikeuksia ei saa jättää tuomioistuinten päätösten varaan. Meidän lainsäätäjien on luotava tämän alan säädökset.

Kolmanneksi totean, ettei direktiivi saa kannustaa kansallisten terveyspalvelujen väliseen kilpailuun tai johtaa siihen. Tämän alan kilpailua ei pidä muutenkaan edistää.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Uusista jäsenvaltioista muuttaa pois huomattava määrä erittäin päteviä terveydenhoitoalan työntekijöitä. Tämä ilmiö aiheuttaa vakavan epätasapainon, jonka korjaamiseen tarvitaan paljon varoja. Uusien jäsenvaltioiden on voitava hyötyä laajennetuista EU:n rahoitusohjelmista, jotta ne voivat kehittää joustavan, konkreettisen ja syrjimättömän terveydenhuoltojärjestelmän kaikille potilaille.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Liikkuvuutta koskeva politiikka on tärkeimpiä EU:n politiikan aloja, sillä se tarjoaa kaikille kansalaisille mahdollisuuden sijoittautua ja työskennellä valtioissa, joissa he voivat hyötyä paremmasta elintasosta. Sairaanhoidomaksujen korvaamiseen liittyvät huolet kuitenkin vaikeuttavat huomattavasti vapaata liikkuvuutta.

Ehdotan näin ollen, että perustamme eurooppalaisen sairausvakuutusjärjestelmän, jonka kaikki jäsenvaltiot tunnustavat ja joka helpottaa EU:ssa rajatylittävän terveydenhuollon alalla tehtävää yhteistyötä. Näin kehitetään nykyaikainen sosiaalinen toimintaohjelma, joka lisää mahdollisuuksia koulutuksen ja työllisyyden aloilla.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Arvoisa puhemies, direktiiviehdotuksessa ajatellaan potilaiden etua, ja pidän nimenomaan komission jäsenen ja ministerin inhimillistä lähestymistapaa myönteisenä. Lisäksi minusta on ilahduttavaa, että jäsenvaltioiden välinen yhteistyö on parantunut kansallisten terveydenhuoltojärjestelmien tunnustamisen alalla, ja toivon, että tätä eurooppalaisille tarjoutuvaa mahdollisuutta tehostetaan asianmukaisella tiedotuksella, jota todellakin tarvitaan. Tehokkuus ja inhimillisuus ovat asioita, joihin olen tässä direktiiviehdotuksessa tyytyväinen.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, olen ylpeä siitä, että kyproslaiset komission jäsenet Kyprianou ja Vassiliou ovat laatineet tämän direktiivin ja edistäneet sitä. Direktiivi on asianmukainen ja välttämätön, ja se on pantava täytäntöön.

Potilaalla on oikeus saada mahdollisimman hyvää terveydenhoitoa, ja direktiivi koskee erityisesti tilannetta, jossa tällaista hoitoa ei voida tarjota potilaan kotivaltiossa.

Käytännön vaikeudet on määritetty oikein, ja niihin on kiinnitettävä huomiota, koska huonot toimintatavat voivat mitätöidä muilta osin järkevän suunnitelman.

Roselyne Bachelot-Narquin, neuvoston puheenjohtaja. - (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan esittää aluksi muutaman henkilökohtaisen huomautuksen ja todeta, että ilahduin kovasti tavatessani taas työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kollegani – puheenjohtaja Anderssonin, Anne Van Lanckerin, Ria Oomen-Ruijtenin, Jiri Maštálkan ja muut. Haluan tervehtiä heitä lämpimästi.

PPE-DE-ryhmän puolesta puhunut John Bowis sijoitti asian oikeaan kontekstiin kysymällä: ”Mitä Euroopan unioni tekee hyväkseni?” Hän otti taas esiin naapuruuteen perustuvaa Eurooppaa koskevan kysymyksen, ja sen mainitsivat myös monet muut, kuten PSE-ryhmän puolesta puhunut Dagmar Roth-Behrendt ja ALDE-ryhmän puolesta puhunut Jules Maaten.

Monet John Bowisin jälkeen puhuneet myös korostivat, että potilaat ovat valtioita ja järjestelmiä tärkeämpiä. Se on aivan totta. Emme saa viime kädessä vastustaa potilaita, valtioita emmekä terveydenhuoltojärjestelmiä, koska terveydenhuoltojärjestelmien horjuttamisella olisi vakavia vaikutuksia terveydenhuollon järjestämiseen ja nimenomaan potilaisiin, joita haluamme suojella.

Vastaan siksi Dagmar Roth-Behrendtille, ettei direktiivissä ole kyse potilaiden oikeudesta liikkua Euroopan unionissa, sillä se on itsestään selvä perusoikeus. Direktiivissä käsitellään kulujen korvaamista, korvausehtoja

ja oikeutta saada korvaus. EY:n perustamissopimuksen 152 artiklasta ilmenee selvästi, että jäsenvaltiot voivat järjestää ja rahoittaa tarjoamansa terveydenhuollon haluamallaan tavalla.

Ennakkolupakäytännöllä pyritään ennen kaikkea tasapainottamaan ja vakauttamaan etenkin köyhimpien valtioiden tuki- ja sairausvakuutusjärjestelmien taloutta. Direktiivin teksti muistuttaa meitä tästä tehtävästä, eivätkä valtiot voi missään tapauksessa laiminlyödä tätä vastuuta direktiiviin vedoten.

Jean Lambert totesi, että rajatylittävä terveydenhoito ei ole sinänsä tavoite, ja Derek Roland Clark huomautti, että olisi ehkä hyvä varmistaa, etteivät uuden direktiivin säännökset hyödytä lopulta vain kaikkein rikkaimpia, parhaiten koulutettuja ja eniten tietäviä potilaita, jolloin köyhimpiä potilaita tietenkin kohdeltaisiin epäoikeudenmukaisesti.

Keskeinen keskustelun aiheena oleva kysymys on kuitenkin sairaalahoidon koskeva ennakkolupa, jota myös komission ja neuvoston olisi tarkasteltava perusteellisesti, koska nimenomaan siihen liittyy suurin kansallisten järjestelmien sääntelyn purkamisesta aiheutuva riski.

Jean Lambert kysyi, soveltuuko direktiiviehdotus yhteen sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan asetuksen kanssa. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että nämä kaksi korvausjärjestelmää soveltuvat yhteen. Meidän on siksi varmistettava, että ne nivoutuvat sujuvasti yhteen. Nyt esillä olevan direktiiviehdotuksen mukaan asetusta sovelletaan ensisijaisesti, mikä vaikuttaa järkevältä. Potilaan valinnanvapauden periaatetta on kuitenkin sovellettava edelleen, jos potilas jostain muusta kuin taloudellisesta syystä päättää lähteä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä mahdollistetulle tielle.

Jotkut parlamentin jäsenet, kuten Bernadette Vergnaud, harmittelivat sitä, ettei direktiivissä oteta huomioon kaikkia vaikeuksia, joita potilaat kohtaavat EU:ssa, etenkin kotivaltiossaan. Kun tarkastellaan ongelmia, jotka tällä tekstillä on tarkoitus ratkaista, voidaan havaita, ettei laajemman tekstin ehdottaminen todennäköisesti olisi ollut paras keino edistää tiettyjen erittäin konkreettisten ongelmien ratkaisussa. Tällaisia ovat esimerkiksi terveydenhoitokulujen korvaaminen potilaille, jotka matkustavat toiseen Euroopan valtioon opiskelemaan, työskentelemään tai vain lomailemaan.

Kyse ei ole myöskään vain terveystalvituksista koskevasta direktiivistä, jota pidetään valitettavana tai jota kannatetaan. Direktiiviä ei siis kannata tuomita eräänlaiseksi "Bolkesteinin direktiiviksi". Tämä direktiivi ei todellakaan ole sellainen.

Kun direktiivin peruseriaatteen, jotka olen pannut merkille, on vahvistettu, meidän pitäisi näin ollen voida direktiivin ansiosta säilyttää tietty potilaiden käytettävissä olevia vaihtoehtoja koskeva sääntelykeino, jollainen jo on komission ja neuvoston välillä mutta myös monien eri ryhmiin kuuluvien parlamentin jäsenten kanssa. Rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevasta ennakkoluvasta puheen ollen jäsenvaltioiden on saatava edelleen päättää tarjoamansa hoidon laajuudesta.

Kun valtio asettaa hoitoon pääsulle kansanterveyteen liittyvistä syistä tiettyjä edellytyksiä, kuten lääkärin lähetäjärjestelmän tai niin kutsutun portinvartijajärjestelmän, on tärkeää, että niitä noudatetaan ja sovelletaan, kun potilaat kääntyvät muun kuin kotivaltionsa terveydenhuoltojärjestelmän puoleen.

Direktiivistä käytävää keskustelua ei voida tietenkään erottaa komission tulevasta tiedonannosta ja neuvoston ehdotuksesta, joka koskee suosituista harvinaisten sairauksien alalla toteuttavasta yhteisön toiminnasta. Nämä keskustelut voidaan mielestäni käydä aivan hyvin samanaikaisesti. Terveystietojärjestelmien yhteentoimivuus on toinen asia, jonka monet parlamentin jäsenet ottivat esiin. Tällä direktiivillä voidaan edistää sitä oikeudellisessa mielessä.

Arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, olemme tietenkin vasta aloittaneet vuoropuhelun ja keskustelun tästä aiheesta, johon on sisällytettävä useita laajoja asioita, kuten tietosuojat, avoimet täytäntöönpanoehdot ja rajoitukset. Kun direktiivillä luodaan oikeusvarmuus, meidän pitäisi voida hyödyntää näissäkin asioissa yhteentoimivuutta, mikä tarkoittaa myös yhdenmukaistamista ja aiempaa parempaa yhteensoveltuvuutta.

Kiitän kaikkia syvällisistä ja merkityksellisistä huomautuksista, jotka ovat valaisseet huomattavasti keskusteluamme.

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ollut erittäin mielenkiintoinen keskustelu.

Usein kysytään, miten kansalainen saadaan lähemmäs Euroopan unionia.

Tämä on yksi esimerkki siitä, miten kansalainen saadaan tuntemaan, että Euroopan unioni tekee jotain hänen hyväkseen. Nykyisessä järjestelmässä on paljon eriarvoisuutta aiheuttavia seikkoja. Direktiiviehdotuksessa säädetyillä kansalaisia ja muita asioita koskevilla selkeillä säännöksillä kansalaisille pyritään antamaan selkeää tietoa heidän oikeuksistaan ja niiden käyttömahdollisuudesta.

On totta, että tähän asiaan liittyy huolenaiheita. Kuuntelin huolianne erittäin tarkkaavaisesti, ja meidän on varmasti käsiteltävä niitä tulevaisuudessa keskusteluissa ja pohdintoissa, joten uskon kansalaisten todellakin hyötyvän lopputuloksesta.

Tämä ei ole Bolkesteinin direktiivi II, vaan kaukana siitä, eikä tätä saa koskaan pitää sellaisena. Kyse on potilaiden oikeuksista ja siitä, miten niitä voidaan käyttää.

Emme pyri yhdenmukaistamaan terveydenhuoltojärjestelmiä. Jäsenvaltiot voivat edelleen ylläpitää ja säännellä omia terveydenhuoltojärjestelmiään sekä päättää itse, mitä ja miten laajoja etuja ne haluavat tarjota kansalaisilleen.

Emme kannusta terveydenhuoltoturismiin. Emme yritä antaa kansalaisille mahdollisuutta korjauttaa kasvonsa ja vartalonsa, vaan pyrimme antamaan kansalaisille oikeuden asianmukaiseen terveydenhoitoon, kun he ovat sairaita ja tarvitsevat sitä.

Emme myöskään odota, että Euroopan unionin kansalaiset vaeltavat sankoin joukoin toisiin jäsenvaltioihin. Laskelmien ja vaikutustenarvioinnin perusteella vain hyvin pieni prosenttiosuus kansalaisista haluaa ulkomaille terveydenhoitoon. Miksi? Tämä johtuu siitä, että he haluavat tarvitsemansa hoidon lähempänä perhettään ja että he haluavat puhua omaa kieltään ja olla tutussa ympäristössä.

Joskus potilaat kuitenkin tarvitsevat erityishoitoa, jota heidän kotimaassaan ei ole tarjolla. Annamme heille nimenomaan tämän oikeuden – oikeuden tehdä tietoon perustuvia valintoja ja päättää itse, mihin he hakeutuvat terveydenhuoltoon.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todellakin rohkaissut meitä tämän alan lainsäädäntöön. Emme voi jättää joka kerran tuomioistuimen asiaksi päättää potilaan oikeuksista tapauskohtaisesti. Se ei ole oikein. Kuinka monella Euroopan unionin kansalaisella on varaa maksaa juristille ja viedä asia oikeuteen? Vain hyvin harvalla. Meidän on siksi tarjottava ratkaisuja kaikille potilaille sekä annettava heille oikeaa tietoa ja mahdollisuus itse päättää, mitä he tarvitsevat.

Meidän kaikkien – neuvoston, komission ja parlamentin jäsenten – on aika tehdä yhteistyötä, jotta potilaille löydetään mahdollisimman hyvät ratkaisut.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. - (FR) Kiitos, arvoisa komission jäsen. Istuntopöytäkirjassa annetuista suosionosoituksista päätellen parlamentti on tyytyväinen.

Olen vastaanottanut kuusi työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti keskustelun päätteeksi käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä.⁽¹⁾

Ilmoitan, että PPE-DE-ryhmä on peruuttanut päätöslauselmaesityksensä.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan muutaman minuutin kuluttua.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Livia Járóka (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Romaneilta on evätty terveydenhuolto järjestelmällisesti, tai siihen on kiinnitetty harvoin huomiota Euroopassa, vaikka terveydenhuollon saanti on Euroopan unionin kansalaisten perusoikeus. Rajatylittävää terveydenhuoltoa koskevassa uudistetussa sosiaalisessa toimintaohjelmassa on käsiteltävä romanien ongelmia, jotka johtuvat siitä, etteivät he saa terveydenhuoltopalveluja lähellä asuinyhteisöään. Valtaosa romaneista asuu kaupunkikeskusten reuna-alueilla useiden kilometrien päässä terveyskeskuksista. Terveyspalvelujen puuttumisen vuoksi heidän keskimääräisen elinikänsä arvioidaan olevan kymmenen vuotta lyhyempi kuin muiden kansalaisten. Meidän on vielä ratkaistava kysymykset, jotka liittyvät romaniyhteisöissä vallitsevien tautien ehkäisemiseen, niitä vastaan

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

rokottamiseen, hätätilanteisiin ja säännöllisiin terveystarkastuksiin. Romanian terveydenhuollon saantia voi rajoittaa myös se, ettei heillä ole henkilöllisyystodistusta, jonka avulla he voisivat hakea vakuutusta tai sosiaaliapua. Kommunististen hallintojärjestelmien luhistuttua monia romaneja ei tunnustettu, heidät unohdettiin tai poistettiin valtion kansalaisten rekisteristä. Myös romaninaisten terveyteen on kiinnitettävä huomiota, sillä he huolehtivat romaniyhteisöistä. Jotta komissio voi auttaa eurooppalaisia saamaan terveydenhuoltopalveluja EU:ssa, sen on varmistettava, että tätä oikeutta sovelletaan yleisesti ja yhtäläisesti.

Lasse Lehtinen (PSE), kirjallinen. – (FI) Hyvin toimivassa Euroopassa potilaan pitää voida hakea asianmukaista hoitoa sieltä, missä sitä on saatavissa. Jos yhdessä maassa on jonoja sydänleikkaukseen tai lonkkaleikkaukseen, hoitoon hakeutuminen toisessa maassa pitää olla mahdollista ilman protektionistista säädösviidakkoa. Esteiden poistaminen merkitsee myös olemassa olevien resurssien parasta hyödyntämistä. Useimmat puheenvuorot, jotka vastustavat potilaiden ja palvelujen liikkumista, vetoavat eurooppalaisuuden huonompiin puoliin, muukalaiskammoon ja luottamuksen puutteeseen. Hyvin toimivat terveyspalvelut, niin julkiset kuin myös yksityiset, ovat osa hyvinvointiyhteiskuntaa, eurooppalaista hyvinvointiyhteiskuntaa..

James Nicholson (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Rajatylittävä terveydenhuolto on sosiaalipaketin keskeinen osatekijä. EU on helpottanut vapaata liikkuvuutta sekä oikeutta asua ja työskennellä toisissa EU:n jäsenvaltioissa, minkä vuoksi oli kiireinen tarve selkeyttää potilaiden oikeuksia saada terveydenhuoltoa toisissa jäsenvaltioissa.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on antanut lukuisia tuomioita tästä aiheesta, mutta kansalaiset eivät edelleenkaan ole täysin selvillä oikeuksistaan. Heille ei myöskään tiedoteta riittävästi, mitä oikeuksia heillä tarkalleen ottaen on, miten hoito järjestetään tai mitä korvauksia he saavat.

Rajaseudulla sijaitsevilla Pohjois-Irlannin kreivikunnissa on toteutettu koehankkeita, joilla varmistetaan, että kansalaiset voivat käyttää terveyspalveluja, joiden sijainti on heille suotuisin. Nämä hankkeet ovat onnistuneet erinomaisesti, ja niitä hyödyntäneet ovat olleet niihin erittäin tyytyväisiä. Haluan tässä yhteydessä kiittää Yhdistyneen kuningaskunnan lääkäriiliiton Pohjois-Irlannin osastoa ja Irlannin lääkäriiliittoa siitä, että ne ovat pyrkineet edistämään rajatylittävää terveydenhuoltoa Pohjois-Irlannin ja Irlannin tasavallan välillä.

Pidän komission tekemää työtä myönteisenä, mutta minusta tämä tulee väistämättä liian myöhään. Kun tätä asiaa on nyt selkeytetty ja siitä on laadittu lainsäädäntöä, toivon todella, että jäsenvaltiot tekevät täysipainoista yhteistyötä.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Olemme edelleen iloisia siitä, että Euroopan parlamentti poisti terveyspalvelut yleisestä palveludirektiivistä. Terveydenhuolto on nimittäin aivan erityinen ala, joka edellyttää erityistä lähestymistapaa.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti ehdotuksen peruslähdekohtana on oltava, että jäsenvaltiot ovat vastuussa terveydenhuollon organisoinnista ja rahoituksesta. Tämä tarkoittaa yhtäältä sitä, ettei potilaiden liikkuvuudesta voida tehdä absoluuttista oikeutta, ja toisaalta sitä, ettei jäsenvaltioilla ole mitään tekosyitä olla investoimatta omaan terveydenhuoltojärjestelmäänsä. Lisäksi tästä lähtöolettamuksesta seuraa väistämättä, että jäsenvaltioiden on voitava periä tosiasialliset kustannukset potilaalta. Tarvitaan solidaarisuutta, mutta on myös voitava tarjota erilaista hoitoa potilaille, jotka ovat rahoittaneet kotivaltionsa järjestelmää maksamalla sosiaaliturvamaksuja ja veroja, kuin ulkomaalaisille potilaille, jotka eivät ole osallistuneet rahoitukseen.

On hyvä, että meillä on kyseinen direktiivi, mutta jokainen, joka hiukankin tuntee alaa, tietää, että tehtävää on vielä paljon. Minun mielestäni keskeisiä kriteerejä ovat edelleen terveydenhuollon laatu, saatavuus ja taloudellinen kestävyys, jotka perustuvat sosiaalisesti vastuulliseen solidaarisuuteen.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), kirjallinen. – (RO) Laadukkaan terveydenhuollon saatavuus on mielestäni sosiaalisen Euroopan keskeisiä arvoja. Potilaiden oikeudet EU:ssa ja jäsenvaltioiden tällä alalla tekemä yhteistyö ovat oleellisia asioita uudessa sosiaalipaketissa. Potilailla on oltava mahdollisuus saada laadukkaita terveyspalveluja missä tahansa jäsenvaltiossa, ja heidän on saatava niistä yhtä suuri korvaus kuin kotimaassaan. EU:ssa on nykyään huomattavia eroja sekä terveyspalvelujen laadussa että korvattavissa määrissä. EU:n terveydenhuoltojärjestelmiä ja käytössä olevaa lääketieteellistä teknologiaa on mielestäni arvioitava pikaisesti. Laadukkaan terveydenhuollon tarjoaminen edellyttää, että kaikissa sairaaloissa käytetään asianmukaisia laitteita ja tekniikoita, joita tarvitaan eri sairauksien diagnosointiin ja hoitoon. Lääkärit ja sairaanhoitajat muuttavat toisiin jäsenvaltioihin parempien palkkojen sekä parempien diagnosointi- ja hoitomahdollisuuksien vuoksi. On tärkeää, että potilaiden oikeuksia koskevaan direktiiviin sisällytetään EU:n painopisteiden mukaisesti vähimmäisluettelo terveyspalveluista, jotka sairausvakuutus kattaa kokonaan.

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

5. Tervetuloitotukset

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, saanen koko parlamentin puolesta toivottaa tervetulleeksi Knesetin valtuuskunnan, jota johtaa Amira Dotan.

Euroopan parlamentin ja Israelin väliseen säännölliseen yhteydenpitoon kuuluva parlamenttien välinen kokous pidetään tämän istuntojakson aikana. Kyseessä on 33. kokous näiden kahden parlamentaarisen elimen kesken.

Toivotan lämpimästi tervetulleiksi Amira Dotanin ja hänen valtuuskuntansa jäsenet, joiden kanssa minulla oli tiistaina mahdollisuus keskustella pitempäänkin.

Toivotamme teille menestystä ja toivomme, että työtänne ohjaa keskusteluhalukkuus ja pyrkimys keskinäiseen yhteisymmärrykseen, jotka ovat välttämättömiä ominaisuuksia, kun tavoitellaan rauhaa Lähi-itään.

Euroopan parlamentti seuraa toimianne hyvin tarkkaavaisesti ja on sitoutunut osallistumaan objektiivisena ja aktiivisena toimijana Lähi-idän rauhanprosessiin.

(Suosionosoituksia)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, asiani koskee Strasbourgin rakennusta ja päätöstä palata sinne takaisin.

Pääsihteeri lähetti tiistaiamuna sähköpostiviestin, jossa sanottiin, että palaisimme Strasbourgii lokakuussa. Ymmärtääkseni asiasta ei äänestetty tai päätetty puhemiehissä, mikä on kummallista.

Pääsihteeri Rømer ei maininnut, että aiheesta olisi saatavilla asiantuntijaraporttia. Jouduin tukeutumaan avoimuudesta vastaavalta varapuhemieheltä saamiini tietoihin, ennen kuin minulle selvisi, että pääsihteeri oli kertonut puhemiehille, että hän toimittaisi pyydettyä raportin jäsenille ranskan- ja saksankielisinä versioina, joina se on valmiiksi olemassa, mutta ei käännettäisi sitä.

Olen nyt lähettänyt viimeisten kahden päivän aikana yhteensä kolme sähköpostiviestiä, joissa olen pyytänyt ranskankielistä raporttia, mutta en ole saanut vastausta. Tällaista on mahdotonta hyväksyä, ja tuon nyt asian käsiteltäväksi julkisuutta ja avoimuutta koskevien työjärjestyksen 28 ja 96 artiklojen nojalla.

Haluan tietää, millä perusteella meidän on päätetty palaavan Strasbourgii. Olen lukenut puheenjohtajistolle maanantaina lähetetyn viestin, mutta minusta vaikuttaa siltä, että raportissa keskitytään pelkästään väriin kattorakenteisiin. Niin että ensinnäkin mitä me tiedämme romahduksen syistä? Johtuiko se suunnittelusta, materiaaleista, rakentamisen laadusta vai rakennustarkastuksesta? Syyn on oltava jokin noista neljästä.

Toiseksi mitä voimme sen perusteella päätellä muusta rakennuksesta? Emme tiedä, onko koko rakennus tarkastettu. Onko rakennuksessa viallisia materiaaleja? Yksi huhu kertoo, että rakennuksessa käytetty teräs olisi samaa kuin Charles de Gaullen lentokentän katossa, joka myös romahti. Onko se totta vai ei?

(Vastalauseita)

Jos ette kerro meille totuutta, huhut leviävät.

Tällä en viittaa jäsen Matsakisin esiin nostamaan ongelmaan asbestin käytöstä rakennuksessa. Hän on tuonut tätä asiaa voimakkaasti esiin saamatta luullakseni hänkään mitään vastausta.

Haluan ensinnäkin tietää, miksi en ole saanut raporttia, joka on ollut Strasbourgii palaamista koskevan päätöksen perusteena. Onko rakennus todellakin turvallinen ja kuka sen on päättänyt?

(Suosionosoituksia)

Omalta osaltani tässä ei ole, eikä pidä olla, kysymys poliittisesta asiasta, eikä sitä toivoakseni käsitellä sellaisena. Siellä olisi voinut kuolla ihmisiä elokuussa, ja ihmisiä voi kuolla, jos jokin menee vikaan. Voisinko saada tähän asiaan vastauksia?

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Ludford, olette tietääkseni Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen. Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset ovat tunnettuja pragmaattisuudestaan ja hyvästä harkintakyvystään. Neuvoisinkin teitä nyt pitämään pääanne kylmänä. Tässä ei ole mitään syytä väärinkäyttää jäsenten oikeutta esittää kysymyksiä.

Olemme valmistelemassa sähköpostiviestiä kaikille jäsenille. Kyseisessä viestissä selitetään tekniset yksityiskohdat asianmukaisilla kielillä. Luottakaa parlamentin hallintoon! Me teemme sen, mitä tehdä täytyy. Ei ollut mitään syytä kovistella meitä kertomaan totuutta. Olemme sitoutuneet toimimaan rehellisesti kaikissa asioissa, myös tässä.

(Suosiosoituksia)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, tiistaina viisi jäsentä, jotka edustavat eri poliittisia ryhmiä, kiinnittivät esiin suuren julisteen, jossa mainostettiin kirjallista kannanottoa N:o 75. Julisteen esillepanoon oli saatu asianmukainen lupa toimivaltaiselta kvestorilta Fazakasilta. Joku poisti julisteen tiistaina iltapäivällä ilmoittamatta siitä kenellekään kirjallisen kannanoton laatijoista. Eilen sitä ei löytynyt mistään. Tänään saimme kuulla, että se on turvallisuusyksikön hallussa. Selitykseksi meille esitettiin, että oli tehty poliittinen päätös, jonka mukaan tätä kirjallista kannanottoa ei saa mainostaa.

Mistä lähtien parlamentin hallinto on päättänyt siitä, mikä on poliittisesti oikein tai väärin, etenkin sen jälkeen, kun toimivaltainen kvestori on antanut hyväksyntänsä? Me olemme demokraattisesti valittuja parlamentin jäseniä, joilla on oikeus ilmaista kantamme. Kannanoton sisällöstä ei tarvitse olla samaa mieltä, mutta julisteen poistaminen ilmoittamatta siitä tekijöille on väärin; se on järjetöntä jäsenten oikeuksien polkemista. Pyydän teitä kommentoimaan asiaa.

(Suosiosoituksia)

Puhemies. – (DE) Arvoisa jäsen Alvaro, puheenvuoronne, johon teillä on toki täysi oikeus, on ensimmäinen, jonka olen kuullut koko asiasta. Vakuutan teille, että tutkimme asiaa.

6. Puhemiehen julkilausuma

Puhemies. – (DE) Hyvät kollegat, puheenjohtajakokous on pyytänyt minua antamaan lyhyen julkilausuman huomenna vietettävän Euroopan kielten päivän johdosta. Teen sen ilomielin, mutta yritäkää kestää, sillä julkilausuma on kirjoitettu usealla eri kielellä, mikä tekee sen lukemisesta miltei ylivoimaisen tehtävän minulle. Pyydän teitä huomioimaan tämän julkilausuman.

(EN) Syyskuun 26. päivänä 2008 vietämme Euroopan kielten päivää. Sen puitteissa Euroopan unioni tukee yhdessä Euroopan neuvoston kanssa erilaisia eurooppalaisia aloitteita, joiden tavoitteena on edistää kielten ja kulttuurien arvostusta sekä muistuttaa Euroopan kansalaisia kielten opiskelun tärkeydestä.

(DE) Euroopan kielellinen monimuotoisuus on erottamaton osa henkistä perintöämme ja yksi kulttuuriaarteistamme. Euroopan yhdentymisen edetessä kielellisestä monimuotoisuudesta on vähitellen tullut pikemminkin mahdollisuus kuin este. Siksi komission viimeisimmässä tiedonannossa, joka käsiteli monikielisyttä, kuvataan kielellistä monimuotoisuuttamme aivan oikeutetusti valtiokortiksemme.

(FR) – Monikielisyys ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen ovat yksi Euroopan parlamentin päivittäisen toiminnan kulmakivistä. Mottonamme on ”ei lainsäädäntötyötä ilman kääntämistä”.

(IT) Euroopan kansojen edustajina tekemämme työn kääntämisellä ja tulkkauksella on keskeinen rooli työmme legitimitietin ja avoimuuden takaamisessa sekä parlamentin tuomisessa lähemmäs Euroopan kansalaisia.

(ES) Siihen liittyen on syytä muistuttaa, että Euroopan parlamentti on ainoa kansainvälinen organisaatio, jolla on verkkosivut ja Internet-televisio 23 eri kielellä.

(PL) Moninaisuudessaan yhtenäisen Euroopan unionin ei tarvitse olla huolissaan tulevaisuudestaan.

(DE) Hyvät kollegat, kiitoksia mielenkiinnosta.

(Suosionosoituksia)

*
* *

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää työjärjestyspuheenvuoron. Jos teillä on tiedossanne, että Strasbourgin palaaminen on turvallista, miksi ette voi kertoa sitä nyt, ennen kuin poistumme täysistunnosta ja otamme riskin palatessamme rakennukseen, jota jotkut edelleen pitävät vaarallisena?

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Lynne, kaikki saamani tiedot osoittavat, että Strasbourgin rakennus on aivan yhtä turvallinen kuin tämä rakennus täällä Brysselissä.

7. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

7.1. Kansalaismedia Euroopassa (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (äänestys)

7.2. Vakuutus- ja rahoituspalvelujen yhteydessä sovellettava alv (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (äänestys)

7.3. Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue 2007 (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, pyytäisin saada jättää PPE-DE-ryhmän puolesta suullisen tarkistuksen, jolla muotoiltaisiin uudelleen tarkistuksen 1 sanamuotoa. Ennen sitä haluan kuitenkin todeta, että jäsen Deprezin ja koko valiokunnan mietintö on erinomainen ja PPE-DE-ryhmä todellakin haluaa äänestää sen puolesta. Haluamme kuitenkin tuoda esiin yhden keskeisen kohdan, joka koskee siirtolaisten äänestysoikeutta Euroopan unionissa – ei siksi, että vastustaisimme äänioikeuden myöntämistä yleensä, vaan koska meidän mielestämme tämänkaltaisissa päätöksissä olisi noudatettava toissijaisuusperiaatetta. Vaalilait eivät ole EU:n asioita.

Tästä syystä haluaisimme toimia sillanrakentajina ehdottamalla, että tarkistuksen sanamuotoa muutetaan. Pyydämme muiden ryhmien kollegoja antamaan kannatuksensa uudelle sanamuodolle, jotta voisimme hyväksyä tämän hyvän mietinnön.

Uusi sanamuoto on seuraavanlainen:

”ehdotus EU:n alueella pitkään oleskelleiden henkilöiden integroimisesta EU:n ja paikallistason poliittiseen elämään; edistysaskel, joka voisi auttaa EU:n alueella pitkään oleskelleiden sosiaalisessa, kulttuurisessa ja poliittisessa integroimisessa;”.

(DE) – Pyydän tukeanne.

Puhemies. – Huomaan, että ehdotusta vastustetaan.

(Suullista tarkistusta ei hyväksytty.)

7.4. Tiedotusvälineiden keskittyminen ja moniarvoisuus Euroopan unionissa (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (äänestys)

– Ennen äänestystä

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Olen työjärjestyksen 166 artiklan mukaisesti pyytänyt puheenvuoroa parlamentin työjärjestyksen 45 artiklan 2 kohdasta.

Työjärjestyksen 45 artiklan 2 kohtaa muutettiin hiljattain siten, että valiokunta-aloitteisiin mietintöihin sisältyviin päätöslauselmaesityksiin ei voida tehdä tarkistuksia.

Seurauksena on, kuten seuraavassa äänestyksessä näemme, että mikäli poliittinen ryhmä haluaa muuttaa yhtä riviä tai yhtä kappaletta oma-aloitteisesta mietinnöstään, sen on jätettävä käsiteltäväksi kokonaan erillinen vaihtoehtoinen päätöslauselmaehdotus, jossa ainoana erona on yksi pilkku tai yksittäisen sanan lisäys tai poisto.

Ehkä se silloin tuntui hyvältä ajatukselta, kun sääntöä muutettiin, mutta nyt se vaikeuttaa sopuun pääsemistä täysistunnossa, ja sopuun pääsemisen kuitenkin pitäisi olla yksi päätavoitteistamme. Poliittisten ryhmien kesken on mahdotonta päästä sopimukseen mistään, jos ainoana vaihtoehtonamme on jättää uusi tekstiehdotus, kuten näemme pian edessä olevassa äänestyksessä.

Arvoisa puhemies, pyydän, että työjärjestyksen 45 artiklan 2 kohtaan tehtyä muutosta tarkistetaan, koska sen seuraukset ovat absurdeja ja se sotkee ryhmien välisiä poliittisia suhteita tässä parlamentissa.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(DE)* Minun on huomautettava, että Euroopan parlamentti itse suuressa viisautessaan teki kyseisen päätöksen.

(Jäsen Packin vastalause)

Ikävä kyllä näin on, jäsen Pack, eikä se siitä muuksi muutu. Ennen kuin muutosta asiaan saadaan, meidän on pidettävä kiinni lain kirjaimesta.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, jäsen Guardans Cambón pitäisi kenties kysyä asiaa ryhmältään, sillä se oli yksi kyseisen säännön kannattajista. Haluan kuitenkin sanoa tämän: mietintö, josta äänestämme tänään, jäsen Mikkon laatima mietintö tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta, on ensimmäinen mietintö, jonka hyväksymme tällaisessa menettelyssä, jossa meillä ei ole mahdollisuutta käydä kunnan keskustelua ja joka ei salli meidän tehdä tarkistuksia, ja se osuu ajankohtaan, jolloin ilmaisuvapaus on vakavasti, hyvin vakavasti uhattuna; Italiassa, jossa ainoa televisiokanava, joka ei tällä hetkellä ole Berlusconiin talutusnuorassa, on ilmoittanut irtisanovansa 25 toimittajaa. Mielestäni tapa, jolla keskustelemme näistä ongelmista, osoittaa, että parlamentilta puuttuu tahtoa antaa Euroopan unionissa yhä kipeämmin kaivattuja sääntöjä, lakeja tai direktiivejä tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta.

(Suosionosoituksia keskeltä ja vasemmalta)

Marianne Mikko (PSE). – *(EN)* Arvoisa puhemies, haluan kiittää kaikkia, jotka ovat antaneet oman panoksensa tähän tärkeään ja runsaasti julkisuutta saaneeseen mietintöön, joka käsittelee tiedotusvälineiden keskittymistä ja moniarvoisuutta Euroopan unionissa. Mietinnössä on kysymys demokratian turvaamisesta. Olemme yrittäneet sisällyttää mietintöön kaiken, mikä vahvistaa demokratiaa. Siksi teidän pitäisi nyt keskittyä ja harkita kaksi kertaa, ennen kuin äänestätte. Mitä kannatatte ja mitä vastustatte? Lähetämme tänään viestin kansalaisillemme. Ajaatkaa sitä.

(Suosionosoituksia)

Pál Schmitt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – *(HU)* Arvoisa puhemies, aiheen varjoesittelijänä haluan yhtyä niihin kannanottoihin, joissa todetaan, että järjestelmä ei ole hyvä tällaisenaan. Olisin halunnut ilmaista Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmän kannan keskusteluun, mutta minulle varjoesittelijänä ei annettu puheenvuoroa.

Jos tiedotusvälineiden moniarvoisuus on kerran niin tärkeää, miksei mielipiteiden moniarvoisuus ole yhtä tärkeää? Olisin halunnut selittää, että emme ole samaa mieltä kaikista kohdista, mutta en saanut puheenvuoroa. Koko parlamentista vain kaksi henkilöä sai puhua tästä aiheesta: esittelijä ja komission jäsen. Meidän on todella pohdittava, onko tämä järjestelmä hyvä, koska me olisimme kyllä kiinnostuneita toistemme mielipiteistä, ja sitä juuri kutsutaan mielipiteiden moniarvoisuudeksi. Arvoisa puhemies, auttakaa meitä sen toteuttamisessa.

(Suosionosoituksia oikealta)

Puhemies. – *(DE)* Hyvät kollegat, annan jäsen Cohn-Benditille puheenvuoron, mutta sitten meidän täytyy siirtyä äänestyksiin. Voimme tehdä tarvittavat johtopäätökset oman päätöksemme seurauksista. Jos olemme

tehneet kyseenalaisen päätöksen, meillä on oikeus muuttaa sitä itse, mutta muutos on tehtävä asianmukaista menettelyä noudattaen.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Arvoisa puhemies, parlamentin enemmistö hyväksyi tämän älyttömän säännön, vaikka me äänestimme sitä vastaan. Se oli teidän päätöksenne! Antakaa puheenjohtajallenne huutia, niin että päätös saadaan muutettua!

(Suosionosoituksia keskeltä ja vasemmalta)

Puhemies. - (DE) Me emme oikeastaan halua antaa kenellekään huutia, mutta johtopäätöksiä voidaan tehdä, jos parlamentin enemmistö niin haluaa.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minulla ei ole mitään aikomusta puuttua yksityiskohtaisesti jäsen Frassonin esittämiin paikkansapitämättömiin väitteisiin, mutta minusta tuntuu, että minun pitää selventää parlamentille yhtä asiaa. Italiassa televisiokanavia ei omista presidentti Berlusconi vaan aivan toiset tahot. Arvoisa puhemies, Italiassa on kolme valtiollista televisiokanavaa: Rai 1, Rai 2 ja Rai 3. Sitten on Mediaset-konserni ja LA7 ...

(Vastalauseita keskeltä ja vasemmalta)

Puhemies. - (DE) Hyvät kollegat, ei ole mitään syytä kiihtyä. Te teitte päätöksen.

Jos parlamentti on tehnyt päätöksen, jota enemmistö pitää epäonnistuneena, se voidaan muuttaa. Sääntöä kuitenkin noudatetaan siihen asti, kunnes se on muutettu. Sitä periaatetta me noudatamme täällä parlamentissa.

(Suosionosoituksia)

7.5. Energiahintojen hallinta (äänestys)

– Ennen tarkistuksesta 1 toimitettua äänestystä

Urszula Gacek (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, käyttäisin aidon työjärjestyspuheenvuoron uudesta työjärjestyksestä. Meille on kerrottu, että koska keskusteluun ei ole mahdollisuutta, me voimme nyt jättää useampia kirjallisia kannanottoja sen yhden kirjallisen kannanoton sijaan, johon meillä oli mahdollisuus ennen kuin työjärjestyksen uudet määräykset tulivat voimaan. Tänään yritin jättää kaksi kirjallista kannanottoa, mutta Internet-sivusto hylkäsi ne. Näin ollen osuuttani energiahintojen hallintaa koskevaan keskusteluun ei ole kirjattu talteen lainkaan.

Voitteko varmistaa, että tämä tekninen ongelma saadaan ratkaistua? Tarkistettua työjärjestystä ei siis tällä hetkellä noudateta.

Puhemies. - (DE) Voitte jättää kirjallisen kannanoton, jäsen Gacek, mutta nyt ei ole oikea hetki ottaa asiaa esille.

7.6. Valkoinen kirja ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvistä terveyskysymyksistä (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (äänestys)

7.7. Tekijänoikeuksien yhteinen hallinta verkossa (äänestys)

7.8. "IASCF: perussäännön tarkistaminen – julkinen vastuuvollisuus ja IASB:n muutosehdotusten laatiminen" (äänestys)

Piia-Noora Kauppi, PPE-DE-ryhmän puolesta. - (EN) Arvoisa puhemies, kuten jo totesitte, PPE-DE-ryhmä haluaisi pyytää tätä päätöslauselmaa koskevan äänestyksen lykkäämistä. Kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan hallintoa ei varmaankaan pystytä ratkaisemaan seuraavien kahden viikon aikana, joten meillä on aikaa äänestää päätöslauselmasta seuraavassa mini-istunnossa täällä Brysselissä.

Syynä tähän on se, että olemme saaneet joitakin uusia ehdotuksia Euroopan komissiolta, ja joitakin päätöslauselman sanamuotoja olisi kenties mahdollista hioa.

Määräaika oli hyvin tiukka, ja siksi haluamme lisää aikaa ja toivomme, että äänestys toimitetaan seuraavassa Brysselin istunnossa.

Pervenche Berès, talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, puhun talous- ja raha-asioiden valiokunnan puheenjohtajan ominaisuudessa. Nykyisessä taluskriisissä jokainen ymmärtää, että tilinpäätösstandardit ja niiden mahdollinen suhdanteita vahvistava luonne ovat tärkeitä asioita. Tilinpäätösstandardeja luovien rakenteiden hallinnointi on tärkeää.

Euroopan komissio – jolle muistutettiin näistä asioista jo Radwanin mietinnössä – on päättänyt laatia ehdotuksen, jossa ei oteta huomioon rahoitusmarkkinoiden vakaudesta vastuussa olevia toimijoita. Lisäksi ehdotus laadittiin hätäisesti amerikkalaisten viranomaisten kanssa, joiden toimikausi on päättymässä ja joiden toimivaltaa kukaan Yhdysvaltain presidentinvaalien ehdokkaista ei ole tunnustanut, ja neuvostoa tai Euroopan parlamenttia kuulematta.

Kompromissihalukkuuden ja avoimuuden hengessä olemme valmiita avaamaan tämän keskustelun uudelleen, jos komissio puolestaan suostuu harkitsemaan ehdotustaan uudelleen ja kuuntelemaan Euroopan parlamentin ehdotuksia. Siksi haluaisin komission antavan asiasta lausunnon ja sitoutuvan harkitsemaan ehdotustaan uudelleen. Siinä tapauksessa voimme tukea jäsen Kaupin ehdotusta.

Androula Vassiliou, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, komissiolla ei ole kantaa tähän asiaan.

Puhemies. – (DE) Komissio ei ole ilmaissut kantaansa.

Jäsen Berès, ymmärsinkö oikein, että annatte tässä tilanteessa tukenne esityksen tekijälle, jäsen Kaupille?

Siinä tapauksessa äänestämme esityksestä.

(Parlamentti hyväksyi esityksen äänestyksen lykkäämisestä.)

7.9. Sosiaalipaketti (äänestys)

– Ennen äänestystä

Philip Bushill-Matthews, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ilmoitan vain lyhyesti, että PPE-DE-ryhmä on päättänyt peruuttaa sosiaalipakettia koskevan päätöslauselmaesityksensä. Kävimme aiheesta viime istuntojaksossa varsin kattavan keskustelun, jossa kaikki ryhmät ilmaisivat kantansa hyvin perusteellisesti. Sen jälkeen ryhmämme on saanut laadittavakseen tarkistettua sosiaalista toimintaohjelmaa käsittelevän mietinnön, mikä kertoo siitä, että pidämme sosiaalikeskeytystä erittäin tärkeinä. Odotamme saavamme aiheesta harkittuja kommentteja kaikilta ryhmiltä lähikuukausien aikana, jotta voimme yhdessä laatia mietinnön, josta koko parlamentti voi olla ylpeä.

(Suosionosoituksia PPE-DE-ryhmältä)

8. Äänestysesitykset

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Arvoisa puhemies, haluan vain kirjattavaksi ylös, että äänestin jäsen Fogliettan mietinnön puolesta, mutta äänestyslaitteeni rikkoutui.

Suulliset äänestysesitykset

– **Päätöslauselmaesitys: Euroopan parlamentin päätöslauselma vuotuisesta keskustelusta, joka koskee vuonna 2007 saavutettua edistymistä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla) (B6-0425/2008)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Tässä kaoottisessa tilanteessa on tietenkin vaikea saada viestiään perille. Halusin käyttää puheenvuoron selittääkseni, miksi puolsin äänestyksessä äsken hyväksymääme päätöslauselmaa vuotuisesta keskustelusta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa saavutetusta edistymisestä. Oikeus- ja sisä-asian ministerit kokoontuvat tänään neuvostossa keskustelemaan Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksesta ja hyväksymään sen. Kyseessä on hyvin tärkeä aihe. Neuvostossa keskustellaan tärkeästä ehdotuksesta, ja toivonkin, että neuvoston tämänpäiväisten keskustelujen tuloksena sopimukseen sisällytetään maininta siitä, että maahanmuuton aiheuttama taakka on jatkossa

jaettava oikeudenmukaisemmin ja tasapuolisemmin. Toivon, että ministerit hyväksyvät sopimuksen tänään ja että se sisältää viittauksen tähän yhteiseen vastuuseen.

Puhetta johti

varapuhemies **Manuel António dos SANTOS**

– Päättölauselmaesitys: Euroopan parlamentin päätöslauselma vuotuisesta keskustelusta, joka koskee vuonna 2007 saavutettua edistymistä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla) (B6-0425/2008)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, päätöslauselmaa, josta äsken äänestimme, on monestakin syystä omasta mielestäni ja varmasti myös ryhmäni mielestä mahdotonta hyväksyä. Tärkein syy on tietenkin se, että mielestäni Eurooppa ei ehdottomasti tarvitse uutta laitonta siirtolaisvirtaa. Ehdottomasti ei.

Yksityisen sektorin työnantajien ja hallitusten on aivan liian helppo jatkaa yhä uusien ulkomaalaisten tuontia EU:n ulkopuolisista maista. Se aiheuttaa aivovuotoa kehitysmaista Eurooppaan eikä viime kädessä hyödytä sen paremmin kehitysmaita kuin Eurooppaakaan, vaan päinvastoin. Meidän – ja tarkoitan tällä nyt ensisijaisesti hallituksia ja yrityksiä ja teollisuutta – olisi viimeinkin alettava mukauttaa, uudelleen kouluttaa ja integroida normaaleille työmarkkinoille sitä valtavaa, todella valtavaa ulkomaalaisten joukkoa, joka jo on täällä ja jota ei ole koskaan todella otettu mukaan yhteiskuntaamme.

– Mietintö: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Neena Gill (PSE). - (EN) Arvoisa puhemies, äänestin Mikkon mietinnön puolesta, koska tiedotusvälineillä on mielestäni keskeinen rooli demokratian turvaamisessa. EU:n laajentumisen myötä meidän tehtävänä on varmistaa perusvapauksien ja demokratian turvaamisen tason lähentyminen. Olin mukana laatimassa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausuntoa Mikkon mietinnöstä ja haluan onnitella häntä, koska olen myös sitä mieltä, että uusien tekniikoiden kehittyminen on johtanut uusien mediankanavien ja uudenlaisten sisältöjen kehittymiseen ja että tiedotusvälineet muodostavat tehokkaan poliittisen vaikutusvälineen. Tällaisessa ympäristössä moniarvoinen mediajärjestelmä on demokraattisen yhteiskuntamallin säilymisen perusedellytys.

Kun tiedotusvälineiden omistajuus keskittyy harvojen käsiin, se luo edulliset olosuhteet mainosmarkkinoiden monopolisoitumiselle ja estää uusien toimijoiden pääsyn markkinoille. Kilpailulainsäädäntö on auttanut rajoittamaan tiedotusvälineiden keskittymistä, mutta ongelmia on edelleen useissa jäsenvaltioissa, joissa muutamit suuret toimijat hallitsevat markkinoita.

Tästä syystä mietinnössä esitetty ehdotus kilpailu- ja medialainsäädännön kytkemisestä toisiinsa on suositeltava.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, tiedotusvälineiden moniarvoisuus merkitsee tiedon levittämisen ja lähetystoiminnan harjoittajien monimuotoisuutta. Molemmat näistä ovat tällä hetkellä uhattuina media-alalla. Alalla kilpailevien mediayhtiöiden omistuksen lisääntynyt keskittyminen on johtanut siihen, että yhteiskunnan ja kulttuurin näkökulmasta arvokasta tietoa on vaikea löytää helposti saatavilla olevasta, yhden muotin mukaisesta uutisvirrasta. On vaikea ennustaa, mihin alan heikenevä tilanne johtaa ei vain yksittäisten kuluttajien vaan koko yhteiskunnan kannalta.

Esittelijä oli oikeassa korostaessaan julkisten yleisradioyhtiöiden roolia monimuotoisuuden suojelejoina, joiden tehtävänä on lähettää laadukasta sisältöä. Hän oli myös oikeassa ehdottaessaan mallia, jossa vahvat julkiset yleisradioyhtiöt toimisivat mediamarkkinoiden ulkopuolella, yksityisten, voittoa tavoittelevien mediayhtiöiden rinnalla. Näiden kahden pilarin välisen tasapainon tärkeydestä on tuskin epäilystäkään. Mietinnön teksti, samoin kuin esittelijän tarkoituserät, vaikuttavat selkeiltä ja avoimilta. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan keskusteluissa aikaansaatu kompromissi on hyvä. Lisäksi uusien tiedon levittämisen menetelmien, kuten verkkoblogien tai muiden käyttäjien tuottamien sivustojen oikeudellinen asema olisi hahmoteltava selkeästi, jotta näitä sisältöjä luovat ihmiset tietäisivät oikeutensa ja velvollisuutensa sekä mahdolliset sanktiot.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, olen iloinen kuullessani parlamentin jäsenten toteavan, että kaikkien jäsenvaltioiden on taattava tiedotusvälineiden moniarvoisuus ja että julkisilla yleisradioyhtiöillä

ehdottomasti on tärkeä rooli siinä. Se on täysin oikein ja asianmukaista. Normaalissa yhteiskunnassa se merkitsee demokratiaa ja tiedonvapautta, ja ennen kaikkea tiedonvapautta oppositioryhmittymille.

Näillä kriteereillä mitattuna Belgia tai edes Flanderi eivät ole demokratioita. Flanderin julkinen yleisradioyhtiö esimerkiksi syrjii ja boikotoi täysin avoimesti ja rutiininomaisesti – ja vieläpä virallisten ohjeiden perusteella – omaa poliittista puoluetta, joka on yksi maan suurista poliittisista puolueista. Miksi? Koska ajatuksemme ja asenteemme eivät ole ”poliittisesti korrekkeja” tai poikkeavat vallitsevasta linjasta. Siitä ei ole kauankaan, kun julkisen yleisradioyhtiön entinen johtaja myönsi avoimesti, että Belgian kuningas oli myöntänyt hänelle paronin arvonimen palkkioksi oppositiopuolueen tukahduttamisyrytyksistä.

Tähän mietintöön, joka ei muuten ollut lainkaan hullumpi, olisi hyvin voitu sisällyttää kappale, jossa olisi käsitelty hyväksyttävä linjaa uhmaavien oppositiopuolueiden kohtelua.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Arvoisa puhemies, äänestin tyhjää tämän mietinnön osalta. Siinä aivan oikein korostetaan erilaisia tiedotusvälineiden moniarvoisuuden tiellä olevia esteitä ja omistuksen keskittymistä useissa jäsenvaltioissa.

Flaamilaisena voisin sanoa sanan jos toisenkin tästä aiheesta. Sillä Euroopan unionissa ei ole toista maata, jossa tarvittaisiin yhtä kipeästi esimerkiksi puolueetonta media-asiamiestä takaamaan ilmaisunvapaus ja moniarvoisuus, kuin Belgiassa. Ja kuten kollegani juuri totesi, täällä Brysselissä, maan hallinnollisessa keskuksessa, ei vain yksityiset tiedotusvälineet, vaan myös hallituksen elimet boikotoivat häpeämättä suurinta oppositiopuoluetta ja kieltävät ihmisiltä oikeuden vapaaan ja tasapuoliseen informaatioon.

Voi olla, että esittelijän ajama tiedotusvälineiden vapautta koskeva perussääntö tekisi tällaisesta syrjinnästä mahdotonta. Muussa tapauksessa kysymys on pelkäästä julkisivun kiillottamisesta.

Ihmettelen myös sitä, että esittelijä on niin innokas tiukentamaan viimeisen vapaan tiedotusvälineen – Internetin ja etenkin blogien – sääntelyä, mainitsematta sanallakaan tekijänoikeuksien asianmukaista puolustamista. Nimittäin juuri ne valtiot, joissa ei ole todellista tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, haluavat tiukinta Internetin valvontaa. Tästä mietinnöstä he saavat tuekseen lisäargumentteja, ja se on valitettavaa.

Pál Schmitt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (HU) Kiitos, arvoisa puhemies. Puhun unkariksi. Tiedotusvälineiden monimuotoisuus on erityisen tärkeä asia Euroopan kansanpuolueelle, joten olemme päättäneet, että mietinnön hylkäämisen sijaan ryhmämme jättää käsiteltäväksi vaihtoehdoisen päätösluonnoksen. Siinä on säilytetty alkuperäisen mietinnön hyvät puolet, mutta ne osat, joita emme voi hyväksyä, on poistettu tekstistä, ja samalla on lisätty suosituksia, joita me haluamme korostaa.

Yksi asioista, joita ryhmämme vastusti, oli se, että mietinnössä mainittiin nimeltä yksittäisiä jäsenvaltioita, kun me puolestamme olemme vakuuttuneita siitä, että tiedotusvälineiden moniarvoisuutta käsittelevän mietinnön olisi oltava puolueeton ja yleisesti sovellettavissa. Tarkoituksena ei ole saattaa tiettyjä maita häpeään esittämällä ne huonoina esimerkkeinä. Emme myöskään voi hyväksyä sitä, että mietinnössä väitetään taloudellisen voiton ja materiaalien etujen olevan joidenkin suurten mediayritysten keskeisimpänä huolenaiheina: se on liioiteltu yleistys, emmekä voi hyväksyä sitä.

Mietinnöllä, joka on synnyttänyt kiivaan poliittisen keskustelun, on joka tapauksessa saatava kiinnitettyä Euroopan komission huomio siihen, että sen olisi puututtava tähän asiaan aiheen vaatimalla vakavuudella ja tutkittava, millaisia unionin laajuisia tai kansallisia toimia olisi otettava käyttöön monimuotoisuuden tukemiseksi. Kiitos.

– Yhteinen päätöslauselmaesitys – Energiahintojen hallinta (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Kannatan energiahintojen tehokasta hallintaa. Viimeaikainen hintojen vaihtelu ei selvästikään ole Euroopan unionin kansalaisten etujen mukaista. Keinottelijat ja erilaiset välikädet sen sijaan tekevät voittoa. Lisäksi tilanne on siinä mielessä täysin sietämätön, että energiahinnat määräävät myös elintarvikkeiden hinnan. Emme voi vain hiljaa hyväksyä sellaista kyynistä väitettä, että maailmassa on kyllä tarpeeksi ruokaa, mutta kaikilla ei ole riittävästi rahaa kalliin ruoan ostamiseen.

Maailmanpankin asiantuntijoiden mukaan jopa 80 prosenttia elintarvikkeiden hintojen jyrkästä noususta johtuu bioenergiatuotannosta. Tähän liittyen olen useissa eri yhteyksissä korostanut, että elintarvikevarantoja olisi lisättävä ja elintarvikelähteiden käyttöä energiatarkoituksiin säänneltävä. Tämä on keskeinen elintarvikkeiden hintasääntelyyn liittyvä ongelma, ja siksi siihen olisi kiinnitettävä aivan erityistä huomiota.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, energiahinnat nousevat tällä hetkellä nopeasti. Sillä on suora vaikutus Euroopan unionin asukkaiden elämänlaatuun ja inflaation kasvuun. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän olisi luotava välineitä, joilla suojata Euroopan asukkaita näiden hinnannousujen vaikutuksilta. Vaikka öljyhinnat ovat viime aikoina laskeneet, meidän olisi mielestäni kiinnitettävä entistä enemmän huomiota mekanismeihin, joilla pyritään takaamaan hintavakaus. On myös esitetty ajatus, että energiamarkkinoiden avoimuutta olisi lisättävä, niin että ne olisivat tulevaisuudessa vähemmän alttiita keinottelulle maailmanmarkkinoilla. Kun keskustellaan energiasta, ei voi olla korostamatta sitä, että meidän olisi pyrittävä entistä tehokkaammin lisäämään uusiutuvista energialähteistä saatavan energian osuutta, ydinvoima mukaan luettuna. Toiseksi on syytä korostaa uuden hiiliteknologian käyttöönottoa ja kolmanneksi tarvetta kattavaan ohjelmaan, jolla parannettaisiin energiatehokkuutta.

– Mietintö: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). - (DE) Arvoisa puhemies, äänestin Fogliettan mietintöä vastaan ja haluan kiittää kaikkia kollegojani, jotka tukivat näkemystäni hylkäämällä mietinnön.

Vaikka lihavuus on kasvava ongelma, tämä valkoinen kirja ei vie meitä lähemmäs ongelman ratkaisua. Päinvastoin siinä esitetään kirjava joukko erilaisia suosituksia ja lainsäädäntövaatimuksia. Se tekee meidät naurunalaisiksi. Olen tyytyväinen siitä, että ainakin ehdotus elintarvikepakkausten punaisista, kullanuskeista ja vihreistä värikoodeista hylättiin. Toisia ehdotuksia jäi kuitenkin vielä jäljelle, ja niiden joukossa muutamia sellaisia, joilla rajataan ennalta elintarvikemerkintöihin liittyviä päätöksiä, joita parhaillaan valmistellaan ja joissa toimin parlamentin esittelijänä.

Päätimme, että vaadimme mainonnan sensuroimista. Haluamme kieltää keinotekoiset transrasvahapot, mutta aiomme samalla vaatia transrasvapitoisuuden ilmoittamista elintarvikemerkinnöissä. Samoin päätimme, että vyötärön ympärüksemme aiotaan jatkossa mitata viranomaisten toimesta ja että elintarvikkeiden suolapitoisuutta seurataan, mikä merkitsee samaa kuin että vaatisimme puuttumista ruokien resepteihin. Terveellisistä ruokatottumuksista on annettu uusi määritelmä, ja yhtenä osana siihen kuuluu, että terveellinen ruokavalio voi toteutua vain luomutuotteiden avulla. Tämä merkitsee perinteisen maatalouden harjoittajien syrjintää.

Sellaista ei saa ollakaan kuin huono ruoka, jonka järjestelmämme kieltäisi markkinoilta. Kaikilla kuluttajilla on oikeus saada tietoa, mutta heillä on myös oikeus saada osakseen sen verran kunnioitusta, että he saavat tehdä itse omat päätöksensä.

Kirjalliset äänestyselitykset

– Mietintö: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tämä mietintö voittoa tavoittelemattomasta, paikallisesta kansalaismediasta Euroopassa käsittelee alaa, jonka katsotaan tarvitsevan lisärahoitusta EU:n tukiohjelmista. Tämä on taas yksi esimerkki siitä, miten parlamentin erilaiset eturyhmittymät pyrkivät lisäämään EU:n tukiohjelmien määrää ja lisäksi niihin kohdennettävien taloudellisten resurssien määrää voidakseen sitten jaella määrärahoja joka suuntaan.

On käsittämätöntä, että voittoa tavoittelemattoman, paikallisen kansalaismedian tukeminen olisi nähtävä EU:n tasolla rahoitettavana menoeränä. Toissijaisuusperiaatteen nojalla voidaan ilman muuta päätellä, että kyseessä on jäsenvaltioiden tai alueellisten poliittisten elinten maksettava menoerä. Ne tuntevat kyseiset mediat ja niillä on valmiudet päättää, onko tällaiset menot syytä asettaa etusijalle esimerkiksi terveydenhuollon, koulujen, sosiaalihuollon ym. resursseihin nähden.

Toissijaisuuden nimissä olemme äänestäneet tätä mietintöä vastaan kokonaisuudessaan.

Gyula Hegyi (PSE), kirjallinen. – (EN) Kansalaismedialla on usein tärkeä rooli paikallisyhteisöissä. Ne ovat vaikutusvaltaisia tietolähteitä paikallisten tiedotusvälineiden joukossa, joskus jopa paikallisyhteisöjen ainoita äänenkannattajia. Siitä syystä Euroopan unionin olisi etenkin Lissabonin sopimuksen epäonnistuttua kiinnitettävä entistä enemmän huomiota näihin medioihin, sillä niiden avulla voitaisiin tehokkaasti jakaa EU:hun liittyvää tietoa kansalaisille.

Aktiivista vuoropuhelua Euroopan kansalaisten kanssa käsittelevän mietinnön esittelijänä annan täyden tukeni kaikenlaisille viestintävälineille, jotka voisivat auttaa tuomaan Euroopan unionia lähemmäs kansalaisia. Olen kuitenkin vakuuttunut siitä, että ehdottomana edellytyksenä kansalaismedioiden, niin kuin muidenkin

vain osittainkin julkisista varoista rahoitettavien paikallismedioiden rahoitukselle on se, että ne ovat riippumattomia paitsi kansallisista, myös paikallisista vallanpitäjistä.

Tiedän, että kansalaismedioiden ja etenkin niiden rahoituksen tulisi vaihtelevan muotonsa ja paikallisuutensa vuoksi kuulua jäsenvaltioiden vastuulle. Se missä me voimme EU:n tasolla auttaa, on aiheen näkyvyyden lisääminen. Tämä mietintö on ensimmäinen askel siihen suuntaan.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – Kannattamassani Resetaritsin mietinnössä puhutaan tiedotusvälineiden tärkeydestä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden vahvistamisessa. Tällä viikolla aloitti toimintansa kaikkien aikojen ensimmäinen gaelinkielinen televisiokanava, mitä voidaan pitää myönteisenä kehityssakeena sekä Skotlannin että koko Euroopan kielellisen monimuotoisuuden edistämiseksi.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Kansalaismedialla on aina ollut tärkeä rooli yhteiskunnassamme. Se voi edistää kulttuurienvälisiä vuoropuhelua torjumalla kielteisiä stereotyyppiä. EU:n on tunnustettava tämä täysimääräisesti parantamalla kansalaismedian oikeudellista tunnustamista ja lähetysten pääsyä radiotaajuuksille. Äänestin mietinnön puolesta.

Daniel Strož (GUE/NGL), kirjallinen. – (CS) Mielestäni on ehdottoman selvää, että kansalaismedia ja vaihtoehtoiset tiedotusvälineet voivat lisätä mediaympäristön moniarvoisuutta ja kansalaisten tietoisuutta. Nähdäkseni useimpien Euroopan unionin jäsenvaltioiden kokemukset osoittavat selvästi, että sananvapaudesta on tullut melkein myytti ja että niin kutsutun kaupallisen median luonne määräytyy omistajansa mukaan. Lakisääteisen median tarjoaman tiedon objektiivisuuden taso määräytyy usein merkittävällä tavalla poliittisten vallanpitäjien etujen mukaisesti riippumatta siitä, millaisia säädöksiä ja lainsäädäntökehyksiä niitä varten on laadittu. Sen vuoksi kansalaismedian ja vaihtoehtoisten tiedotusvälineiden väärinkäytön estäminen ja huolehtiminen siitä, ettei niiden sallita ylittää toimivaltuuksiaan, on entistäkin tärkeämpää. Olen samaa mieltä siitä, että nämä mediat ansaitsevat tulla oikeudellisesti tunnustetuiksi EU:n jäsenvaltioissa. Samalla on kuitenkin määriteltävä säännöt, joilla niiden toimintaa säädellään heti alusta lähtien niin, etteivät kansalaismedia ja vaihtoehtoiset tiedotusvälineet pääse luistamaan tehtävästään, yhteiskunnallisesta roolistaan.

– **Mietintö: Joseph Muscat (A6-0344/2008)**

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) En voi tukea tätä mietintöä. Olen kyllä samaa mieltä monista sen sisältämistä ehdotuksista ja pidän niitä tervetulleina, mutta minua huolestuttaa alv-vapautuksen soveltamisalan kaventaminen sijoitusrahastojen osalta. Minusta olisi parempi säilyttää tilanne entisellään.

Peter Skinner (PSE), kirjallinen. – (EN) EPLP:n mielestä rahoituspalvelujen alv-vaatimusten tiukentamista on odotettu jo pitkään. Esittelijä on paneutunut tehtäväänsä huolellisesti. Meidän mielestämme hän on suhtautunut myönteisesti kustannusten siirtämiseen kuluttajien harteille ja uskoaksemme myös ymmärtää ongelmat, joita siitä saattaa koitua. Olemme epävarmoja siitä, miten muutamat kohdat voitaisiin toteuttaa käytännössä – etenkin yrityksille annettava harkintavalta alv:n soveltamisessa. Meillä on siis varauksia, joita ei voitu ilmaista yksittäisten tarkistusten kohdalla, koska tarkistuksista 1–28 äänestettiin yhtenä kokonaisuutena. EPLP tukee esittelijää mutta olisi äänestänyt tarkistuksia 6 ja 21 vastaan.

Itse henkilökohtaisesti haluan kiittää Joseph Muscatia hänen työstään tämän ja muiden mietintöjen parissa sekä hänen kollegiaalisesta asenteestaan Euroopan parlamentissa. Toivon, että hänen uransa on nousujohteinen ja että saamme pian toivottua hänet tervetulleeksi takaisin parlamenttiin Maltaan pääministerinä.

– **Päätöslauselmaesitys – Vuotuinen keskustelu edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla) (B6-0425/2008)**

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Me Yhdistyneen kuningaskunnan konservatiivipuolueen edustajat kannatamme kyllä jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa, mutta äänestämme tätä päätöslauselmaa vastaan, koska vastustamme johdonmukaisesti kaikkia pyrkimyksiä yhdenmukaistamisen lisäämiseen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella. Etenkin vastustamme mietinnössä esitettyjä vaatimuksia niiden Lissabonin sopimuksen kohtien hyväksymisestä, jotka nykyisillä järjestelyillä olisi mahdollista hyväksyä.

Patrick Gaubert (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Minusta on hienoa, että päätöslauselma, joka koskee vuotuista keskustelua vuonna 2007 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa, hyväksyttiin suurella enemmistöllä.

Se on laadukas teksti, joka muistuttaa meitä painokkaasti Lissabonin sopimuksen pikaisen hyväksymisen tarpeellisuudesta. Sopimus näet vahvistaisi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta parantamalla merkittävästi EU:n toimien legitimiyyttä ja tehokkuutta.

Siinä myös kehoitetaan komissiota ja neuvostoa määrittelemään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen seuraavan monivuotisen ohjelman painopistealueet kaudeksi 2010–2014.

Lopuksi siinä ehdotetaan muutamia tärkeitä toimia, joita olisi toteutettava perusoikeuksien ja kansalaisuuden, rajavalvonnan ja maahanmuutto- ja turvapaikka-asioiden alalla. Ne ovat poliittisen ryhmämme ajamia painopistealueita ja useimmat niistä löytyvät myös Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksesta, joka olisi pantava täytäntöön konkreettisilla toimilla.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Yhdymme moniin näkemyksiin tässä niin kutsuttua ”vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta” – joka on tosiasiaa eufemismi jäsenvaltioiden suvereniteettiin kuuluvien oikeus- ja sisäasioiden siirtämiselle yhteisön järjestelmän piiriin – käsittelevässä mietinnössä, mutta mietintö sisältää myös tavoitteita, painopistealueita ja ehdotuksia, joita vastustamme jyrkästi.

Erityisesti mietinnön puutteena voidaan pitää sitä, ettei siinä ole suostuttu kuuntelemaan Lissabonin sopimuksen hylkäämistä luettavissa olevaa viestiä, vaan pidetään tiukasti kiinni sopimuksen läpiviemisestä vuoden 2009 loppuun mennessä ja vaaditaan, että oikeus- ja sisäasioiden saattamista osaksi yhteisön järjestelmää jatketaan, mikä osoittaa, ettei Euroopan parlamentin enemmistö kunnioita Irlannin kansan suvereenia ja demokraattista päätöstä.

Lisäksi siinä muun muassa asetetaan tavoitteeksi Schengenin tietojärjestelmän (Prümin sopimukseen liittyvät päätökset mukaan lukien), Frontexin ja EU:n maahanmuuttopolitiikan (joka on valikoivaa ja protektiivista ja kriminalisoi maahanmuuton) kehittäminen.

Ja vaikka päätöslauselmassa valitellaankin sitä, että ”EU on luomassa poliisi- ja oikeudellista yhteistyötä kolmansien maiden, erityisesti Yhdysvaltain, kanssa erinäisistä asioista tehtävillä kahdensivuisilla sopimuksilla kiertäen näin viralliset demokraattiset päätöksentekoprosessit ja parlamentaarisen valvonnan”, Euroopan parlamentti ei kuitenkaan aseta sitä kyseenalaiseksi.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), kirjallinen. – (DE) 1. Esityksessä kuvataan Lissabonin sopimusta ”tärkeäksi ja kiireelliseksi edellytykseksi sen varmistamiseksi, että EU on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue”. Lissabonin sopimus on hylätty Irlannin kansanäänestyksen seurauksena. Nyt se olisi korkea aika hyväksyä.

2. Esityksessä vaaditaan toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) täysimittaista käyttöönottoa ja Frontexin vahvistamista. Rajaturvallisuusvirasto Frontex toteuttaa käytännössä EU:n harjoittamaa epäinhimillistä politiikkaa, jolla suljetaan hädänalaiset EU:n rajojen ulkopuolelle. Tällainen politiikka loukkaa ihmisyyttä ja on siksi hylättävä suoralta kädeltä.

Søren Bo Søndergaard ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Yleisesti ottaen kannatamme ajatusta siitä, että EU:n alueella pitkään oleskelleille myönnettäisiin oikeus äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa ja paikallisvaaleissa. Me kuitenkin katsomme, että on jäsenvaltioiden asia päättää – asianmukaisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti – äänioikeudesta paikallisvaaleissa.

– Mietintö: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Haluan korostaa, miten tärkeää on tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaaminen (josta on maininta jo Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa). Sen avulla tuetaan demokraattista prosessia, jonka kautta Euroopan kansalaiset voivat saada tietoa avoimesti. Tiedämme, että poliittinen painostus vaikuttaa liian usein tiedotusvälineisiin, etenkin julkisten palvelujen piiriin kuuluviin tiedotusvälineisiin, jotka tarvitsevat suuren ja vakaan markkinaosuuden, jotta riittämätön rahoitus ja poliittiset lobbarit eivät pystyisi horjuttamaan niitä.

Siksi äänestän tämän päätöslauselmaehdotuksen puolesta. Siinä ehdotetaan, että kolmelle eurooppalaiselle korkeakoululle annettaisiin tehtäväksi seurata tiedotusvälineiden moniarvoisuutta luotettavuutta ja puolueettomuutta kuvaavien indikaattorien avulla. Olen samaa mieltä myös tarpeesta luoda valvontajärjestelmiä takaamaan toimituksellinen ja journalistinen vapaus kaikissa jäsenvaltioissa.

Tulossa olevan eurovaalikampanjan vuoksi aika on kypsä tiedotusvälineiden vapautta koskevan perussäännön laatimiselle. Se auttaisi parantamaan monien poliittisten kommentaattoreiden ja toimittajien nykyisellään varsin epävarmoja työoloja.

Lopuksi huomautan, että uudet, Euroopan- ja maailmanlaajuiset mediakanavat tarvitsevat todellakin rahoitusta, mutta niitä on myös käytettävä vastuullisesti; esimerkiksi verkkoblogien kirjoittajien ja toimittajien asema olisi määriteltävä. Lisäksi kaikkialla Euroopassa olisi edistettävä kansalaisten medialukutaitoa.

Jean-Marie Cavada (ALDE), kirjallinen. – (FR) Vahvistan, että pidän ilmaisuvapautta ja tiedotusvälineiden moniarvoisuutta erittäin tärkeinä. Blogit ovat välineitä, jotka voivat uhata ihmisten yksityisyyttä ja jotka voidaan luokitella samaan kategoriaan kuin painovapausrikkomukset, mikäli niissä esitetyt väitteet ovat perättömiä tai pahansuopia.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), kirjallinen. – (DE) Moniarvoinen mediajärjestelmä on eurooppalaisen demokraattisen yhteiskuntamallin säilymisen perusedellytys. Tiedotusvälineiden omistajuuden keskittyminen luo edulliset olosuhteet markkinoiden monopolisoitumiselle, estää uusien toimijoiden pääsyn markkinoille ja johtaa mediasisällön yhtenäistymiseen.

Mediajärjestelmän kehitystä ohjaa yhä enemmän voitontavoittelu. Kilpailu- ja medialainsäädäntö on nivottava toisiinsa, jotta vältetään eturistiriidat tiedotusvälineiden omistajakeskittymien ja poliittisen vallan välillä. Tosiasiaan on, että tällaiset eturistiriidat haittaavat vapaata kilpailua ja moniarvoisuutta. Moniarvoisuuden vahvistamiseksi olisikin taattava julkisten ja yksityisten lähetystoiminnan harjoittajien välinen tasapaino.

Lisäksi vaadin toimenpiteitä mediakonsernien kilpailukyvyyn vahvistamiseksi, millä edistetään talouskasvua. Eurooppalaisia ja kansallisia kilpailusääntöjä olisi sovellettava johdonmukaisesti, jotta taataan riittävän voimakas kilpailu ja avoimet markkinat. Erityisesti tiedotusvälineiden kansallisen sääntelyn on oltava avointa ja tehokasta.

Tästä syystä suhtaudun myönteisesti komission aikomukseen laatia konkreettisia indikaattoreita tiedotusvälineiden moniarvoisuuden mittaamiseksi. Vaadin myös, että mediajärjestelmän arviointiin kehitetään tiedotusvälineiden moniarvoisuuden lisäksi muitakin indikaattoreita, jotka kattavat demokratiakysymyksiä ja toimittajien ammatillisia käytäntösääntöjä. Lisäksi katson, että tiedotusvälineiden keskittymistä koskevien sääntöjen olisi katettava myös erilaiset kanavat ja mekanismit Internetiin pääsemiseksi ja sen sisällön levittämiseksi.

Lena Ek (ALDE), kirjallinen. – (SV) Marianne Mikkon mietintö on loistava esimerkki siitä, miten hyvissä aikomuksissa mennään liian pitkälle ja päädytään ristiriitoihin tiedotusvälineiden riippumattomuuden ja ilmaisuvapauden peruseräiteiden kanssa. Jäsen Mikkon alkuperäinen ehdotus – joka sisälsi muun muassa peitellyn mahdollisuuden blogien rekisteröintiin, vastineoikeuteen sekä blogien kirjoittajien asettamiseen syytteeseen – oli varsin kaukana siitä käsityksestä, mikä minulla on ilmaisuvapaudesta ja vapaasta mielipiteenmuodostuksesta. Onneksi mietintöä tarkistettiin näiden kohtien osalta, ennen kuin ehdotus tuli täysistuntokäsittelyyn. Tarkistukset eivät kuitenkaan olleet riittäviä, niin että olisin voinut antaa tukeani mietinnölle; monilta kohdin ehdotus on edelleen ristiriidassa tiedotusvälineiden riippumattomuuden, vapaan mielipiteenmuodostuksen ja ilmaisuvapauden kanssa.

Tarkistus 5 – jonka parlamentti lopulta hyväksyi – on parempi vaihtoehto mietinnölle. Parempi mutta ei hyvä. Tiedotusvälineiden keskittyminen ja monimuotoisuus ovat tärkeitä aiheita, ja niistä olisi keskusteltava. Tämä päätöslauselma vain ei ole oikean suuntainen. Tiedotusvälineisiin liittyviä kysymyksiä olisi aina käsiteltävä vastuullisesti ja harkitsevaisesti. Tiedotusvälineiden riippumattomuuden, vapaan mielipiteenmuodostuksen ja ilmaisuvapauden suhteen minun on mahdotonta tehdä kompromisseja. Nämä ovat niin perustavanlaatuisia arvoja, ettei niitä pidä mennä peukaloimaan. Siitä syystä äänestin tänään tyhjää. Näin yritän osoittaa tukeni keskustelulle, mutta ilmaista samalla huoleni toistuvista pyrkimyksistä säännellä tiedotusvälineisiin ja ilmaisuvapautteen liittyviä kysymyksiä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Euroopan parlamentin työjärjestykseen tehdyt muutokset, jotka estävät yksityiskohtaiset tarkistusehdotukset, ovat johtaneet siihen, että äsken ei äänestetty Mikkon mietinnöstä, vaan melko ylimalkaisesta ehdotuksesta vaihtoehtoiseksi päätöslauselmaksi.

Lopullinen hyväksytty päätöslauselma on selkeästi parempi kuin mietintö, ja me äänestimme sen puolesta yksinomaan siitä syystä, mutta siinä on edelleen tiettyjä kohtia, joista olemme eri mieltä.

Keskeisin kritiikkimme kohdistuu tapaan, jolla päätöslauselmassa käsitellään näennäistä tasapainoa, joka syntyi niin kutsutun kilpailulainsäädännön ja medialainsäädännön kytkemisestä toisiinsa. Kokemus on nimittäin osoittanut, että pääoman edut painavat aina lopulta enemmän kuin kaikki oikeudet ja vapaudet, tiedotusvälineiden ilmaisuvapaus mukaan luettuna, mikä usein saattaa moniarvoisuuden kyseenalaiseksi.

Vaikka toisaalla todetaankin, että ”viranomaisten tärkeimpiä tavoitteita tulisi olla sellaisten olosuhteiden luominen, joilla varmistetaan tiedotusvälineiden laadun korkea taso (myös julkisten tiedotusvälineiden), niiden monipuolisuuden varmistaminen ja toimittajien ehdottoman riippumattomuuden takaaminen”, me tiedämme, että tätä on vaikea saavuttaa, kun demokraattisen valtion rooli on heikko. Totuus on, että kun tärkeimmät mediarytykset ovat taloudellisten ja rahoitusalan ryhmittymien omistuksessa, ilmaisuvapautta ja toimittajien riippumattomuutta on mahdotonta taata.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Onnittelten kollegaani Marianne Mikkoa hänen mietinnöstään. Äänestän vaihtoehtoisen yhteispäätöslauselman puolesta, jonka ryhmäni on esittänyt yhdessä liberaalien ja vihreiden kanssa, sillä se on lähinnä omaa kantaani. En näe mitään syytä, minkä vuoksi sellaisen, mikä on laitonta kirjoitetussa tai suullisessa muodossa, pitäisi olla laillista Internetissä. Lain noudattamisen valvonta voi tietenkin olla vaikeaa, mutta se ei ole syy jättää lakia säätämättä. Onhan meillä syrjäisillä maalaisteillakin nopeusrajoitukset, vaikka nopeudenvalvonta onkin siellä vaikeaa. Sitä ei kuitenkaan käytetä perusteena rajoitusten poistamiselle.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tämä mietintö ja sen kanssa käsiteltäväksi jätetyt vaihtoehtoiset päätöslauselmat eivät kuulu lainsäädäntömenettelyn piiriin. Ne ovat pelkästään osoitus Euroopan parlamentin federalistisen enemmistön halusta saada EU sekaantumaan entistä enemmän kulttuuri- ja mediapolitiikkaan. Mietinnön valmisteluvaiheessa esittelijä meni liian pitkälle pyrkimyksessään hallita ja valvoa blogimaailmaa. Onneksi valiokunta perääntyi hieman täysistuntoon antamassaan ehdotuksessa, ja joidenkin poliittisten ryhmien tekemät ehdotukset ovat parempia kuin mietintö itse. Peruskysymys on kuitenkin edelleen: miksi tästä mietinnöstä pitää lainkaan keskustella Euroopan parlamentissa?

Tiedotusvälineiden keskittyminen on tärkeä kysymys – niin tärkeä, että sitä olisi jatkossakin käsiteltävä jäsenvaltioissa. Olemme sen vuoksi äänestäneet tätä mietintöä vastaan kokonaisuudessaan.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän tiedotusvälineiden keskittymistä ja moniarvoisuutta EU:ssa käsittelevän Marianne Mikkon mietinnön puolesta.

Mahdollisuus seurata vapaita ja moniarvoisia tiedotusvälineitä kaikissa jäsenvaltioissa on nykypäivänä ehdottoman tärkeä asia. Yksityisten ja julkisten televisiopalvelujen ja audiovisuaalisten mediapalvelujen kahtiajakoon perustuva malli on kehittynyt varsin hyvin. Jotta tämä kehitysprosessi voisi jatkua mahdollisimman tuloksellisena, julkisille yleisradioyhtiöille olisi tarjottava vakaa rahoitus, jonka turvin ne voisivat edistää julkisia etuja ja yhteiskunnallisia arvoja, säilyttää tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja tarjota ihmisille korkealaatuista sisältöä.

Kannatan myös tiedotusvälineiden vapautta koskevan perussäännön laatimista. Se olisi sillanpääasema ilmaisuvapauden takaamiseen tähtääville toimille. Toimittajien riippumattomuus olisi sen sijaan turvattava erityisillä oikeudellisilla ja sosiaalisilla vakuuksilla.

Tiedotusvälineiden omistajuuden keskittyminen on myös ongelma, sillä se edistää monopolisoitumista. Sen vuoksi kilpailu- ja medialainsäädäntö olisi sulautettava yhteen, jotta taataan mediapalvelujen saatavuus, kilpailu ja laatu. Mietintö kattaa jokseenkin kaikki keskeiset kohdat, ja siksi annan tukeni esittelijälle.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjallinen. – (RO) Niin kuin kaikki ymmärrämme, moniarvoisuuden tulisi olla joukkotiedotusvälineiden keskeinen piirre. Moniarvoisuutta on tuettava, ja Mikkon mietinnön hyväksyminen on merkittävä askel siihen suuntaan.

Jäsenvaltioiden olisi tunnustettava tasapainoisten tiedotusvälinemarkkinoiden tarpeellisuus ja tuettava niiden syntymistä sitoutumalla sekä yksittäin että yhteisesti antamaan Euroopan kansalaisille mahdollisuus saada paikkansapitävää ja monipuolista tietoa.

Kulttuurinen monimuotoisuus ja yhä suurempi tarve saada maahanmuuttajaväestö ja vähemmistöt integroitua yhteiskuntaamme ovat tärkeimpiä syitä tiedotusvälineiden vapautta koskevan perussäännön luomiseen, samoin kuin se, että aktiiviväestölle on tärkeää tarjota laadukasta tietoa. Haluan ilmaista täyden tukeni Euroopan parlamentin suositukselle, jonka mukaan julkisia tiedotusvälineitä olisi rohkaistava toimimaan vaihtoehtoisina tiedon tarjoajina yksinomaan kaupallisin perustein tapahtuvaan tiedonvälitykseen nähden.

Euroopan kansalaisten mahdollisuus toteuttaa aktiivisesti oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan, mahdollisuus saada tietoa ja kyetä ymmärtämään ja kritisoimaan tiedon tarjontaa, ovat välttämättömiä perusasioita, jotka olisi jatkossa otettava huomioon kaikissa sekä EU:n toimielinten että yksittäisten jäsenvaltioiden toimissa.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Uusi tekniikka on synnyttänyt uusia mediakanavia ja muuttanut mediasisältöjä. Laaja-alainen mediajärjestelmä on demokratian ja ajattelun vapauden vaalimisen kannalta välttämätön. Äänestin yleisesti Marianne Mikkon ehdotusten puolesta.

Doris Pack (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Tiedotusvälineiden keskittyminen on laajalle levinnyt vitsaus, joka on torjuttava. EU:ssa on kuitenkin useita maita, joissa tiedotusvälineiden keskittyminen on ongelma, joten ei voida hyväksyä, että vain yksi mainitaan nimeltä. Toiseksi mietinnössä vaaditaan useissa kohdissa Euroopan komissiota toteuttamaan toimia alalla, joka kuuluu toissijaisuusperiaatteen piiriin.

Jos se olisi muutettu, tai jos olisin voinut äänestää asiaa koskevan tarkistuksen puolesta, olisin hyväksynyt Mikkon mietinnön.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Tiedotusvälineiden omistuksen keskittyminen harvojen käsiin laajentaa monopoleja ja tukahduttaa välttämätöntä mielipiteiden moninaisuutta.

Tiedon saanti näyttää nykyään olevan rajoitettua ja samalla puutteellista. Yritysyhmittymät omistavat suuren osuuden tiedotusvälineistä ja Internet-palveluista ja ovat samalla parhaiten mainostettuja asiakkaitaan. On välttämätöntä turvata julkisten televisiopalvelujen laatu, eli moniarvoisuus, avoimuus ja riippumattomuus. Mitä tulee ilmaisuvapauteen Internetissä, EU:n olisi panostettava entistä enemmän julkiseen vuoropuheluun taatakseen sekä ilmaisuvapauden että henkilötietojen suojan. Keskustelu on vasta alkanut. Ratkaisuja voidaan löytää tekemällä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), kirjallinen. – (SK) Työjärjestyksen muutos, jonka hyväksyimme 8. heinäkuuta 2008, merkitsi uusia sääntöjä valiokunta-aloitteisiin mietintöihin. Tässä syyskuun toisessa istuntojaksossa meillä on ollut tilaisuus nähdä, miten nämä säännöt toimivat käytännössä.

Maanantai-illan keskustelussa, jossa käsiteltiin useita valiokunta-aloitteisia mietintöjä, kävi kuitenkin ilmi, ettei muutos ollut kovinkaan onnistunut. Kustakin mietinnöstä käydyssä keskustelussa kuultiin ainoastaan esittelijää ja komission edustajaa. Keskustelu oli vaisua, koska varjoesittelijätäkään eivät saaneet puhua. Jopa se sääntö, jonka mukaan ne jäsenet, jotka ovat osallistuneet mietinnön valmisteluun, voivat esittää kommenttinsa kirjallisesti, on osoittautumassa ongelmalliseksi. Voimassa oleva sääntö on sellainen, että kukin jäsen voi yhden istuntojakson aikana esittää kantansa kirjallisesti vain kerran.

Valiokunta-aloitteisiin mietintöihin sovellettava äänestysmenettely on myös osoittautumassa ongelmalliseksi. Uuden säännön mukaan täysistunnon käsiteltäväksi ei voi jättää tarkistuksia. Ainona mahdollisuutena on tehdä vaihtoehtoinen päätöslauselmaehdotus poliittisen ryhmän puolesta.

Käytännössä tekemämme päätöksen puutteet vaikuttivat juuri tähän jäsen Mikkon laatimaan mietintöön tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa. Kaikkiaan varsin tasapainoinen mietintö sisälsi muutamia kohtia, joissa mainittiin yksittäisiä jäsenvaltioita. Mielestäni näin arkaluontoista aihetta käsittelevän mietinnön sisältö olisi pidettävä neutraalina. En aio äänestää mietintöä vastaan, mutta emme saaneet tilaisuutta äänestää oman poliittisen ryhmäni, PPE-DE-ryhmän, jättämästä päätöslauselmaehdotuksesta. Pyydän, että tätä sääntöä muutetaan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, tiedotusvälineiden moniarvoisuus merkitsee tiedon levittämisen ja lähetystoiminnan harjoittajien monimuotoisuutta. Molemmat näistä ovat tällä hetkellä uhattuina media-alalla. Alalla kilpailevien mediayhtiöiden omistuksen lisääntynyt keskittyminen on johtanut siihen, että yhteiskunnan ja kulttuurin näkökulmasta arvokasta tietoa on vaikea löytää helposti saatavilla olevasta, yhden muotin mukaisesta uutisvirrasta. On vaikea ennustaa, mihin alan heikkenevä tilanne johtaa ei vain yksittäisten kuluttajien vaan koko yhteiskunnan kannalta.

Esittelijä oli oikeassa korostaessaan julkisten yleisradioyhtiöiden roolia monimuotoisuuden suojelijoina, joiden tehtävänä on lähettää laadukasta sisältöä. Hän oli myös oikeassa ehdottaessaan mallia, jossa vahvat julkiset yleisradioyhtiöt toimisivat mediamarkkinoiden ulkopuolella, yksityisten, voittoa tavoittelevien mediayhtiöiden rinnalla. Näiden kahden pilarin välisen tasapainon tärkeydestä on tuskin epäilystäkään. Mietinnön teksti, samoin kuin esittelijän tarkoituserät, vaikuttavat selkeiltä ja avoimilta. Kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan keskusteluissa aikaansaatu kompromissi on hyvä.

Lisäksi uusien tiedon levittämisen menetelmien, kuten verkkoblogien tai muiden käyttäjien tuottamien sivustojen oikeudellinen asema olisi hahmoteltava selkeästi, jotta näitä sisältöjä luovat ihmiset tietäisivät oikeutensa ja velvollisuutensa sekä mahdolliset sanktiot. Tämentyypistä sisältöä tulee lisää. Näiden toimenpiteiden perustaminen eettiseen ohjeistoon on askel oikeaan suuntaan.

Marek Siwiec (PSE), kirjallinen. – (PL) Tiedotusvälineiden keskittymistä ja moniarvoisuutta Euroopan unionissa käsittelevä päätöslauselma, jonka Euroopan parlamentin jäsenet, minä itse mukaan lukien, ovat hyväksyneet, oli oikeassa puhuessaan monimuotoisen joukkotiedotuksen vapaamman saatavuuden ja ilmaisuvapauden takaamisen puolesta.

On kuitenkin syytä huomauttaa, että Internet-blogien osalta päätöslauselma eroaa merkittävästi Marianne Mikkon ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan laatimasta alkuperäisestä mietinnöstä. Mietinnössä lähdettiin siitä, että Internet-blogien ja käyttäjien tuottamien sivustojen asemaa selvennettäisiin siten, että niihin alettaisiin soveltaa vastaavanlaisia säännöksiä kuin muihinkin julkaisuihin. Hyväksytyssä päätöslauselmassa sen sijaan vaaditaan avointa keskustelua Internet-blogien asemasta. Siitä syystä äänestin päätöslauselman puolesta.

Mielestäni Internetillä ja erityisesti Internet-blogeilla on merkittävä rooli tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja ilmaisuvapauden edistämässä, ja siksi niiden pitäisi olla vapaita rajoituksista. Mietinnön 25 kohta, sellaisena kuin se oli aiemmassa versiossa, voisi epäsuotuisasti tulkittuna uhata tätä yhä suositumpaa välinettä käyttävien kirjoittajien ilmaisuvapautta. Totean mitä jyrkimmin, että Euroopan parlamentin on jatkossa hylättävä vastaavanlaiset sääntely- ja valvontayritykset.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Kannatin tämänpäiväisessä äänestyksessä päätöslauselmaa tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa. Kannatan esittelijän työtä ohjannutta periaatetta, nimittäin siitä, että demokratian ja perusvapauksien suojelun tason on oltava jossain määrin yhtenäinen.

Nykymaailmassa joukkotiedotusvälineillä on valtava ja jatkuvasti kasvava vaikutusvalta. Yhä uusien tiedotusvälineiden muotojen syntyminen on myönteistä kehitystä. Se lisää dynaamisuutta ja vaihtelua alalla. Nähdäkseni tässä suhteessa meillä on tarvetta luotettavia ja puolueettomia tiedotusvälineiden moniarvoisuuden indikaattoreita hyödyntävien valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmien perustamiseen. Meidän olisi puolustettava tiedotusvälineiden moniarvoisuutta tärkeänä osana demokratiaa ja vapautta, jotta voimme varmistaa, että kaikki Euroopan unionin asukkaat voivat seurata vapaita ja moniarvoisia tiedotusvälineitä.

Lisäksi ymmärrän, että olisi hyödyllistä luoda tiedotusvälineiden vapautta koskeva perussääntö, joka takaisi paitsi lähetystoiminnan harjoittajien ja toimittajien yhteiskunnalliset oikeudet, myös ilmaisuvapauden.

Yhteinen päätöslauselmaesitys – Energiahintojen hallinta (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Jatkuva öljyn hinnan nousu johtaa suureen huoleen siitä, vaikuttaako tämä ilmiö EU:n talouskasvuun, ja erityisesti, onko sillä kielteinen vaikutus kuluttajien ostovoimaan ja elämän laatuun.

EU:n ulkopolitiikka on tässä ratkaisevassa osassa. Koska EU:n talous on edelleen merkittävässä määrin riippuvainen energian tuonnista, meidän olisi perustettava solidaarisuuteen, turvallisuuteen ja tarjonnan monipuolistamiseen perustuva yhteinen energiapolitiikka.

Mustanmeren alueen alueellista yhteistyötä käsittelevänä esittelijänä olen useaan otteeseen korostanut näiden toimien tärkeyttä ja kiireellisyyttä. Tänään kuitenkin kehotan komissiota ja neuvostoa esittämään konkreettisia keinoja EU:n energiariippuvuuden vähentämiseksi lähitulevaisuudessa. Vetoomukseni ei koske vain öljyn tuontia, vaan myös kaasun tuontia, ja siihen sisältyy myös Nabucco-hankkeen täytäntöönpano.

Jan Andersson, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) Äänestimme windfall-voittojen verotusta koskevaa tarkistusta 1 vastaan, koska mielestämme tekstiehdotus oli epäselvä ja me kyseenalaistamme sekä sen toteutustavan että ehdotuksen lopullisen tarkoituksen. Äänestimme kuitenkin energiaa säästävien tuotteiden ja palvelujen alv-tason alentamista puoltavan tarkistuksen puolesta, koska se on yksi mahdollisista keinoista edistää siirtymistä energiatehokkaampiin vaihtoehtoihin. Haluamme kuitenkin huomauttaa, että verot ovat kansallinen asia ja niitä koskevat päätökset olisi tehtävä jäsenvaltioissa.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Äänestin tämän päätöslauselman puolesta, koska korostamalla raakaöljyn maailmanmarkkinahintojen ja polttoaineen lopullisen hinnan välistä ristiriitaa siinä onnistutaan käsittelemään tätä arkaluontoista aihetta sortumatta turhaan tunteiluun, niin kuin muutamat hallitukset, kuten Portugalin hallitus esimerkiksi.

Portugalissa ministeri Manuel Pinho paljasti paitsi täydellisen hämmennyksensä (ja vähäiset valtuudet puuttua tilanteeseen), myös pyrkimyksensä puuttua täysin tuomittavalla tavalla lainsäätäjän riippumattomuuteen. Tämä ei ole muuta kuin vaaleja edeltävää toiveajattelua.

Kieltäydyn hyväksymästä minkäänlaista hallinnollista hintasäännöstelyä tai polttoaineverotuksen yhdenmukaistamista Euroopan tasolla.

Hyväksyn verotukseen liittyvät interventiot (alv ja tuotantovero), mikäli ne ovat väliaikaisia ja valikoivia pahimmin kärsineiden kotitalouksien ja teollisuudenalojen eduksi.

Minun mielestäni ratkaisu edellyttää ilman muuta öljyalaa koskevien nykyisten säännösten vahvistamista. Sen sijaan että odotetaan tilanteen ratkeavan ministerin lausuntojen tai kuluttajien valitusten perusteella, kilpailuviranomaisen olisi aloiteoikeutensa nojalla ryhdyttävä toimiin korjatakseen epäluottamuksen ilmapiiriä, joka liittyy sen edellytyksiin valvoa öljyalaa. Portugalin julkinen mielipide ansaitsee vahvat takeet siitä, että kilpailua vääristävät käytännöt eivät vaikuta hintojen määrittelyyn. Jos käy ilmi, että ne vaikuttavat, siinä tapauksessa kilpailuviranomaisen on puututtava tilanteeseen puolueettomasti ja määrättävä varoittavat rangaistukset.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Annan ilomielin tukeni tämän energiahintojen nousua käsittelevän päätöslauselman sisältämille käytännön ehdotuksille. Kansallisten ja alueellisten viranomaisten on mahdollisimman pian laadittava omat toimintasuunnitelmansa kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien kansalaistemme suojelemiseksi.

Keskkipitkällä aikavälillä uusiutuviin energialähteisiin siirtyminen yhdistettynä energiatehokkuuden lisäämiseen auttaa meitä suojautumaan väistämättömiltä hintojen heilahteluilta, joita riippuvuus fossiilisista polttoaineista tuo mukanaan, mutta juuri tällä hetkellä tarvitaan konkreettisia toimia polttoainepulan lievittämiseksi ja poistamiseksi.

En kuitenkaan ole samaa mieltä siitä, että energiamarkkinoiden liberalisointi olisi osittainenkaan ratkaisu hintojen nousuun.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Äänestin yhteisen päätöslauselmaehdotuksen ”Energiahintojen hallinta” puolesta. Vastustin kuitenkin tarkistusta 1, jossa vaaditaan windfall-veron käyttöönottoa Euroopan tasolla. Koska energiamaksujen tasot vaihtelevat eri puolilla unionia, tämä toimenpide olisi tehtävä yksinomaan kansallisella tasolla.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin energiahintoja käsittelevää päätöslauselmaa vastaan. Vaikka olenkin ehdottomasti samaa mieltä siitä, että energiahintojen nousu vaatii päättäväisiä poliittisia toimia, en hyväksy päätöslauselmassa esitettyjä näkemyksiä ”vähähiilisestä” energiasta. En voi hyväksyä ajatusta, että ydinenergian lisäämisellä olisi myönteinen vaikutus ympäristöön, ja katson, että poliittinen huomio olisi kiinnitettävä muihin uusiutuviin energialähteisiin kuin ydinvoimaan.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Olen iloinen siitä, että energiaköyhyyden tunnustaminen ja energiaa säästävien tuotteiden alv-tason alentaminen saivat enemmistön tuen tämänpäiväisessä äänestyksessä.

– Mietintö: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjallinen. – (SV) On paljonkin sellaista, mitä EU voi tehdä lihavuusongelman vähentämiseksi ja johon meidän täällä parlamentissa olisi keskityttävä. Siksi on hyvä, että parlamentti äänesti tänään ravitsemusta, ylipainoa ja lihavuutta käsittelevän mietinnön puolesta. Yksi kyseisen päätöksen seurauksista on se, että parlamentti vaatii nyt transrasvojen kieltämistä.

Toisaalta mietinnössä olisi meidän mielestämme voitu puhua paljon vähemmän siitä, mitä koulujen pitäisi tehdä ja millaista ruokaa niiden pitäisi tarjoilla. Meidän mielestämme siitä olisi paras päättää kansallisella tai paikallisella tasolla.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ylipaino ja lihavuuteen liittyvät sairaudet ovat vakava kansanterveydellinen ongelma, ja niiden torjunnan on oltava tavoitteena varhaislapsuudesta alkaen.

Tässä mietinnössä pyydetään jäsenvaltioita, paikallisyhteisöjä ja kouluviranomaisia valvomaan ja parantamaan kouluaterioiden laatua ja ravitsemusstandardeja.

Ravitsemustiedot ovat tärkeitä, ja erityisesti on tärkeää tehdä ero lihan ja meijerituotteiden luontaisesti sisältämien transrasvahappojen ja teollisesti valmistettujen (keinotekoisten) transrasvahappojen välillä. Transrasvojen erilaistumattomat merkinnät vain hämmentävät kuluttajia, luovat kielteistä mielikuvaa terveellisistä meijerituotteista ja vähentävät niiden kulutusta, millä on puolestaan kielteinen vaikutus kansanterveyteen (kun tärkeiden ravintoaineiden, kuten kalsiumin ja valkuaisaineiden, saanti vähenee).

Eurooppalaiset indikaattorit, kuten vyötärönympäryys, ovat hyödyllisiä lihavuuteen liittyvien sairauksien riskitekijöiden seurannassa. Tietämys vyötärölihavuuden jakautumisesta helpottaa sellaisten tehokkaiden keinojen suunnittelua, joilla ongelmia voidaan minimoida.

Kannatan värikoodeja elintarvikkeiden merkitsemisessä, nimittäin selkeiden ja helposti ymmärrettävien merkintöjen sijaan eurooppalaiset tarvitsevat yksinkertaisia merkkejä, joita he pystyvät tulkitsemaan tehokseen terveellisiin valintoihin.

Duarte Freitas (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Ylipaino ja ruokavalioon liittyvät sairaudet ovat vakava kansanterveysongelma, mikä tarkoittaa sitä, että lihavuuden torjunnan on oltava tavoitteena jo varhaislapsuudesta lähtien.

Fogliettan mietinnössä pyydetään varsin asianmukaisesti jäsenvaltioita, paikallisyhteisöjä ja kouluviranomaisia valvomaan ja parantamaan kouluaterioiden laatua ja ravitsemusstandardeja.

Mielestäni elintarvikkeista olisi aina ilmoitettava ravitsemustiedot ja etenkin niiden sisältämien keinotekoisten transrasvojen määrä, koska niillä on erityisen kielteinen vaikutus terveyteen. Se, ettei keinotekoisia transrasvoja eroteta luonnollisista rasvoista, on kuluttajan kannalta harhaanjohtavaa ja synnyttää kielteistä kuvaa joistakin eläinkunnan tuotteista, kuten lihasta ja meijerituotteista, jotka sisältävät luonnollisia transrasvoja.

Kannatin äänestyksessä myös eurooppalaisten indikaattoreiden, kuten vyötärönympäryys ja muut lihavuuteen liittyvät riskitekijät, kehittämistä, koska katson, että niistä voi olla jatkossa hyötyä väestöön kohdistuvien riskien arvioinnissa ja ne voivat parantaa toteutettavien toimien menestymisen mahdollisuuksia.

Marian Harkin (ALDE), kirjallinen. – (EN) En voi tukea tätä mietintöä tai tarkistusta 6, koska minusta ei ole asianmukaista sisällyttää vero- tai alv-kysymyksiä tämänkaltaiseen terveysaihetta käsittelevään mietintöön.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjallinen. – (EN) Äänestin Fogliettan mietinnön puolesta ja pidän valkoista kirjaa ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvistä terveystieteellisistä onnistuneena. Lihavuus on iso ongelma kaikkialla Euroopassa, ja lihavuuteen ja huonoon ravitsemukseen liittyvillä sairauksilla on vakavia vaikutuksia koko yhteiskuntaan. Omassa maassani Skotlannin hallitus on toteuttanut hyödyllisiä toimia ravitsemuksen parantamiseksi julkisissa laitoksissa, kuten kouluissa ja sairaaloissa, ja vastaavanlaisia aloitteita olisi tuettava myös muualla Euroopassa.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – (FI) Äänestin Fogliettan ravitsemusta, ylipainoa ja lihavuutta kansanterveysstrategiassamme koskevan valiokunta-aloitteen mietinnön puolesta. Pidän myönteisenä lähtökohtaa, jossa teollisuudelle annetaan mahdollisuus pyrkiä vähentämään ylipainosta ja lihavuudesta johtuvia terveysongelmia itsesäätelytoimien avulla, mutta jossa komissio saa myös valtuudet seurata, että pyrkimykset mm. järkevään ja vastuulliseen mainontaan (etenkin lasten tapauksessa) ja suolan, rasvan ja sokerin määrän vähentämiseen elintarvikkeissa toteutuvat.

On tärkeää tarjota kuluttajille kattavaa tietoa elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, jotta he osaisivat valita hyvän, paremman ja huonomman ravinnon väliltä. Mielestäni myös nykyisestä käytännöstä poiketen keinotekoisten transrasvojen pitoisuudet tulisi ehdottomasti merkitä elintarvikkeiden tuoteselostuksiin. Tässä äänestin ryhmämme linjaa vastaan.

Elintarvikkeiden värikoodimerkintöjen tapauksessa tuin ryhmämme EPP-ED:n linjaa. Euroopassa paljon keskustelua herättäneet värikoodimerkinnät, joiden tarkoitus on antaa selkeä viesti tuotteen terveellisyydestä, ovat usein harhaanjohtavia, ja siksi suorastaan turhia. Useat Iso-Britannian supermarketketjutkin ovat tästä syystä pyrkineet luopumaan jo omaksumastaan käytännöstä.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestän valkoista kirjaa Euroopan strategiasta ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvissä terveystieteellisissä käsittelevän Alessandro Fogliettan mietinnön puolesta.

Olen esittelijän kanssa samaa mieltä siitä, että terveyteen, liikuntaan ja ravitsemukseen liittyviä toimia olisi uudistettava. Ylipainoon ja epäterveellisiin ruokailutottumuksiin liittyvät ongelmat ovat yleisimpiä sosiaalisesti ja taloudellisesti heikoimmassa asemassa olevan väestönosan keskuudessa. Yksi ensimmäisistä keinoista ongelman ratkaisemiseksi voidaan toteuttaa kouluissa. Lisää liikuntatunteja ja monipuolinen ruokavalio lapsille ja nuorille olisivat ensimmäisiä askeleita kohti terveellisempää elämäntapaa. Lisäksi ravitsemustieteen pitäisi olla pakollisena aineena jokaisessa eurooppalaisessa koulussa. Myös elintarvikkeiden merkinnät olisivat tervetulleita, sillä niiden avulla kuluttajat pystyisivät vertailemaan tuotteita ja erottamaan hyvän ruoan huonommasta.

Mietintö ei tarjoa täydellistä ratkaisua, mutta siinä ehdotetaan muutamia erittäin hyviä toimenpiteitä. Näillä toimilla voidaan muuttaa muutamia asioita parempaan suuntaan, minkä vuoksi suhtaudun niihin hyvin myönteisesti.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) On hienoa, että Euroopan komissio on alkanut huolehtia kaikkien kansalaisten terveellisestä ruokavaliosta ja liikunnasta ja estää heitä tulemasta ylipainoisiksi, lihaviksi ja kroonisesti sairaiksi. Tuen ilman muuta pyrkimystä soittaa hälytyskelloja lihavuusepidemian vuoksi, jonka uhriksi on joutunut jo kolme miljoonaa lasta ja 20–30 prosenttia aikuisista, joiden lisäksi 14 miljoonaa lasta ja puolet aikuisväestöstä on ylipainoisia.

Minusta on hyvä, että keinotekoisten arominvahventeiden, kuten glutamaattien, guanylaattien ja inosinaattien, joita on suuria määriä erityisesti valmisruoissa ja teollisesti tuotetuissa elintarvikkeissa, vaikutus kulutuskäyttäytymiseen on tunnustettu ja analysoitu.

Samalla pahoittelen kuitenkin sitä, ettei tarkistustani hyväksytty. Tarkistuksen tavoitteena oli edistää terveellisiä ruokailutottumuksia Euro-Toques-yhdistyksen asiantuntemuksen avulla. Kyseessä on kokkijärjestö, joka noudattaa omaa kunniaakoodistaan ja tukee tuotteiden luontaista laatua ja paikallisen tuotannon turvaamista. Minusta meidän olisi ollut viisasta tukeutua heidän tietämykseensä edistääksemme parhaita käytäntöjä kouluruokaloissa sekä opettaaksemme nuoria arvostamaan laadukasta ruokaa ja terveellisiä ruokailutottumuksia.

David Martin (PSE), kirjallinen. – (EN) Pidän Alessandro Fogliettan mietintöä ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteitä käsittelevästä valkoisesta kirjasta onnistuneena. Mietintö sisältää useita hyviä suosituksia, kuten ehdotuksen EU:n laajuisen kiellon käyttöönotosta transrasvoille, joiden on havaittu olevan yhteydessä sydänsairauksiin ja naisten hedelmättömyyteen. Kannatan kuitenkin muutamien kollegojeni tavoin pitemmälle meneviä toimia. Koulut esimerkiksi eivät saisi joutua tilanteeseen, että ne joutuvat harkitsemaan epäterveellisten ruokien mainostamisen sallimista tiloissaan. Antamani ääni kuvastaa tätä näkemystä.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Lihavuusongelma on saanut epidemian mittasuhteet. Euroopan lihavimmat ihmiset löytyvät Kreikasta, jossa kolme neljästä on ylipainoisia, ja pikaruokien kulutus on kasvanut 956 prosenttia.

Lihavuuden torjumiseksi tarvitaan voimakkaita toimenpiteitä nyt heti:

- hedelmien ja vihannesten arvonlisäveroa on alennettava
- terveysvaikutteisten elintarvikkeiden arvonlisäveroa ja perinteisten tuotteiden suojaa on alennettava
- oikea ravitsemus on taattava varhaislapsuudesta lähtien
- kouluruokaloissa tarjottava ruoka on tarkistettava ja liikuntaa on lisättävä
- paljon rasvaa, suolaa ja sokeria sisältävien tuotteiden mainonta ja niitä koskeva harhaanjohtava tiedotus on kiellettävä
- selkeistä ravintosisältömerkinnöistä on tehtävä pakollisia, jotta kuluttajat voivat tehdä terveellisiä ruokavalintoja
- teollisesti tuotettujen einesten sisältämät synteettiset transrasvat ja arominvahventeet olisi kiellettävä.

Vuoden 2009 alussa käynnistyi Euroopan komission ohjelma, jossa jaetaan hedelmiä ja vihanneksia ilmaiseksi kouluille. Ohjelmaa rahoitetaan EU:n varoista yhteensä 90 miljoonalla eurolla vuosittain ja täydennetään kansallisella rahoituksella. Kreikan hallituksen on turvattava ohjelman käynnistämiseen tarvittava rahoitus välittömästi.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Selkeät elintarvikemerkinnät ovat avuksi lihavuuden torjunnassa. Olin hyvin pettynyt nähdessäni, että mietinnössä esitetty, pakkauksen etupuolelle painettava pakollinen värikoodi hylättiin. Se on toimenpide, jota kannatan voimakkaasti. Olen tyytyväinen vaatimukseen EU:n laajuisen keinotekoisten transrasvojen kiellon käyttöönotosta.

– **Yhteinen päätöslauselmaesitys - Sosiaalipaketti (B6-0378, 0427, 0429, 0433 ja 0434/2008)**

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EN) On muutamia peruseriaatteita, joita olisi sovellettava EU:n potilaiden oikeuteen hakeutua hoitoon muussa kuin omassa jäsenvaltiossaan.

Emme voi antaa yhteisöjen tuomioistuimen tehdä poliittisia linjauksia tällä alalla tapauskohtaisesti, pala palalta. Tuomioistuin tekee päätöksensä puhtaasti markkinanäkökohtien perusteella eikä ota huomioon terveydenhuollon erityisluonnetta markkinattomana yleispalveluna.

Tällä alalla säädettävissä laeissa on asetettava etusijalle potilaiden terveys ja hyvinvointi.

Siihen asti, kunnes voimme päästä yksimielisyyteen kansallisten terveyspalvelujemme yhdenmukaistamisesta korkeimmalle mahdollisimmalle tasolle, jäsenvaltioilla täytyy olla vapaus suunnitella, rahoittaa ja hallinnoida palveluja pystyäkseen tuottamaan korkealaatuisia kansanterveyspalveluja alueellaan.

Tämän lainsäädännön tavoitteena tai seurauksena ei saa olla kansallisten terveyspalvelujen keskinäinen kilpailu. Potilaiden etuja ei ajeta parhaiten kohtelemalla terveyttä yhtenä hyödykkeenä muiden joukossa, jota voidaan ostaa ja myydä. Minun nähdäkseni se heikentäisi palvelujen tasoa.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Tässä päätöslauselmassa esitetään näkemyksiä sopivista poliittisista toimenpiteistä, jotka kattavat sellaisia asioita kuin työsuhdeturva, köyhyyden torjunta, työvoimapolitiittiset toimenpiteet, ikääntyneiden integroiminen työmarkkinoille, ammatillinen liikkuvuus ja palkkaerot. Tämänkaltaisia tärkeitä työmarkkinakysymyksiä ei missään tapauksessa pidä säännellä EU:n toimielinten sanelupolitiikan avulla. Jäsenvaltioilla on EU:n toimielimiä paremmat valmiudet kehittää onnistunutta politiikkaa näillä aloilla. Mahdollisesti tarvittavaa kansainvälistä koordinoitua olisi toteutettava laajemman demokraattisen valtuutuksen omaavien maailmanlaajuisten organisaatioiden, kuten ILO:n, puitteissa. Tästä syystä olemme äänestäneet tätä päätöslauselmaa vastaan lopullisessa äänestyksessä.

Marianne Thyssen (PPE-DE), kirjallinen. – (NL) Olemme edelleen iloisia siitä, että Euroopan parlamentti jätti terveyspalvelut yleisen palveludirektiivin ulkopuolelle. Terveyspalveluohjelma on aivan erityinen ala, joka vaatii erityistä lähestymistapaa.

Ehdotuksen peruslähtökohtana on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti oltava se, että terveydenhuollon organisointi ja rahoitus kuuluvat jäsenvaltioiden vastuulle. Tämä tarkoittaa toisaalta sitä, että potilaiden liikkuvuudesta ei voida tehdä absoluuttista oikeutta, ja toisaalta sitä, että jäsenvaltioilla ei ole mitään tekosyitä olla investoimatta omaan terveydenhuoltojärjestelmäänsä. Tästä lähtöolettamuksesta seuraa väistämättä myös se, että jäsenvaltioiden pitää pystyä perimään todelliset kustannukset potilaalta.

Tarvitaan solidaarisuutta, mutta tarvitaan myös mahdollisuus tarjota erilaista hoitoa niille potilaille, jotka ovat osallistuneet oman maansa järjestelmän rahoittamiseen sosiaaliturvamaksujen ja verojen kautta, kuin ulkomaalaisille potilaille, jotka eivät ole.

Se, että meillä on kyseinen direktiivi, on hyvä asia, mutta jokainen, joka hiukankin tuntee alaa, tietää, että tehtävää on vielä paljon. Minun mielestäni keskeisiä kriteerejä tässä ovat edelleen terveydenhuollon laatu, saatavuus ja taloudellinen kestävyys sosiaalisesti vastuullisen solidaarisuuden pohjalta.

9. Äänestyskäyttämistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 13.00 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

10. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

11. Valtakirjojen tarkastus: ks. pöytäkirja

12. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

13. Eurooppa-koulujen uudistamisen tila (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Katerina Batzelin ja Erna Hennicot-Schoepgesin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä, joka koskee Eurooppa-koulujen uudistamisen tilaa (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisaa komission jäsentä siitä, että hän suostuu vastaamaan kysymykseen, joka esitettiin nelisen kuukautta sitten. Muistuttaisin teitä Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutuslautakunnan velvollisuuksista, joihin työjärjestyksen liitteen VI XV osan 2 kohdan mukaan kuuluu muun muassa ”Eurooppa-koulujen järjestelmän edistäminen”.

Kyseisten koulujen ensisijaisena tehtävänä on EU:n virkamiesten lasten kouluttaminen. Nämä I luokkaan luokiteltavat lapset muodostavat 70 prosenttia koulun oppilaskunnasta. He eivät maksa koulumaksuja, ja komissio vastaa rahoituksesta noin 60-prosenttisesti. II luokkaan kuuluvat lapset, joita on 5 prosenttia, ja III luokkaan kuuluvat lapset, joita on 25 prosenttia oppilaista, maksavat koulumaksua 4 000–16 000 euroa.

Nykyisissä 14 koulussa opetetaan lähes 21 000 oppilasta päiväkotikäisistä ylioppilaksi, kun koko 27 jäsenvaltion unionissa koululaisia on yhteensä 100 miljoonaa. Opetuskielinä on 14 virallista kieltä ja opetussuunnitelma samanlainen kaikkien kielten osastoilla. Kaikkien muiden Euroopan unionin koululaisten tilanteeseen verrattuna nämä oppilaat ovat siis hyvin etuoikeutetussa asemassa.

Vuonna 2006 komissio lupasi uudistaa järjestelmää – mikä oli kiitettävä yritys sinänsä – luodakseen eurooppalaisen koulutusjärjestelmän, joka soveltuisi kaikenlaisiin kouluihin, jotka haluavat myöntää eurooppalaisia ylioppilastutkintoja, joka perustuisivat yhteiseen opetussuunnitelmaan ja mahdollisuuksien mukaan äidinkielellä annettavaan opetukseen.

Parmassa sijaitseva koulu, jonka Eurooppa-koulujen johtokunta on hyväksynyt, on ensimmäinen tällainen koulu, josta valmistuu eurooppalaisen ylioppilastutkinnon (EB-tutkinnon) suorittaneita ylioppilaita ensimmäisen kerran kesäkuussa 2009.

Euroopan parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan tilaama tutkimus, joka julkaistaan lokakuussa, osoittaa, että 94 prosenttia eurooppalaisen ylioppilastutkinnon suorittaneista jatkaa korkea-asteen opintoja jossakin Euroopan tärkeimmistä yliopistoista ja että 62 prosenttia heistä opiskelee yliopistossa oman kotimaansa ulkopuolella. Näiden opiskelijoiden keskuudessa liikkuvuus on siis huomattavasti suurempaa kuin muilla.

Tämä tarkoittaa sitä, että meillä on käytettävissämme eurooppalainen koulutusjärjestelmä, joka on osoittanut tarpeellisuutensa. Vuosina 2002 ja 2005 antamissaan päätöslauselmissa Euroopan parlamentti kannatti koulujärjestelmän perusteellista uudistamista niiden hallinnon parantamiseksi ja avoimuuden lisäämiseksi.

EU:n peräkkäisten laajentumisten ja EU:n erillisvirastojen määrän ja työpaikkojen lisääntymisen vuoksi Eurooppa-koulujen järjestelmää on varmaankin tarpeen muuttaa mitä pikimmiten ja aloittaa sen siirtäminen osaksi yleisiä koulutusjärjestelmiä.

Eikö ole jo aika tarjota Euroopan kansalaisille hyväksi havaittua, monikielistä ja joustavaa koulumallia, joka vastaa liikkuvuuden tarpeeseen, ja hyödyntää Eurooppa-kouluista saatuja kokemuksia? Tiedän kyllä, mikä vastaus tulee olemaan: se ei ole meidän vallassamme. Ainakin meidän pitäisi selvittää asiaa, koska varmaa on ainakin se, että Eurooppa-kouluja pidetään elitistisinä ja että kouluissa noudatettava oppilaiden luokittelu ei sovi yhteen sisämarkkinoiden, liikkuvuuden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisäämisen tavoitteiden kanssa.

Mitä edistystä on saavutettu uudistuksissa ja avoimuuden lisäämisessä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että Eurooppa-koulujen järjestelmä voi lähentyä muuta eurooppalaista koulujärjestelmää säilyttäen kuitenkin samalla kaiken sen, mitä tähän asti on saavutettu? Millaisia yhteisön rahoitusjärjestelmiä voitaisiin harkita akkreditoitujen koulujen toiminnan parantamiseksi? Parma voi näyttää tietä.

Lopuksi haluaisin kysyä arvoisalta komission jäseneltä, mitä edistystä on saavutettu erityisopetusta tarvitsevien lasten koulutuksen järjestämisessä? Olen hyvin tietoinen siitä, että tämä aihe kiinnostaa useita kollegojani, ja kiitän arvoisaa komission jäsentä ja puhemiestä mahdollisuudesta käydä julkista keskustelua siitä.

Siim Kallas, komission varapuheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän arvoisia parlamentin jäseniä näistä kysymyksistä sekä tästä mahdollisuudesta keskustella jälleen näistä kysymyksistä Euroopan parlamentissa.

Komissiolle Eurooppa-koulujen järjestelmän uudistaminen on ensisijainen tehtävä ja samalla yksi hankalimmista kysymyksistä, joita käsittelemme. Komissio on aina tukenut vahvasti Eurooppa-koulujen järjestelmän laajempaa avaamista, ja edistystä on jo saavutettukin. Poliittiseen yksimielisyyteen aiheesta päästiin marraskuussa 2006 pidetyssä ministerikokouksessa Alankomaiden toimiessa Eurooppa-koulujen johtokunnan puheenjohtajana.

Johtokunnan hyväksyttyä virallisesti tämän tavoitteen saavuttamiseen liittyvät konkreettiset yksityiskohdat huhtikuussa 2008 jokainen jäsenvaltioissa toimiva akkreditoitu koulu voi nyt opettaa eurooppalaista opetussuunnitelmaa ja myöntää eurooppalaisia ylioppilastutkintoja. Jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten on tehtävä aloitteet Eurooppa-koulujen järjestelmän avaamisen toteuttamiseksi käytännössä kansallisissa kouluissaan.

Eurooppa-koulujen järjestelmän avaaminen vastaa Euroopan parlamentin toivetta siitä, että eurooppalaisen ylioppilastutkinnon suorittaminen olisi jatkossa mahdollista sekä EU:n erillisvirastojen sijaintipaikkakunnilla (niin kutsutut ”II-tyyppin koulut”) että paikoissa, joissa ei ole EU:n suoraa läsnäoloa (niin kutsutut ”III-tyyppin koulut”).

Lähes 50-vuotisen olemassaolonsa aikana eurooppalainen ylioppilastutkinto (EB-tutkinto) on todellakin saavuttanut arvostetun aseman. Komissio haluaa säilyttää tämän tutkinnon korkean laadun.

Eurooppa-koulujen johtokunta hyväksyi huhtikuussa 2008 EB-tutkintosopimuksen tarkistuksen. EB-tutkinto voidaan nyt suorittaa myös akkreditoituissa kouluissa.

Parlamentin kulttuuri- ja koulutusvaliokunta käynnisti vuonna 2007 tutkimuksen, jossa seurattiin Eurooppa-koulujen entisten oppilaiden akateemista ja ammattiuraa, kuten arvoisa jäsen äsken mainitsi. Tutkimuksesta käy ilmi, millaisia erityishyötyjä ja mahdollisia vaikeuksia Eurooppa-koulujen entiset oppilaat ovat saaneet osakseen.

Eurooppa-koulujen johtokunnan pääsihteeri on myös käynnistänyt tutkimuksen, jonka tarkoituksena on ulkopuolisen arvioinnin laatiminen EB-tutkinnosta. Luotan siihen, että näiden tutkimusten tulokset yhdessä tarjoavat eväitä Eurooppa-koulujen järjestelmän kehittämismahdollisuuksien arviointiin, jotta järjestelmää voidaan mukauttaa vastaamaan parhaalla mahdollisella tavalla oppilaiden muuttuviin tarpeisiin.

Lopuksi voin kertoa teille, että Eurooppa-koulujen järjestelmässä on panostettu huomattavasti entistä enemmän erityisopetusta tarvitsevien lasten integroimiseen. Lukuvuonna 2004–2005 Eurooppa-kouluissa oli 274 erityisopetusta tarvitsevaa oppilasta. Viime lukuvuonna erityisopetusta tarvitsevia oppilaita oli 411. Vuonna 2008 erityisopetukseen varattu talousarvio oli 3 123 000 euroa; vuonna 2004 erityisopetukseen käytettiin hieman yli 2 miljoonaa euroa.

Komissio haluaa kiittää Euroopan parlamentin vammaistyöryhmää aloitteesta 200 000 euron varaamiseksi erityisopetuksen resurssikeskuksen perustamiseen liittyvään pilottihankkeeseen. Tämä aloite antaa Eurooppa-koulujen järjestelmälle paremman mahdollisuuden täyttää erityisopetusta tarvitsevien lasten tarpeet.

Eurooppa-koulujen johtokunta hyväksyi heinäkuussa 2008 ehdotuksen Euroopan parlamentin 200 000 euron varauksen käyttämisestä Eurooppa-koulujen nykyistä erityisopetuspolitiikkaa koskevan arvioinnin laatimiseen. Tutkimuksen avulla Eurooppa-koulut voivat parantaa erityisoppilaiden integroinnin laatua.

Euroopan komissio käynnisti heinäkuussa 2008 rahoitusmenettelyn Euroopan parlamentin 200 000 euron varauksen vapauttamiseksi. Siirtoa budjettivallan käyttäjälle valmistellaan parhaillaan.

Edistystä on saavutettu, mutta on ehdottoman tärkeää, että Euroopan parlamentti tukee komission aloittamaa uudistusprosessia, jotta uudistukset saadaan vietyä päätökseen ja otettua täysimittaisesti käyttöön mahdollisimman pian. Jäsenvaltioilla on jälleen oltava keskeinen rooli. Haluaisin korostaa, että meillä on hyvät suhteet jäsenvaltioihin.

Toivon, että puheenjohtajavaltio Ruotsi – joka ei ole Euroopan unionin vaan Eurooppa-koulujen johtokunnan puheenjohtaja – vie näitä aloitteita eteenpäin. Haluan korostaa, että Euroopan parlamentin jäsenen Herbert Böschin laatima mietintö on ollut hyvin hyödyllinen ja Bösch on itse ollut hyvin aktiivinen tässä asiassa.

Itse teen kaikkeni Eurooppa-koulujen järjestelmän kehittämiseksi, sillä meillä on suuria vaikeuksia tässä vuonna 1953 suunnitellussa järjestelmässä, ja siksi meidän on toteutettava joitakin perusteellisia muutoksia, jotta järjestelmä saadaan joustavaksi ja toimivaksi.

Cornelis Visser, *PPE-DE-ryhmän puolesta*. – (NL) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa, koska olen huolissani. Puhumme tänään Eurooppa-kouluista, ja siitä on kiittäminen jäsen Hennicotia.

Haluaisin kiinnittää komission jäsenen Kallasin huomion yhteen tiettyyn Eurooppa-kouluihin liittyvään näkökohtaan, nimittäin uskonnon opetukseen. Viime vuoden aikana sain kuulla useita huolestuttavia viestejä. Kuten kaikki tiedätte, Eurooppa-koulujen johtokunta päätti viime vuonna, että tarvitaan vähintään seitsemän samankielistä oppilasta, jotta ainetta voidaan opettaa oppilaiden äidinkielellä. Yleisaineissa, kuten maantiedossa tai matematiikassa, tämä ei ole ongelma, mutta uskonnon kohdalla tilanne on erilainen.

Vähimmäismäärän nostaminen merkitsee sitä, että joissakin Eurooppa-kouluissa oppilaat eivät enää voi saada uskonnonopetusta omalla äidinkielellään. Olen tästä erittäin huolissani, etenkin alakoulujen osalta. Mielestäni uskonnonopetus – meidän eurooppalaisten suuresti arvostamista normeista ja arvoista keskusteleminen ja niiden opiskeleminen – on erittäin tärkeää. Uskonnonopetuksessa tunteet ovat tärkeitä, ja kuten kaikki tiedämme, lapset pystyvät parhaiten ilmaisemaan tunteitaan omalla äidinkielellään.

En voi hyväksyä sitä, että äidinkielestään ja kansallisuudestaan riippuen jotkut oppilaat saavat ja toiset eivät saa uskonnonopetusta omalla kielellään. Pyydänkin, että arvoisa komission jäsen pohtisi tätä ja antaisi selkeät suuntaviivat. Kaikilla oppilailla olisi oltava samat mahdollisuudet ja samantasoinen opetus riippumatta siitä, onko heidän äidinkieltään englanti, saksa tai hollanti.

Oppilaiden lisäksi huomioon olisi otettava myös opetushenkilökunnan asema. Seitsemän oppilaan vähimmäismäärä merkitsee sitä, että joka vuosi joudutaan pohtimaan, onko oppilaita tarpeeksi, eikä opetushenkilökunta voi olla varma, opetetaanko koulussa uskontoa seuraavana vuonna. Tällaisella ammatillisella epävarmuudella on vaikutuksensa silloin, kun pitää löytää hyviä uskonnonopettajia kaikille kieliryhmille. Kehotan komissiota korostamaan uskonnon opetuksen tärkeyttä Eurooppa-koulujen oppilaille ja heidän vanhemmilleen ja pysymään vaatimuksessaan uskonnonopetuksen jatkamisesta oppilaiden äidinkielellä.

Maria Badia i Cutchet, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa komission jäsen, olemme jo todenneetkin täällä, että unionin jäsenvaltioiden hallitukset ovat yhdessä perustaneet Eurooppa-koulut virallisiksi opetuksen keskuksiksi tarjoamaan monikielistä ja monikulttuurista opetusta ensisijaisesti EU:n toimielinten henkilökunnan lapsille ja että nämä koulut kaipaavat nyt monestakin syystä uudistamista, etenkin pystyäkseen vastaamaan uusiin tarpeisiin.

Unionin institutionaalinen kehittyminen, laajentuminen ja uusien erillisvirastojen perustaminen ovat muuttaneet Eurooppa-koulujen oppilasprofiilia niin kulttuurin ja kielen kuin oppilasmäärienkin osalta, sillä myös hakijamäärät ovat nousseet jyrkästi.

Lisäksi työsuhteiden joustavuuden lisääntyminen on johtanut uudenlaisiin perhe- ja työtilanteisiin, jotka vaikuttavat sosiaalisiin ja perheprofilleihin ja perheiden tarpeisiin.

Kuten parlamentti on jo todennut kahdessa päätöslauselmassaan, uudistukset ovat tarpeen koulujen nykyaikaistamiseksi siten, että ne pystyvät jatkossakin tarjoamaan sellaisia laadukkaita palveluja, joita varten ne on perustettu, ja pystyvät samalla ratkaisemaan kouluun pääsyyn ja oppilaiden erotteluun liittyvät ongelmat.

Siinä mielessä pidän hyvin myönteisenä arvoisan komission jäsenen ilmoitusta siitä, että aiheesta on käynnissä kaksi tutkimusta; pian näemme, millaisia tuloksia niistä saadaan.

Lyhyesti sanottuna yhteisön kielten määrän lisääntymisestä ja erilaisista tilannetta mutkistavista seikoista huolimatta edistystä on pystyttävä saavuttamaan uudistuksissa, avoimuuden lisäämisessä ja koulujen tason parantamisessa. Samalla on pystyttävä takaamaan, että näissä kouluissa suoritettut tutkinnot tunnustetaan kaikissa unionin jäsenvaltioissa.

Sitten minulla olisi vielä kaksi yksityiskohtaisempaa kysymystä arvoisalle komission jäsenelle.

Ensimmäinen koskee lukuisia valituksia, joita olen saanut Eurooppa-koulujen oppilaiden vanhemmilta. Näyttäisi siltä, että oppilaan jatkaessa opintojaan EB-tutkinnon jälkeen hänen saamastaan yleisarvosanasta vähennetään yksi piste; toisin sanoen häntä rangaistaan. Haluaisin tietää, oletteko tietoinen tästä käytännöstä ja syystä siihen.

Toinen kysymys koskee parlamentin avustajien lapsia. Olen saanut valituksia avustajilta, jotka joutuvat laittamaan lapsensa kouluun III-luokan oppilaina, jos haluavat heidän käyvän Eurooppa-koulua; toisin sanoen he joutuvat maksamaan koulumaksuja. Olen käynyt verkkosivuilla, joilla annetaan kaikenlaista tietoa

Eurooppa-koulujen toiminnasta. Minulla on teksti tässä ja luen sen ranskaksi, koska sillä kielellä löysin kyseisen tiedon. Siinä sanotaan, että I-luokkaan kuuluvat:

– (FR) ”alla lueteltujen yhteisön toimielinten ja organisaatioiden työntekijöiden lapset, kun vanhemmat on suoraan palkattu vähintään yhdeksi vuodeksi.”

– (ES) Seuraa 12-kohtainen luettelo, jonka 4 kohdassa sanotaan:

– (FR) ”henkilöt, joilla on suoraan sitova yksityisoikeudellinen työsopimus EU:n toimielinten kanssa.”

– (ES) Tämä on siis tilanne sellaisten ihmisten tai ihmisryhmän kohdalla, jonka voisimme kuvitella kuuluvan I-luokkaan. Haluaisin kysyä teiltä, miksi parlamentin avustajien lasten on rekisteröidyttävä III-luokkaan ja maksettava koulumaksuja.

Hannu Takkula, ALDE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, ensinnäkin totean ryhmäni puolesta, että on totta, että tällä hetkellä kyseinen järjestelmä on melko monimutkainen. Sitä pitää yksinkertaistaa, ja me tiedämme, että koulutusasioissa toimivalta on lähtökohtaisesti jäsenvaltioilla, mutta Eurooppa-koulujen tapauksessa sitä on myös unionilla. Siellä, missä on EU-virastoja, siellä on oltava myös Eurooppa-kouluja. Se on peruslähtökohta, ja meidän on myös muistettava, että eri strategioiden kautta me kerromme Euroopan kansalaisille, että koulutus on aina investointia tulevaisuuteen. Tältä pohjalta meidän on toimittava Eurooppa-koulujen tapauksessa.

Nostan seuraavaksi esille muutaman opetuksellisen näkökohdan, joista ensimmäinen on opetuksen maksuttomuus. Minun mielestäni meidän pitäisi Euroopassa käydä keskustelua kaiken opetuksen muuttamisesta maksuttomaksi olipa sitten kysymys mistä koulusta tahansa. Jokaisella lapsella ja nuorella pitäisi olla mahdollisuus hyvään sivistykseen, hyvään opetukseen ja hyvään koulutukseen, ja maksuttomuus on yksi niiden tae. Uskon, että jos jäsenvaltiot tätä haluavat ja jos me todella uskomme siihen, että koulutus on investointi tulevaisuuteen, me voimme saavuttaa tämän tavoitteen.

Lisäksi on tärkeää, että opetus äidinkielellä säilytetään, sillä se on identiteetin pohja. Eurooppa-kouluissa opiskelevat lapset ja nuoret tulevat eri kulttuureista, eri kansoista. On tärkeää, että heillä on omankielistä opetusta, mutta on myös erittäin tärkeää muistaa se, että tarvitaan erityisiä opetustoimenpiteitä ja myös kasvatusta opetuksen osana, koska he ovat monesti juurettomia tullessaan toisesta maasta uuteen, vieraaseen ympäristöön. Siksi meidän pitää huolehtia myös heidän kokonaisvaltaisesta persoonallisuuden kehityksestään, kokonaisvaltaisesta kasvustaan ihmisyyteen. Tämä on myös eurooppalaisen ihmisoikeuspolitiikan ja eurooppalaisen ihmiskäsityksen pohja.

Mitä tulee mainitsemini erityistoimiin, ryhmäkoot on yksi sellainen asia, johon voidaan satsata. Ryhmäkoot eivät saa olla liian suuria ja jokaiselle lapselle pitäisi olla tarjolla myös räätälöityjä malleja.

Arvoisa puhemies, lopetan toteamalla, että meidän eurooppalaisten todellista sivistystasoa mitataan sillä, miten me huolehdimme heikommassa asemassa olevista lähimmäisistämme, miten me huolehdimme lapsista ja nuorista, ja Eurooppa-koulut ovat yksi näyteikkuna maailmalle. Mikä on meidän todellinen sivistystasomme ja miten me huolehdimme nuoristamme? Olemmeko me valmiita investoimaan heihin ja heidän tulevaisuuteensa? Toivon, että Euroopalla on siihen varaa ja että Eurooppa todella investoi lapsiin ja nuoriin ja Eurooppa-kouluihin.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, 50-vuotinen kokemus Eurooppa-kouluista, jotka joutuvat kohtaamaan erilaisia kieleen, kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja maahanmuuttoon liittyviä ongelmia, saa pohtimaan, pitäisikö saatuja kokemuksia hyödyntää tuomalla tämä koulumalli laajempaan käyttöön. Eivät vain EU:n toimielinten virkamiesten lapset tarvitse mahdollisimman korkeatasoista opetusta vieraisissa kielissä tai mahdollisuutta yhdistyä muista Euroopan maista kotoisin olevien ikätovereidensa kanssa. Erityislähtökohdista suunnitellun koulutuksen ei pitäisi kuulua vain heille sen vuoksi, että heidän vanhempansa työskentelevät ulkomailla.

Vastustamme syrjintää. Miksei näihin kouluihin voida ottaa muita kuin virkamiesten lapsia? Haluan myös kiinnittää huomionne parhaillaan kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan käsiteltävänä olevaan asiaan, nimittäin tarpeeseen palauttaa klassisten kielten, kreikan ja latinan, opetus eurooppalaisiin kouluihin sekä korostaa latinan ja kreikan opetusta Eurooppa-kouluissa. Minusta meidän on erittäin tärkeää pohtia mitä pikimmiten Eurooppa-koulujen laajentamisen ja uudistamisen tarvetta sekä koulujen toimintaperiaatteita.

László Tóké, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan jäsenenä haluan todeta olevani erittäin iloinen siitä, että valiokunnan jäsenet Hennicot-Schoepgesin ja Batzelin

tekivät aloitteen suullisen kysymyksen esittämiseksi Euroopan komissiolle ja nostivat Eurooppa-koulujen uudistamisessa saavutetun edistyksen keskustelun aiheeksi.

Monikielisyydestä ja sen tärkeydestä puhuttaessa haluan käyttää hyväkseni tilaisuutta tuoda esiin vakavan huolenaiheen, joka meillä on Romaniassa. Aluekehitysministeriön hiljattain tekemä aloite EU:n alueellisen toimenpideohjelman kääntämisestä kokonaisuudessaan romaniasta unkariksi sai vastaansa vastalauseiden ryöpyyn Romanian sosiaalidemokraattiselta puolueelta, jonka johdossa on useita entisen kommunistihallinnon johtohenkilöitä. Ja huomatkkaa, että tämä tapahtuu yhdessä EU:n 27 jäsenvaltiosta Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuonna, samaan aikaan, kun komission jäsen Orban on julkaissut valmisteluasiakirjan, jonka otsikkona on "Monikielisyys: Euroopan voimavara ja samalla myös yhteinen sitoumus". Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuonna Eurooppa-koulujen uudistamisesta käytävä keskustelu ei voisi olla tärkeämpää, sillä me elämme monikulttuurisessa ja monikielisessä Euroopassa, jossa eri kulttuurit ja kielet elävät rinnakkain. Meidän on rohkaistava ja edistettävä tällaista kulttuurista vuorovaikutusta, jotta Euroopan yhdentyminen voisi onnistua.

Euroopan koulujärjestelmän on sen vuoksi heijasteltava tätä monikulttuurisuutta ja sallittava terve ja luonteva rinnakkaiselo. Eurooppa-koulut perustettiin erityisesti vastaamaan näihin tarpeisiin – tarjoamaan monikulttuurista ja monikielistä koulutusta sekä vahvistamaan samalla eurooppalaista identiteettiä. Laajentuneessa EU:ssa, jossa kansalaisten liikkuvuus on suurempaa ja eri jäsenvaltioihin perustetaan yhä uusia erillisvirastoja, näihin tarpeisiin vastaamisesta on kuitenkin tullut haasteellista. Kuten tämänpäiväisessä keskustelussa esiin nousseet kysymykset osoittavat, nyt on tärkeää keskittyä uudistuksiin, sillä korkealaatuisen monikielisen ja joustavan koulutuksen tarjoaminen on osoittautunut yhä hankalammaksi.

Haluan korostaa, että vain antamalla oppilaille mahdollisuuden ilmaista ja toteuttaa omaa kulttuurista identiteettiään ja käyttää omaa äidinkieltään kaikissa opinnoissaan, voimme antaa heille mahdollisuuden kehittyä todelliseksi Euroopan kansalaisiksi. Jos Eurooppa-koulujen oppilaat eivät pysty ensin luomaan omaa kansallista identiteettiään oman äidinkieltensä ja kulttuurinsa kautta, heillä ei nähdäkseni ole vankkoja eväitä eurooppalaisen identiteettinsä rakentamiseen.

Kiitoksia mielenkiinnosta, ja toivotan teille onnea Eurooppa-koulujen uudistusprosessissa.

Kathy Sinnott, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, joitakin vuosia sitten Eurooppa-kouluissa havaittiin kaksi ongelmaa. Yksi oli se, että ne olivat kehityksestä jäljessä erityisopetusta tarvitsevien lasten osallisuuden edistämisen ja integroinnin suhteen. Toinen oli se, että kun vanhemmat hakivat koulusta paikkaa erityisopetusta tarvitsevalle lapselle, heille oli tapana vastata, ettei koulu pysty vastaamaan heidän tarpeisiinsa, ja kehottaa hakemaan lapselle paikkaa muualta. Se ei todellakaan ole hyväksyttävää.

Joulukuussa 2007 parlamentti varasi talousarviostaan määrärahoja, joilla osallistuttaisiin koulutuksen rahoitukseen "sitien, että erityisopetuksen tarpeessa olevat oppilaat saavat ensiluokkaista opetusta ja että osallisuutta edistävän opetuksen käsitettä edistettäisiin". Tarkoituksena oli, että määräraha vapautettaisiin siinä yhteydessä, kun parlamentille esitellään ehdotus pilottihankkeeksi "erityisopetuksen resurssikeskuksesta, johon kuuluisi ammattitaitoinen ja ammattikokemusta omaava henkilöstö ja asianmukainen opetusmateriaali". Käytössäni olevan puheajan puitteissa en voi käydä läpi kaikkia neuvotteluja ja erilaisia vaiheita, joita tähän pilottihankkeeseen on liittynyt. Tuloksena on kuitenkin ollut se, että pilottihanke on tyypistynyt muutaman puolipäiväisen psykologin viran ja muutamien muiden tukipalvelujen perustamiseen, mutta se ei ole minun käsitykseni pilottihankkeesta, jonka tulisi tarkoittaa todellisten luokkien, integroitujen luokkien perustamista kaikkiin Eurooppa-kouluihin.

Minusta nyt on korkea aika tehdä tavoite selväksi. Tavoitteena on osallisuuden edistäminen ja tavoitteena on erityisopetusta tarvitsevien lasten integroiminen mahdollisuuksien mukaan tavallisiin luokkiin. Erityisopetushankkeessa mukana olevissa Eurooppa-kouluissa on nyt 411 erityisopetusta tarvitsevaa oppilasta. Se vastaa kahta prosenttia, ja kuitenkin erityistukea tarvitsevien osuus koko väestöstä on 17 prosenttia. Emme edelleenkään huoli näihin kouluihin riittävästi erityisopetusta tarvitsevia lapsia, joten olemme tavoitteesta jäljessä 15 prosenttia. En voi uskoa, että näiden koulujen oppilaspaikkoihin oikeutetun väestön kohdalla prosenttiosuudet poikkeaisivat koko väestön vastaavista luvuista.

Tällainen hanke on tarpeellinen, ja tilannetta on syytä arvioida, mutta emme voi jatkaa sitä loputtomiin – olemme tehneet selvityksiämme loputtoman kauan! Nyt on aika siirtyä pilottihankkeista eteenpäin. On aika tehdä lasten tarpeiden huomioon ottamisesta vakiokäytäntö kaikissa kouluissa. Siihen meillä on vielä pitkä matka.

Monimuotoisuus merkitsee myös tätä. Se ei ole vain kielten ja kulttuurien monimuotoisuutta: se on myös ihmisten tarpeiden ja kykyjen erilaisuutta ja tämänkaltaisen monimuotoisuuden huomioon ottamista.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ei toki ole epäilystäkään siitä, etteikö Eurooppa-koulujen kehittämispyrkimyksiä olisi pidettävä erittäin tervetulleina, mutta emme myöskään saa unohtaa, että strategisena tavoitteena on tavalla tai toisella tehdä Euroopasta tieteellinen tai sosiaalinen tiennäyttävä tai jonkinlainen rinnakkaiselon malliesimerkki.

Sitä varten meidän on tukeuduttava Euroopan kulttuurisiin juuriin: perintöön, jonka saimme esimerkiksi roomalaisilta lain alalla, kreikkalaisilta filosofian ja saksalaisilta musiikin alalla. On myös muistutettava, että jo kuolleina pidetyt kielet, kuten latina ja kreikka, olisi herätettävä uudelleen henkiin – ja siitä on selkeää näyttöäkin – sillä ne ovat kieliä, joita hienoimmat amerikkalaiset yhtiöt, kuten General Motors tai Yalen yliopisto, pitävät välttämättöminä yrittäjän, tai vaikkapa perheen pään, *modus operandin* kannalta. Täytyy myös sanoa, että kristinusko ja kristilliset arvot, joihin kulttuurimme pohjautuu, kuuluvat keskeisinä osina jokaiseen aitoon Eurooppa-kouluun.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kollegani ovat esittäneet teille erilaisia vaatimuksia jäsenvaltioiden muille kouluille mallina toimivien Eurooppa-koulujen kehittämisestä.

Voitteko vastata kysymykseeni siitä, miten paljon paikallinen lainsäädäntö vaikuttaa Eurooppa-kouluihin. Olemme havainneet, että Alankomaissa, Belgiassa, Saksassa ja Luxemburgissa toimivien Eurooppa-koulujen välillä on eroa. Erityisesti olemme havainneet erojen liittyvän koulujen suhtautumiseen erityisopetusta tarvitseviin lapsiin. He ovat saaneet erilaista kohtelua riippuen siitä, käyvätkö koulua Brysselissä vai Luxemburgissa.

Oppilaista vielä sen verran, että miksi heidät täytyy jakaa kategorioihin? Miksi heidän täytyy valita ylioppilaskirjoitusaineet tarkasti, ennen kuin ovat käyneet ensimmäiselläkään oppitunnilla? Miksi uskontoa ja klassisia kieliä on opetettava luokan oppilasmäärän mukaan? Miksei lapsille opeteta heidän alkuperämaansa historiaa? Miksei lapsia opeteta heidän kansalliskielellään?

Ja sitten muutama sana henkilökunnasta: kaikissa maissa noudatettavat paremmuusjärjestykseen perustuvat valintakriteerit takaavat yhtenäisen mitta-asteikon eri opettajajärjestöjen kesken. Tarkistattekko valintamenettelyn kaikissa maissa? Hallintohenkilökunnassa on vaihtuvuutta, mutta jotkut henkilöt voivat olla rehtorina jopa yli 20 vuotta. Miksei rehtoreita valita kaudeksi kerrallaan?

Kuten itse sanoitte, joustavuus tuottaa parempia tuloksia. Jäsenvaltioiden viranomaisten on pidettävä huoli siitä, etteivät ne ylläpidä yksinomaan maahanmuuttajien eliitille tarkoitettuja kouluja, vaan sellaisia, jotka voivat toimia mallina muille maahanmuuttajien kouluille.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Arvoisa puhemies, en puhu nyt vain Euroopan parlamentin jäsenenä, vaan henkilönä, jolla on omakohtaista kokemusta Eurooppa-kouluista isänä: lapseni kävi Brysselin Eurooppa-koulua kolme vuotta ja suoritti ylioppilastutkinnon viime vuonna. Perheeni kokemusten sekä niiden satunnaisten havaintojen perusteella, joita olen tehnyt esimerkiksi tämän koulun, yhden Brysselin neljästä Eurooppa-koulusta, vanhempainilloissa, minusta tuntuu, että tiedän, mistä täällä tänään puhutaan. Haluan sanoa vain yhden asian: koulujen määrä kasvaa. Kun poikani aloitti koulun kolme vuotta sitten, Brysselissä oli kolme Eurooppa-koulua, ja nyt on neljä. Eurooppa-koulujen suurin sallittu luokkakoko on 32 oppilasta.

On syytä huomauttaa, että monissa Euroopan maissa suurin sallittu luokkakoko on huomattavasti pienempi kuin Eurooppa-kouluissa. Syy aihetta kohtaan tuntemaamme mielenkiintoon on ilmeinen: meidän on kiinnostuttava asiasta, jonka me – siis Euroopan unioni – maksamme. Yli 50 prosenttia näiden koulujen talousarviosta tulee Euroopan unionin varoista. Arvoisa puhemies, päätelmäni on tämä: näiden koulujen avaaminen on järkevää, mutta se ei saa tapahtua opetuksen laadun kustannuksella tai ottamalla ylisuuria määriä lapsia ja nuoria näihin kouluihin.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Eurooppa-koulut tunnustetaan Euroopassa eliittilaitoksiksi, jotka tarjoavat laadukasta koulutusta nuorille. Vuonna 1953 Jean Monnet sanoi, että näiden koulujen tarkoituksena oli saattaa yhteen eurooppalaisia lapsia kansallisuudesta riippumatta ja istuttaa heihin eurooppalainen henki ja yhteenkuuluvuuden tunne, niin että he voivat aikanaan luoda yhtenäisen ja menestyvän Euroopan. Näiden koulujen uudistusohjelmassa on otettava huomioon seuraavat tärkeät seikat. Kaikkia Euroopan unionin 23 virallista kieltä on käytettävä rinnakkain ja lapsilla on oltava mahdollisuus

puhua äidinkieltään. Valitettavasti on edelleen joitakin EU:n virallisia kieliä, joita ei puhuta missään Eurooppa-koulussa.

Lisäksi yhtenä Eurooppa-koulujen tavoitteena on lisätä yhteenkuuluvuuden tunnetta lapsiryhmien keskuudessa, saattaa heitä yhteen ja edistää todellisen suvaitsevuuksien ja vuoropuhelun syntymistä. Siksi oppilaiden jakaminen kolmeen luokkaan ei mielestäni ole järkevä toimenpide. Ne, jotka kuuluvat viimeiseen luokkaan, ”muihin”, niin kuin sanotaan, saavat mahdollisuuden käydä koulua vain, jos paikkoja jää yli sen jälkeen, kun kaikki EU:n virkamiesten lapset on otettu oppilaiksi. Tällainen luokittelu on syrjivää, ja ehdotan, että se poistetaan Eurooppa-koulujen perussäännöstä.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Eurooppa-koulun käsitteestä on tullut koko ajan suositumpi. Se on seurausta globalisaatiosta, joka vaikuttaa kaikkeen, koulutukseenkin. Siitä syystä meillä on ohjaava periaate, jota yritämme noudattaa. Siitä juuri ongelmat alkavat. Ratkaisun löytäminen kysymykseen ”millainen koulun pitäisi olla” on hyvin vaikeaa. Pitäisikö sen olla eliittikoulu vai kaikille tarkoitettu, pitäisikö sen tyrkyttää omaa toimintatapaansa ja opetussuunnitelmaansa kaikille oppilaille vai pitäisikö sen olla koulu, jolla on tietty suunta mutta joka ottaa huomioon kansalliset ja alueelliset perinteet? Pitäisikö sen olla koulu, jossa oppilaita opetetaan arvostamaan ja kunnioittamaan omia perinteitään, kulttuuriaan, historiaansa, uskontoaan ja kieltään, vai olisiko siellä opetettava avoimuutta muiden kansakuntien kulttuuria kohtaan monikielisyyden ja koko maailman arvostamisen kautta? Periaatteessa on yksi asia, josta ei ole mitään epäselvää. Koska olemme Euroopan unioni, kaikkien jäsenvaltioiden oppilaitosten antamat tutkintotodistukset olisi tunnustettava Eurooppa-kouluissa.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Minä uskon, että Eurooppa-koulut ovat tulevaisuuden kouluja EU:ssa, sillä niissä otetaan huomioon lisääntynyt liikkuvuus ja globalisaatioprosessi ja annetaan siten jokaiselle oppilaalle mahdollisuus opiskella omalla äidinkielellään, mikä edistää monikielisyyttä.

Olen itse tutkinut tätä koulujärjestelmää. Vierailin vanhimmassa, yli 50 vuotta sitten perustetussa Eurooppa-koulussa Brysselissä ja tapasin yli 40 romanialaista oppilasta, joilla on siellä mahdollisuus opiskella äidinkielellään. On sanottava, että Eurooppa-koulut edistävät sosiaalista osallisuutta, kun eri kansallisuuksia olevat oppilaat voivat tutustua toisiinsa ja auttaa toisiaan.

Haluan erityisesti tuoda esiin sen, miten tehokkaasti ylioppilastutkinto on organisoitu, sillä se kannustaa hyviin tuloksiin ja valmistaa oppilaita tulevaan elämäänsä Euroopan kansalaisina. Mielestäni Eurooppa-koulujen järjestelmää olisi laajennettava kaikkiin jäsenvaltioihin, jotta siitä tulisi osa yhteistä eurooppalaista koulutuspolitiikkaa. Lisäksi kannatan alueellisten Eurooppa-koulujen perustamista ja tukemista siten, että otetaan huomioon yksi Euroopan unionin perusperiaatteista: liikkuvassa, tietoperustaisessa Euroopassa harjoitettava aluepolitiikka.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) EU:n politiikka, joka koskee perinteisten koulujen uudistamista ja niiden muuttamista paikallisen ja kansallisen hallintorakenteen omaaviksi Eurooppa-kouluiksi, vaatii mielestäni ennen kaikkea kolmentyyppisiä uudistuksia: laatuun ja tehokkuuteen perustuvaa järjestelmän uudistamista, mihin sisältyy opetussuunnitelman uudistaminen; uudistusten jatkuvuutta, mikä edellyttää aiempien tulosten arviointia ja hyödyntämistä ja niiden sopeuttamista Eurooppa-kouluihin; sekä kolmatta uudistusta, joka perustuisi kaikkien sosiaalisten toimijoiden vastuuseen ja sitoutumiseen.

Tämän viimeisimmän osalta katson, että Eurooppa-koulujen tulisi olla mallina World School -kouluille, joihin tulisi kuulua myös iltapäivätoimintaa. Nuorille pitäisi olla erityisohjelmaa klo 14.30:n ja 17.00:n välillä lukukausien aikana sekä kesälomalla.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Viisikymmenvuotisen olemassaolonsa aikana Eurooppa-koulut ovat osoittautuneet korkeatasoisiksi tulevien sukupolvien kasvattajiksi. Tämänpäiväisessä keskustelussamme meidän pitäisi mielestäni kuitenkin keskittyä enemmän Eurooppa-koulujen sopeuttamiseen nykypäivän vaatimuksiin ottaen huomioon EU:n laajentumisen 27 jäsenvaltion unioniksi sekä globalisaation ja maahanmuuton kaltaiset ilmiöt ja ammatillisen ja maantieteellisen liikkuvuuden lisääntymisen.

Haluan korostaa kahta keskeistä asiaa. Ensinnäkin meidän on tehtävä Eurooppa-kouluista entistä avoimempia kaikille niiden palveluja tarvitseville kansalaisille. Toiseksi tutkintojen tunnustaminen kaikissa Euroopan maissa on mielestäni ensisijainen tavoite.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, ihminen käyttää noin kolmanneksen elämästään valmistautuessaan aikuiselämään koulutuksen kautta. Toinen huomioni on se, että Euroopan unionin rakenne – jonka toimintaan osallistumme parhaillaan – vaatii myös riittävää koulutusta. Asiaan liittyy monia teknisiä

näkökohtia, kuten opetusvälineet, tutkinnot ja niin edelleen, mutta uudistusten toimeenpanosta vastaavan komission on säilytettävä ajatus monikielisyteen, yhteisiin periaatteisiin ja kansallisten arvojen kunnioittamiseen perustuvasta koulutuksesta. Tämä on hyvin tärkeää. Koulutus tietenkin vaatii rahallisia investointeja, mutta jos ette anna tukeanne näille investoinneille, joudutte sietämään tietämättömyyttä, joka tulee meille varmasti kalliimmaksi.

Eurooppa-koulu on siis ihailtava hanke, ja annan sille tukeni.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa-koulujen olemassaolo perustuu vuonna 1957 allekirjoitettuun yleissopimukseen. Viimeisten 50 vuoden aikana Euroopassa on tapahtunut monia muutoksia: useita laajentumisia, toimielinten ja erillisvirastojen määrän kasvua sekä työsuhteiden joustavuuden lisääntymistä. Siksi ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Eurooppa-koulujen järjestelmä kaipaisi myös muutoksia ja uudistuksia.

Muutoksia tarvitaan useilla tärkeillä aloilla. Itseäni eniten kiinnostava kysymys on oppilasvalinnat, eli oppilaiden luokittelu I-, II- ja III-luokkaan. Pyrkiihän EU toisaalta lisäämään kansalaistensa liikkuvuutta työmarkkinoilla ja poistamaan esteitä, mutta toisaalta se estää eri toimielinten ja yritysten eri puolilta Eurooppaa tulevien potentiaalisten työntekijöiden lasten pääsyn Eurooppa-kouluihin. Tiettyjen koulujen täyttyminen on ongelma, johon on löydettävä ratkaisu. Myös erityisopetusta tarvitsevien lasten tilanne vaatii toimia.

Lopuksi pyydän, että harkitsisitte Eurooppa-koulujen perustamista uusiin jäsenvaltioihin.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa-koulujen koulutusfilosofia ja EB-tutkintoon johtava opetusohjelma voisivat toimia monikielisen ja monikulttuurisen koulutuksen mallina kaikille jäsenvaltioille. Eurooppalaisten oppilaitosten välisen oppilasvaihdon lisääntyminen ja maailmantalouden globalisoituminen ovat osoittaneet EB-tutkinnon todellisen arvon, minkä vuoksi myös sen laajentaminen olisi perusteltua. Myös jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden korkeakoulujen olisi tunnustettava kyseinen tutkinto. Valitettavasti tämä ei ole mahdollista ilman huomattavaa lisärahoitusta.

Tällä hetkellä Eurooppa-kouluja pidetään eliittikouluina, joiden ulkopuolelle usein jäävät ne lapset, joiden vanhemmat eivät ole EU:n virkamiehiä. Se, että suurimmalta osalta yhteiskuntaa evätään mahdollisuus hyötyä Eurooppa-kouluista, on vastoin tavoitettamme lisätä Euroopan kansalaisten liikkuvuutta työmarkkinoilla. Jäsenvaltiot yrittävät usein itse luoda uusia koulutusjärjestelmiä, jotka valmistaisivat nuoria paremmin globalisaation ja joustavien työmarkkinoiden tuomiin haasteisiin. Eurooppa-koulujen järjestelmä ja eurooppalainen ylioppilastutkinto ovat sen sijaan olleet olemassa jo kauan, ja mikä tärkeintä, tuottaneet erinomaisia tuloksia, joten meidän kannattaisi ottaa niistä mallia niin paljon kuin mahdollista.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (EN) Arvoisa puhemies, puhun nyt sekä tämän parlamentin jäsenenä että entisenä rehtorina. Mietin tässä, pitäisikö minun pyytää komission jäseneltä Kallasilta, että hän seuraavassa ministerineuvoston kokouksessa vaihtaisi pari sanaa Britannian opetusministerin kanssa ja kysyisi, olisiko tämän mahdollista ottaa oppia Eurooppa-koulu-mallin onnistumisista. Kenties hän voisi erityisesti harkita mahdollisuutta kumota se katastrofaalinen päätös, jolla Britannian hallitus teki kielenopetuksesta vapaaehtoista, eli toisin sanoen pudotti eurooppalaisia kieliä brittiläisten koulujen opetussuunnitelmasta.

Toiseksi voisitte muistuttaa häntä siitä, että Eurooppa oli jakautuneena puoli vuosisataa, mutta on nyt ollut uudelleen yhdistyneenä 20 vuotta. Ehkä hän voisi muistuttaa opetussuunnitelman laatimisesta vastaaville neuvonantajilleen, että heidän tehtävänä on muistuttaa tuleville sukupolville Keski- ja Itä-Euroopan historiasta ja kulttuurista, jossa Britannia on perinteisesti ollut hyvin tiiviisti mukana ja tukena.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, meidän ei pitäisi keskittyä yksinomaan kritisoimaan puolin ja toisin nykyisen hallintomallin puutteita. Mielestäni meidän kaikkien on tämän keskustelun perusteella käsitettävä, mitä tässä on pelissä, eli malli, jota Eurooppa-koulut voivat edustaa eurooppalaisen koulutuksen alueella. Ja koska haluamme voittaa eurooppalaisen koulutuksen haasteet ja toivomme hyvien käytäntöjen pääsevän vallalle, on aivan absurdia ja ristiriitaista, että pidämme jääräpäisesti kiinni hallinnon tasosta ja mallista, joka ei pysty vastaamaan edessämme oleviin haasteisiin. Nähdäkseni tämänpäiväinen keskustelu tarjoaa komissiolle enemmän kuin riittävän kimmokkeen tajuta, että meidän on uudistettava koulujamme rajusti.

Erna Hennicot-Schoepges, laatiija. - (FR) Arvoisa puhemies, haluan esittää kaksi lisäkysymystä komission jäsenelle. Hän ilmoitti joitakin numerotietoja, mutta kyseessä ovat tämänhetkiset luvut. Arvoisa komission jäsen, onko määrärahoihin tulossa lisäyksiä seuraavissa rahoitusnäkymissä? Onko olemassa

rahoitusjärjestelmää, jolla varmistetaan, että nämä koulut voivat jatkaa toimintaansa? Juuri tälläkin hetkellä niistä ilmeisesti puuttuu 40 englanninopettajaa Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen rahoitusongelmien vuoksi. Saanko kysyä, millaista ratkaisua tähän tilanteeseen voidaan odottaa? Toiseksi koulut itse haluaisivat lisää määräysvaltaa. Kannatatteko koulujen määräysvallan lisäämistä vai haluatteko mieluummin säilyttää nykyisen järjestelmän, joka on jäykkä ja soveltuu usein huonosti paikallisiin tilanteisiin?

Siim Kallas, *komission varapuheenjohtaja*. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelussa on tuotu esiin monia vakavia ja tärkeitä kysymyksiä.

Ensinnäkin haluan muistuttaa teille, että Eurooppa-koulujen järjestelmä on täysin itsenäinen elin. Se ei perustu vuonna 1958 tehtyyn yleissopimukseen, vaan vuodelta 1953 olevaan perussääntöön. Sillä on oma johtokunta, oma perussääntö, ja kaikki sen säännöt ovat mainitun johtokunnan hyväksymiä. Komissiolla on johtokunnassa vain yksi ääni.

Mitä opetuksen sisältöön tulee, se on yksin johtokunnan vastuulla, ja kaikki edellä mainitut asiat, eri kieliosastojen erilaiset osuudet ja opetussuunnitelma mukaan lukien, ovat täysin Eurooppa-koulujen johtokunnan käsissä. Komissiolla ei siis ole asioihin juurikaan sanottavaa.

Sitten rahoituksesta: tämä on toinen asia, jonka haluan sanoa vastauksena tärkeään kysymykseen. Isäntävaltiot tarjoavat infrastruktuurin. Koulut ovat siis Belgian, Saksan, Ranskan ja muiden rakentamia. Tästä saamme selkeämmän kuvan siitä, miten rajalliset mahdollisuudet meillä on vaikuttaa infrastruktuurin kehittämiseen.

Entä sitten opetuksen sisältö? Arvoisa jäsen mainitsi avauspuheenvuorossaan, että opetuksen laatu on korkea – ja se todella on korkea. Se on yksi Euroopan komission tärkeimmistä painopistealueista, eli pyrimme kaikin tavoin varmistamaan, että taso pysyy korkeana. Eurooppalaisen koulutusjärjestelmän mittapuuna voidaan todella pitää sitä, että Eurooppa-koulut tarjoavat oppilailleen koulutuksen, jota arvostetaan suuresti muuallakin. Minulla ei ole tietoa siitä, että Eurooppa-koulun käyneillä olisi ollut erityisiä vaikeuksia päästä halutessaan yliopistoon.

Opettajat puolestaan ovat osa infrastruktuuria, joten opettajien hankkiminen kouluihin kuuluu jäsenvaltioiden tehtäviin. Englanninopettajat esimerkiksi hankkii Yhdistynyt kuningaskunta; toisin sanoen suuremmilla kielillä on vastaavasti suurempi taakka. Me, komissio, maksamme tästä aiheutuvat toimintakustannukset – tai ne siis maksetaan yhteisön talousarviosta. Tästä syntyy yhdistelmä, jonka tuloksena on varsin kömpelö järjestelmä, ja siksi yhtenä tavoitteena onkin uudistaa järjestelmää ja lisätä selkeyttä vastuunjakoon ja rahoitukseen. Ongelmia on myös Belgiassa, jossa – kuten jo todettiin – yksi neljästä koulusta toimii edelleen väliaikaistiloissa. Neljännen koulun rakentamista on lykätty yhä uudelleen, ja tästä käymme tiiviitä keskusteluja Belgian hallituksen kanssa.

Eurooppa-koulujen avoimuuden osalta toteaisin, että meidän nähdäksemme keskeinen kysymys on EB-tutkinto ja koulujen sertifiointi EB-tutkinnon myöntämistä varten. Me kannatamme tätä ajatusta, jonka johtokunta on periaatteessa hyväksynyt, joten perussääntö on olemassa. Nyt kysymys on siitä, miten tämä toteutetaan käytännössä jäsenvaltioissa. Jäsenvaltiot ovat tässä jälleen avainasemassa. Eri oppilasryhmiä koskeva ongelma ratkeaa jossain määrin tällä.

Tänään tapaan parlamentin ja kuulen teidän näkemyksiänne, joiden mukaan III-luokka olisi kokonaan poistettava. Mutta tapaan myös säännöllisin väliajoin henkilökuntaamme – joka on samankokoinen ryhmä, koostuu useista sadoista henkilöistä – ja heillä on tietenkin selkeä vaatimus, nimittäin että heidän lastensa koulutus on taattava.

Kouluille tarvitaan siis paikkoja – ja tämä vaatimus tuodaan hyvin selvästi esiin niin perustamissopimuksessa, henkilöstösäännöissä kuin asetuksessakin – ja kysymys kuuluukin, mistä nämä muut paikat saadaan, jos niiden täytyy edelleen olla ilmaisia ja ehdottomasti Brysselissä. Tilanne käy koko ajan hankalammaksi. Minulle tämä on hyvin mutkikas kysymys. Tämän komission aloittaessa työtään me vaadimme henkilöstömme puolesta, että avoimuutta on lisättävä. Tuolloin perustettiin oppilasvalintalautakunta ratkaisemaan näitä kysymyksiä.

Tämä on siis kokonaiskuva, ja minun täytyy vielä toistaa, että komission asenne on, että meidän on selkeytettävä talouskysymyksiä ja jaettava taakka selvemmin, meidän on selkeytettävä vastuuta ja velvollisuuksia. Sitten voimme pyrkiä löytämään parempia ratkaisuja infrastruktuurikysymyksiin, mutta opetuksen laadusta emme voi tinkiä.

Yksi jäsen nosti esiin kysymyksen erityisopetusta tarvitsevista oppilaista. Sanoitte, että heitä olisi paljon lisääkin, mutta en kyllä tiedä, että ketään olisi hylätty sen vuoksi, että vanhemmat ovat pyytäneet

erityiskohtelua: sellaista on aina ollut tarjolla. Jos teillä on faktatietoa siitä, että jossain olisi piilossa erityisopetusta tarvitsevia oppilaita, toimittakaa minulle nämä tiedot ja me otamme ne käsittelyyn.

Parlamentin avustajista muistutan, että tällä hetkellä henkilöstösäännöt eivät koske parlamentin avustajia. He ovat eräänlaista parlamentin jäsenten omaa erityishenkilökuntaa. Mutta tiedätte myös, että parhaillaan käydään neuvotteluja epäselvän tilanteen ratkaisemiseksi ja täsmällisempien sääntöjen laatimiseksi, ja siinä yhteydessä meidän on pohdittava myös, mitä tehdä parlamentin avustajien lasten pääsyle Eurooppa-kouluihin.

Tässä olivat suurin piirtein kaikki esiin nostetut kysymykset. Tietenkin kaikki näistä kysymyksistä – niin uskonto kuin kieliasiat – ovat selkeästi johtokunnan käsissä, ja komissiolla on johtokunnassa vain yksi ääni. Johtokunta ottaa näiden kysymysten käsittelyn hyvin vakavasti. He ovat käyneet aiheesta pitkiä keskusteluja, ja voin vakuuttaa teille, että Eurooppa-koulujen johtokunnan pääsihteeri on hyvin halukas ottamaan huomioon kaikkien kieliryhmien tarpeet ja eri uskonnolliset näkökohdat. Tämä on siis heidän vastuullansa.

Vielä yksi asia: jos parlamentti vain saisi herätettyä jäsenvaltioiden mielenkiinnon ja etenkin jos kaikki Euroopan parlamentin jäsenet, joilla on omia yhteyksiään kotimaassaan, saisivat rohkaistua jäsenvaltioiden opetusministereitä viemään eteenpäin ajatusta eurooppalaisesta ylioppilastutkinnosta, sillä heidän on ratkaisu. Meillä on nyt olemassa säännöt siitä, kuinka edetä EB-tutkinnon kanssa. Nyt on kansallisten ministerien vuoro etsiä kiinnostuneita kouluja. Tiedän, että kiinnostuneita kouluja on paljon, mutta monissa maissa kansalliset viranomaiset eivät ole osoittaneet minkäänlaista kiinnostusta tätä hanketta kohtaan, joka voisi olla todellinen edistysaskel ja myönteinen asia EB-tutkinnon kannalta. Tällöin meillä olisi Eurooppa-kouluja muuallakin kuin Brysselissä – niin uusissa kuin vanhoissa jäsenvaltioissa. Eurooppa-koulut ovat Euroopan symboli. EB-tutkinto ja eurooppalainen koulutus ovat yksi elementti unionimme rakenteessa.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Toivotan kaikille hyvää Euroopan kielten päivää huomenna.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 142 artikla)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Yhdyn eri ratkaisuehdotuksiin, joita Eurooppa-koulujen uudistamiseksi on esitetty. Minulla on etuoikeutettu rooli Erasmus-ohjelmaa käsittelevänä kehitys yhteistyövaliokunnan esittelijänä, ja kannatan sen vuoksi hyvin onnekkaasti monikielistä ja joustavaa Eurooppa-koulujen mallia, jossa säilytetään äidinkiellellä annettava (ja kyseistä kieltä äidinkielenään puhuvien opettajien antama) opetus mutta joka on samalla sama kaikille ilman luokitteluja.

Eurooppalainen ylioppilastutkinto on ensimmäinen väline, jonka jäljessä tulevat Erasmus-ohjelman tarjoamat mahdollisuudet, joilla voidaan taata opiskelijoiden todellinen liikkuvuus Euroopassa ja myöhemmin koko maailmassa. Tutoroinnilla on ilman muuta tärkeä merkitys vaihto-opiskelijoiden sosiaalisessa, kulttuurisessa ja kielellisessä integroimisessa. Erinomaisen kielitaidon saavuttamista on tuettava intensiivikursseiden avulla (niin kuin vuodesta 2001 lähtien joka vuosi 26. syyskuuta järjestettävän Euroopan kielten päivän avullakin on pyritty korostamaan).

Katson, että nykyisten Eurooppa-koulujen ja alueellisten (alemman ja ylemmän perusasteen) koulujen välinen yhteistyö on ehdoton edellytys uuden Eurooppa-koulujen järjestelmän kehittämiseksi, mutta en voi kätkeä huoltani Italian alueellisten koulujen puolesta. Uuden "Gelminin uudistuksen" seurauksena ne saattavat kadota kokonaan joistakin pienemmistä, maantieteellisesti epäedullisessa asemassa olevista kunnista.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjallinen. – (EN) Euroopan unionin viime kuukausina toteuttamat toimet ja koulutusjärjestelmän jatkuva kehittyminen ovat merkinneet sitä, että Eurooppa-koulujen roolia ja merkitystä on täytynyt alkaa tarkastella uudesta näkökulmasta. EU:n viimeisin laajentuminen 27 jäsenvaltioon ja sen mukanaan tuoma EU:n henkilöstön määrän lisääntyminen ovat nostaneet uudistetun Eurooppa-koulun painoarvoa.

Parantaaksemme Eurooppa-koulujen tulevaisuuden odotuksia meidän on tartuttava nykyisen järjestelmän haasteina oleviin arkaluontoisiin kysymyksiin ja tunnistettava ongelmat pystyäksemme suunnittelemaan väistämättä edessä olevia muutoksia. Uudestaan laaditulle ja kattavalle Eurooppa-koulujen uudistukselle on siis suurta tarvetta. Näin saadaan lisättyä koulujen kilpailukykyä ja avoimuutta Euroopan tasolla ja suunniteltua niiden toiminnan tarkoitus ajanmukaisemmalla tavalla.

Uudessa järjestelmässä on oltava keskeisenä osana syrjimättömyyden periaatteen toteuttaminen siten, että samalla taataan oppilaiden perusvapaudet. Näin järjestelmä voi toimia täysipainoisesti ja oppilaiden hyödyksi.

Eurooppa-koulujen rahoitusta on kuitenkin myös arvioitava uudelleen ottaen huomioon oppilaiden luokitteluun liittyvät mielivaltaiset käytännöt.

14. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

15. Kirjaliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

16. Tämän istuntopöytäkirjan aikana hyväksytyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

17. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

18. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. – (EN) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.05)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

KYSYMYKSET NEUVOSTOLLE (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista)

Kysymyksen nro 14 esittäjä Marian Harkin (H-0644/08)

Aihe: Työaikadirektiivi

Työ- ja sosiaaliasioiden ministerineuvosto päätti 9. kesäkuuta 2008 tarkistaa työaikadirektiiviä, ja puheenjohtajavaltio Ranska on sitoutunut työskentelemään läheisesti Euroopan parlamentin kanssa pannakseen saavutetun kompromissin täytäntöön. Mikä on neuvoston näkemys enimmäisajasta, jonka hoitoalalla työskentelevä henkilö voi työskennellä tauotta? Onko neuvosto kanssani samaa mieltä siitä, että voimassa oleva direktiivi ei ota huomioon omaishoitajien ongelmaa heidän hakiessaan sijaista viikonloppuleponsa ajaksi, sillä yhden omaishoitajan viikonloppulevon ajaksi tarvitaan kaksi palkattua hoitajaa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Kyseessä on erittäin tekninen kysymys. Se ei saa kuitenkaan jättää varjoonsa esittämämme ongelman poliittisia näkökohtia. Kyseessä on hoitoalan työntekijöiden työaika.

Kaksi tapausta on erotettava toisistaan:

Ensinnäkin hoitoalan työntekijät, joilla on työsopimus. Neuvoston 15. syyskuuta 2008 hyväksymä yhteinen kanta (neuvoston 9. kesäkuuta tekemästä sopimuksesta) on juuri toimitettu parlamentille toista käsittelyä varten. Siinä säädetään, että ajanjaksoa, jolloin hoitoalan työntekijä ei tee aktiivista työtä, ei voida pitää työaikana tai sisällyttää päivittäisten ja viikoittaisten lepoaikojen laskentaan, ellei kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksessa tai työmarkkinaosapuolten välisessä sopimuksessa säädetä toisin.

Korvauksena saatavan vapaan osalta neuvosto toimii sen yleisen periaatteen mukaisesti, että työntekijöille pitäisi myöntää korvauksena saatavaa vapaata, kun heille ei myönnetä normaaleja lepoaikoja. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden päätettäväksi jää, mikä on kohtuullinen ajanjakso, jonka jälkeen työntekijöille myönnetään vastaava määrä korvauksena saatavaa vapaata.

Toiseksi on olemassa epävirallisia hoitoalan työntekijöitä, eli vapaaehtoistyöntekijöitä, joilla ei ole työsopimusta ja jotka eivät saa palkkaa. Heidän tilanteensa ei kuulu EU:n lainsäädännön piiriin. Neuvostossa 9. kesäkuuta tehty päätös ei muuttanut EU:n lainsäädäntöä. Tämä merkitsee, että työaika ja korvauksena saatavaa vapaata koskevia säännöksiä ei sovelleta tällaisiin hoitotyön tekijöihin. Puheenjohtajavaltio Ranska vahvistaa, että se on sitoutunut toimimaan läheisessä ja rakentavassa yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa, jotta tästä tärkeästä direktiivistä päästään sopimukseen mahdollisimman pian.

*

* *

Kysymyksen nro 15 esittäjä Bernd Posselt (H-0647/08)

Aihe: Euroopan unionin läsnäolo Kosovossa

Mikä on neuvoston arvio Kosovon tämänhetkisestä tilanteesta, ja millaisia konkreettisia tuloksia Euroopan unionin lisääntyvä läsnäolo siellä saa aikaan?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Yleisesti voidaan todeta, että Kosovon tilanne on nyt rauhallinen ja vakaa. Itsenäisyysjulistusta seuranneen yli seitsemän kuukauden aikana pahimmat välikohtaukset on vältetty, ja hankalan alkuvaiheen jälkeen yleinen tilanne on ollut odotettua parempi.

Tähän asti on suurelta osin voitu välttää etnisten ryhmien välisiä välikohtauksia, jotka uhkaavat kärjittää nykyistä poliittista ilmapiiriä. Joitain välikohtauksia on esiintynyt Suvi Dossa, jossa on albanialaisten etninen enemmistö, Ibar-joen pohjoispuolella Mitrovican kaupunkin läheisyydessä sekä hiljattain 27. ja 28. elokuuta Kosovska Mitrovicassa.

Paikan päällä on kuitenkin paljon toteutettavaa poliittisella alalla. Kosovon viranomaisten, jotka ovat hyväksyneet suuren osan tarpeellisesta lainsäädännöstä yleisen sääntelyä koskevan suunnitelman mukaisesti, on kaksinkertaistettava ponnistelunsa, jotta ne noudattavat kansainväliselle yhteisölle antamia sitoumuksia.

Tilanne pohjoisosassa on edelleen vaikea. Elokuussa sattui monia vakavia välikohtauksia, mutta Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikainen hallinto Kosovossa onnistui vastaamaan niihin onnistuneesti ja estämään tilanteen riistäytymisen käsistä.

Nämä tapaukset osoittavat kuitenkin, että tunteet kuohuvat edelleen Pohjois-Kosovossa ja että kansainvälisen yhteisön on seurattava tilannetta tarkasti ja pysyttävä yhteydessä Belgradin hallintoon ja Kosovon serbialaisten johtajiin.

Oikeusvaltio on hyvin epävakaa pohjoisessa, ja Kosovossa toteutettava Euroopan unionin oikeusvaltio-operaatio parantaa tilannetta huomattavasti paikan päällä.

Kun otetaan huomioon, että taloudelliset näkymät ovat hyvin synkät ja että BKT asukasta kohden on edelleen Euroopan alhaisin, komission 11. heinäkuuta 2008 järjestämä avunantajien konferenssi oli ratkaisevan tärkeä Kosovon vakaudelle. Konferenssin tulos ylitti kaikki toiveet ja siinä esitettiin lupaukset 1,238 miljardin euron avusta, josta 285 miljoonaa on peräisin jäsenvaltioilta ja 508 miljoonaa komissiolta.

*
* *

Kysymyksen nro 16 esittäjä Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Aihe: EJTM:n uusi Kreikkaan kohdistama provokaatio

EJTM:n pääministerin Gruevskin Kreikan pääministerille Karamanlisille osoitettu kirje, jossa toistetaan sietämättömät näkemykset makedonialaisen vähemmistön olemassaolosta Kreikassa, merkitsee uutta provokaatiota. Tämä kirje vahvistaa, että imperialistiseen valtataisteluun Balkanilla sisältyy kiristystä ja "irredentistisiä" lausumia, kuten kyseinen väite makedonialaisen vähemmistön olemassaolosta Kreikassa.

Tuomitseeko neuvosto tämän Gruevskin toimenpiteen, kannattaako se rajojen säilyttämistä ennallaan Balkanilla ja katsooko se, että irredentistiset lausumat tai kannat uhkaavat johtaa kansoille vaaralliseen kehitykseen?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole esittänyt mitään julkilausumaa pääministeri Gruevskin pääministeri Karamanlisille lähettämästä kirjeestä. Tässä yhteydessä neuvosto toteaa, että on ensiarvoisen tärkeää pitää yllä hyviä naapurussuhteita. Niihin kuuluu kaikkia osapuolia tyydyttävä neuvoteltu ratkaisu nimeä koskevasta kysymyksestä.

*
* *

Kysymyksen nro 17 esittäjä Mairead McGuinness (H-0650/08)

Aihe: Euroalueen vakaas- ja kasvusopimuksen joustavuus

Pitääkö neuvosto euroalueen maiden nykyisiä verosääntöjä tarpeeksi joustavina, jotta hallitukset voivat reagoida taloudellisiin ongelmiin, mutta kuitenkin riittävän tiukkoina julkistalouden kestävyuden varmistamiseksi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Sen jälkeen kun kesäkuussa 2005 hyväksyttiin kaksi asetusta, joilla muutettiin vakaus- ja kasvusopimuksen finanssipolitiikan ennaltaehkäiseviä ja varoittavia säännöksiä ja joihin sisältyi täytäntöönpanoa koskevat uudet käytännesäännöt, neuvosto ilmoitti olevansa tyytyväinen tarkistetun sopimuksen toimintaan. Vakaus- ja kasvusopimuksen oikeudelliseen kehykseen tehtyjen muutoksien aiheuttamien uudistusten tarkoitus oli mukauttaa verotussääntöjä EU:n jäsenvaltioiden taloudellisiin vaatimuksiin ottaen huomioon niiden tilanteiden erilaisuuden sekä talouden muutokset ajanjaksolta toiselle.

Neuvosto hyväksyi 11. heinäkuuta 2006 päätelmät muutetun vakaus- ja kasvusopimuksen finanssipoliittisten sääntöjen toiminnasta tämän sopimuksen ensimmäisenä vuosipäivänä. Se katsoi, että tarkistetun kasvu- ja vakaussopimuksen ensimmäisen vuoden kokemuksia voidaan arvioida myönteisesti.

Neuvosto pani merkille 3. kesäkuuta 2008 komission esittämän tiedonannon, jonka otsikko on "EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen". Komissio vahvisti esittäessään tiedonannon, että se ei aikonut ehdottaa mitään muutoksia vakaus- ja kasvusopimuksen finanssipoliittisiin sääntöihin.

Neuvosto käsittelee kyseistä tiedonantoa tämän vuoden lokakuun 7 päivänä järjestettävässä kokouksessa.

On syytä huomata, että talous- ja valtionvarainministerit sekä keskuspankkien pääjohtajat tukivat Nizzassa 12. ja 13. syyskuuta järjestetyssä epävirallisessa kokouksessa puheenjohtajavaltion ehdotusta antaa koordinoitu vastaus Euroopan taloudellisesta tilanteesta. Valtioiden pitäisi erityisesti budjettiasioissa antaa automaattisten vakauttajien toimia, jotta taloudellista toimintaa voidaan tukea siten, että menojen valvomisesta ei luovuta ja kolmen prosentin alijäämäärajaa ei ylitetä.

*
* *

Kysymyksen nro 18 esittäjä Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)**Aihe: Ehdotus neuvoston direktiiviin valmisteveroa koskevasta yleisestä järjestelmästä**

Ehdotuksessa neuvoston direktiiviksi valmisteveroa koskevasta yleisestä järjestelmästä (KOM(2008)0078) on kohta, jossa todetaan, että valmisteveron alaisia tavaroita ei saa pitää kulutukseen luovutettuina, jos ne ovat tuhoutuneet täydellisesti tai menetetty lopullisesti, mukaan luettuina tavaroiden luonteesta johtuvat menetykset, mikä tarkoittaa, että kyseiset tavarat vapautetaan valmisteverosta.

Olisiko neuvoston mielestä perusteltua harkita määrittelyn tarkentamista siten, että täydellisen tuhoutumisen tai lopullisen menetyksen tulee johtua ennakoimattomista tapahtumista, ylivoimaisesta esteestä tai tavaroiden luonteesta? Jollei määräystä tarkenneta, voi tämä johtaa siihen, että verovelvolliset väärinkäyttävät määräystä.

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Säännös täydellisestä tuhoutumisesta tai lopullisesti menettämisestä, mukaan luettuna tavaroiden luonteesta johtuvat menetykset, on olennainen osa valmisteveroa koskevasta yleisestä järjestelmästä annettua direktiiviehdotusta.

Tästä ehdotuksesta on keskusteltu neuvoston elimissä useasti, mutta keskustelut eivät ole vielä tuottaneet tulosta. Samalla on todettava, että Euroopan parlamentti ei ole antanut lausuntoa asiasta.

*
* *

Kysymyksen nro 19 esittäjä Paulo Casaca (H-0653/08)**Aihe: Australia harkitsee oikeustoimia Iranin presidenttiä vastaan**

Uutistoimisto AFP uutisoi 14. toukokuuta, että Australian pääministeri Kevin Rudd on ilmoittanut Australian harkitsevan Iranin presidentin syyttämistä Kansainvälisessä tuomioistuimessa väkivallan lietsomisesta Israelia vastaan.

Pääministeri Ruddin mukaan Iranin presidentti Mahmoud Ahmadinejad oli uhannut tuhota Israelin juutalaisvaltion, ja Australian hallitus on hakenut oikeudellista neuvontaa nostaakseen kanteen presidenttiä vastaan Haagin kansainvälisessä tuomioistuimessa.

Rudd kertoi uutiskanava Sky Newsille, että Iranin presidentin toistuvat hämmästyttäviä herättäneet juutalaisvastaiset lausunnot, jotka osoittavat presidentin päättäneen pyyhkäistä Israelin valtion kartalta, ovat pöyristyttäviä kaikkien nykyisten kansainvälisten suhteita koskevien normien mukaan.

Onko neuvosto jo tutkinut, onko Australian aloitteen tukeminen mahdollista?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Neuvosto on useasti tuominut erityisesti Iranin islamilaisen tasavallan presidentin Israelin vastaiset, antisemitistiset ja juutalaisten joukkotuhon kieltämistä koskevat lausunnot. Neuvosto katsoo, että kyseiset lausunnot ovat tuomittavia ja haitallisia ja se pahoittelee kehotuksia väkivaltaan lietsomisesta ja minkä tahansa valtion tuhoamisesta.

Neuvosto ei ole keskustellut Australian hallituksen aikomuksista, joista arvoisa parlamentin jäsen esitti kysymyksen.

*
* *

Kysymyksen nro 20 esittäjä Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)**Aihe: Turkin tapahtumat**

Turkin poliittinen kriisi on kulminoitunut eläkkeellä olevien armeijan upseerien pidätykseen. Heitä syytetään epävakauden aiheuttamisesta maassa. Samanaikaisesti Turkin korkeimmassa oikeusasteessa on vireillä oikeudenkäynti hallitsevan puolueen toiminnan kieltämiseksi ja presidentin ja pääministerin erottamiseksi virasta.

Mitä mieltä neuvosto on Turkin tilanteesta? Katsooko se, että se voi vaikuttaa liittymisneuvotteluihin? Jos katsoo, millä tavalla?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Seuraamme tilanteen kehittymistä Turkissa hyvin huolellisesti. Haluan huomauttaa, että Euroopan unionin yleinen kanta demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevien perusperiaatteiden noudattamisesta on täysin selvä. Turkin on ehdokasvaltiona täytettävä Kööpenhaminan poliittiset kriteerit, joihin kuuluvat erityisesti demokratian takaavat vakaat instituutiot, oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

Unioni pitää tärkeänä näitä kysymyksiä, jotka ovat myös osa Turkissa käynnissä olevaa uudistusprosessia. Kuten neuvosto vahvisti 10. joulukuuta 2007 antamissaan päätelmissä, neuvottelutahti riippuu erityisesti Turkin edistymisestä avaamista ja päättämistä koskevien tarkistuskohtien käsittelyssä sekä neuvottelukehyksen vaatimusten käsittelyssä mukaan lukien liittymiskumppanuuden täytäntöönpano. Kumppanuusehtojen mukaisesti Turkin on jatkettava uudistusprosessia sekä pyrittävä parantamaan edelleen tilannetta vapauden, demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien alalla.

Puheenjohtajavaltio pyysi EU:n puolesta, päätöksen huomioon ottaen, kaikkia osapuolia ratkaisemaan erimielisyytensä vuoropuhelun ja kompromissin hengessä sekä kunnioittamaan oikeusvaltioperiaatetta ja perusvapauksia. Puheenjohtajavaltio totesi myös samalla, että Euroopan unioni, joka kiinnittää huomiota instituutioiden demokraattiseen toimintaan, tarkastelisi Turkin tilannetta edelleen huolellisesti.

Neuvosto pitää myönteisenä, että Turkin hallitus, joka vahvisti asiasta tekemänsä sitoumukset, on ilmoittanut, että se jatkaa uudistusprosessia ja vastaa nykyisiin puutteisiin. Neuvosto toivoo, että nämä sitoumukset johtavat pian tehokkaisiin konkreettisiin toimiin. Kauan odotetut uudistukset erityisesti sanavapauden ja uskonnonvapauden keskeisillä aloilla ovat kysymyksiä, joissa Turkin on edettävä viivytyksittä. Kuten neuvosto totesi 10. joulukuuta 2007 antamissaan päätelmissä, merkittäviä lisätoimia tarvitaan muilla aloilla, kuten oikeuslaitoksen uudistamisessa, korruption vastaisessa taistelussa, vähemmistöjen oikeuksien alalla sekä kulttuuristen oikeuksien, naisten oikeuksien, lasten oikeuksien ja ammattiyhdistysten oikeuksien vahvistamisessa sekä armeijan siviilivalvonnassa. Näistä asioista keskustellaan säännöllisesti Turkin kanssa käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa. Viimeksi niistä keskusteltiin ministeritroikan tapaamisessa Brysselissä 15. syyskuuta.

Neuvosto voi vakuuttaa edellä mainitut seikat huomioon ottaen arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan unioni jatkaa Turkin tilanteen seuraamista tiiviisti ja että neuvosto ottaa jatkossakin esille näitä asioita kaikilla tasoilla, kun se on tarpeen.

*
* *

Kysymyksen nro 21 esittäjä Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Aihe: Intian suurlähetystä vastaan tehty pommi-isku Kabulissa

Intialla on merkittävä asema Afganistanissa, ja se on Afganistanin turvallisuuden ja vakauden kannalta erittäin tärkeä toimija. Intian tukemalla Afganistanin jälleenrakentamisella on ollut erittäin tärkeä vaikutus alueella. Intian hallitus on avustanut Afganistania yli 750 miljoonalla dollarilla Taleban-hallinnon vuoden 2002 kukistumisen jälkeen. Lisäksi maassa työskentelee tuhansia Intian kansalaisia hankkeissa, joilla pyritään näiden varojen turvin parantamaan Afganistanin kansan oloja. Kyseessä ovat laajat valmiuksien ja toimielinten kehittämistä koskevat hankkeet, kuten Salma Dam Power -jälleenrakennushanke ja sen päätökseensaanti Heratin maakunnassa.

Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä maanantaina 7. heinäkuuta Intian suurlähetystöön Kabulissa kohdistuneen iskun johdosta antaakseen täyden tukensa sekä Intian että Afganistanin hallitukselle, jotta tähän häikäilemättömään tekoon syyllistyneet saadaan oikeuden eteen?

Ottaen huomioon, että Euroopan unioni sitoutui Pariisissa tämän vuoden kesäkuussa pidetyssä Afganistanin tukemista käsitelleessä kansainvälisessä konferenssissa entistä voimakkaammin Afganistanin toimielinten kehittämiseen ja maan turvallisuuden parantamiseen sekä ottaen huomioon lukuisat muut tärkeät sitoumukset, voiko neuvosto kertoa, millä tavoin se aikoo jatkaa työskentelyä Afganistanin hallituksen sekä muiden kumppaneiden, kuten Intian, kanssa, jotta kehitteillä olevat tärkeät valmiudet saadaan todella juurtumaan maahan ja varmistetaan toimielinten vakiintuminen?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Euroopan unioni pitää erittäin tärkeänä sen strategista kumppanuutta Intian kanssa. Pidämme myönteisenä, miten paljon edistystä on tapahtunut, kun tarkastelemme kahdeksaa vuotta, joka on kulunut ensimmäisen EU:n ja Intian välisen huippukokouksen pitämisestä Lissabonissa.

– EU:n ja Intian suhteet ovat muuttuneet lähes täydellisesti. Olemme erityisesti edistyneet huomattavasti sen jälkeen, kun hyväksyimme vuonna 2005 yhteisen toimintasuunnitelmamme. Sen ansiosta EU:n ja Intian välinen vuoropuhelu ulottuu uusille aloille ja lisää asiantuntijoiden välisiä yhteyksiä.

– EU:n ja Intian välinen vuoropuhelu turvallisuusasioista sisältää säännöllisiä neuvotteluja turvallisuuskysymyksistä maailmanlaajuisella ja alueellisella tasolla, jotta parannetaan keskinäistä ymmärrystä ja tunnustetaan mahdollisia yhteistyöalueita. Näihin neuvotteluihin kuuluvat keskustelut Afganistanista. Kyseessä on yksi niistä aloista, joissa EU pitää Intiaa tärkeänä osallistujana.

- Kuten vuoden 2003 Euroopan turvallisuusstrategiassa todettiin, meidän pitäisi erityisesti tarkastella strategisten kumppanuuksien kehittämistä Japanin, Kiinan, Kanadan sekä Intian kanssa sekä kaikkien niiden kanssa, jotka jakavat päämäärämme ja arvomme ja ovat valmiit toimimaan niiden tukena.
- EU:n ja Intian vuoden 2007 huippukokouksen yhteisessä julkilausumassa molemmat osapuolet ilmaisivat vahvan tukensa itsenäiselle, demokraattiselle ja moniarvoiselle Afganistanille. Ne vahvistivat jatkuvan sitoumuksensa Afganistanin hallituksen tukemisesta valtion vakautuksessa ja jälleenrakentamisessa Afganistan Compact -hankkeen puitteissa.
- Ne pitivät myönteisenä, että Afganistan liittyi Etelä-Aasian alueelliseen yhteistyön järjestöön sen kahdeksantena jäsenenä Delhissä huhtikuussa 2007 pidetyssä 14. huippukokouksessa ja että se osallistui New Delhissä marraskuussa 2006 järjestettyyn toiseen alueelliseen talousyhteistyökonferenssiin. Ne totesivat, että valtavia haasteita oli vielä edessä, vaikka viime vuosina oli saavutettu paljon.
- Tässä yhteydessä osapuolet ilmaisivat huolensa Afganistanin turvallisuustilanteesta terrorismin ja huumeisiin liittyvän toiminnan laajentumisen vuoksi sekä vaarasta, jota tämä kehitys aiheuttaa Afganistanin ja alueen vakaudelle. Osapuolet toistivat, että johdonmukainen ja yhtenäinen kansainvälinen sitoutuminen on edelleen ensiarvoisen tärkeää ja sopivat jatkavansa yhteistyötä ja pyrkimystensä koordinoitua, jotta tätä prosessia vahvistetaan.
- Neuvosto on tietoinen Intian merkityksestä Etelä-Aasian alueelliselle vakaudelle ja se arvostaa Intian rakentavaa ja tunnustettua asemaa Afganistanissa. Neuvosto kiinnittää siten huomiota kaikkiin Intian esittämiin toimiin, joilla se pyrkii vahvistamaan suhteitaan Euroopan unioniin mukaan lukien ulko- ja turvallisuuspolitiikan ala. Kuten se on ilmoittanut monia kertoja säännöllisissä yhteyksissään Intian kanssa, Euroopan unioni on valmis luomaan läheisemmät suhteet esimerkiksi ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla ja Afganistania koskevissa kysymyksissä.

*
* *

Kysymyksen nro 22 esittäjä Sarah Ludford (H-0662/08)

Aihe: Perusoikeudet

Voiko neuvosto vahvistaa, että jäsenvaltiot harkitsevat vaikutustenarviointeja, erityisesti perusoikeuksien tapauksessa, ennen kuin ne ehdottavat lainsäädäntöä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen ehkä tietää, vuonna 2003 hyväksytyn toimielinten välisen sopimuksen⁽²⁾ vaikutustenarviointeja koskevissa kohdissa ei viitata jäsenvaltioiden aloitteesta annettuihin lainsäädäntötoimiin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston mukaisesti.

Samoin vuoden 2005 toimielinten välinen yhteinen lähestymistapa vaikutustenarvioinnista koskee vain komission laatimia vaikutustenarviointeja sen omista ehdotuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston ehdotuksesta, kun ne katsovat sen asianmukaiseksi ja tarpeelliseksi lainsäädäntöprosessin vuoksi, ennen kuin hyväksytään huomattava muutos komission ehdotukseen.

Komissio totesi tiedonannossaan neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle - Strateginen katsaus: Sääntelyn parantaminen Euroopan unionissa⁽³⁾, että se oletti, että toimielimet suostuvat toteuttamaan vaikutustenarviointeja aloitteista, joita jäsenvaltiot tekevät Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston alalla (poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa).

Komissio ilmoitti tammikuussa 2008 antamassaan tiedonannossa, jossa esiteltiin sääntelyn parantamista Euroopan unionissa koskeva toinen strateginen katsaus⁽⁴⁾, että se toivoo vaikutustenarviointiin sovellettavan

(2) EUVL C 321, 31.12.2003.

(3) KOM(2006)0689 lopull.

(4) KOM(2008)0032 lopull.

yhteisen lähestymistavan tarkastelun yhteydessä, että osapuolet sitoutuvat tekemään vaikutustenarvioinnin jäsenvaltioiden aloitteista, jotka koskevat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoon kuuluvia aloja.

Tällä hetkellä tällaisia aloitteita tekeviä jäsenvaltioita ei veloiteta esittämään neuvostolle ja muille toimielimille vaikutustenarviointeja, joita he ovat voineet tehdä aloitteiden suunnittelun aikana.

Vaikutustenarviointiin sovellettavan yhteisen lähestymistavan tämänhetkessä tarkastelussa on harkittava, pitäisikö jäsenvaltioiden, asianosaisten valtioiden tai toimielinten toteuttaa vaikutustenarviot jäsenvaltioiden aloitteista ja jos pitäisi, minkä tahon ne olisi ne toteutettava.

Neuvosto huomauttaa, että Euroopan unionin perustamissopimuksen 6 artiklan mukaisesti Euroopan unionin toimielinten on noudatettava perusoikeuksia sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa ja sellaisina kuin ne ilmenevät jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä, kun ne käyttävät perustamissopimuksien niille antamia valtuuksia riippumatta siitä, käytetäänkö kyseisiä valtuuksia tietyn jäsenvaltion aloitteesta.

*
* *

Kysymyksen nro 23 esittäjä Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)

Aihe: GSM-puhelinten eri oheislaitteiden liittimien standardointi

Viime vuosina matkapuhelinten käytön jatkuvasti lisääntyessä niiden standardit ovat muuttuneet koko ajan (jopa saman merkin eri mallien välillä). Tämä lisää oheislaittekuuja tarpeettomasti.

Suurin syy tähän säännöttömyyteen on, että eri oheislaitteiden (laturit, kuulokkeet, siirtokaapelit) liittimille ei ole yhdenmukaista standardia, joka olisi yleispätevä kaikille GSM-puhelinmerkeille. Sanomattakin on selvää, että oheislaitteiden monopoli vääristää kilpailua, mikä vuorostaan hidastaa laadun paranemista ja nostaa hintoja.

Oheislaitteiden standardointi (esimerkiksi USB-muotoon) alentaisi kustannuksia ja helpottaisi mobiilitelevisiintäpalveluja. Lisäksi se lisäisi kuluttajansuojaa ja kilpailua sekä mobiilipalvelujen kysyntää, vähentäisi sähkölaitejätettä ja säästäisi energiaa, raaka-aineita ja voimavaroja.

Mitä puheenjohtajavaltio Ranska voisi tehdä sellaisen tarvittavan menettelyn alulle panemiseksi, jonka avulla voisimme kannustaa tämän alan edellytysten yhdenmukaistamista EU:ssa ja vakuuttaa kaikki sidosryhmät siitä, että tämä olisi yleisen edun mukaista?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole vielä vastaanottanut komission ehdotusta asiasta, johon arvoisa jäsen viittasi. Se ei voi siksi vastata tähän kysymykseen.

*
* *

Kysymyksen nro 24 esittäjä Ryszard Czarnecki (H-0669/08)

Aihe: Yritysverotuksen yhdenmukaistaminen

Aikooko neuvosto yhdenmukaistaa yritysverotusta Ranskan puheenjohtajakaudella?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Kuten tiedätte, puheenjohtajavaltio Ranska pitää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa tärkeänä. Verotusta koskevassa asiassa neuvosto voi toimia yksimielisesti vain komission ehdotuksen pohjalta. Neuvosto ei ole tähän mennessä saanut komissiolta ehdotusta yritysveron yhdenmukaistamisesta.

*
* *

Kysymyksen nro 25 esittäjä Paul Rübige (H-0672/08)

Aihe: Sertifioinnista johtuva pienten ja keskisuurten yritysten syrjintä

Ala-Itävallassa toimiva pieni puusepäntehtas on ollut jo vuosikymmeniä tunnettu huippulaadustaan. Erään EU:n asetuksen vuoksi yritys voi enää valmistaa ovia vain, jos se hankkii niiden mallille sertifikaatin. Vaatimus koskee tällä hetkellä vain ulko-ovia, mutta pian myös sisäovia. Sertifikaatti maksaa noin 10 000 euroa – ja koskee vain yhtä mallityyppiä. Jos asiakas ostaa oven ilman tätä sertifikaattia, hänen takuunsa päättyy tuotevastuulainin mukaan vasta 30 vuoden päästä. Koska yritys valmistaa vain pieniä määriä ulko-ovia ja useimmiten yksittäistilauksina varsinkin vanhoihin, kunnostettaviin rakennuksiin, sertifiointi ei kannata eikä yrityksellä yleensä ole varaa suureen mallivalikoimaan (useaan sertifikaattiin). Sama tilanne uhkaa sisäovissa, kun säädöstä aletaan soveltaa myös niihin. Tämä ajaa markkinoilta pienet ja keskisuuret yritykset, joille yksilöllisyys ja erityistilaukset ovat ehto.

Miksi pienille ja keskisuurille yrityksille, jotka eivät ole mukana kilpailussa unionin tasolla, ei ole minkäänlaisia poikkeuksia tai helpotuksia?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Puheenjohtajavaltio Ranskan on Paul Rübigeille antamassaan vastauksessa ensin selvitettävä, että nykyisten yhteisön sääntöjen, erityisesti direktiivin 89/106/ETY sellaisena kuin se on muutettuna⁽⁵⁾, mukaisesti rakennusalan tuotteiden on oltava yhdenmukaistettujen eurooppalaisten standardien mukaisia, jos standardit ovat olemassa. Tämä merkitsee, että tuottajan on laadittava suoritusasoilmoitus ennen kuin tietty tuote saatetaan markkinoille. Tämä aiheuttaa kustannuksia, mutta myös takaa pääsyn markkinoille, joka muodostuu Euroopan unionin 27 jäsenvaltiosta ja kolmesta EFTAn jäsenvaltiosta, jotka ovat ETA-sopimuksen sopimuspuolia.

Paul Rübige on varmasti tietoinen siitä, että neuvosto ja parlamentti tarkastelevat parhaillaan ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rakennusalan tuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta⁽⁶⁾. Tämä asetus korvaa direktiivin 89/106/ETY. Ehdotuksen 4 artiklan mukaan paikalliset, alueelliset tai kansalliset viranomaiset eivät esitä tuotteen perusominaisuuksiin liittyviä vaatimuksia silloin, kun on olemassa yhdenmukaistettu standardi. Tämä merkitsee tällaisissa tapauksissa, että valmistajalta, riippumatta siitä, onko kyseessä pieni, keskisuuri tai suuri yritys, ei vaadita suoritusasoilmoituksen esittämistä. Toimivaltaiset viranomaiset eivät voi näin ollen asettaa ehtoja sille, että tuote saatetaan tietylle markkinalle. Tämä ei aiheuta ongelmia rajatylittävälle kaupalle, koska sellaisten valmistajien, jotka haluavat myydä toisella alueella, jossa viranomaiset ovat asettaneet ehtoja, on laadittava joka tapauksessa suoritusasoilmoitus.

Sen vuoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston tehtävä on tukea komission ehdottamaa ratkaisua, jolla selvitetään Paul Rübigen esittämän tapauksen kaltaiset ongelmat, tai niiden on sovittava toisesta järjestelmästä.

*
* *

Kysymyksen nro 26 esittäjä Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)

Aihe: EU:n ja Georgian vapaakauppasopimus

Parlamentin valtuuskunnan vieraillessa Georgiassa aiemmin tänä kesänä tehtiin uusi ehdotus, jonka mukaan EU:n ja Georgian vapaakauppasopimus toteutetaan nopeutetussa aikataulussa ennen vuoden loppua. Onko neuvosto viimeaikaisten tapahtumien valossa sitä mieltä, että tällainen sopimus olisi saatava aikaan

(5) Neuvoston direktiivi 89/106/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12), siten kuin sitä on muutettu 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/68/ETY (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 1) ja 29 päivänä syyskuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(6) Neuvoston asiakirja 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - KOM(2008)0311 lopull.

mahdollisimman nopeasti, ja millaisia toimia neuvosto toteuttaa saadakseen sopimuksen aikaan Ranskan puheenjohtajakaudella?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Komissio on selvästi esittänyt tiedonannoissaan KOM(2006)0726 ja KOM(2007)0774 Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvien valtioiden vapaakauppasopimuksiin sisältyvät edellytykset ja peruseriaatteen.

Georgian tapauksessa komissio teetti vuonna 2007 riippumattoman tutkimuksen vapaakauppasopimuksen toteutettavuudesta ja taloudellisista vaikutuksista, ja sen tulokset julkaistiin toukokuussa 2008. Tutkimuksen päätelmä oli, että kyseinen sopimus on hyödyllinen Georgian tapauksessa ainoastaan, jos kyseessä on täydellinen ja kattava sopimus. Koska Georgia hyötyy jo yleisestä tullietuusjärjestelmästä, joka antaa sille merkittäviä etuja, vapaakauppasopimuksella ei tarjottaisi paljon lisäarvoa. Tutkimus osoitti myös, että Georgialla ei ole tällä hetkellä mahdollisuutta täyttää tarvittavia ehtoja täydellisen ja kattavan vapaakauppasopimuksen tekemiseksi, koska sillä on rajallinen valmius toteuttaa tarvittavia uudistuksia.

On selvää, että elokuun tapahtumien jälkeen Georgia tarvitsee ylimääräistä tukea Euroopan unionilta. Euroopan unioni on valmis vastaamaan tilanteeseen avustamalla maan jälleenrakentamista sekä vahvistamalla suhteitaan Georgiaan muun muassa taloudellisen yhteistyön alalla. Eurooppa-neuvosto ilmaisi 1. syyskuuta antamissaan päätelmissä Euroopan unionin sitoutumisen lähempien suhteiden luomiseen Georgian kanssa mukaan lukien viisumien myöntämisen helpottaminen sekä mahdollisuus luoda täydellinen ja kattava vapaakauppa-alue heti, kun edellytykset täyttyvät⁽⁷⁾.

Syyskuun 15. ja 16. päivänä pidetty yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto hyväksyi Georgiaa koskevat päätelmät ja esitti tyytyväisyytensä, että komissio on sitoutunut EU:n ja Georgian suhteiden vahvistamiseen ja että se on erityisesti nopeuttanut viisumien myöntämisen helpottamista, takaisinottoa sekä vapaakauppasopimusta koskevaa valmistelutyötä⁽⁸⁾.

Neuvosto jatkaa tätä tavoitetta koskevaa työtään, ja sen tarkoituksena on tutkia mahdollisuutta täydellisen ja kattavan sopimuksen aikaansaamiseksi Georgian kanssa erityisesti, jotta voidaan selvittää, auttaako tekninen tai muu apu Georgiaa täyttämään tämän sopimuksen edellytykset.

*
* *

Kysymyksen nro 27 esittäjä Pedro Guerreiro (H-0680/08)

Aihe: USA:n ohjuspuolustusjärjestelmän osien asentaminen Eurooppaan

USA ja sen liittolaiset Natossa kiihdyttävät asevarustelukilpailua ja militarisoivat kansainvälisiä suhteita, minkä puitteissa Yhdysvaltojen hallitus pyrkii asentamaan – rikkoen näin tehtyjä sopimuksia – ohjuspuolustusjärjestelmänsä osia Eurooppaan. Puolan hallituksen kanssa on äskettäin allekirjoitettu sopimus tämän tavoitteen toteuttamiseksi. Ottaen huomioon, että tällaiset päätökset aiheuttavat sotilaallisen toiminnan kiihtymistä Euroopan mantereella mikä on neuvoston kanta tällaisiin pyrkimyksiin ja kyseiseen sopimukseen?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

(7) Ylimääräinen Eurooppa-neuvoston kokous, Bryssel, 1. syyskuuta 2008, puheenjohtajan päätelmät (asiakirja 12594/08).

(8) Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto, 15.–16. syyskuuta 2008, neuvoston päätelmät Georgiasta (asiakirja 13030/08).

Euroopan unioni katsoo, että joukkotuhoukseiden ja ohjusten leviäminen on kasvava uhka rauhalle ja kansainväliselle turvallisuudelle. On perusteltua harkita, miten tähän vastataan. EU toimii täysin tämän puolesta, kun se soveltaa vuoden 2003 joukkotuhoukseiden leviämisen vastaista Euroopan unionin strategiaa.

Yhdysvaltojen, Puolan ja Tšekin tasavallan välisten sopimusten osalta on todettava, että kyse on kahdenvälisistä sopimuksista, joilla toteutetaan Yhdysvaltojen hanke kolmannen ohjustentorjuntajärjestelmän osien sijoittamisesta Eurooppaan. Neuvosto ei ole vielä antanut lausuntoa tästä asiasta. Haluaisin vain huomauttaa, että toisin, mitä arvoisa parlamentin jäsen esittää, Yhdysvaltojen allekirjoittamat sopimukset eivät riko mitään kansainvälisiä sopimuksia tai sitoumuksia.

*
* *

Kysymyksen nro 28 esittäjä Olle Schmidt (H-0686/08)

Aihe: Marokko ja Länsi-Sahara

Presidentti Sarkozy on useaan otteeseen maininnut, että hän haluaisi Marokolle erityisaseman, joka antaisi maalle pääsyn eräisiin EU-eliimiin ja paremman aseman kuin nykyisissä assosiaatiosopimusneuvotteluissa. Hän on myös sitä mieltä, että Marokon pitäisi yhä olla eräs maista, jotka saavat eniten EU-tukea. Olen aikaisemmin kritisoinut EU:n tukipolitiikkaa siitä, että diktatuurien toimintaa katsotaan läpi sormien ja tämä pätee tässäkin tapauksessa. Länsi-Sahara on ollut YK:n siirtomaavallan purkamisprosessin alainen alue vuodesta 1966 lähtien, mutta Marokko on sabotoinut kaikki yritykset antaa länsisaharalaisille oikeus päättää omasta kohtalostaan kansanäänestyksellä. Kuningashuoneen valta parlamenttiin verrattuna on niin suuri, että parhaassakin tapauksessa voidaan puhua vain kulissista.

Aikooko neuvoston puheenjohtaja vaatia Marokolta jonkinlaista vastinetta erityisaseman saamisesta?

Aikooko neuvoston puheenjohtaja keskustella Länsi-Saharan tilanteesta Marokon kanssa käytävien neuvottelujen aikana?

Aikooko neuvoston puheenjohtaja ottaa puheeksi Länsi-Saharan EU:n valtion- ja hallitustenpäämiesten kanssa Ranskan puheenjohtajuuskauden aikana?

Voiko neuvoston puheenjohtaja kertoa, millaisena hän näkee Marokon roolin suunnitellussa Välimeren unionissa?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Marokko on tehnyt strategisen päätöksen perustaa läheisemmät suhteet Euroopan unioniin. Euroopan unioni ja Marokko ovat aloittaneet entistä tiiviimmän kumppanuuden rakentamisen monella alalla. Kumppanuus sisältyy Euroopan naapuruuspolitiikan ja Euroopan unionin ja Marokon välisen assosiaatiosopimuksen yleisiin puitteisiin.

Kumppanuus Marokon kanssa perustuu myös sitoutumiseen tiettyihin yhteisiin arvoihin. Euroopan unionin ja Marokon väliset suhteet perustuvat demokraattisten periaatteiden, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen. Lisäksi Marokko on suostunut, että sen poliittisessa vuoropuhelussa EU:n kanssa perustetaan ihmisoikeuksien alivaliokunta. Nämä arvot vahvistettiin Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvassa EU:n ja Marokon toimintasuunnitelmassa vuonna 2005. Marokko on myös tärkeä kumppani Barcelonan prosessissa, Välimeren unionissa. Sillä on ollut erittäin myönteinen ja rakentava rooli alusta saakka. Luotamme siihen, että se tukee Pariisin Välimeren huippukokouksessa 13. heinäkuuta tehtyä aloitetta, jonka puitteissa määritellään kumppanuuden institutionaalinen rakenne sekä toteutetaan konkreettisia ja näkyviä hankkeita alueellisella tasolla.

Ongelmia, kuten Länsi-Saharan tilannetta ja sen vaikutuksia, käsitellään kaikissa kahdenvälisen poliittisen vuoropuhelun kokouksissa. Neuvosto tukee täysin Manhassetin neuvotteluita sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmien 1754 ja 1783 nojalla viime vuonna aloitettua prosessia. Neuvosto tukee myös täysin tuoreinta turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa 1813, joka hyväksyttiin yksimielisesti 30. huhtikuuta 2008. Siinä kehoitettiin osapuolia osoittamaan realismia ja kompromissihenkeä sekä avaamaan todelliset neuvottelut.

Neuvosto pitää tärkeänä, että näillä YK:n pääsihteerin suojeluksessa olevilla neuvotteluilla saavutetaan oikeudenmukainen, kestävä ja molempia osapuolia tyydyttävä ratkaisu YK:n päätöslauselmien mukaisesti. Neuvosto uskoo samalla, että osapuolten pitäisi pyrkiä enemmän todellisiin neuvotteluihin ja osoittaa maltillisuutta, vilpittömyyttä, realismia, sitoutumista sekä kompromissihenkeä.

*
* *

Kysymyksen nro 29 esittäjä David Martin (H-0688/08)

Aihe: Cariforum-taloukkumppanuussopimus - asetuksen kumoaminen

Viitaten komission Jamaikan-edustuston ensimmäisen sihteerin lausuntoon, joka esitettiin jamaikalaisessa Gleaner-lehdessä 29. elokuuta, voiko neuvosto vahvistaa, että Cariforum-maiden asettamista etusijalle EU:n markkinoille pääsyssä koskevan asetuksen voimassaolo ei pääty, vaan asetuksen kumoaminen edellyttäisi neuvoston päätöstä?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

AKT-valtioiden markkinoille pääsyä koskevassa asetuksessa⁽⁹⁾ tarjotaan mahdollisuus päästä niiden valtioiden markkinoille, joiden kanssa on neuvoteltu tai tehty taloukkumppanuussopimuksia. Jos AKT-valtio päättää, että se ei halua neuvotella tai tehdä taloukkumppanuussopimusta kohtuullisen ajanjakson kuluessa tai se vetäytyy taloukkumppanuussopimuksesta, neuvosto voi poistaa sen asetukselta hyötyvien valtioiden luettelosta. Tämä edellyttäisi neuvoston toimintaa komission ehdotuksen pohjalta.

*
* *

Kysymyksen nro 30 esittäjä Athanasios Pafilis (H-0691/08)

Aihe: Siviilien tappaminen Afganistanissa

Kansainvälisessä lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan viime kuukausien aikana on päivittäin tullut lisää tapauksia, joissa amerikkalaisten johdolla toimivien, maata miehittävien Naton kansainvälisten turvallisuusjoukkojen (ISAF) ja Afganistanin hallituksen joukkojen yhteisissä sotilasoperaatioissa on tapettu siviilejä ja vieläpä pieniä lapsia.

Kuten Yhdistyneiden Kansakuntien tekemässä tutkimuksessa mainitaan, tämän vuoden alun ja kesäkuun lopun välisenä aikana 698 siviiliä oli menettänyt henkensä, mikä on kaksi kertaa enemmän kuin viime vuonna samana aikana.

Se, että ISAF-joukot ja niiden liittolaisina toimivat kotimaiset hallituksen joukot ovat tappaneet viattomia siviilejä rikkoen räikeästi ja mitä raakalaismaisimmalla tavalla kaikkia kansainvälisen humanitaarisen oikeuden periaatteita, on nostattanut väestössä oikeutettua raivoa ja voimakkaan reaktion alueilla, joilla nämä teot on tehty.

Kysyn neuvostolta seuraavaa: Tuomitseeko se nämä ISAF-joukkojen hirvittävät teot, ja aikooko se harkita uudelleen Nato-joukkojen häpeälliselle miehitykselle Afganistanissa antamaansa hyväksyntää?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

⁽⁹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1528/2007, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, taloukkumppanuussopimukset vahvistavissa tai niiden vahvistamiseen johtavissa sopimuksissa määrättyjen järjestelyjen soveltamisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän (AKT) tietyistä valtioista peräisin oleviin tuotteisiin (EUVL L 348, 31.12.2007, s. 1).

Vaikka neuvosto ei ole keskustellut aiheesta, haluaisin huomauttaa, että ISAF-joukot ovat Afganistanissa YK:n turvallisuusneuvoston mandaatin nojalla ja Afganistanin viranomaisten pyynnöstä, ja ne antavat apua vakautta ja turvallisuutta koskevissa toimissa siihen saakka, kun afganistanilaiset voivat itse ottaa vastuulleen maansa turvallisuuden. Naton joukot ovat paikalla afganistanilaisten turvallisuuden ja vapauden puolesta.

Suurin osa EU:n valtioista, eli 27 jäsenvaltiosta 25, on päättänyt osallistua ISAF-joukkoihin. Niiden osuus joukoista on lähes puolet.

Euroopan unioni on merkittävä toimija Afganistanin jälleenrakentamisessa jokaisella alalla huomattavan jälleenrakennusavun ja ETT:n poliisin uudistamista koskevan operaation (Euroopan unionin poliisioperaatio Afganistanissa) ansiosta. Euroopan valtiot jakavat tavoitteet, jotka ISAF-joukkoihin osallistuvat valtiot hyväksyivät Naton huippukokouksessa Bukarestissa viime huhtikuussa presidentti Karzain, Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin ja komission puheenjohtajan läsnä ollessa.

Kaikki mahdolliset toimenpiteet on toteutettava sen varmistamiseksi, että kansainvälisten joukkojen toiminta ei aiheuta viattomia siviiliuhreja. Muutoin syntyy kansainvälisen toiminnan kyseenalaistamista koskeva riski.

Atlantin liiton valtiot ovat siitä tietoisia ja me luotamme, että ne tekevät kaikkensa välttääkseen tällaisten murhenäytelmien toistumisen.

*
* *

Kysymyksen nro 32 esittäjä Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)

Aihe: Kahdenvälisen lingvististen elinten perustaminen

Monikielisyysasioista vastaavan komission jäsenen Leonard Orbanin aloitteesta perustettiin vuonna 2007 kirjailijoista, asiantuntijoista ja filosofiasta muodostuva intellektuelliryhmä pohtimaan tapoja, joilla monikielisyys voisi lujittaa Eurooppaa. Ryhmä korosti johtopäätöksissään tarvetta vahvistaa eri kielten keskinäisiä kahdenvälisiä suhteita ja ehdotti maiden yhdistämistä pareittain niiden kielellisten ja kulttuuristen siteiden lujittamiseksi. Pareittain yhdistettyjen maiden olisi tarkoitus perustaa kahdenvälisiä elimiä (yhdistyksiä, säätiöitä, laitoksia, komiteoita), joiden tavoitteena olisi edistää kyseisten kahden maan tunnettuutta, tarjota kielten opetusta, toteuttaa kahdenvälisiä vaihto-ohjelmia sekä koota yhteen kyseisten maiden tutkijoita, taiteilijoita, virkamiehiä, kielenkääntäjiä, yrityksiä ja kansalaisaktiiveja. Kyseisten organisaatioiden verkottumisen ansiosta maiden välinen keskinäinen yhteisymmärrys paranisi ja kunkin maan ainutlaatuisuus tulisi paremmin esille.

Voiko neuvosto ilmoittaa, kannattaako se edellä mainitun intellektuelliryhmän ehdotusta? Jos neuvosto kannattaa sitä, niin miten se aikoo osaltaan edistää edellä mainitun aloitteen toteuttamista?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema intellektuelliryhmä perustettiin vuonna 2007 antamaan neuvoja komissiolle siitä, miten kielillä voidaan edistää kulttuurienvälisiä vuoropuhelua ja yhteisymmärrystä. Se esitteli kertomuksensa "A Rewarding Challenge" monikielisyyttä koskevassa erityisessä ministerikokouksessa 15. helmikuuta 2008. On kuitenkin syytä huomata, että vaikka kertomus antoi hyödyllisen panoksen kokouksessa käytyyn keskusteluun, ministerit eivät antaneet mitään virallisia päätelmiä kertomuksesta tai siinä ehdotetuista erityisistä aloitteista.

On kuitenkin lisättävä, että ryhmän antama kertomus on osoittautunut sen jälkeen hyödylliseksi monin tavoin. Sen lisäksi, että se oli ministerien välisten keskustelujen lähtökohta kokouksessa, se oli yksi niistä asiakirjoista, jonka puheenjohtajavaltio Slovenia otti huomioon vuoden alussa, kun se laati monikielisyyttä koskevat neuvoston päätelmät. Ne hyväksyttiin toukokuussa 2008. Samoin kertomuksen johtopäätökset ovat todennäköisesti olleet yksi niistä asiakirjoista, jonka komissio otti huomioon, kun se laati tuoreimman monikielisyyttä koskevan tiedonantonsa syyskuussa 2008. Lopuksi, puheenjohtajavaltio Ranska on käyttänyt kertomusta Pariisissa 26. syyskuuta 2008 järjestetyn monikielisyyttä koskevan konferenssin "États généraux du multilinguisme" lähtökohtana sekä neuvoston monikielisyyttä koskevan päätöslauselman laadinnassa. Se toivoo, että tämä päätöslauselma hyväksytään marraskuussa 2008.

*
* *

Kysymyksen nro 33 esittäjä Jana Hybášková (H-0697/08)

Aihe: Feminismin edistämisen kieltö Tšekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriön esittämässä Euroopan sosiaalirahaston tukea koskevassa hakemuksessa

Tšekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriö esitti henkilöstövoimavaroja ja työllisyyttä koskevan toimintaohjelman yhteydessä ehdotuspyynnön nro 26, jossa pyydetään esittämään tukikelpoisia hankkeita tukialueella 3.4 – naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet työmarkkinoilla ja työn ja perhe-elämän yhdistäminen. Ehdotuspyyntöön on liitetty maininta, jonka mukaan hankkeet eivät saa olla luonteeltaan poliittisia, eikä niissä saa pyrkiä edistämään poliittisia tai ideologisia tavoitteita, nais- ja miesasia mukaan luettuina.

Eikö tällainen edellytys ole ristiriidassa sääntöjen kanssa, jotka koskevat varojen myöntämistä Euroopan sosiaalirahastosta? Onko tšekkiläisellä toimielimellä suhteessa Euroopan sosiaalirahastoon lupa asettaa näin rajoittava edellytys?

Feminismi ei ole radikaali ideologia vaan oikeutettu sosiaalinen periaate. Feministisiä näkemyksiä edustavat kansalaisliikkeet ja voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat sellaisten hankkeiden tärkeimpiä käynnistäjiä ja toteuttajia, joilla voidaan parantaa naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia. Pelkään, että edellä mainitun tiukasti muotoillun edellytyksen nojalla tällaiset hakijat voidaan automaattisesti jättää huomiotta.

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Neuvosto jakaa arvoisan parlamentin jäsenen huolen tarpeesta edistää yhtäläisiä mahdollisuuksia Euroopan unionissa.

Rakennerahastojen ohjelmien täytäntöönpano kuuluu toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan.

Rakennerahastojen asianmukaista käyttöä koskevat säännöt ovat kuitenkin riippuvaisia komission valvonnasta. Sen vuoksi komission vastuulla on varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä.

Parlamentin jäsenen kysymyksen aiheen osalta neuvosto ehdottaa, että arvoisa parlamentin jäsen ottaa asiasta yhteyttä komissioon.

*
* *

Kysymyksen nro 34 esittäjä Proinsias De Rossa (H-0700/08)

Aihe: Ihmisoikeudet Tunisiassa

Radhia Nasraoui, ihmisoikeusaktivisti ja Tunisiassa toimivan kidutuksen vastaisen järjestön puheenjohtaja, joutui huhtikuussa 2008 kolmenkymmenen poliisin hyökkäyksen kohteeksi. Hyökkäys oli osa poliisien häneen jatkuvasti kohdistamaa ahdistelua, jonka tarkoituksena on saada hänet lopettamaan toimintansa ihmisoikeusaktivistina Tunisiassa. Radhia Nasraoui on ollut poliisien aggression, valvonnan ja väkivaltaisuuksien kohteena jo melkein kymmenen vuoden ajan. Ihmisoikeusjärjestöt, muun muassa Frontline, Amnesty International ja Human Rights Watch, ovat ilmaisseet huolestuneisuutensa Radhia Nasraouin kaltaisten juristien kohtalosta, Tunisian ihmisoikeusloukkauksista sekä maan oikeusjärjestelmästä.

Mihin toimiin neuvoston puheenjohtaja on ryhtynyt Tunisian viranomaisten Radhia Nasraouihin kohdistamien jatkuvien hyökkäysten takia, ottaen huomioon, että nämä hyökkäykset ovat vastoin EU:n ja Tunisian välistä assosiaatiosopimusta ja erityisesti sen 2 artiklaa, jossa molemmat osapuolet veloitetaan kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja demokratian periaatteita? Katsooko neuvosto, että Tunisia edistyy luvattujen uudistusten toteuttamisessa riittävästi?

Vastaus

Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Brysselissä syyskuussa 2008 pidetyllä toisella istuntojaksolla.

Euroopan unioni on aina korostanut tunisialaisille kumppaneilleen eri tilanteissa, että demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittamista koskevat arvot ovat suhteiden keskeinen osa.

Unioni kehottaa säännöllisesti Tunisian viranomaisia sitoutumaan arvoihin vahvemmin, jotta ihmisoikeuksien puolustajat voivat tehdä työnsä vapaasti ja esteettä.

Ihmisoikeuksia ja demokratiaa käsittelevän alakomitean ensimmäisessä kokouksessa marraskuussa 2007 avattiin vuoropuhelu kyseisistä asioista tunisialaisten kanssa. Se jatkuu alakomitean toisessa kokouksessa ensi lokakuussa. Euroopan unioni toivoo, että vuoropuhelulla myötävaikutetaan ihmisoikeuksien edistämiseen, joka on ulkopoliittikkamme keskeinen tavoite.

Tässä yhteydessä Euroopan unioni kiinnittää erityistä huomiota kaikkiin toimiin, joilla edistetään aitoa moniarvoista demokratiaa, jonka ansiosta Tunisian kansalaisyhteiskunnan kaikki toimijat voivat osallistua täysipainoisesti julkiseen elämään ja jolla vahvistetaan oikeusvaltiota.

Neuvosto seuraa Tunisian tilannetta hyvin tarkasti erityisesti marraskuussa 2008 pidettävän EU:n ja Tunisian assosiaationeuvoston vuoksi.

*
* *

KYSYMYKSET KOMISSIOLLE

Kysymyksen nro 42 esittäjä Stavros Arnautakis (H-0646/08)

Aihe: Valmiustilassa olevien sähkölaitteiden sähkönkulutuksen vähentämiseen tähtäävät toimet

Euroopan komissio on laatinut ehdotuksen valmiustilassa olevien sähkölaitteiden (kodinkoneet, televisiot, toimistotekniset laitteet, tietokoneet jne.) sähkönkulutuksen vähentämiseksi. Voiko komissio antaa tietoja siitä, minkä verran valmiustilassa olevat laitteet nykyisin kuluttavat energiaa vuodessa, missä määrin ne lisäävät kasvihuonekaasupäästöjä ja miten näitä päästöjä voitaisiin vähentää tehokkaasti? Aikooko se rahoittaa paikallisia toimia, joilla tiedotetaan kansalaisille sekä lisätään heidän valistuneisuuttaan ja aktiivista osallistumistaan?

Vastaus

On arvioitu, että tällä hetkellä valmiustilassa ja pois päältä -tilassa oleviin kotitalouksien ja toimistojen sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin kuluu 27 jäsenvaltion EU:ssa vuodessa noin 50 tetravattituntia (TWh) sähköä. Se vastaa Portugalin sähkönkulutusta. Tämä merkitsee 20 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjä vuodessa.

Valmiustilassa ja pois päältä -tilassa olevien laitteiden ekosuunnittelua koskevia teknisiä näkökohtia sekä ympäristöä ja taloudellisia näkökohtia koskeva valmisteleva selvitys⁽¹⁰⁾ on osoittanut, että teknisiä ratkaisuja on olemassa ja että niitä käyttämällä kulutusta voidaan vähentää merkittävästi. Samalla kuluttajalle/käyttäjälle aiheutuvia kustannuksia vähennetään, kun tarkastellaan hankinta- ja käyttökustannuksia. Jäsenvaltiot hyväksyivät 7. heinäkuuta 2008 sähkö- ja elektroniikkalaitteiden lepovirtakulutusta koskevan asetusluonnoksen (jolla pannaan täytäntöön ekologista suunnittelua koskeva direktiivi 2005/32/EY). Siinä säädetään virrankulutukselle mahdollisimman tiukka enimmäistaso, jonka perusteella on odotettavissa, että yhteisössä saavutetaan vuonna 2020 lähes 75 prosentin säästöt lepovirtakulutuksessa. Tämän ansiosta hiilidioksidipäästöjä vähennetään noin 14 miljoonalla tonnilla vuodessa.

Ehdotetussa asetuksessa säädetään lepovirtakulutuksen korkeimmasta sallitusta tasosta. Se tulee voimaan kahdessa vaiheessa. Toisen vaiheen tasot ovat lähellä sitä, mitä voidaan saavuttaa parhaalla tekniikalla. Sen vuoksi muilla toimilla, esimerkiksi tiedotuksella valmiustilasta ja pois päältä -tilasta, saataisiin energiaa säästettyä vain rajallisesti, joten kyseisiä toimia ei suunnitella tällä hetkellä.

⁽¹⁰⁾ Saatavilla osoitteessa: www.ecostandby.org

*
* *

Kysymyksen nro 43 esittäjä Sarah Ludford (H-0663/08)

Aihe: Ydinjätteiden varastointi

Komission Eurobarometri-tutkimukset osoittavat, että Euroopan unionin kansalaiset pitävät edelleen tärkeänä, että ydinenergian alan käytetylle polttoaineelle ja radioaktiiviselle jätteelle löydetään turvallinen ratkaisu.

Voiko komissio antaa takeet siitä, että heinäkuussa 2007 perustetun ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän eurooppalaisen korkean tason asiantuntijaryhmälle annettuja, koko unionin turvallisuusstandardien yhdenmukaistamista koskevia valtuuksia ei käytetä verukkeena nykyisten kansallisten ratkaisujen heikentämiseen?

Mitä mieltä komissio on lisäksi siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin julkista varainhoitoa käsittelevä valiokunta on julkaissut mietinnön, joka osoittaa, että ydinalan käytöstä poiston kustannukset ovat massiivisia ja että ne kasvavat nopeasti?

Vastaus

Ydinturvallisuutta ja ydinjätehuoltoa käsittelevän korkean tason työryhmän työ painottuu ensisijaisten turvallisuuskysymysten käsittelyyn sekä suositusten antamiseen toimista, joihin EU:ssa olisi ryhdyttävä. Sen tehtävänä on auttaa EU:n toimielimiä kehittämään asteittaan yhteistä näkemystä ja lopulta täydentäviä EU:n säännöksiä ydinlaitosten turvallisuutta ja käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen käsittelyn turvallisuutta koskevilla aloilla.

Tässä yhteydessä komissio korostaa, että sen keskeisinä painopistealueina ydinenergian käytössä ja kehittämisessä EU:ssa on mahdollisimman korkeatasoisten turvallisuusstandardien edistäminen sekä radioaktiivisen jätteen turvallinen käsittely.

Käytössä ei ole mitään laillisesti sitovaa välinettä, jolla hallinnoidaan käytöstäpoistoon ja jätteiden huoltoon tarkoitettuja varoja. Komissio tarkastelee siten jäsenvaltioiden käytäntöjä ydinlaitosten käytöstäpoistoon sekä käytetyn polttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huoltoon tarkoitettujen varojen hallinnoinnista annetun komission suosituksen perusteella⁽¹¹⁾. Komissio kehittää edelleen tätä suositusta käytöstäpoistamisen rahoitusta käsittelevän asiantuntijaryhmän tuella. Tarkoitus on saada aikaan sellainen yhteinen tulkinta, jolla voidaan vastata huolenaiheisiin ja jonka perusteella voidaan saavuttaa täydellinen yhdenmukaisuus suosituksen kanssa. Tulokset esitetään kolmannessa komission kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Yhdistyneen kuningaskunnan kertomuksessa korostetaan, että ydinvoimaloiden käytöstäpoistamista koskevat kulut ovat kiistatta merkittäviä, ja kuluja aiheutuu merkittävästi ydinjätteen käsittelystä ja varastoinnista. Asianmukaisilla pitkän aikavälin toimilla ydinjätteiden käsittelemiseksi ja varastoimiseksi voidaan ainoastaan parantaa pitkän ajan kustannuksia koskevaa tilannetta sekä vähentää näitä kustannuksia. Tämän hetken arviot vaikuttavat olevan paisuteltuja epävarmuuden ja vakaiden ja pitkän ajan kansallisten säännösten puutteen aiheuttamien riskien vuoksi. Ajan myötä, kun ydinvoimaloiden käytöstäpoistamisesta saadaan lisää teknistä kokemusta, voidaan odottaa, että käytöstäpoistamiskulut vähenevät.

Komissio on parhaillaan mukana vuoropuhelussa jäsenvaltioiden kanssa. Se koskee parhaita taloudellisen suunnittelun käytäntöjä ydinvoimaloiden käytöstäpoistamiseksi. Tarkoitus on kannustaa kaikkia jäsenvaltioita tarkastelemaan tarvittavia varoja, joita otetaan käyttöön silloin, kun ydinvoimala poistetaan käytöstä.

*
* *

Kysymyksen nro 44 esittäjä Yiannakis Matsis (H-0677/08)

Aihe: Öljy strategisena välineenä kansainvälisessä yhteisössä

EU:n korkeat virkamiehet ovat myöntäneet, että halvan öljyn ajat ovat nyt ohi lopullisesti. Voiko komissio kertoa, tutkiiko EU tai aikooko se tutkia ja tukea öljyn ja sen johdannaisten luokittelemista strategiseksi välineeksi, kun otetaan huomioon öljyn korkean hinnan aiheuttamat taloudelliset ja muut ongelmat? Tällöin

⁽¹¹⁾ Komission suositus, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, ydinlaitosten käytöstäpoistoon sekä käytetyn polttoaineen ja radioaktiivisen jätteen huoltoon tarkoitettujen varojen hallinnoinnista, EUVL L 330, 28.11.2006.

öljyn hintaa eivät määrittäisi rahoitusmarkkinat, vaan se määriteltäisiin muulla tavoin. Jos EU on harkinnut asiaa, voiko se kertoa, miten öljyn hinta voitaisiin määritellä kansainvälisesti?

Vastaus

Komissio pitää öljyä strategisena voimavarana ja se toimii siksi sellaisten toimintalinjojen mukaisesti, joilla pyritään varmistamaan öljyn ja öljytuotteiden luotettava ja edullinen tarjonta Euroopan kuluttajille. Sen lisäksi, että komissio edistää Euroopan öljymarkkinoiden avoimuutta ja toimintaa, se myös seuraa tiukasti neuvoston direktiivin 2006/67 /EY⁽¹²⁾ täytäntöönpanoa. Kyseisessä direktiivissä asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus ylläpitää raakaöljyn ja/tai öljytuotteiden varastoja, joita käytetään ajankohtina, jolloin toimituksissa on häiriöitä.

Hinnat, joilla öljyä ja öljytuotteita kaupataan, muodostetaan maailmanmarkkinoilla monen eri tekijän perusteella. Tuotteiden jatkuvaa saantia ja markkinoinnin moitteetonta toimintaa voidaan edistää sääntelytoimilla. Julkinen sektori ja erityisesti komissio eivät pysty vaikuttamaan markkinamekanismien korvaamiseen. Komissio voi kuitenkin toteuttaa toimintalinjoja, joilla voidaan vaikuttaa välillisesti öljyn hintaan. Komissio käyttää tätä tilaisuutta täysin hyväkseen ja se tekee johdonmukaisesti aloitteita, joilla muun muassa edistetään vaihtoehtoisia polttoaineita ja energiatehokkuutta.

Käytettävissä olevan näytön perusteella tarjonta ja kysyntä ovat tärkeimmät öljyn hintoihin vaikuttavat tekijät, ja niiden odotetaan pitävän hinnat korkeina tulevaisuudessa. Keinottelua koskevaa mahdollisuutta tutkitaan. Näyttö on toistaiseksi epävarma. Tarvitaan selkeästi lisää selvitystyötä, jotta ymmärretään paremmin, miten keinottelu voi johtaa hintojen nousuun. Joka tapauksessa olisi myönteistä, että öljymarkkinoilla on sekä sopimusten, asiaan liittyvien rahoitusvälineiden ja perustekijöiden osalta enemmän avoimuutta.

*
* *

Kysymyksen nro 45 esittäjä Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Aihe: Pormestareiden ilmastopimus

Euroopan unionin niin kutsuttu pormestareiden ilmastopimus, jonka toteuttaminen on sisällytetty komission energiatehokkuutta koskevaan toimintasuunnitelmaan, tuli voimaan 29. helmikuuta 2008. Sopimuksella pyritään panemaan toimintasuunnitelma täytäntöön paikallis- ja aluetasolla. Sopimukseen liittyvät kaupungit ovat päättäneet vähentää hiilidioksidipäästöjä sovittua 20 prosentin vähennystavoitetta enemmän ja saavuttaa siten vielä parempia tuloksia taistelussa ilmastomuutosta vastaan. Kaikki pormestareiden sopimuksen allekirjoittaneet kaupungit ovat sitoutuneet esittämään ja julkistamaan vuotuisen laskelman, josta käy ilmi edistyminen toimintasuunnitelman toteutuksessa.

Kun vuosi on kulumassa loppuun, olisi mielenkiintoista tietää, kuinka hyvin kaupungit ovat onnistuneet täyttämään vapaaehtoiset sitoumuksensa. Mitkä ovat olleet pääongelmat, joita sopimuksen toteuttamisessa on tähän mennessä havaittu? Millaisia tuloksia on saatu aikaan?

Vastaus

Komissio aloitti 29. tammikuuta 2008 julkisen kuulemisen, jolla määritellään komission energiatehokkuutta koskevaan toimintasuunnitelmaan sisältyvä Euroopan unionin pormestareiden ilmastopimus. Sen lopullisessa versiossa, joka julkaistiin tänä kesänä, pormestareiden ilmastopimuksen allekirjoittaneet kaupungit sitoutuvat ylittämään tavoitteet, jotka koskevat EU:n hiilidioksidipäästöjen vähentämistä vuoteen 2020 mennessä. Niiden on toimitettava vuoden kuluessa liittymisestään kestävyysperiaatteiden mukaista energiankäyttöä koskeva toimintasuunnitelma, jossa ne tarkentavat, miten ne aikovat saavuttaa tavoitteet. Ne sitoutuvat myös toimittamaan puolivuotiskertomuksia sekä hyväksymään ilmastopimukseen osallistumisen päättämisen, jos ne eivät noudata sitoumuksia.

Ensimmäinen ryhmä kaupungeja toimittaa kestävyysperiaatteen mukaista energiankäyttöä koskevan toimintasuunnitelman ainoastaan vuoden 2009 alussa, joten mitään suunnitelmia ei ole vielä vastaanotettu. Kaikki saadut tiedot sekä tiedot parhaista käytännöistä, ongelmista ja mahdollisuuksista ovat saatavilla pormestareiden ilmastopimusta koskevilla verkkosivuilla⁽¹³⁾.

(12) EUVL L 217, 8.8.2006, s. 8–15 – aikaisemmin direktiivi 68/414/ETY

(13) http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm

Pormestareiden ilmastopimuksesta herännyt suuri mielenkiinto on toistaiseksi tämän aloitteen ensimmäinen menestys.

*
* *

Kysymyksen nro 51 esittäjä Manolis Mavrommatis (H-0676/08)

Aihe: Tekijänoikeuksien suojeleminen televiestintäpaketissa

Euroopan parlamentti äänestää niin sanotusta televiestintäpaketista (A6-0318/08) syyskuun lopussa. Direktiivin artiklojen viittaukset (sekä komission esittämässä ehdotuksessa että hyväksyttäväksi tulevassa tekstissä) immateriaalioikeuksien suojeluun ja internet-piratismiin torjuntaan ovat hyvin rajallisia, vaikka monet ovat väittäneet, että kyseessä on kuluttajille suunnattu direktiivi. On kuitenkin hyväksyttävä, että jos teosta ei suojella, se on edelleen kuluttajille suunnattu ”taiteellinen tuote”. Kannattaako komissio näkemystä, jonka mukaan piratismiin torjuntakeinona voitaisiin pitää sitä, että palvelujen tarjoaja tiedottaa selkeästi asiakkaille immateriaalioikeuksien toistuvista loukkauksista, jotta he lopettaisivat rikollisen toimintansa? Mitä konkreettisia tapoja komissio ehdottaa alati yleistyvän laittoman internetistä lataamisen poistamiseksi?

Vastaus

Komission marraskuussa 2007 tekemät ehdotukset televiestintäpaketista⁽¹⁴⁾ sisältävät perustekijöitä, jotka kuvastavat immateriaalioikeuksien merkitystä tietoyhteiskunnalle.

Ehdotuksessa vahvistetaan operaattoreiden velvollisuuksia ja siinä ehdotetaan, että niiden on tiedotettava asiakkailleen – silloin kuin sopimus tehdään ja säännöllisesti sen jälkeen – velvollisuudesta kunnioittaa immateriaalioikeuksia sekä yleisimmistä rikkomista koskevista tapauksista. Lisäksi valtuutusdirektiiviin kuuluvassa uudessa lausekkeessa korostetaan, että operaattoreiden on noudatettava olemassa olevaa teollis- ja tekijänoikeuksien alan sekä immateriaalioikeuksien valvonnan alan EU:n lainsäädäntöä siten, kuin se on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kuten toimivaltaiset oikeusviranomaiset sitä tulkitsevat.

Komissio pitää myönteisenä Malcom Harbourin lopullisessa mietinnössä tekemiä tarkistuksia, joilla yleisesti tuetaan komission ehdotuksien tavoitteita ja joilla pyritään selventämään, että immateriaalioikeuksista tiedottaminen kansalaisille, erityisesti tavanomaisimpien rikkomusten osalta, on yleisen edun mukaista. Yleisen edun kannalta olisi parempi, että julkisviranomaiset osallistuisivat tiiviimmin prosessiin. Tarkistuksilla voidaan todennäköisesti vastata yksityisen sektorin huolenaiheisiin mahdollisista vastuuta koskevista seuraamuksista.

Komissio hyväksyi lisäksi 3. tammikuuta 2008 tiedonannon luovasta verkkosisällöstä⁽¹⁵⁾, jossa tarkastellaan kiireellisimpiä ajankohtaisia haasteita, joihin voitaisiin puuttua Euroopan tasolla, jotta Euroopan verkkosivujen sisällön tuotannon ja jakeluteollisuuden kilpailukykyä parannetaan. Tiedonannossa tuodaan esiin neljä keskeistä horisontaalista kysymystä:

- luovan sisällön saatavuus
- luovan sisällön laajempi maantieteellinen lisensointi
- DRM-järjestelmien yhteentoimivuus ja avoimuus
- laillinen tarjonta ja piratismi.

Tiedonannossa käynnistettiin julkinen kuuleminen, jonka tarkoituksena on valmistella luovaa verkkosisältöä koskevaa päätöstä ja joka hyväksytään vuoden 2009 ensimmäisellä vuosineljänneksellä. Kuulemisessa keskitytään kolmeen aiheeseen: Digitaalisten oikeuksien hallintajärjestelmien (DRM) yhteentoimivuuteen ja avoimuuteen, piratismiin vastaiseen taisteluun ja laillisen tarjonnan edistämiseen. Asiasta on vastaanotettu yli 700 kirjallista kannanottoa ja niihin voi tutustua [www-sivuillamme](http://www.sivuillamme)⁽¹⁶⁾.

Laillisen tarjonnan lisääminen Internetissä ja yhteistyön edistäminen Internet-palvelujen tarjoajien/teleoperaattoreiden ja sisällön tarjoajien kanssa on ratkaisevan tärkeää, jotta piratismia hillitään Internetissä.

⁽¹⁴⁾ KOM(2007)0697 – KOM(2007)0698 – KOM(2007)0699, annettu 13.11.2007

⁽¹⁵⁾ KOM(2007)0836, annettu 3.1.2008

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm

Edellä mainitun suunniteltavan suosituksen lisäksi sidosryhmiä varten perustetaan keskustelu- ja yhteistyöfoorumi ”Content Online Platform”. Sen tarkoituksena on neuvotella sisältökohtaisesti tai koko teollisuuden osalta luovan sisällön verkkojakeluun liittyvistä asioista.

Keskustelu- ja yhteistyöfoorumin kokouksia on järjestetty jo kolme seuraavista aiheista: uudet liiketoimintamallit (17. huhtikuuta 2008), laillinen tarjonta ja piratismi (26. kesäkuuta 2008), immateriaalioikeuksien hallinta verkossa (18. heinäkuuta 2008), ja uusi kokous järjestetään lokakuussa jälleen laillisesta tarjonnasta ja piratismista.

*
* *

Kysymyksen nro 52 esittäjä Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Aihe: Internetin hallintofoorumi

Vuonna 2006 Ateenassa pidetystä perustamiskokouksestaan lähtien vuosittain järjestettävä Internetin hallintofoorumi on tarjonnut oivalliset puitteet keskustelulle aiheista, jotka ovat maailmanlaajuisen verkon, siihen osallistumisen ja sen käytön kannalta erittäin tärkeitä. Tällaisia ovat Internetin kriittiset resurssit, sisältöjen monimuotoisuus, rajoitusten vähentäminen tai poistaminen sekä turvallisuus Internetissä, joka on verkko, joka vaikuttaa kaikkiin kansalaisiin ja kaikkiin planeetan kansakuntiin.

Ottaen huomioon komission edustuksen vuosi sitten järjestetyssä Rio de Janeiron II foorumissa ja suunnitelmat järjestää lähikuukausina III foorumi Intiassa voisiko komissio ilmoittaa, mitä asioita seuraavassa foorumissa käsitellään? Minkä arvion komissio tekee tähän asti tehdyistä töistä ja Euroopan unionin roolista tässä prosessissa?

Vastaus

Komissio haluaisi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle hänen Hyderabadissa, Intiassa 3.–6. joulukuuta pidettävän Internetin hallintofoorumia koskevan kysymyksensä vuoksi, että tämän kokouksen esityslistaa viimeistellään parhaillaan. Kuulemiskierros järjestettiin Genevessä 16. syyskuuta. Kokouksen aiheen oletetaan tällä hetkellä olevan ”Internet kaikille”. Tämän vuoden kokouksen pääasiallisia aiheita oletetaan olevan:

- seuraavan miljardin hengen saavuttaminen
- tietoverkkoturvallisuuden ja -luottamuksen edistäminen
- kriittisten Internet-lähteiden hallinnoiminen
- tilannearvio ja katsaus tulevaan
- esille nousevat kysymykset.

Jokainen aihekohtainen kysymys olisi käsiteltävä hallintofoorumin työpajoissa, joiden oletetaan keskittyvän erityisesti seuraaviin kysymyksiin:

- käyttömahdollisuus ja monikielisyys
- tietoverkkorikollisuuden torjuminen sekä turvallisuuden, yksityisyyden ja avoimuuden turvaaminen
- siirtyminen IPv4:stä IPv6:een sekä Internetin hallintofoorumin maailmanlaajuiset ja kansalliset järjestelyt
- huomispäivän Internet: innovaatio ja Internetin kehittyminen.

Lisäksi voidaan olettaa, että työpajoissa, parhaita käytäntöjä koskevilla foorumeilla ja aktiivisten ryhmien kokouksissa käsitellään monia muita kysymyksiä.

Komissio katsoo, että Internetin hallintofoorumin toiminta on osoittanut, että se toimii erittäin hyödyllisenä avoimena tiedonvaihtoa koskevana foorumina Internetin kaikkien toimijoiden välillä. Komissio on osallistunut foorumin kaikkiin kokouksiin sekä valmistelutöihin. Varsinaisissa kokouksissa ja työpajoissa järjestetyissä esityksissä voitiin ottaa esille parhaita käytäntöjä EU:ssa sekä jakaa eurooppalaisia näkemyksiä perusarvoista. Tässä yhteydessä on tarpeen korostaa, että Euroopan parlamentin aktiivista ja tiivistä osallistumista, jota ei pannut merkille ainoastaan komissio vaan monet prosessiin kuuluvat sidosryhmät, on arvostettu paljon. Tämä on innoittanut muita parlamentteja lähettämään edustajia kokoukseen. Komissio toivoo, että tämä erinomainen yhteistyö jatkuu.

*
* *

Kysymyksen nro 56 esittäjä Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Aihe: Monikielisyden ja klassisten kielten edistäminen

Kysyn komissiolta, missä määrin klassisten kielten (klassisen kreikan ja latinan) kulttuuriset ja lingvistiset ominaisuudet, jotka ovat siirtyneet eurooppalaisiin puhuttuihin kieliin, sisältyvät viiden eniten puhutun eurooppalaisen kielen taitoa mittaavan eurooppalaisen kielitaitoindikaattorin ohjelmaan?

Sisältyvätkö klassinen kreikka ja latina EU:n opiskelijoiden ensimmäisen ja toisen vieraan kielen joukkoon? Aikooko Euroopan komissio edistää kansainvälisesti tunnustettua klassisten kielten tutkintoa ja siten eurooppalaisen aatteen kansainvälistä läsnäoloa?

Vastaus

Komission 1. elokuuta 2005 antaman eurooppalaista kielitaitoindikaattoria koskevan tiedonannon mukaan oppilaita on tarkoitus testata ensimmäiseksi ja toiseksi eniten opetetun vieraan kielen osalta. Komissio ehdottaa, että käytännön syistä ensimmäisellä kierroksella vieraiden kielten osaamista testattaisiin koko unionissa useimmin opetettavassa viidessä kielessä (eli englanti, ranska, saksa, espanja ja italia).

Mahdollisuutta testata latinaa ja antiikin kreikkaa ei ole otettu huomioon, sillä eurooppalaista kielitaitoindikaattoria kehitetään vain Euroopan unionin virallisten kielten testauksesta. Tämä merkitsee, että tähän hankkeeseen kuuluvat ainoastaan elävät kielet.

Koska klassisten kielten (antiikin kreikka ja latina) kulttuuriset ja kielelliset näkökohdat ovat juurtuneet nykyisin Euroopassa puhuttuihin kieliin, nämä näkökohdat voitaisiin ottaa huomioon testimateriaalissa. Eurooppalaista kielitaitoindikaattoria koskevassa hankkeessa ei kuitenkaan aiota korostaa erityisesti näitä seikkoja.

Jokaisen EU:n jäsenvaltion koulutusjärjestelmässä opetettavien vieraiden kielten valintaa ei päätetä EU:n tasolla, vaan tämä kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Yhteisön lainsäädännön kehittämistä koskevassa nykyisessä tilanteessa tutkintotodistusten tunnustaminen akateemista tarkoitusta varten kuuluu myös jäsenvaltioiden toimivaltaan, jos ne eivät suoraan tai epäsuorasti harjoita syrjintää kansallisuuden perusteella.

*
* *

Kysymyksen nro 57 esittäjä Bernd Posselt (H-0648/08)

Aihe: Saksan kieli

Mikä on komission arvio saksan kielestä Euroopan unionin a) työkielenä b) virallisena kielenä, ja miten se suhtautuu Saksan liittopäivien asiasta hiljattain esittämiin huomioihin?

Vastaus

Komissio on täysin sitoutunut monikielisyyteen ja kielelliseen monimuotoisuuteen. Ohjaavina periaatteina on syrjimättömyys, tehokas tuki paremmalle sääntelylle ja EU:n demokraattinen luonne. Samalla pidetään yllä nopeaa päätöksentekoprosessia.

Neuvoston asetuksen N:o 1/1958 1 artiklan mukaan⁽¹⁷⁾, jossa luetellaan unionin toimielinten viralliset ja työkielet, kaikkia EU:n virallisia kieliä on kohdeltava samanarvoisesti lainsäädännön ja lainkäyttövaltaan kuuluvien muiden asiakirjojen julkaisemisen osalta. Tämä merkitsee, että komission asetukset ja direktiivit sekä kaikki komission virallisesti hyväksymät lainsäädäntöaloitteet ja tiedonannot, jotka toimitetaan toimielimille, käännetään unionin kaikille virallisille kielille ja myös saksaksi.

Lisäksi on todettava, että saksa on englannin ja ranskan lisäksi yksi kolmesta kielestä, jota komissio käyttää yleensä sisäisessä päätöksenteossään.

(17) Neuvoston asetus N:o 1, annettu 15. huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä, EYVL 17, 6.10.1958, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006, EUVL L 363, 20.12.2006.

Komissio harkitsee jatkuvasti jäsenvaltioiden esittämiä kaikkia näkökohtia kääntämisen alalla ja laajemmin monikielisyttä koskeissa kysymyksissä.

*
* *

Kysymyksen nro 58 esittäjä Robert Evans (H-0651/08)

Aihe: Monikielisyys eurooppalaisissa yrityksissä

Komissio on oikeassa todetessaan, että "[j]os Eurooppa haluaa saada täyden hyödyn globalisoituneesta maailmasta, sen on välttämättä investoitava kielitaitoon ja monimuotoisuuden hallintaan".

Mitä keskusteluja komissio on käynyt Euroopan liike-elämän kanssa sen varmistamiseksi, että suurimmat eurooppalaiset yritykset valmentavat työntekijänsä viestimään kasvavien markkinoiden, kuten Latinalaisen Amerikan ja Kiinan, kanssa?

Vastaus

Vuonna 2007 perustettu monikielisyteen liittyviä asioita käsittelevä yritysfoorumi tarkastelee, mikä merkitys kielitaidolla voi olla kauppaan ja työllisyyteen Euroopan unionissa. Se antoi kertomuksensa monikielisytydestä vastaavalle komission jäsenelle 11. heinäkuuta 2008⁽¹⁸⁾. Kertomuksessa annetaan selkeä kuva tarvittavista toimita, joilla autetaan yrityksiä pääsemään uusille markkinoille ja saamaan uusia liiketoimintamahdollisuuksia globalisoituneessa maailmassa. Se perustuu yritysfoorumin jäsenten tutkimusraportteihin, tapaustutkimuksiin ja henkilökohtaisiin kokemuksiin. Puheenjohtajana toimii varakreivi Etienne Davignon, joka on Belgian valtioministeri ja komission entinen varapuheenjohtaja. Yksi kertomuksen keskeisistä näkökohdista on, että Eurooppa on vaarassa menettää kilpailukykyä, kun nousevien talouksien maat Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa hankkivat nopeasti vankan kielitaidon sen lisäksi, että niillä on muita tulokseksaassa kilpailussa tarvittavia valmiuksia.

Kertomuksessa vahvistetaan komission näkemys siitä, että kilpailukyvyyn lisääminen ei merkitse ainoastaan englannin kielen taitojen parantamista, koska se on yksi tärkeimmistä kielistä kansainvälisen kaupan alalla, vaan olisi hankittava kielitaito muissakin kielissä, jotta voidaan toimia paikallisilla markkinoilla asianmukaisesti.

Kertomuksessa on erittäin tärkeää se näkökohta, että pienten yritysten tietoisuutta kielitaidon tuomasta lisäarvosta lisätään sekä kehitetään yritysten sisäisiä kielistrategioita, jotta EU:n sisämarkkinoista saadaan enemmän hyötyä ja lisätään Euroopan työvoiman liikkuvuutta.

Kertomuksen päätelmät ja suositukset ovat edistäneet uutta strategista tiedonantoa monikielisytydestä, joka hyväksyttiin 18. syyskuuta. Jotta varmistetaan kertomuksen tuloksien jatkuva levittäminen ja edistetään sen suositusten toteuttamista, komissio luo pysyvän foorumin yritysten välisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa varten. Siihen kerätään asianmukaista tietoa yrityksiltä, työmarkkinaosapuolilta, kauppajärjestöiltä, kauppakamareilta, kaupanedistämisorganisaatioilta, kouluilta ja koulutusviranomaisilta.

*
* *

Kysymyksen nro 59 esittäjä Michl Ebner (H-0683/08)

Aihe: Euroopan unionin kielipolitiikan "1+2" -tavoitteen toteutus

Euroopan unionin monikielisyys on keskeinen osa eurooppalaista monimuotoisuutta. Erityisesti uusien kielten oppiminen ei ole ainoastaan kilpailuetu, vaan kulttuuria rikastuttava tekijä.

Euroopan unionin kielipolitiikassa noudatetaan niin kutsuttua "1+2" -strategiaa, jonka mukaan jokaisen EU-kansalaisen olisi opittava äidinkieltensä lisäksi kaksi muuta yhteisön kieltä.

Ohjelma on teoriassa erittäin tervetullut, mutta sen käytännön toteutukseen liittyy vakavia puutteita. Jotkut alueet, joilla kielten opiskelu olisi niiden maantieteellisestä sijainnista johtuen erittäin tärkeää, jättävät yhä edelleen naapurimaan kielen opiskelun opintosuunnitelmien ulkopuolelle. Tällä laiminlyönnillä on seurauksia kansalaisten kilpailukyvyille globalisoituneilla markkinoilla, ja lisäksi se haittaa pitkällä aikavälillä työntekijöiden liikkuvuutta alueella puutteellisesta kielitaidosta johtuen.

(18) Lisätietoja osoitteessa: http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_fi.htm

Miten komissio tarkistaa, millä tavoin vuoden 1996 valkoisessa kirjassa asetetut monikielisyystavoitteet on pantu täytäntöön? Mitä yhteisön varoja jäsenvaltioiden viranomaisilla on käytettävissään, erityisesti raja-alueilla, koulutuspolitiikkansa uudelleenjärjestelyä varten?

Vastaus

Komissio on samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa monikielisuuden kulttuurisesta merkityksestä Euroopassa sekä siitä, että on hyödyllistä edistää naapurivaltioiden kielten oppimista erityisesti rajaseuduilla.

Komissio tukee vahvasti ”äidinkieli ja kaksi muuta kieltä” -tavoitetta, joka mainittiin ensimmäisen kerran, kuten parlamentin jäsen huomautti, vuonna 1996 annetussa valkoisessa kirjassa. Jäsenvaltiot hyväksyivät sen vuonna 2002 Barcelonassa järjestetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa. Sen jälkeen tavoite on ollut Euroopan monikielisyyttä koskevan politiikan ytimessä ja sitä on kehitetty komission myöhemmin esittämissä tiedonannoissa⁽¹⁹⁾.

Komissio on kerännyt tietoja tavoitteen toteuttamiseksi ja se on noudattanut samalla toissijaisuusperiaatetta ja jäsenvaltioiden toimivaltaa tällä alalla. Tästä ovat osoituksena kertomus kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämistä koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta⁽²⁰⁾, kielten opetusta koskevien keskeisten tietojen säännöllinen julkaiseminen sekä kielitaitoindikaattoreiden valmistelu.

Komissio tukee monikielisyyttä koskevaa politiikkaa monissa EU:n ohjelmissa ja aloitteissa. Lisäksi sen uuteen tiedonantoon monikielisyydestä, joka hyväksyttiin 18. syyskuuta 2008, sisältyy luettelo kaikista komission ohjelmista ja aloitteista, joilla tuetaan monikielisyyttä. Rajaseutujen monikielisyyttä koskevan kysymyksen osalta komissio haluaisi mainita seuraavat ohjelmat.

1. Elinikäisen oppimisen ohjelma 2007–2013, jossa parlamentin ehdottamalla Comenius Regio -järjestelmällä edistetään erityisesti koulujen välistä yhteistyötä raja-alueilla.
2. Interreg-ohjelma: Italian ja Itävallan rajatylittävän alueellisen ohjelman yksi tavoite on parantaa yhteydenpitoa, jotta luodaan vankka perusta kaupalle sekä vähennetään olemassa olevia esteitä, joita luovat eri järjestelmät eri aloilla, erityisesti kielellisellä alalla.
3. Kansalaisten Eurooppa -hanke, josta tuetaan kaupunkien välistä ystävyystoimintaa sekä niiden kielten ja kulttuurien tietämystä.

*
* *

Kysymyksen nro 60 esittäjä Anna Záborská (H-0702/08)

Aihe: Monikielisuuden soveltaminen ja slovakian kielen asema

Millaisia poliittisia ja taloudellisia toimia komissio toteuttaa soveltaakseen käytännössä perustamissopimuksen 21, 290 ja 314 artiklaa sekä neuvoston 15. huhtikuuta 1958 antamaa asetusta (ETY) N:o 11⁽²¹⁾ ja varmistaakseen muun muassa sen, että puuttuvia kielten alan virkoja varten osoitetaan riittävästi määrärahoja?

Miten Euroopan komissio suhtautuu saksan kielen käyttämiseen pääasiallisena työkielenä, etenkin monien uusien jäsenvaltioiden kielten pivot-kielenä?

Millaisena komissio pitää slovakian kielen asemaa Euroopan unionin virallisena kielenä? Onko komissio tyytyväinen slovakian kielen asemaan ottaen huomioon sen, missä määrin toimielinten henkilöstön suunnitteluun ja koulutukseen on panostettu sen jälkeen, kun slovakian kielestä tuli virallinen kieli? Mitä voitaisiin vielä tehdä, jotta slovakian kielellä toimielimissä tarjottavat palvelut saataisiin tyydyttävälle tasolle?

⁽¹⁹⁾ KOM(2003)0449 Kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen: Toimintaohjelma 2004–2006

KOM(2005)0596 Uusi monikielisuuden puittestrategia

KOM(2005)0356 Eurooppalainen kielitaitoindikaattori

KOM(2007)0184 Eurooppalaisen kielitaitotutkimuksen puitteet

⁽²⁰⁾ KOM(2007)0554 Kertomus kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämistä koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta.

⁽²¹⁾ EYVL 17, 6.10.1958, s. 385

Vastaus

Ensinnäkin, komissio täyttää kaikki sille asetuksen N:o 1⁽²²⁾ nojalla aiheutuvat velvoitteet. Tämä merkitsee yhtäällä, että komission asetukset ja direktiivit sekä kaikki komission virallisesti hyväksymät lainsäädäntöaloitteet ja tiedonannot, jotka toimitetaan toimielimille, on käännetty kaikille virallisille kielille mukaan lukien saksaksi ja slovakiksi ja toisaalla, että kansalaisten kirjeisiin annettava vastaus laaditaan heidän valitsemallaan kielellä. Asetuksen N:o 1 velvoitteiden lisäksi ja monikulttuurisuutta sekä monikielisyyttä koskevien periaatteiden mukaisesti komissio sitoutuu tekemään kaikkensa, jotta kansalaisia, kulttuureja ja kieliä kohdellaan samanarvoisesti, huolellisesti ja kunnioittaen. Se myös sitoutuu antamaan tehokkaasti tietoa yleisölle keskus- ja paikallistasolla sekä Internetissä.

Komission on ensin noudatettava lainsäädännöllisiä velvoitteitaan, joten sen vuoksi on tarpeen saada jatkuvasti aikaan tasapaino, jotta yhtäällä EU:n sidosryhmät saavat mahdollisimman monella kielellä asianmukaista ja ajantasaistettua tietoa ja jotta toisaalla varmistetaan nopea ja kustannuksia säästävä päätöksenteko sekä se, että Euroopan veronmaksajia suojellaan kohtuuttomilta rasitteilta. Käännösvarojen käyttö sisältyy komission käännösstrategiaan, jota on jatkuvasti ajantasaistettu vuoden 2004 jälkeen ja jonka ansiosta kysyntää ja resursseja on mahdollista mukauttaa joustavasti ja tehokkaasti.⁽²³⁾

Lisäksi on todettava, että saksa on englannin ja ranskan lisäksi yksi kolmesta kielestä, jota komissio käyttää yleensä sisäisessä päätöksenteossään.

Slovakian kielellä on tarjottu koulutusta vuodesta 2003 lähtien. Slovakian koulutusta tarjotaan samalla tavalla kuin kaikilla virallisilla kielillä. Henkilöstö voi osallistua komission järjestämään sisäiseen koulutukseen sekä Slovakiassa järjestettävään ulkoiseen koulutukseen. Komission kääntämisen pääosasto antoi vuonna 2007 aloitteen Slovakian ministerien, yliopistojen, akatemioiden ja Euroopan toimielinten mobilisoimisesta. Sen tarkoituksena oli parantaa Slovakian kielen institutionaalista käyttöä sekä terminologian johdonmukaisuutta. Komission tulkkauksen pääosasto antaa edelleen tukea Slovakian koulutuslaitoksille konferenssitulkkiin kouluttamiseksi. Akkreditointikokeita järjestetään myös säännöllisesti, jotta lisätään Slovakian kielen tulkkiin määrää.

Komissio täyttää Slovakian kieltä koskevat velvoitteensa. Tarjotut palvelut ovat korkealaatuisia ja Slovakian kieltä edistetään aktiivisesti. Tekstien laadusta on itse asiassa saatu hyvin vähän valituksia.

*

* *

Kysymyksen nro 63 esittäjä Eoin Ryan (H-0620/08)

Aihe: Kaikkien media-alan toimijoiden ja toimittajien asema ja oikeudet

Tietoyhteiskuntaa ja viestimiä käsittelevä komission jäsen on entisenä toimittajana puhunut toisinaan kaikkien media-alan toimijoiden ja toimittajien asemasta ja oikeuksista. Voiko komissio antaa EU:n tulevien tietokampanjoiden ja muiden kampanjoiden yhteydessä takeet siitä, että ne kohdistetaan kaikkiin päivittäin ilmestyviin sanomalehtiin?

Vastaus

Tiedotusvälineet ovat merkittävä viestintäkanava, jolla tiedotetaan EU:n toiminnasta. Sen vuoksi komissio tekee tiedotuskampanjoita tiedotusvälineissä. Siten lisätään yleisön tietoisuutta tärkeistä EU:n aloitteista ja pystytään saavuttamaan mahdollisimman laaja yleisö.

Jokainen sanomalehti, televisio- tai radioasema voi päättää, haluaako se osallistua tiedotuskampanjoihin, joissa komissio on mukana. Täydentävien seikkojen tai mainostamisen osalta voidaan todeta, että varojen käytössä sovelletaan tiukkoja julkisia hankintoja koskevia sääntöjä, joilla varmistetaan, että kaupalliset järjestelyt toteutetaan oikeudenmukaisesti ja avoimesti. Sen vuoksi komissio ei voi varmistaa, että kaikki sanomalehdet ovat mukana jokaisessa käynnistetyssä tiedotuskampanjassa.

⁽²²⁾ Neuvoston asetus N:o 1, annettu 15. huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä, EYVL 17, 6.10.1958, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006, EUVL L 363, 20.12.2006.

⁽²³⁾ Nykyinen versio: SEC(2006)1489 lopull. Aikaisemmat versiot: SEC(2005)0984/3 ja SEC(2004)0638/6.

*
* *

Kysymyksen nro 64 esittäjä Willy Meyer Pleite (H-0627/08)

Aihe: Meksiko ja ihmisoikeuksien seurantamekanismi

Euroopan unioni on tehnyt Meksikon kanssa etuuskohtelusopimuksen, johon sisältyy ihmisoikeuslauseke. Useat merkittävät kansainväliset järjestöt ovat raportoineet, että Meksikon valtio rikkoo vakavasti kyseisiä perusoikeuksia.

Euroopan parlamentti on vaatinut Meksikon hallitusta käsittelemään Actealin veritekoja ja viime aikoina tapahtuneita naismurhia.

Onko Euroopan unionilla mekanismia, jolla voitaisiin valvoa ihmisoikeuksia Meksikossa? Aikooko komissio ryhtyä toimiin varmistaakseen ihmisoikeuslausekkeen noudattamisen Meksikossa, kun otetaan huomioon Meksikon ihmisoikeustilanne?

Vastaus

Komissio ja EU:n jäsenvaltiot seuraavat tiiviisti Meksikon sekä muiden valtioiden ihmisoikeustilannetta. Meksikossa oleva lähetystö valmistelee säännöllisesti tiedotteita, tapaa ihmisoikeuksien puolustajia, tekee vierailuita paikan päälle sekä kehittää jatkuvaa vuoropuhelua paikallisten kansalaisjärjestöjen kanssa.

Komissio on käynnistänyt Meksikon viranomaisten kanssa avoimen ja myönteisen vuoropuhelun tästä aiheesta. Sillä on usein tapaamisia Meksikon ulkoministeriön ihmisoikeuksista ja monenvälisistä asioista vastaavan alivaltiosihteerin ja Meksikon Brysselin suurlähetystön kanssa. Aiheesta keskustellaan jälleen kerran EU:n ja Meksikon sekakomiteassa lokakuussa 2008.

Yhteistyötä koskevissa kysymyksissä lähetystö hallinnoi paikallista tukiohjelmaa, jolla edistetään Meksikon kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ihmisoikeusohjelmia. Samalla maakohtaisen strategia-asiakirjan 2007–2013 nojalla käynnistetään uusi ihmisoikeuksia koskeva hanke yhdessä Meksikon hallituksen kanssa. Tämä täydentää 49 hanketta, joita on tuettu eurooppalaisesta demokratia- ja ihmisoikeusaloitteesta vuodesta 2002 lähtien.

Komissio katsoo lopuksi, että EU:n ja Meksikon strategisen kumppanuuden perustamisesta aiheutuvan uuden poliittisen tilanteen ansiosta on enemmän mahdollisuuksia osallistua meksikolaisten kumppaniemme hankkeisiin kaikista herkistä kysymyksistä, kuten ihmisoikeuksista, sekä monenvälisellä että kahdenvälisellä tasolla.

*
* *

Kysymyksen nro 65 esittäjä Eva Lichtenberger (H-0628/08)

Aihe: Prodesis-hanke Chiapasissa

Euroopan komissio ja Chiapasin osavaltion hallitus yhdessä liittohallituksen kanssa allekirjoittivat joulukuussa 2003 hankkeen ”Integroitu sosiaalinen ja kestävä kehitys, Chiapas, Meksiko” n:o ALA/B7-310/2003/5756 (PRODESIS).

Miksi ilman paikallisen väestön kuulemista tai hyväksyntää valittiin alue, jolla on erityisen paljon konflikteja?

Aikooko EU ottaa laajan kritiikin vuoksi käyttöön kuulemismekanismia? Mikäli aikoo, miten se aikoo varmistaa, että kuultavat järjestöt heijastavat väestöä ja ovat riippumattomia sekä Euroopan unionin että liittohallituksen rahoituksesta?

Miten EU aikoo varmistaa, että sen hankkeet toteutetaan Yhdistyneiden kansakuntien alkuperäiskansojen oikeuksia koskevan julistuksen niitä artikloja noudattaen, joiden mukaan alkuperäiskansojen alueella toteutettaville hankkeille on saatava suostumus ja niistä on tiedotettava?

Vastaus

1. Prodesis-hankkeen alue valittiin täysin tietoisena siitä, että sen pääasiassa alkuperäiskansoista koostuva väestö oli hyvin marginalisoitunut. Komissio on ollut koko hankkeen aikana ja vielä nyt, kun Prodesis-hanke on päättymässä, tietoinen paikan päällä vallitsevasta vaikeasta poliittisesta ja yhteiskunnallisesta tilanteesta.

Tätä ilmentää Prodesis-hankkeen avoimuus paikallisille kumppanuusjärjestöille ja sen vahva sitoumus lopullisia edunsaajia ja yhteisöjä koskevaan vastuuseen.

2. Toteutettavuustutkimuksen ja määrittelyoperaation aikana paikallisten edunsaajien ja yhteisöjen sekä kansallisten ja alueellisten kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa oli paljon yhteydenpitoa ja monia neuvotteluja.

Hankkeen käynnistämisen ja toteuttamisen aikana jokainen hankkeesta rahoitettu suunnittelu- ja tuotantotoimi riippui paikallisyhteisöjen ja ruohonjuuritason järjestöjen kanssa ennalta tehdystä sopimuksesta ja niiden vapaasta suostumuksesta.

3. Institutionaalaisesta näkökulmasta on painotettu, että kansalaisyhteiskunta osallistui ja valvoi hankkeen neuvoa-antavaa elintä, jonka riippumattomaan kansalaisyhteiskunnan ”kollegioon” osallistui noin 30 jäsentä alueellisista ja kansallisista valtioista riippumattomista tahoista.

*
* *

Kysymyksen nro 67 esittäjä Colm Burke (H-0634/08)

Aihe: Merten moottoritiet

Merten moottoriteiden kehittäminen on asetettu Euroopan laajuisia verkkoja koskevan ohjelman painopistealueeksi. Merten moottoriteiden avulla on mahdollista vähentää kustannuksia, hiilidioksidipäästöjä ja ruuhkia maaliikenteen moottoriteillä niin kuluttajien, liikenteenharjoittajien kuin julkisten viranomaistenkin kannalta katsottuna.

Voisiko komissio näin ollen selvittää pääpiirteissään, millaista tukea merten moottoriteiden uusille reiteille on tarjolla ja millaista tukea jäsenvaltiot saavat myöntää näille hankkeille?

Vastaus

Merten moottoriteitä voidaan tukea monista välineistä EU:n ja kansallisella tasolla.

EU:n tasolla Euroopan laajuisen liikenneverkon (TEN-T) tukijärjestelmästä rahoitetaan infrastruktuuria ja laitteistoja. Rahoitusta saa korkeintaan 20 prosenttia hankkeiden osiin, jotka sijaitsevat vain yhdessä jäsenvaltiossa ja rajatylittävien hankkeiden osiin 30 prosenttia. Tuki ensisijaista hanketta numero 21 varten, merten moottoritiet, vahvistettiin monivuotisessa työohjelmassa 2007⁽²⁴⁾, ja tuen määrä on 310 miljoonaa euroa ohjelmakaudelle 2007–2013. Tuki jaetaan ehdotuspyyntöissä, jotka julkaistaan vuosittain vuodesta 2008 vuoteen 2013.

Marco Polo II -ohjelmalla⁽²⁵⁾ tuetaan liikennettä koskevia toimintoja, ja merten moottoritiet sisältyvät siihen yhtenä viidestä toimesta, jolle voidaan myöntää tukea. Ohjelmakaudelle 2007–2013 käytettävissä oleva kokonaismäärä on 450 miljoonaa euroa (kaikkiin toimiin). Rahoitusta saa korkeintaan 35 prosenttia enintään viideksi vuodeksi.

Koheesiorahastosta⁽²⁶⁾ ja aluekehitysrahastosta⁽²⁷⁾ voidaan myös myöntää rahoitusta merten moottoriteille edellyttäen, että jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet nämä toimet vastaaviin ohjelma-asiakirjoihin. Rahoitusta voidaan myöntää enintään 85 prosenttia.

⁽²⁴⁾ Komission päätös Euroopan laajuisen liikenneverkon tukemista koskevasta monivuotisesta työohjelmasta 2007–2013, C(2007) 3512 (ks. liitteen s.14 ja 16).

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1692/2006, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten (Marco Polo II) ja asetuksen (EY) N:o 1382/2003 kumoamisesta.

⁽²⁶⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1084/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, koheesiorahaston perustamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1164/94 kumoamisesta.

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1080/2006, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastosta ja asetuksen (EY) N:o 1783/1999 kumoamisesta.

Euroopan investointipankista voidaan tarjota tukea merten moottoriteille joko velkarahoituksella tai TEN-T -hankkeiden lainavakuusvälineellä (LGTT)⁽²⁸⁾.

Lisäksi, siinä tapauksessa, että yhteisöltä saatavat resurssit eivät riitä, jäsenvaltiot voivat täydentää yhteisön rahoitusta valtion tuella, jotta Marco Polo II -ohjelmassa ja TEN-T -ohjelmassa valitut hankkeet saavat mahdollisimman intensiivistä julkista tukea. Komissio aikoo selvittää tätä asiaa oikeusturvan kannalta tiedonannossa, jonka se hyväksyy syksyllä 2008.

Lopulta, jäsenvaltiot voivat kansallisella tasolla myöntää kansallista tukea lyhyen matkan merenkulkuun ja merten moottoriteille meriliikenteen valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisesti. Rahoitusta voi antaa enimmillään 30 prosenttia kolmen vuoden ajan. Komission on hyväksyttävä kansalliset tukijärjestelmät ennen niiden käyttöä EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti.

*
* *

Kysymyksen nro 68 esittäjä Alain Hutchinson (H-0643/08)

Aihe: Ranskan televisioalan julkisen sektorin uudistus

Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy on pyrkinyt mullistamaan maansa televisioalan julkista sektoria. Tätä uudistusta, joka kieltäisi valtion kanavilta kaiken kaupallisen mainonnan, vastustavat alalla työskentelevät ihmiset. Myös yleinen mielipide on sitä vastaan. Pelätään nimittäin, että julkiset televisiokanavat katoaisivat nopeasti, koska ne eivät ilman mainostuloja pystyisi kilpailemaan yksityisten kanavien kanssa. Monet ajattelevat jopa, että Ranska on päättänyt lopettaa julkiset televisiokanavat hyödyttääkseen yksityisiä televisiokanavia, jotka selviytyisivät uudistuksessa voittajina.

Voisiko komissio selvittää, onko tämä uudistus yhteisön lainsäädännön mukainen, ja ilmoittaa kantansa tähän asiaan?

Vastaus

Yhteisön valtiontukia koskevat säännöt televisioalan julkisella sektorilla perustuvat pääasiassa komission tiedonantoon valtioneuvoston soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan.⁽²⁹⁾

Kyseisessä tiedonannossa esitetään peruseriaatteen, jotka esitellään Amsterdamin sopimukseen sisältyvässä tulkitsevassa pöytäkirjassa jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta, eli jäsenvaltioiden toimivalta rahoittaa julkista yleisradiotoimintaa siinä määrin kuin rahoitus myönnetään yleisradioyriyksille kunkin jäsenvaltion antaman, määrittelemän ja järjestämän julkisen palvelun tehtävän täyttämiseksi, ja siinä määrin kuin rahoitus ei vaikuta yhteisön kauppaa- ja kilpailuolosuhteisiin sellaisessa laajuudessa, että se olisi yleisen edun vastaista.

Toissijaisuuseriaatteen oikeudellisten puitteiden mukaan julkisen palvelun yleisradiotoiminnan rahoittaminen on ainoastaan jäsenvaltioiden päätettävissä. Komission on kuitenkin tarkistettava perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan nojalla, että poikkeus normaalista kilpailusääntöjen soveltamisesta yhteisen taloudellisen edun mukaisen palvelun tarjoamiseksi ei vaikuta yhteismarkkinoilla kilpailuun suhteettomalla tavalla. Valtiontuen on erityisesti oltava suhteellinen yleistä etua koskevaan tavoitteeseen, eli se ei saa ylittää julkisen palvelun nettokustannuksia ottaen myös huomioon palvelun tarjonnasta saatavat välilliset ja välittömät tulot.

Ranskan televisioalan sektorin uudistuksen osalta on todettava, että komissio ei ole saanut mitään virallista ilmoitusta Ranskan viranomaisilta. Sen vuoksi on liian aikaista, että komissio kommentoi asiaa.

*
* *

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 680/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, yleisistä säännöistä yhteisön rahoitustuelle Euroopan laajuisten liikenne- ja energiaverkkojen alalla.

⁽²⁹⁾ Komission tiedonanto valtioneuvoston soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan, EYVL C 320, 15.11.2001, s. 5.

Kysymyksen nro 69 esittäjä Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)**Aihe: Yhteisrahoitetut tietoyhteiskuntahankkeet ja Siemens**

Oikeusviranomaisten Kreikassa ja Saksassa Siemensin tapauksessa toteuttamien tutkimusten tähänastisten tulosten mukaan kyseinen yritys on tunnustanut antaneensa lahjuksina pimeää rahaa poliittisille puolueille ja muille vastuuhenkilöille saadakseen etua kilpaileviin yrityksiin nähden valtion ja julkisten yhtiöiden hankkeita ja toimituksia varten. Kyseinen yritys on saanut yhteisön varoista yhteisrahoitusta tietoyhteiskuntahankkeisiin, joissa osallisina on ollut myös muita yrityksiä.

Mitä tietoyhteiskuntahankkeita Siemens on saanut hoidettavakseen? Minkä verran varoja on myönnetty? Aikooko komissio tutkia, onko hankkeiden vastaanottamista ja toteuttamista koskevia yhteisön määrittämiä menettelyjä noudatettu?

Vastaus

Rakennerahastojen yhteisrahoitetut hankkeet, joita toteutettiin toimenpideohjelmasta ”Tietoyhteiskunta” Kreikassa vuosina 2000–2006, ovat jäsenvaltioiden vastuulla, kuten ilmoitetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999, annettu 21 päivänä kesäkuuta 1999, rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä⁽³⁰⁾, 8 artiklan 3 kohdassa, toissijaisuusperiaatetta soveltaen. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia ilmoittamaan komissiolle jokaisesta rakennerahastosta osaksi rahoitetusta hankkeesta, ellei kyseessä ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/99 25–26 artiklassa tarkoitettu merkittävä hanke.

Komission asetuksessa (EY) N:o 438/2001, annettu 2 päivänä maaliskuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista myönnettävän tuen hallinto- ja valvontajärjestelmien osalta katsotaan, että kansallisten viranomaisten olisi suoritettava hallinnointia koskevia tarkistuksia valvonnassaan olevista hankkeista. Samassa asetuksessa säädetään myös järjestelmästä ja hankkeista tehtävistä tarkastuksista, joita suorittavat kansalliset tilintarkastajat.

Lisätietona samasta aiheesta komissio viittaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan kysymyksiin E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 ja E-4374/08 annettuihin vastauksiin.

*
* *

Kysymyksen nro 70 esittäjä Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)**Aihe: Intian suurlähetystä vastaan tehty pommi-isku Kabulissa**

Intialla on merkittävä asema Afganistanissa, ja se on Afganistanin turvallisuuden ja vakauden kannalta erittäin tärkeä toimija. Intian tukemalla Afganistanin jälleenrakentamisella on ollut erittäin tärkeä vaikutus alueella. Intian hallitus on avustanut Afganistania yli 750 miljoonalla dollarilla Taleban-hallinnon vuoden 2002 kukistumisen jälkeen. Lisäksi maassa työskentelee tuhansia Intian kansalaisia hankkeissa, joilla pyritään näiden varojen turvin parantamaan Afganistanin kansan oloja. Kyseessä ovat laajat valmiuksien ja toimielinten kehittämistä koskevat hankkeet, kuten Salma Dam Power -jälleenrakennushanke ja sen päätökseensaanti Heratin maakunnassa.

Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä maanantaina 7. heinäkuuta Intian suurlähetystöön Kabulissa kohdistuneen iskun johdosta antaakseen täyden tukensa sekä Intian että Afganistanin hallitukselle, jotta tähän häikäilemättömään tekoon syyllistyneet saadaan oikeuden eteen?

Ottaen huomioon, että Euroopan unioni sitoutui Pariisissa tämän vuoden kesäkuussa pidetyssä Afganistanin tukemista käsitelleessä kansainvälisessä konferenssissa entistä voimakkaammin Afganistanin toimielinten kehittämiseen ja maan turvallisuuden parantamiseen sekä ottaen huomioon lukuisat muut tärkeät sitoumukset, voiko komissio kertoa, millä tavoin se aikoo jatkaa työskentelyä Afganistanin hallituksen sekä muiden kumppaneiden, kuten Intian, kanssa, jotta kehitteillä olevat tärkeät valmiudet saadaan todella juurtumaan maahan ja varmistetaan toimielinten vakiintuminen?

⁽³⁰⁾ EYVL L 161, 26.6.1999.

Vastaus

Komissio tuomitsee jyrkästi 7. heinäkuuta 2008 Intian Kabuln suurlähetystä vastaan tehdyt kauhistuttavat pommi-iskut, joiden tuloksena moni afganistanilainen siviili, intialainen diplomaatti ja henkilökunnan jäsen menehtyi ja joka aiheutti vammoja lukuisille muille henkilöille. Komissio tuomitsi Euroopan parlamentissa, 8. heinäkuuta 2008, päivä pommitusten jälkeen, tämän iskun jyrkästi sekä ilmaisi surunvalittelunsa perheille, jotka olivat menettäneet rakkaan henkilön tai jolle oli aiheutunut vammoja.

Kuten EU:n puheenjohtajavaltion lausunnossa todettiin tuolloin, kyseiset valtion diplomaattista edustustoa vastaan suunnatut toimet ovat luonteeltaan tuomittavia. EU ilmaisi Intian viranomaisille solidaarisuutensa sekä toisti Afganistanin viranomaisille päättäväisyytensä antaa tukea terrorismin vastaiselle taistelulle. Kaikki tämän kauhistuttavan terroriteon takana olevat henkilöt olisi saatava oikeuden eteen.

Komissio pyrkii kohentamaan suhteitaan Intiaan merkittävästi. EU:n Intiaan suuntautuviin toimiin varattu talousarvio kaudelle 2007–2013 on 260 miljoonaa euroa. Sitä käytetään terveys- ja koulutusohjelmiin sekä yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon. EU:n ja Intian yhteisen toimintasuunnitelman uudelleentarkastelun johdosta komissio on tehnyt ehdotuksia, joilla tehostetaan yhteistyötä terrorismin ja joukkotuhoaseiden leviämisen vastaisessa taistelussa.

Afganistanille annettava tuki on nyt ja tulevaisuudessa tärkeä painopiste. Yhteisö on antanut 1,2 miljardia euroa tukea vuodesta 2002 lähtien. Kansainvälinen yhteisö kokoontui Pariisiin konferenssissa 12. kesäkuuta 2008 ja vahvisti Afganistania koskevan sitoumuksensa. Konferenssissa muistutettiin, että komissio sitoutui toimiin pitkällä aikavälillä. Vallitsevan turvallisuustilanteen vuoksi kansainvälisen yhteisön ja Afganistanin hallituksen edistymisen on hankalampaa, ja tämä edistymisen olisi tarpeen paikan päällä. Yhteisö on kuitenkin sitoutunut omalta osaltaan tukemaan keskeisiä instituutioita, joita tarvitaan oikeusvaltion varmistamisessa. Komissio ilmoitti Roomassa vuonna 2007 järjestetyssä Afganistanin oikeusvaltiota koskevassa konferenssissa, että Euroopan yhteisö antaisi oikeusvaltion edistämiseksi tukea 200 miljoonaan euroon saakka. Tällä määrällä tuetaan poliisia ja oikeuslaitosta. Komissio työskentelee Kabuln keskeisten oikeuslaitosten kanssa ja on aloittamassa hankkeen, jolla niistä pyritään saamaan avoimempia, ammattimaisempia ja legitiimimpiä. Joillain aloilla edistytään ja avunantajien koordinointi on parantunut tällä alalla huomattavasti Rooman konferenssin jälkeen. Komissio jatkaa myös poliisille antamaansa tukea. Se tukee erityisesti Afganistanin lain ja järjestyksen erityisrahastoa (LOTFAa). Tällä pitäisi ajan kuluessa myötävaikuttaa Afganistanin keskeisten institutionaalisten valmiuksien vahvistamiseen.

*

* *

Kysymyksen nro 71 esittäjä Frank Vanhecke (H-0658/08)

Aihe: Lehdistönvapaus Turkissa

Gerger Firat -lehteä julkaiseva Haci Bogatekin on ollut vangittuna 13. huhtikuuta 2008 saakka. Vangitsemisperusteena oli se, että hän tammikuussa 2008 kirjoitti mielipiteenään, että kasvava islamilainen fundamentalismi on Turkin tasavallalle suurempi uhka kuin PKK. Hän arvosteli artikkelissaan ankarasti myös armeijaa siitä, että se käy PKK:n kanssa taisteluja, kun samalla AKP-puoluetta lähellä olevan Fethullah Gülenin islamilainen yhteisö kasvattaa jatkuvasti vaikutusvaltaansa. Bogatekin sanoi syyttäjä Sadullah Ovaciklin suorittamassa kuulustelussa, että Ovaciklilla on hyvät yhteydet Fethullah Güleniin. Bogatekille langetettiin 25. kesäkuuta 2008 18 kuukauden vankeustuomio. Lisäksi häntä uhkaa erään toisen artikkelin johdosta tuomio rikoslain 301 pykälän rikkomisesta.

Katsooko komissio, että tuomio on ristiriidassa lehdistönvapauden ja sanavapauden kanssa? Jos katsoo, mitä se aikoo tehdä ja miten asia vaikuttaa Turkin kanssa meneillään oleviin neuvotteluihin?

Vastaus

Komissio seuraa tiiviisti tapausta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Tämä tapaus osoittaa, että sananvapauden turvaaminen eurooppalaisten vaatimusten mukaisesti on edelleen puutteellista Turkissa.

Turkin parlamentti hyväksyi tämän vuoden huhtikuussa tarkistuksia Turkin rikoslain 301 pykälään. Sitä on käytetty toistuvasti kirjailijoiden ja toimittajien syytteeseen asettamiseen ja tuomitsemiseen. Näillä tarkistuksilla aiotaan vahvistaa sanavapauden takeita Turkissa. Kuten laajentumisesta vastaava komission jäsen on usein todennut, tärkeää on lopulta kunnollinen täytäntöönpano ja näkyvät parannukset paikan päällä.

Lisäksi muihin säännöksiin kuin 301 pykälään, joilla estetään sanavapaus, on puututtava. Siten on varmistettava, että muiden kuin väkivaltaisia mielipiteitä ilmaisevien henkilöiden laitton vainoaminen lopetetaan.

Komissio seuraa tiiviisti sanavapautta koskevaa tilannetta. Tulokset esitetään vuotuisessa Turkin edistymiskertomuksessa, joka on tarkoitus hyväksyä 5. marraskuuta.

*
* *

Kysymyksen nro 72 esittäjä Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Aihe: Saksan työmarkkinoiden avaaminen

Vastauksessaan suulliseen kysymykseen Saksan työmarkkinoiden avaamisesta uusien jäsenvaltioiden kansalaisille (H-0340/08⁽³¹⁾) komissio korosti, että Saksan työmarkkinoille pääsyä koskevat rajoitukset voidaan säilyttää vielä kahden vuoden ajan 30. huhtikuuta 2009 jälkeen ainoastaan, jos työmarkkinoilla esiintyy vakavia häiriöitä tai jos tällaisista häiriöistä on olemassa vaara. Komissiolle on ilmoitettava tästä toimesta ennen kuin viiden vuoden ajanjakso päättyy. Saksan hallitus päätti 16. heinäkuuta 2008, että Saksa ei avaa työmarkkinoitansa uusien jäsenvaltioiden työntekijöille ennen vuotta 2011, vaikka Saksan työmarkkinoiden tilanne kohenee jatkuvasti. Esimerkiksi kesäkuussa 2008 työttömyysaste oli 7,5 prosenttia, mikä oli alhaisin taso moneen vuoteen. Voiko komissio tässä yhteydessä ilmoittaa, onko Saksan hallitus esittänyt yksityiskohtaista näyttöä vakavista häiriöistä työmarkkinoilla? Jos on, aikooko komissio hyväksyä tämän näytön?

Vastaus

Komissio on tietoinen Saksan hallituksen päätöksestä jatkaa kahdeksan unionin valtion työntekijöiden työmarkkinoille pääsyä koskevia rajoituksia vuoteen 2011 saakka. Tähän liittyy päätös avata Saksan työmarkkinat kahdeksan unionin jäsenvaltion, Bulgarian ja Romanian yliopistoista valmistuneille 1. tammikuuta 2009 lähtien.

Saksan hallitus ei ole kuitenkaan tähän päivään mennessä ilmoittanut komissiolle päätöksestään jatkaa rajoituksia. Liittymissopimuksen ehtojen mukaisesti sen ei tarvitse ilmoittaa sitä ennen kuin toisen vaiheen lopussa, 30. huhtikuuta 2009.

Komissio edellyttää kuitenkin, että jäsenvaltio, joka ilmoittaa vakavista häiriöistä työmarkkinoillaan tai tällaisten häiriöiden uhasta, antaa täydellisen perustelun ja vakuuttavat tiedot ja argumentit asiasta. Liittymissopimuksessa ei määritellä, kuinka työmarkkinoiden vakava häiriö tai häiriön uhka voidaan osoittaa. Tämä merkitsee, että jäsenvaltioiden on esitettävä kriteerit ja näkökohdat, joiden perusteella ne osoittavat tällaiset häiriöt. Komissio tarkastelee huolellisesti asianmukaisen jäsenvaltion ilmoitukseen sisältyviä näkökohtia. Koska työmarkkinahäiriöt ovat valtiokohtaisia ja yleinen taloudellinen tilanne sekä työmarkkinoiden kehitys vaihtelee jäsenvaltiosta toiseen, komissio ei voi antaa tämän kysymyksen osalta näkemystään ennen kuin se saa asiasta ilmoituksia.

*
* *

Kysymyksen nro 73 esittäjä Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)

Aihe: Puolan telakoiden rakenneuudistus

Vaikka Puolan hallituksella oli 10. heinäkuuta 2008 asti aikaa täyttää Gdynian ja Szczecin telakoiden rakenneuudistussuunnitelma, asianmukaisia asiakirjoja ei toimitettu. Komissio torjui olemassa olevat telakoiden rakenneuudistus- ja yksityistämissuunnitelmat, koska seuraavia edellytyksiä ei noudatettu: pitkän aikavälin kannattavuus, tuotantokapasiteetin vähentäminen, sijoittajien rahoitustuen lisääminen sekä sopimus siitä, että kyseisille yrityksille ei tarjota mitään lisätukea valtion talousarviosta. Jos komissio ei jatka näiden asiakirjojen toimittamista koskevaa määräaikaa, telakat joutuvat konkurssikypsiksi. Lisäksi Internet-portaalissa on ilmoitettu, että komission edustajia neuvoi Szczecin telkoista kiinnostuneita investoijia odottamaan, että se julistetaan konkurssiin.

Mikä on komission kanta tähän asiaan?

⁽³¹⁾ Kirjallinen vastaus 20.5.2008.

Vastaus

Komissio otti huomioon Gdynian telakan ja Szczecin telakan pitkälle edenneen yksityistämisen ja päätti lykätä lopullisen päätöksen hyväksymistä näiden telakoiden valtiontuesta lokakuuhun 2008 saakka⁽³²⁾. Tämä päätös perustui Puolan hallituksen sitoumukseen esittää viimeistään 12. syyskuuta 2008 mennessä näiden kahden telakan täydellinen rakenneuudistussuunnitelma, joka olisi EY:n valtiontukisääntöjen mukainen. Suunnitelmissa on huolehdittava siitä, että kauaskantoisen rakenneuudistuksen jälkeen yrityksen pitkän aikavälin kannattavuus ja mahdollisuus kilpailla markkinoilla omiin meriitteihin perustuen palautetaan ja että tähän ei käytetä valtion tukea. Rakenneuudistuksen rahoittajina olisi oltava keskeisesti itse yritykset tai sijoittajat ja siihen olisi kuuluttava tuotantokapasiteetin huomattava vähentäminen.

Puolan viranomaiset esittivät uudet rakenneuudistussuunnitelmat 12. syyskuuta 2008. Komissio arvioi huolellisesti näitä uusia suunnitelmia ja määrittelee, edistetäänkö niillä huomattavasti tilannetta ja voidaanko valtion tukea käyttää, vaikeuksissa olevien yritysten pelastamista ja rakenneuudistusta koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽³³⁾ mukaisesti, yhdenmukaisesti yhtenäismarkkinasääntöjen kanssa.

Komission yksiköt tapasivat kesäkuussa 2008 Puolan viranomaisia, ja tilaisuuteen osallistui norjalainen yritys Ulstein, joka oli ilmaissut alustavasti olevansa kiinnostunut ostamaan Szczecin telakan. Kokous järjestettiin Puolan viranomaisten pyynnöstä ja sen tarkoituksena oli antaa mahdolliselle sijoittajalle tilaisuus esittää strategia telakan rakenneuudistuksesta. Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kukaan komission henkilöstöön kuuluva ei ilmoittanut sijoittajalle, että hänen olisi odotettava konkurssia.

*
* *

Kysymyksen nro 74 esittäjä James Nicholson (H-0661/08)

Aihe: Pohjois-Irlantia käsittelevä työryhmä

Pohjois-Irlantia käsittelevä työryhmä julkaisi 15. huhtikuuta 2008 selontekonsa, joka koski alueen pääsemistä ja osallistumista yhteisön politiikan eri aloihin ja ohjelmiin.

Voiko komissio kertoa minulle, onko yhtään tässä selonteossa olleista suosituksista hyväksytty tai onko tämä selonteko vaikuttanut myönteisesti Pohjois-Irlannin saamaan EU-rahoitukseen?

Vastaus

Komission huhtikuussa 2008 hyväksymän Pohjois-Irlanti-työryhmän raportin⁽³⁴⁾ tavoitteena on tukea alueella kilpailukykyä ja kestäväää työllisyyttä koskevia pyrkimyksiä. Näitä tavoitteita koskevissa pyrkimyksissä raportissa kiinnitetään huomiota ajanjaksolle 2007–2013 annetun kuuden uuden investointiohjelman, joihin Euroopan unioni myöntää varoja 1,1 miljardia euroa, tarjoamaan tilaisuuteen. Niihin sisältyy kolmannen sukupolven rauhaa ja sovintoa koskeva ohjelma, joka on ainutlaatuinen alueella.

Lisäksi raportissa määritetään useita väyliä, jotta alue voi toteuttaa jatkotoimia EU:n eri toimintalinjoilla. Joitain näitä väyliä on jo toteutettu ennen kuin raportti julkaistiin tai pian sen jälkeen. Joissain tapauksissa tämä merkitsi, että Pohjois-Irlanti otti osaa menestyksekkäästi Euroopan talousarviosta saatavaan rahoitustukeen (katso raportin 4 kohta), kun taas joissain muissa tapauksissa tietoisuutta on lisätty Pohjois-Irlannissa uusiin eurooppalaisiin ohjelmiin ja aloitteisiin sisältyvistä mahdollisuuksista.

Pohjois-Irlannin viranomaiset ovat ilmoittaneet, että ne aikovat järjestelmällisesti jatkaa muita toimia mukaan lukien uusia mahdollisuuksia, joita on voinut syntyä raportin julkaisemisen jälkeen, kehittämällä toimintasuunnitelman. Komissiolle on ilmoitettu, että toimintasuunnitelmaa koskeva ehdotus on parhaillaan viimeistelyvaiheessa. Komissio on todennut, että työryhmä tekee tiivistä yhteistyötä alueen kanssa sen täytäntöönpanemisessa.

Komissio toteaa työryhmän raportissa, että Pohjois-Irlannilla on ollut aikaisemmin hyvä "ansioluettelo", kun se osallistui moniin EU:n toimintalinjoihin ja sai niistä etua. Alueella vallitsevan uuden poliittisen tilanteen

⁽³²⁾ Ks. lehdistötiedote IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

⁽³³⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi EUVL C 244, 1.10.2004, s.2.

⁽³⁴⁾ KOM(2008)0186 ja SEC(2008)0447/2

ja työryhmän avun vuoksi on perusteltua uskoa, että aikaisempia tuloksia parannetaan vuosien 2007–2013 rahoituskehityksen puitteissa.

*
* *

Kysymyksen nro 75 esittäjä Paulo Casaca (H-0664/08)

Aihe: Lapsenmurhaaja Samir Al-Kantarin ihannoiminen yhteisön talousarvion tuella

Khiam Rehabilitation Centre (KRC) on Hizbollahin massajärjestö. Sen Internet-sivuilla 24. heinäkuuta 2008 julkaistun tiedon mukaan Samir Al-Kantar, jota aiemmin kutsuttiin Libanonin omaksi pojaksi ja sankariksi, vieraili libanonilaisia vankeja tukevan seurantakomitean ja KRC:n luona (ilmeisesti nämä sijaitsevat samassa paikassa). Uutisessa on Euroopan unionin logo ja teksti ”Eurooppalaisen demokratia- ja ihmisoikeusaloitteen puitteissa – Euroopan unionin rahoittama ja KRC:n toteuttama aloite”.

Olen käynyt komission kanssa laajaa kirjeenvaihtoa ja esittänyt sille suoraan kysymyksiä. Niiden kautta olen antanut selkeitä todisteita, ettei komission rahoittamalla tämän alan tärkeimmällä libanonilaisella hankkeella ole mitään tekemistä demokratian ja ihmisoikeuksien edistämisen kanssa, vaan pikemminkin on kyse niiden tukahduttamisesta terrorismin ja fanatismien palvomisen kautta. Näistä todisteista huolimatta komissio ei ole muuttanut kantaansa.

Pitääkö komissio oikeutettuna käyttää Euroopan veronmaksajien rahoja rasismien ja fanatismien alhaisimman muodon ihannoimiseen, kuten ilmeisestikin vain juutalaisuutensa vuoksi surmatun lapsen murhaajan palvomiseen?

Vastaus

Komission lähetystö seuraa tarkasti komission rahoittamaa Khiam Rehabilitation Centre (KRC) -hanketta ja kuten ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaava komission jäsen ilmoitti arvoisalle parlamentin jäsenelle 5. kesäkuuta 2008 lähettämässään kirjeessä, komissio on tyytyväinen tämän hankkeen tuloksista. Sillä toimitaan hyvin tärkeän aiheen puolesta, eli tarjotaan kidutuksen uhreille lääketieteellistä, sosiaalista ja psykologista apua. Tämä EU:n veronmaksajien rahojen käyttö on täysin Euroopan parlamentin hyväksymän demokratian ja ihmisoikeuksien kehittämisen rahoitusvälineen tavoitteiden mukainen. Arvoisalle parlamentin jäsenelle on annettu täydellisiä tietoja hankkeesta eikä ainoastaan komission vastauksissa talousarvion valvontavaliokunnan kyselyyn vastuuvapauden myöntämisestä vuonna 2006 vaan myös hallinnollisista asioista, tilintarkastuksesta ja petostentorjunnasta vastaavan komission jäsenen ja ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavan komission jäsenen kanssa käydystä laajasta kirjeenvaihdosta. Ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaava komission jäsen toimitti arvoisalle jäsenelle 29. huhtikuuta 2008 päivätyn väliraportin operationaalista seikoista ja rahoitusasioista.

Komissio tuomitsee kaikenlaisen rasismien, mutta se ei yhdistä sitä hankkeiden rahoitukseen siten, että se olettaa, että kansalaisjärjestö ilmaisee järjestelmällisesti mielipiteitä, jotka ovat sopusoinnussa EU:n ulkopolitiikan kanssa. EU tukee mielipiteiden moninaisuutta ja oikeutta sanavapauteen niin kauan kuin demokratian peruseriaatteita ei rikota. Tässä tapauksessa KRC:n verkkosivuilla esitelty materiaali kuvaa Libanonin lehdistön yleistä mielipidettä vankien vapauttamisesta ja se perustuu suurelta osin sanomalehtiartikkeleihin.

*
* *

Kysymyksen nro 76 esittäjä Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Aihe: GSM-puhelinten eri oheislaitteiden liittimien standardointi

Viime vuosina matkapuhelinten käytön jatkuvasti lisääntyessä niiden standardit ovat muuttuneet koko ajan (jopa saman merkin eri mallien välillä). Tämä lisää oheislaitteiden tarpeettomasti.

Suurin syy tähän säännöttömyyteen on, että eri oheislaitteiden (laturit, kuulokkeet, siirtokaapelit) liittimille ei ole yhdenmukaista standardia, joka olisi yleispätevä kaikille GSM-puhelinmerkeille. Sanomattakin on selvää, että oheislaitteiden monopoli vääristää kilpailua, mikä vuorostaan hidastaa laadun paranemista ja nostaa hintoja.

Oheislaitteiden standardointi (esimerkiksi USB-muotoon) alentaisi kustannuksia ja helpottaisi mobiilitelevisiointipalveluja. Lisäksi se lisäisi kuluttajansuojaa ja kilpailua sekä mobiilipalvelujen kysyntää, vähentäisi sähkölaitejätettä ja säästäisi energiaa, raaka-aineita ja voimavaroja.

Mitä komissio voisi tehdä sellaisen tarvittavan menettelyn alulle panemiseksi, jonka avulla voisimme kannustaa tämän alan edellytysten yhdenmukaistamista EU:ssa ja vakuuttaa kaikki sidosryhmät siitä, että tämä olisi yleisen edun mukaista?

Vastaus

Komissio viittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle sen Gyula Hegyille kysymykseen E-0934/08 ja Toine Mandersille kysymykseen P-3953/07 antamaansa vastaukseen.

*
* *

Kysymyksen nro 77 esittäjä Ryszard Czarnecki (H-0670/08)

Aihe: Georgian ja Venäjän väliset suhteet

Jännitteet Georgian ja Venäjän välillä kasvavat. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Etelä-Kaukasiassa vallitsevan tilanteen normalisoimiseksi ja Venäjän vallanhimoisten taipumusten hillitsemiseksi kyseisellä alueella?

Vastaus

Komissio osallistuu täysin institutionaalisen toimivaltansa puitteissa EU:n jatkuviin pyrkimyksiin, joilla vastataan Georgian ja Venäjän äskettäisen konfliktin humanitaarisiin ja sosiaalis-taloudellisiin seurauksiin.

Ulkosuhteista vastaava komissio jäsen ilmoitti 11. syyskuuta 2008 Euroopan parlamentin budjettivaliokunnalle ja ulkoasioiden valiokunnalle sekä EU:n ulkoministereille lähettämässään kirjeessä, että komissio aikoo saada nopeasti käyttöön enintään 500 miljoonan euron rahoituspaketin vuosille 2008–2010, ja sillä edistetään Georgian talouden elpymistä. Vastaavaa osuutta on pyydetty EU:n jäsenvaltioilta.

Lisäksi komissio on Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti aloittanut valmistelutyön kansainvälisen avunantajakonferenssin järjestämiseksi Brysselissä lokakuussa.

Toinen tärkeä tapa tukea Georgiaa on nopeuttaa sen taloudellista yhdentymistä EU:hun Euroopan naapurisuuspolitiikan toimintasuunnitelman mukaisesti.

Tältä osin komissio pyrkii nopeuttamaan mahdollisimman paljon valmistelutöitä, jotta Georgian kanssa aloitetaan neuvottelut viisumien myöntämisen helpottamista ja takaisinottoa koskevasta sopimuksesta sekä täydellisestä ja kattavasta vapaakauppasopimuksesta, kun asianmukaiset edellytykset on täytetty.

Samalla komissio aikoo edelleen kannustaa ja tukea Georgiaa jatkamaan uudistusprosessia demokratian, oikeusvaltion, hyvän hallintotavan ja tiedotusvälineiden vapauden alalla. Komissio uskoo, että poliittisen moniarvoisuuden ja tehokkaamman demokraattisen valvonnan edistäminen on Georgian pitkän ajan etujen mukaista.

Venäjän osalta voidaan todeta, että komission puheenjohtaja antoi julkilausuman 26. elokuuta, samana päivänä, kun presidentti Medvedev antoi päätöksen Etelä-Ossetian ja Abhasian tunnustamisesta, ja siinä tuomittiin tämä päätös. Syyskuun ensimmäisenä päivänä kokoontunut Eurooppa-neuvosto tuomitsi tiukasti ja yksimielisesti tunnustuksen. EU:n lähestymistapa Georgian kriisin johdosta esitettiin Eurooppa-neuvoston 1. syyskuuta antamissa päätelmissä. Komission työn osalta voidaan todeta, että uutta sopimusta koskevat neuvottelut, joissa aiotaan korvata kumppanuus- ja yhteistyösopimus, on lykätty siihen saakka, kun Venäjän joukot vetäytyvät asemiinsa ennen 7. elokuuta. Komissio osallistuu myös EU:n ja Venäjän suhteiden syvälliseen tutkintaan, jotta neuvosto voi tehdä päätelmänsä äskettäisten tapahtumien valossa ajoissa ennen seuraavaa huippukokousta Venäjän kanssa, joka järjestetään marraskuun puolivälissä.

*
* *

Kysymyksen nro 78 esittäjä Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)**Aihe: Euroopan kuluttajakeskusten toimintakyky**

Euroopassa on 29 Euroopan kuluttajakeskusta. Niitä on jokaisessa EU:n jäsenvaltiossa sekä Norjassa ja Islannissa. Kuluttajakeskusten tavoitteena on tarjota kuluttajille kattavasti eri palveluita. Niiden toimintakyvystä ja tehokkuudesta ei ole kuitenkaan tarpeeksi tietoa.

Kuka valvoo ja analysoi Euroopan kuluttajakeskusverkoston toimintakykyä? Voiko komissio esittää tulokset kyseisen verkoston toimintatarkastuksesta tai samankaltaisesta muusta tutkimuksesta? Voiko komissio nimetä parhaiten suoriutuvat Euroopan kuluttajakeskukset? Mistä voi löytää luettelon Euroopan kuluttajakeskusten palveluista ja kuvauksia niiden toiminnan parhaista käytännöistä?

Vastaus

Komissio kiinnittää erityistä huomiota sellaisten toimien arviointiin, joihin sisältyy rahoitustoimia. Komissio otti huomioon riippumattoman ulkoisen operatiivisen analyysin suositukset, kun Euroopan kuluttajakeskusverkosto luotiin vuonna 2005 yhdistämällä kaksi erillistä verkostoa.

Ennen kuin komissio hyväksyy tukisopimuksen Euroopan kuluttajakeskusverkoston toimintaa varten, se tarkastelee ja hyväksyy keskuksien hakemukset, joihin sisältyy yksityiskohtaisia toiminnallisia ja taloudellisia suunnitelmia. Komissio tarkastelee ennen lopullisen maksun suorittamista kaikkien yksittäisten työohjelmien toteutuksen näkökohtia, se määrittelee kullekin keskukselle suorituskategorian sekä jakaa tämän arvion tulokset keskusten ja yhteisrahoitusta myöntävien jäsenvaltioiden kanssa. Vuonna 2006, joka on viimeisin rahoituskausi, josta komissio teki arvion, kahdeksaa keskusta pidettiin erinomaisena (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL ja SE), yhtä pidettiin erittäin huonona (MT), neljää pidettiin keskimääräistä huonompana (CY, PT, NL ja UK) ja muuta neljäätoista keskitasoisena (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI ja ES). Vuodesta 2007 on tehty ainoastaan väliaikainen arvio, sillä rahoituskausi päättyy vasta vuonna 2008.

Komissio on ottanut äskettäin käyttöön keskusten tehokkuuteen perustuvat arviot, jotka vaikuttavat niille myönnettäviin tukiin. Komissio toteuttaa säännöllisesti keskusten operatiivisen analyysin.

Komissio seuraa keskusten työtä myös tietotekniikkaan perustuvalla välineellä. Euroopan kuluttajakeskukset voivat tehdä sen avulla yhteistyötä sekä rekisteröidä siihen kaikki yhteydet kuluttajiin. Kyseinen väline rekisteröi vuonna 2007 yli 55 000 verkoston ja kuluttajien välistä kontaktia.

Euroopan kuluttajakeskusverkoston perustamisen jälkeen on saatu päätökseen vain kaksi tukikautta, ja kolmas päättyy vuoden 2008 lopussa. Komissio tekee tarkastuksen verkostosta, kun riittävää kokemusta saadaan hyödynnettyä. Järjestön vuosikatsauksessa luodaan silmäys sen toimintaan, palveluihin ja parhaisiin käytäntöihin, ja se julkaistaan Europa-sivustoilla⁽³⁵⁾.

*

* *

Kysymyksen nro 79 esittäjä Ewa Tomaszewska (H-0673/08)**Aihe: Nuorille lapsille tarkoitettujen tuotteiden arvonlisäveron leikkaaminen**

Parlamentissa on keskusteltu useaan otteeseen sekä täysistunnossa että valiokunnissa ongelmista, jotka liittyvät Euroopan unionin väestön määrän vähenemiseen. On harkittu erilaisia menetelmiä tukea perheitä, jotka päättävät hankkia lapsia. Yksi keskusteluissa esille noussut asia oli tarve leikata arvonlisäveroa nuorille lapsille tarkoitetuista tuotteista, kuten elintarvikkeista, hygieniatuotteista ja vaatteista.

Onko komissio harkinnut esitettyjä ehdotuksia? Miten komissio aikoo käsitellä tätä ongelmaa?

Vastaus

Komissio on hyvin tietoinen tarpeesta tukea perheitä, jotka päättävät hankkia lisää lapsia.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf

Arvonlisäveroa koskevan kysymyksen osalta on todettava, että yhteisön nykyinen arvonlisäveroa koskeva lainsäädäntö⁽³⁶⁾ antaa jo jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa ihmisten kulutettavaksi tarkoitettuihin eläintarvikkeisiin (lukuun ottamatta alkoholijuomia), lääkkeisiin sekä lapsille tarkoitettuihin ajoneuvojen istuimiin.

Komission 5. heinäkuuta 2007 julkaistun muista arvonlisäverokannoista kuin yleisistä arvonlisäverokannoista annetun tiedonannon⁽³⁷⁾ jälkeen aloitettiin keskustelu neuvoston ja parlamentin ja sidosryhmien kanssa alennettujen arvonlisäverokantojen rakenteen ja soveltamisalan yleisestä tarkistamisesta. Tätä poliittista keskustelua, johon sisältyy myös alennettujen arvonlisäverokantojen tehokkuus ja kustannustehokkuus erityisten toiminnallisten tavoitteiden edistämiseksi, kuten perheiden tukemiseksi, ei ole vielä saatu päätökseen.

Tätä keskustelua rajoittamatta komissio teki 7. heinäkuuta 2008 ehdotuksen⁽³⁸⁾ lainsäädännön tarkistamisesta, jotta voitaisiin puuttua joihinkin kiireellisiin kysymyksiin. Tähän ehdotukseen sisältyy jäsenvaltioille annettu mahdollisuus soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa lasten vaippoihin. Ehdotuksesta keskustellaan tällä hetkellä neuvostossa, jossa on annettava yksimielinen päätös ennen kuin ehdotus hyväksytään.

7. heinäkuuta 2008 annettua ehdotusta on pidettävä ensimmäisenä askeleena nykyisen arvonlisäverokantaa koskevan lainsäädännön tarkistamisprosessissa. Arvonlisäverokantojen rakenteen ja soveltamisalan kokonaisvaltainen tarkastelu toteutetaan myöhemmässä vaiheessa, jolloin on tietoja neuvoston, parlamentin ja sidosryhmien tulevia toimia koskevien keskusteluiden tuloksista.

Komissio tarkastelee myös julkisen kuulemisen mahdollisuutta tästä asiasta sekä antaa tietoja täydentävälle keskustelulle.

Tässä yhteydessä tarkastellaan kysymystä siitä, voidaanko myös erityisesti nuorille lapsille tarkoitettuihin tuotteisiin soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa.

*
* *

Kysymyksen nro 80 esittäjä Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Aihe: EU:n ja Georgian vapaakauppasopimus

Parlamentin valtuuskunnan vieraillessa Georgiassa aiemmin tänä kesänä tehtiin uusi ehdotus, jonka mukaan EU:n ja Georgian vapaakauppasopimus toteutetaan nopeutetussa aikataulussa. Onko komissio viimeaikaisten tapahtumien valossa sitä mieltä, että tällainen sopimus olisi saatava aikaan mahdollisimman nopeasti, ja millaisia toimia komissio toteuttaa saadakseen sopimuksen aikaan?

Vastaus

EU:n vapaakauppasopimuksia koskeva politiikka Euroopan naapuruuspolitiikkaan (ENP) kuuluvien valtioiden kanssa, joihin kuuluu Georgia, esitetään komission kahdessa tiedonannossa Euroopan naapuruuspolitiikasta, vuosilta 2006 ja 2007.⁽³⁹⁾ Näissä tiedonannoissa, joita EU:n jäsenvaltiot tukevat, korostetaan EU:n tavoitetta tukea uudistuksia ja taloudellista kehitystä Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvissa valtioissa. Tämä toteutetaan vahvistamalla niiden taloudellisia ja oikeudellisia suhteita EU:n kanssa. Tiedonannoissa tunnustetaan, että näiden valtioiden kanssa tehtävillä niin sanotuilla ”syvälle ja laajalle ulottuvilla” vapaakauppasopimuksilla voi olla merkittävä tehtävä niiden taloudellisessa yhdentymisprosessissa. Syvälle ja laajalle ulottuvat vapaakauppasopimukset ovat vapaakauppasopimuksia, joihin sisältyy mahdollisimman kattavan tavaroiden kaupan vapauttamisen lisäksi palveluiden ja investointien vapauttaminen sekä laajamittainen sääntelyn lähentäminen kysymyksistä, jotka koskevat teknisiä standardeja, terveys- ja kasvinsuojelutoimia, henkisen omaisuuden suojelemista, kilpailua, tulleja, ja niin edelleen.

EU:n pitkän aikavälin tavoite on tehdä syvälle ja laajalle ulottuvia vapaakauppasopimuksia kaikkien ENP:n valtioiden kanssa. Samalla, kuten komission tiedonannoissa selkeästi todetaan, ennen kuin kumppanivaltion kanssa tehdään vapaakauppasopimus, on suoritettava kattava taloudellinen analyysi ja todennettava, että

⁽³⁶⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä, EUVL L 347

⁽³⁷⁾ KOM(2007)0380 lopull.

⁽³⁸⁾ KOM(2008)0428 lopull.

⁽³⁹⁾ KOM(2006)0726 ja KOM(2007)0774.

kumppani voi neuvotella, toteuttaa ja pitää yllä kunnianhimoista sopimusta, jolla tarjotaan syvälle ulottuva kaupan vapauttaminen EU:n kanssa. Sitä, että kumppani panee täytäntöön sen ENP:n toimintasuunnitelman kauppaa koskevat määräykset, olisi pidettävä valmisteluprosessissa edellytyksenä tulevalle syvälle ulottuvalle ja kattavalle vapaakauppasopimukselle.

Komissio teki Georgiaa koskevassa erityistapauksessa riippumattoman tutkimuksen mahdollisen tulevan EU:n ja Georgian välisen vapaakauppasopimuksen toteutettavuudesta ja taloudellisista vaikutuksista heinäkuussa 2007. Tutkimus valmistui toukokuussa 2008. Sen mukaan Georgia saisi huomattavaa taloudellista etua syvälle ja laajalle ulottuvasta vapaakauppasopimuksesta EU:n kanssa. Tavallisella vapaakauppasopimuksella (joka rajoittuu kahdenvälisen tavarakaupan jäljellä olevien tullimaksujen poistamiseen) ei olisi taloudellista arvoa. Sen mukaan Georgia ei kuitenkaan pystyisi vielä suoriutumaan uudistuksista, jotka ovat tarpeen syvälle ja laajalle ulottuvan vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanemiseksi tai edes sen neuvottelemiseksi. Erityisesti on pantava merkille, että Georgia on tähän mennessä edistynyt ainoastaan rajallisesti ENP:n toimintasuunnitelman kauppaa koskevien lainsäädäntötoimien täytäntöönpanossa ja että sen on tehostettava merkittävästi asiaa koskevia ponnistelujaan ennen kuin vapaakauppasopimusta koskevat neuvottelut voidaan avata.

Tässä tilanteessa komissio katsoi, että vielä ei ollut aika valmistella neuvotteluohjeita vapaakauppasopimuksen tekemiseksi Georgian kanssa. Viimeaikaisten tapahtumien vuoksi komissio on vahvistanut Georgialle, että se on sitoutunut tavoitteeseen tehdä kahdenvälinen syvälle ja laajalle ulottuva vapaakauppasopimus. Lisäksi se tehostaa tukeaan Georgialle mukaan lukien tehostettu tekninen avunanto, jotta Georgia voi aloittaa neuvottelut tällaisesta sopimuksesta mahdollisimman pian. On syytä huomata, että Georgia voi Euroopan naapuruuspolitiikkaan kuuluvana maana osallistua teknisen avun tiedonvaihtotoimiston tai twinning-ohjelman kaltaisiin välineisiin. Ne ovat osoittautuneet hyödyllisiksi ja asiaankuuluviksi, kun sääntelyn lähentämistä koskevaa keskeistä kysymystä on käsitelty EU:n uusien jäsenvaltioiden tapauksessa.

Ylimääräinen Eurooppa-neuvoston kokous Georgian ja Venäjän tämänhetkisestä kriisistä järjestettiin 1. syyskuuta 2008. Siinä todettiin, että EU tehostaa suhteitaan Georgian kanssa ja että tähän sisältyy viisumien myöntämistä helpottavat toimet sekä mahdollisesti luotava täydellinen ja kattava vapaakauppa-alue heti, kun edellytykset täyttyvät.

Komissio aikoo näiden päätelmien mukaisesti lisätä tukeaan Georgian pyrkimyksille tarvittavista uudistuksista, jotta syvälle ja laajalle ulottuva vapaakauppasopimus voidaan toteuttaa mahdollisimman pian. Komissio jatkaa epävirallista vuoropuheluaan Georgian viranomaisten kanssa tulevasta vapaakauppasopimuksesta sekä tehostaa edelleen tukeaan Georgialle ENP:n toimintasuunnitelman kauppaa koskevien osien täytäntöönpanemiseksi. Komissio aikoo erityisesti pyrkiä ottamaan yhdessä Georgian viranomaisten kanssa käyttöön täydentäviä ja konkreettisia EU:n teknisen avun hankkeita, jotta Georgian kiireellisimpiin tarpeisiin vastataan mahdollisimman pian.

*
* *

Kysymyksen nro 81 esittäjä Bogusław Sonik (H-0678/08)

Aihe: Georgiasta Euroopan unioniin tuotavien elintarvikkeiden, erityisesti viinin tullimaksut

Komission 7. syyskuuta 2004 antaman asetuksen (EY) N:o 1810/2004⁽⁴⁰⁾ mukaisesti Euroopan unioniin tuotavista elintarvikkeista kuten viinistä peritään yhtenäinen tullimaksu. Asetus koskee myös Georgiasta tuotavia tuotteita. Georgia on tällä hetkellä tilanteessa, joka huolestuttaa koko kansainvälistä yhteisöä, ja se on kärsinyt taloudellista vahinkoa, joka tulee rajoittamaan vuosikausia maan kehitysmahdollisuuksia. Olisiko siis mahdollista laskea Georgiasta Euroopan unionin jäsenvaltioihin tuotavista elintarvikkeista, erityisesti viinistä perittäviä tullimaksuja, tai poistaa ne kokonaan?

Vastaus

EU ja Georgia ovat kummatkin Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä. Ne myöntävät toisilleen sen sääntöjen mukaisesti suosituimmuuskohtelun (MFN-kohtelu) tavaroiden tullimaksuista. MFN-kohtelu vahvistetaan edelleen EU:n ja Georgian kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa. Lisäksi Georgia hyötyy anteliaista tullietuuksista kestävästä kehitystä ja hyvää hallintoa koskevasta erityisestä kannustusmenettelystä (GSP+), joka perustettiin osana EU:n yleistä tullietuusjärjestelmää (GSP).

⁽⁴⁰⁾ EUVL L 327, 30.10.2004, s. 1.

WTO:n sääntöjen mukaan (erityisesti syrjimättömyysperiaate) EU:lla ei ole mahdollisuutta vähentää tai poistaa tullitariffiaan tietyiltä tuotteilta, jotka ovat peräisin tietyistä kolmannelta valtiosta. Tämä koskee esimerkiksi Georgiasta tuotavia elintarvikkeita.

Kuitenkin suuri osa EU:sta Georgiaan tuotavista maataloustuotteista ja elintarvikkeista – hasselpähkinät, kivennäisvesi, eri hedelmät ja kasvikset – kuuluvat GSP+ -järjestelyyn. Tämän vuoksi Georgiasta voidaan tuoda tullitta rajoittamattomia määriä näitä tuotteita EU:n markkinoille.

Viinejä koskevan erityistapauksen osalta EU:n MFN-tuontitullit, joita sovelletaan myös georgialaisiin viineihin, ovat keskimäärin hyvin alhaisia (ainoastaan arvoon perustuva noin 5 prosentin tulli) ja ne eivät muodosta mitään todellista estettä georgialaisten viinien tuonnille EU:hun. Suurimmat esteet eivät liity tulleeihin. On otettava huomioon, että EU:n markkinoilla ei vielä tunneta tarpeeksi hyvin georgialaisia viinejä ja EU:n kuluttajat eivät tunne niiden laatua. Jotta Georgiaa autetaan näiden ongelmien voittamiseksi, EU ja Georgia aloittivat heinäkuussa 2007 kahdenväliset neuvottelut maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen suojelemisesta. Neuvottelut ovat edenneet sujuvasti ja ne voidaan saada päätökseen lähitulevaisuudessa. Lisäksi kauppaa koskevan teknisen avun puitteissa EU tarjoaa Georgialle mahdollisuuden perustaa yhteisiä erityishankkeita, joilla edistetään Georgian viinintuottajien markkinoille pääsyä, jakelua ja myyminenestämisen strategioita.

*
* *

Kysymyksen nro 82 esittäjä Pedro Guerreiro (H-0681/08)

Aihe: Tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmä syrjäisimmillä alueilla

Neuvoston ja Euroopan parlamentin hyväksymässä yhteisön vuoden 2008 talousarviossa Azorien, Madeiran, Kanariansaarten sekä Ranskan departementtien Guyanan ja Réunionin tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmän maksusitoumusmäärärahoja lisättiin noin kahdella miljoonalla eurolla Euroopan parlamentin 26. huhtikuuta 2007 antaman päätöslauselman mukaisesti.

Komissio on väittänyt, ettei korotusta voida panna toimeen, koska se ylittää neuvoston 21. toukokuuta 2007 antamassa asetuksessa (EY) 791/2007⁽⁴¹⁾ vahvistetut määrät.

Miksi komissio ei ole vielä tehnyt päätöstä asetuksen mukauttamiseksi neuvoston ja parlamentin vahvistamiin uusiin määriin?

Vastaus

Neuvoston asetusta (EY) N:o 791/2007, jossa säädetään syrjäisimpien alueiden tiettyjen kalastustuotteiden kaupan pitämisessä aiheutuvien lisäkustannusten korvausjärjestelmän käyttöön ottamisesta, sovelletaan vuodesta 2007 vuoteen 2013. Tällä hetkellä käynnissä on korvausjärjestelmän toinen täytäntöönpanovuosi. Lyhyen täytäntöönpanokauden vuoksi ei ole riittävästi tietoja järjestelmän asianmukaiseksi arvioimiseksi. Komissio ei ole vielä saanut kaikkia jäsenvaltioiden laatimia selvityksiä korvausten käytöstä. Asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaan selvitykset on toimitettava komissiolle jokaisen vuoden kesäkuun 30. päivään mennessä. Edellä mainitun huomioon ottaen komissio katsoo, että olisi ennen aikaista tarkistaa asetusta N:o 791/2007 ainoastaan vuoden kuluttua sen hyväksymisestä.

Asetukseen kuuluvien menojen osalta komissio aikoo tarkistaa 19. toukokuuta 2008 tekemänsä päätöstä C(2008)1858, jotta se kattaisi asetuksen N:o 2328/2003 mukaiset kaudella 2003–2006 maksamatta jääneet korvaukset sekä asetuksen N:o 791/2007 mukaiset vuosien 2007 ja 2008 korvausten kokonaismäärät. Tarkistetussa päätöksessä ilmoitettujen määrien yhteenlaskettu summa on 36 828 013 euroa, joka vastaa kauden 2003–2006 maksamattomia korvauksia (6 834 477 euroa), vuoden 2007 korvausten kokonaismäärää (14 996 768 euroa) ja vuoden 2008 korvausten kokonaismäärää (14 996 768 euroa). Tämä yhteenlaskettu määrä vähennetään budjettikohdasta 11.020301, jos tähän budjettikohtaan tehdään tarvittava määrärahan siirto.

*
* *

(41) EUVL L 176, 6.7.2007, s. 1.

Kysymyksen nro 83 esittäjä Konstantinos Droutsas (H-0682/08)**Aihe: Kreikan Koronia-järven ympäristökatastrofi**

Thessalonikin läänissä sijaitseva Koronia-järvi, joka kuuluu Kreikan tärkeimpiin kosteikkoihin ja joka on suojeltu kansainvälisillä Ramsar- ja Natura 2000 -sopimuksilla, on muuttunut vaaralliseksi liejukoksi, jossa ei ole kaloja ja johon kuolee tuhansia lintuja, mikä osoittaa kulloistenkin hallitusten ja paikallishallinnon toimettomuuden tämän järven välttämättömän pelastustehtävän edessä. Asiantuntijoiden esittämien lausuntojen ja tutkimusten mukaan syynä tähän ympäristöriskokseen, joka vaikuttaa alueen ekosysteemiin sekä talous- ja yhteiskuntaelämään, ovat alueen tehtaiden jätteet ja yhdyskuntajätteet, jotka ovat kymmenien vuosien ajan saastuttaneet järveä, koska biologinen puhdistus ei ole toiminut ja koska viljelmien kastelutapaa ei ole muutettu. Vesivarojen hallintoa ja suojelua koskevan konkreettisen politiikan puuttuminen on johtanut nykyiseen tilanteeseen.

Aikooko komissio puuttua asiaan, jotta Koronia-järvi pelastettaisiin ja jotta tutkittaisiin, minne menivät ne miljoonat eurot, jotka piti käyttää sen pelastamiseen?

Vastaus

Komissio on aloittanut jo omasta aloitteestaan tutkimuksen, jossa tarkastellaan, noudatetaanko Koronia-järven suojelusta ja säilyttämisestä koskevilla toimilla yhteisön ympäristölainsäädäntöä. Komissio on erityisesti tiedustellut Kreikan viranomaisilta, noudatetaanko luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/EY⁽⁴²⁾ ja tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta annetun direktiivin 2006/11/EY⁽⁴³⁾ mukaisia velvoitteita. Komissio tarkastelee Kreikan viranomaisten antamia tietoja ja toteuttaa kaikki tarvittavat toimet yhteisön lainsäädännön asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

Järven pelastamista koskevien erityisten toimien osalta voidaan todeta, että komissio hyväksyi vuonna 2005 Kreikan viranomaisten hankkeen, joka kuului koheesiorahaston tukemiin hankkeisiin ympäristöalalla (CCI:2005 GR 16 C PE 006, 19.12.2005). Toimivaltaiset elimet, mukaan lukien ympäristöministeriö, tarkastelivat huolellisesti Thessalonikin alueen Koronia-järven parantamista koskevaa hanketta, ja siitä suoritettiin ympäristövaikutusten arviointi direktiivin 85/337/EY vaatimusten mukaisesti. Hankkeen kokonaiskustannukset ovat 26,91 miljoonaa euroa, ja yhteisö antaa tukea 20,18 miljoonaa euroa. Siihen sisältyvät kosteikon luominen, järven hydrologisten ominaisuuksien parantamista koskevat toimet sekä erityiset käsittelyaltaat alueen teollisuuden nestemäisen jätteen esikäsittelylle. Tiettyjen teknisten ja hallinnollisten ongelmien vuoksi hanke ei toteutunut suunnitellussa aikataulussa, ja Kreikan viranomaiset eivät ole tiedottaneet merkittävästä edistymisestä. Tämän syyn vuoksi komissio ei ole suorittanut mitään maksuja tähän päivämäärään mennessä (24. syyskuuta 2008). Viimeinen sallittu päivämäärä tukikelpoisille menoille on 31. joulukuuta 2008.

*
* *

Kysymyksen nro 84 esittäjä Ivo Belet (H-0685/08)**Aihe: Geneettisesti muunnelluilla poppeleilla tehdyt kenttäkokeet**

Poppeleita käytetään yhä laajemmin kestäväen energian lähteenä. Geneettisen muuntelun avulla voidaan jalostettujen poppeleiden puusta saada irti enemmän etanolia. Kyseistä bioetanolia käytetään toisen sukupolven biopoltoaineiden tuotantoon.

Geneettisesti muunneltuja poppeleita koskeva tieteellinen tutkimus tarjoaa siten esimerkin yhteisössä sovelletusta innovointipolitiikasta. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna se on Lissabonin strategian mukaista.

Jotta kyseisiin geneettisesti muunneltuihin poppeleihin sovellettua teknologiaa voidaan hienosäätää ja täydellistää se on niillä tehtävä kenttäkokeita. Näitä kenttäkokeita on kuitenkin arvosteltu, koska pelätään esimerkiksi puiden leviämisen mahdollisesti aiheuttamia kielteisiä vaikutuksia. Tästä huolimatta suhtautuu muun muassa Belgian bioturvallisuusneuvosto niihin myönteisesti asiaa koskevassa lausunnossaan.

(42) EYVL L 206, 22.7.1992.

(43) EUVL L 64, 4.3.2006, s. 52.

Mikä on komissio kanta näiden kenttäkokeiden suorittamiseen ja etanolin tuottamista geneettisesti jalostetuista poppeleista koskevaan teknologiaan?

Vastaus

Muuntogeenisillä organismeilla, mukaan lukien geneettisesti muunnellut puut, tehtävät kenttäkokeet suoritetaan direktiivin 2001/18/EY⁽⁴⁴⁾ B osan (6–11 artikla) säännösten mukaisesti. Kenttäkokeiden tarkoituksena on saada olennaisia tietoja muuntogeenisten organismien suorituskyvystä ja ominaisuuksista ympäristössä suhteessa perinteisiin kasvilajikkeisiin. Kun haetaan direktiivin 2001/18/EY mukaista lupaa, on annettava yksityiskohtaisia tietoja muuntogeenisestä organismista, kokeista ja erityisesti havaituista ympäristöriskeistä ja vastaavista hoitotoimenpiteistä. Toimivaltainen viranomainen arvioi hakemuksen, ja jos se antaa suostumuksensa, täydentäviä hoitotoimia voidaan myös määrätä. Direktiivin 2001/18 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava, että muuntogeenisistä organismeista peräisin olevaa materiaalia ei saateta markkinoille.

Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet geneettisesti muunneltuja poppeleita koskeville kenttäkokeille 20 lupaa Euroopassa vuosien 1991 ja 2008 välillä. Nämä kokeet on suoritettu EU:ssa vuodesta 2002 lähtien, jolloin direktiivi 2001/18/EY tuli voimaan. Yksi koe on parhaillaan käynnissä Ranskassa, ja sen tarkoituksena on arvioida ominaisuuksia bioenergian tuotannolle. Kokeen tavoitteena on myös kerätä tietoa biologisesta monimuotoisuudesta. Tietojemme mukaan lopullista päätöstä ei ole vielä tehty viimeisimmästä ehdotuksesta tehdä koe geneettisesti muunnellulla poppelilla.

Komissio ei ole saanut mitään muuta tietoa mahdollisista ongelmista, jotka aiheutuvat geneettisesti muunneltujen puiden levittämisestä valittujen koalueiden ulkopuolelle.

Periaatteessa puubiomassasta peräisin olevalla etanolilla voidaan mahdollisesti edistää EU:n tavoitteita ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Lisätutkimuksia tarvitaan, jotta tällaisten toisen sukupolven biopoltoaineiden tuotannon tehokkuutta parannetaan. Biotekniikka tarjoaa yhden tavan edistää tätä prosessia, jos sen avulla luotavat tuotteet ovat turvallisia ympäristön ja ihmisten terveyden näkökulmasta. Kenttäkokeet ovat välttämätön edellytys, jotta näiden tuotteiden kaupallinen viljely voidaan mahdollisesti tulevaisuudessa hyväksyä.

*
* *

Kysymyksen nro 85 esittäjä Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Aihe: Euroopan omenantuottajien tilanne ja tiivisteitä koskevat laatuvaatimukset

Mitkä erityisedut ohjaavat Euroopan unionin toimintaa kun se ottaa pikemminkin huomioon maahantuojien edut kuin omien jäsenvaltioidensa omenantuottajien edut, sillä Yhdysvallat suojelee omia viljelijöitään soveltamalla 51,74 prosentin suuruista polkumyynnin vastaista tullia 65 FR 35606 ja 70 FR 22694 -säästöjen nojalla, mikä rajoittaa kiinalaisen omenamehutiivisteiden pääsyä Yhdysvaltojen markkinoille? Voidaanko komission mielestä hyväksyä, että eurooppalaiset jalostajat jatkavat Eurooppaan (esimerkiksi Kiinasta) tuotua vähähappoista mehutiivistettä keinotekoisesti (käyttämällä sitruunanmehua) sen sijaan että he käyttäisivät luonnostaan hyvin hapokkaita puolalaisia, unkarilaisia, itävaltalaisia, italialaisia, romanialaisia, espanjalaisia ja portugalilaisia omenoita neuvoston direktiivin 2001/112/EY⁽⁴⁵⁾ mukaisesti, kuten aiemmin on tehty?

Vastaus

Yhdysvaltojen polkumyynnin vastainen tulli on väliaikainen toimenpide epäreilua kauppaa vastaan, ja se ei ole osa yleistä politiikkaa, jolla suositaan kotimaisia tuottajia.

Vaikka Yhdysvalloissa sovelletaan Kiinaan 51,74 prosentin suuruista polkumyynnin vastaista tullia, sitä sovelletaan ainoastaan harvoin kiinalaisiin yrityksiin. Lisäksi monet kiinalaiset viejät ovat saattaneet Yhdysvaltojen toimet tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja niiden tullia vähennettiin tai se poistettiin kokonaan vuoden 2004 alkupuolella. Yhdysvallat joutui siten maksamaan tullit takaisin korkojen kera. Käytännössä Kiinasta peräisin oleva omenamehu tuodaan Yhdysvaltoihin verovapaasti (Yhdysvaltojen suosituimmuusasemassa olevaan valtioon sovellettava tulli), kun Euroopan unioni puolestaan soveltaa 25,5

(44) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1–39.

(45) EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58.

prosentin tullia (yleisen tullietuusjärjestelmän mukaisesti)⁽⁴⁶⁾ pääasialliseen omenamehukategoriaan EU:ssa (omenamehutiivistite).

Nykyinen tilanne, jossa hinnat ovat alhaiset, aiheutuu kysynnän laskusta, koska tarjontaa ei ollut liikaa kaudella 2007/2008 (alhainen tuontimäärä ja alhainen tuotanto EU:ssa). Siksi polkumyynnin vastainen tulli tai joku muu kauppaa rajoittava väline ei ole perusteltu taloudellisesta näkökulmasta. Sitruunamehun käyttö erityisesti tiivistetyn mehun happaman maun rajoittamiseksi on sallittua direktiivin 2001/112/EY nojalla.

*
* *

Kysymyksen nro 86 esittäjä David Martin (H-0689/08)

Aihe: Cariforum-talouksopimuksen - asetuksen kumoaminen

Viitaten komission Jamaikan-edustuston ensimmäisen sihteerin lausuntoon, joka esitettiin jamaikalaisessa Gleaner-lehdessä 29. elokuuta, voiko komissio vahvistaa, että Cariforum-maiden asettamista etusijalle EU:n markkinoille pääsyssä koskevan asetuksen voimassaolo ei pääty, vaan asetuksen kumoaminen edellyttäisi neuvoston päätöstä?

Vastaus

Komissio vahvistaa, että neuvoston asetuksen 1528/2007⁽⁴⁷⁾ voimassaoloaika ei pääty ja että se voidaan kumota ainoastaan neuvoston päätöksellä.

*
* *

Kysymyksen nro 87 esittäjä Johan Van Hecke (H-0690/08)

Aihe: EU:n banaanitariffeja koskevat leikkaukset

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maat (AKT-maat) pelkäävät, että Latinalaisen Amerikan kasvattajat yrittävät saada leikkauksia Euroopan unionin banaanituontitariffeihin. Maailman suurin banaaninviejämaa Ecuador haluaa aloittaa uudelleen neuvottelut EU:n kanssa lokakuussa. Esityksessä banaania koskevia EU:n tuontitariffeja leikattaisiin banaanitonnia kohden 176 eurosta (140 punnasta) 114 euroon vuoteen 2016 mennessä.

AKT-maiden banaanituottajat pelkäävät joutuvansa ulos Euroopan markkinoilta, jos EU-tariffeja alennetaan. Latinalaisamerikkalaiset banaanit eivät ole ainoastaan halvempia, vaan ne hyötyvät valtiontuista. Vaikka AKT-maat tuottavat vain 0,9 miljoonaa tonnia maailmanmarkkinoilla myytävää 17 miljoonasta tonnista, paikalliset taloudet ovat tulojensa ja työpaikkojensa kannalta riippuvaisia banaanin viennistä.

Ottaako komissio AKT-maiden pelon vakavasti ja otetaanko se huomioon Ecuadorin kanssa käytävissä tulevaisuudessa neuvotteluissa ja muissa tulevaisuudessa neuvotteluissa banaanitariffeista?

Vastaus

EU:n banaanien tuontijärjestelmä on ollut monimutkainen kysymys jo vuosien ajan. Kysymykseen sisältyvät oikeudelliset haasteet Maailman kauppajärjestössä (WTO) sekä yhteisön neuvottelut assosiaatiosopimuksista Latinalaisen Amerikan maiden kanssa, talouksopimuksista Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden kanssa (AKT-valtiot), Dohan kehitysohjelma eikä vähiten EU:n jäsenvaltioiden edut.

Genevessä heinäkuussa 2008 järjestetyn WTO:n ministerikokouksen epäonnistumisen vuoksi olemme menettäneet tilaisuuden löytää ratkaisu pitkään jatkuneeseen riitaan banaaneista. WTO:n pääjohtajan valvonnassa olevissa keskusteluissa komissio neuvotteli tasapainoisen ratkaisun puolesta, jossa otetaan huomioon kaikkien osapuolten, mukaan lukien AKT-valtioiden, edut ja huolenaiheet.

⁽⁴⁶⁾ GSP+ -järjestelmän mukaisesti komissio soveltaa 3,5 prosentin yleistä alennusta suosituimmuusasemassa olevien valtioiden arvotullin määrään (erityinen tullimaksu pysyy ennallaan). Kiina kuuluu tällaiseen järjestelmään. Tämä merkitsee, että se voi tuoda omenamehua (kaikkein eniten myytävä kategoria on omenamehu) siten, että arvotullin määrä on 25,5 prosenttia.

⁽⁴⁷⁾ EUVL L 348, 31.12.2007

Komissio on täysin tietoinen banaanien merkityksestä AKT-viejämaille sekä tietyille Latinalaisen Amerikan maille. Se jatkaa tiiviisti neuvotteluita kaikkien asiaankuuluvien maiden kanssa.

*
* *

Kysymyksen nro 88 esittäjä Athanasios Pafilis (H-0695/08)

Aihe: Espanjalaisen ihmisoikeusaktivistin Maria Remedios Garcia Albertin pidättäminen

Maria Remedios Garcia Albert, joka on tunnettu osallistumisesta Latinalaisen Amerikan kansojen solidaarisuusliikkeisiin, pidätettiin heinäkuussa Espanjassa osallistumisesta aseistetun joukon, FARCin, toimintaan. Myöhemmin hänet vapautettiin väliaikaisesti tietyin ehdoin. Pidätys ja syytökset perustuvat Euroopan "antiterrorismilakeihin", ja niissä viitataan tietokoneella toimitettuihin tietoihin, jotka olivat peräisin murhatun kolumbialaisen FARC-sissijohtajan Raoul Reyesin koneelta. Koko tapaus on vehkeilyä espanjalaista aktivistia kohtaan, ja tavoitteena on panetella ja kriminalisoida kansanliikkeitä ja kansainvälistä solidaarisuutta sekä pelotella väestöä.

Tuomitseeko komissio tämän "noitavainon", joka on pantu alulle henkilöä ja järjestöjä kohtaan "terrorisminvastaisen toiminnan" nimissä Euroopassa? Aikooko se tunnustaa FARCin sotaa käyväksi osapuoleksi, poistaa sen terroristijärjestöjen mustalta listalta ja kumota koko listan?

Vastaus

Yhteisen kannan 2001/931/YUTP ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 mukaisesti neuvosto on sisällyttänyt Fuerzas armadas revolucionarias de Colombian (FARC tai Kolumbian vallankumoukselliset asevoimat) EU:n terroristeja koskevaan luetteloon kesäkuussa 2002, ja tämä päätös on vahvistettu useaan otteeseen, viimeksi 15. heinäkuuta 2008. Kysymyksessä mainittu henkilö ei sisälly tähän luetteloon.

Asetuksessa edellytetään, että luetteloon kuuluvien ryhmien, yhteisöjen ja yksityishenkilöiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään. Siinä kielletään myös, että kukaan EU:n lainkäyttövallan piiriin kuuluva ei saa antaa varoja ja taloudellisia resursseja suoraan tai välillisesti kyseisten ryhmien, yhteisöjen ja yksityishenkilöiden käyttöön tai heitä hyödyttäen. Jos osoitetaan riittävästi, että tätä kieltoa on rikottu, kansallisten viranomaisten olisi toteutettava asianmukaisia oikeudellisia toimia.

Terroristeja koskeva EU:n luettelo julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Neuvosto ilmoittaa perustelut päätökselleen ottaa luetteloon ryhmiä, yhteisöjä tai yksityishenkilöitä ilman, että niitä julkistetaan. Asetuksen 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan nojalla neuvosto voi tarkistaa päätöstään FARCin osalta, jos olosuhteet muuttuvat olennaisesti.

On yleisesti tiedossa, että FARC on toteuttanut rikollisia toimia, kuten ottanut panttivankeja, mikä on EU:n terroritekoa koskevaan määritelmään kuuluva rikos. Noin 700 on edelleen FARCin vankina vielä senkin jälkeen, kun Ingrid Betancourt ja 14 muuta vankia äskettäin vapautettiin. He ovat syyllistyneet myös muihin ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksiin, kuten alaikäisten rekrytointiin ja jalkaväkimiinojen sijoittamiseen. Tällaiset toimet jatkuvat, ja niitä ei voi missään tapauksessa hyväksyä oppositioliikkeen tai puolueen poliittisena toimintana.

*
* *

Kysymyksen nro 89 esittäjä Jana Hybášková (H-0698/08)

Aihe: Feminismin edistämisen kieltä Tšekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriön esittämässä Euroopan sosiaalirahaston tukea koskevassa hakemuksessa

Tšekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriö esitti henkilöstövoimavaroja ja työllisyyttä koskevan toimintaohjelman yhteydessä ehdotuspyynnön nro 26, jossa pyydetään esittämään tukikelpoisia hankkeita tukialueella 3.4 – naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet työmarkkinoilla ja työn ja perhe-elämän yhdistäminen. Ehdotuspyyntöön on liitetty maininta, jonka mukaan hankkeet eivät saa olla luonteeltaan poliittisia, eikä niissä saa pyrkiä edistämään poliittisia tai ideologisia tavoitteita, nais- ja miesasia mukaan luettuina.

Eikö tällainen edellytys ole ristiriidassa sääntöjen kanssa, jotka koskevat varojen myöntämistä Euroopan sosiaalirahastosta? Onko tšekkiläisellä toimielimellä suhteessa Euroopan sosiaalirahastoon lupa asettaa näin rajoittava edellytys?

Feminismi ei ole radikaali ideologia vaan oikeutettu sosiaalinen periaate. Feministisiä näkemyksiä edustavat kansalaisliikkeet ja voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat sellaisten hankkeiden tärkeimpiä käynnistäjiä ja toteuttajia, joilla voidaan parantaa naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia. Pelkään, että edellä mainitun tiukasti muotoillun edellytyksen nojalla tällaiset hakijat voidaan automaattisesti jättää huomiotta.

Vastaus

Tšekin tasavallan ehdotuspyynnöt ja sovellettavat yksityiskohtaiset ehdot valmistelee toimivaltainen hallintoviranomainen (Tässä tapauksessa Tšekin tasavallan työ- ja sosiaaliministeriö). Komissio ei ole osallistunut millään tavalla prosessiin ja valintamenettely on yksinomaan jäsenvaltion vastuulla.

Se, että arvoisan parlamentin jäsenen viittaamassa ehdotuspyynnössä esitetään, että hankkeet eivät saa edistää ideologisia tavoitteita, kuten nais- ja miesasioita ei ole ristiriidassa ohjelma-asiakirjan tai Euroopan sosiaalirahastoa (ESR:ää) koskevan asianmukaisen lainsäädännön kanssa. Itse asiassa tällaiset lausunnot ovat tarpeettomia, sillä tuki nais- tai miesasioille (miten ne sitten määritelläänkin) ei kuulu ESR:n tukikelpoisiin toimiin siten, kuin siitä säädetään Euroopan sosiaalirahastoa koskevassa asetuksessa⁽⁴⁸⁾.

Ehdotuspyyntöön sisältyvä ehto voi legitimiä liittyä esitetyn hankkeen luonteeseen sekä toimintoihin, mutta eivät hankkeen täytäntöönpanosta vastaavaan elimeen. Naisasiajärjestö voi esittää hankkeen ehdotuspyynnön mukaisesti ja sitä ei voida sulkea pois yksinomaan sen feministisen luonteen vuoksi.

*
* *

Kysymyksen nro 90 esittäjä Georgios Toussas (H-0699/08)

Aihe: Kabotaasin vapauttaminen kasvattaa huikeasti laivanvarustajien voitoja

Rannikkoliikennettä harjoittavien yhtiöiden laivanvarustajat hyödyntävät tänäkin vuonna kansan etujen vastaista ”palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa” annettua asetusta (ETY) N:o 3577/92⁽⁴⁹⁾ matkailukauden mentyä ohi he ottavat aluksia pois liikenteestä, sanovat irti satoja merityöntekijöitä pahentaen entisestään saarten asukkaiden ja työntekijöiden ongelmia. Niinpä, vaikka laivanvarustajat ovat keränneet huikeita voitoja äkillisestä lipunhintojen ja kauppatavaroiden rahtihintojen nostamisesta sekä hyötäneet valtiontukien kultakaivoksesta – näiden tukien määrä ylittää 225 miljoonaa euroa viimeisten kahdeksan vuoden aikana – näennäisesti sillä perusteella, että ne tarjoavat palveluja myös ”tuottamattomilla reiteillä”, he vetävät aluksia liikenteestä jättäen saarten tuhannet asukkaat eristyksiin varsinkin syrjäisillä alueilla. Samanaikaisesti laivanvarustajat pohjattomassa röyhkeydessään vaativat kontrolloimiensa kansalaisjärjestöjen kautta lisää valtiontukia.

Katsooko komissio, että asetusta (ETY) N:o 3577/92 on kumottava? Mitä toimia komissio ehdottaa, jotta turvattaisiin pysyvä ja vakainainen työ merityöntekijöille sekä kaikinpuolinen palvelu kaikkien saarten liikennetarpeiden tyydyttämiseksi koko vuoden aikana, turvallisilla ja nykyaikaisilla aluksilla ja halvoin lipuin?

Vastaus

Kabotaasiasetuksella⁽⁵⁰⁾ on vapautettu kotimaan meriliikenne kunnioittaen samalla saarten julkisen liikenteen tarpeita. Jäsenvaltioiden valittavaksi jää, tarjotaanko julkisen liikenteen palveluita ja missä määrin niitä olisi tarjottava. Julkisen palvelun korvausvelvoitteita koskevan yhteisön lainsäädännön periaatteiden ja säännöksiin mukaan korvaus ei saa ylittää sitä määrää, mikä on tarpeen julkisen palvelujen kustannusten kattamiseksi. Huomioon on otettava operaattorien tulot ja kohtuullinen voitto.

Näiden näkökohtien perusteella komissio ei näe mitään yhteyttä arvoisan parlamentin jäsenen esittämällä laivanvarustajien toimilla ja kabotaasiasetuksella. Tällaiset toimet – jos ne todetaan – rikkoisivat asetusta sen sijaan, että ne toteuttaisivat sitä. Komissio ei suunnittele asetuksen kumoamista.

⁽⁴⁸⁾ Asetus (EY) N:o 1081/2006

⁽⁴⁹⁾ EYVL L 364, 12.12.1992, s.7.

⁽⁵⁰⁾ Neuvoston asetusta (ETY) N:o 3577/92, annettu 7 päivänä joulukuuta 1992, palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi), EYVL L 364, 12.12.1992.

On otettava huomioon merenkävijöiden suuri määrä yhteisön sisäisissä meriliikennepalveluissa ja siten tarve edistää työllisyyttä ja estää mahdollinen puute tällä alalla, Komissio on käynnistänyt laajan tutkimuksen, jossa se harkitsee tämän alan toimia⁽⁵¹⁾. Tässä tutkimuksessa on tarkoitus esitellä erityisesti alan taloudellisia ja sosiaalisia näkökohtia. Sitä voidaan käyttää tausta-asiakirjana mahdollisten tämän alan työllisyyttä edistävien tulevien toimien asianmukaisuuden arvioimiseksi.

Kuten edellä mainittiin, julkisen palvelun laajuus ja laatu jätetään kabotaasiasetuksessa kansallisille viranomaisille.

*
* *

Kysymyksen nro 91 esittäjä Proinsias De Rosa (H-0701/08)

Aihe: Poikkeuksellinen luovutus

Mitä toimia komissio on toteuttanut pannakseen täytäntöön kaikki suositukset, jotka komissiolle osoitettiin Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomaan vankien säilyttämiseen 14. helmikuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa (P6_TA(2007)0032) ja erityisesti sen 193 kohdassa, jossa komissiota pyydettiin ”arvioimaan jäsenvaltioiden terrorisminvastaista lainsäädäntöä kokonaisuudessaan sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden tiedustelupalveluiden välisiä virallisia ja epävirallisia sopimusjärjestelyjä ihmisoikeuksien näkökulmasta ja tarkistamaan lainsäädäntöä, jonka kansainväliset tai eurooppalaiset ihmisoikeuselimet katsovat voivan johtaa ihmisoikeusloukkauksiin, sekä ehdottamaan toimia väliaikaisen valtuuskunnan toimeksiannon piiriin kuuluvien tapausten toistumisen välttämiseksi”?

Vastaus

Komissio pitää erittäin tärkeänä 14. helmikuuta 2007 annettua päätöslauselmaa Euroopan maiden alueen epäilystä käytöstä CIA:n vankikuljetuksiin ja laittomasta vankien säilyttämisestä (P6_TA(2007)0032) sekä siinä olevia suosituksia.

Komissio on toteuttanut monia toimia parlamentin päätöslauselman jälkeen. Erityisesti, kuten se ilmoitti vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen P-2601/08, komissio on lähettänyt kirjeitä Puolan ja Romanian viranomaisille, joissa se muistutti velvollisuudesta suorittaa tehokkaita tutkimuksia väitteistä, joiden mukaan näissä valtioissa on salaisia pidätyskeskuksia. Puolan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 5. elokuuta 2008 rikostutkinnan aloittamisesta. Romanian viranomaiset toimittivat 24. kesäkuuta 2008 Romanian senaatin tutkintavaliokunnan selvityksen. Komissio on yhteydessä Romanian viranomaisiin, jotta asiasta saadaan lisäselvityksiä ja selitys.

Ilmaliikenteen osalta komissio hyväksyi tammikuussa 2008 tiedonannon yleisilmailun ja liikentotoiminnan kestävästä tulevaisuudesta, jossa selkeytetään siviili-ilma-aluksien ja valtion ilma-aluksien välistä eroa ja jossa viitataan suoraan parlamentin 14. helmikuuta 2007 antamaan päätöslauselmaan. Lisäksi, lennonjohdon osalta, 1. tammikuuta 2009 tulevat voimaan komission täytäntöönpanosäännöt yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa koskevista yhteisistä vaatimuksista. Tämä on täydentävä väline, jolla valvotaan ilma-alusten liikkeitä Euroopan ilmatilassa. Siinä tarjotaan ratkaisuja tilanteisiin, kun Euroopan ilmatilaan saapuva ilma-alus toimii ilman lentosuunnitelmaa.

Arvoisan parlamentin jäsenen terrorisminvastaisen lainsäädännön arviointia koskevan erityisen kysymyksen osalta voidaan todeta, että komissio tekee parhaillaan yleisarviota jäsenvaltioissa valitsevista tilanteista rikoslain, hallinto-oikeuden, prosessioikeuden ja perusoikeuksien osalta terrorismin vastaisessa taistelussa. Se on lähettänyt asiasta kyselyn kaikille jäsenvaltioille 18. joulukuuta 2007⁽⁵²⁾. Kaikkien jäsenvaltioiden vastaukset on vastaanotettu ja arviota tehdään parhaillaan.

*
* *

(51) Tarkoitus on, että se saadaan tehtyä vuoden loppuun mennessä.

(52) Kyselyyn voi tutustua oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston verkkosivulla:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm